

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

ÉVKÖNYV

a 2004/2005. iskolai évről
az iskola fennállásának 133. évében

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

ÉVKÖNYV

a 2004/2005. iskolai évről
az iskola fennállásának 133. évében

AZ ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA
ÉVKÖNYVE
A 2004–2005-ÖS TANÉVRŐL

Szerkesztette: Juhászné Horváth Katalin és Mohay Péter

A borítón látható fényképet Stabel Ferenc (10. a) készítette
a diákok spanyolországi útján (98. old) a Montserrat hegységben.

Kiadja az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola

Felelős kiadó: Szörényi Zoltán
Nyomdai előkészítés: Szabó László

Nyomdai és kötészeti munkálatok: Széchenyi Nyomda Kft., Győr, 2005
Felelős vezető: Nemere Zsolt

Készült 1000 példányban

Tartalom

A TANÁRI TESTÜLET	7
Az iskola fenntartója és igazgatósága	8
A tantestület	9
Az egyes osztályok tanárai	18
Az iskola szolgáltató testülete	22
Kitüntetett tanáraink	23
Kitüntetett kézbesítők	23
A tanárok publikációi és előadásai	24
A TANÁRJELÖLTEK	29
NAPTÁR	35
Eseménynaptár	36
Az utolsó hét osztályprogramjai	39
Trefort-napi előadások	40
Iskolai szervezésű nyári programok	41
EREDMÉNYEK	43
Tanulmányi eredmények	44
Érettségi eredmények	46
Versenyeredmények	48
Végzős diákjaink iskolai kitüntetései	55
Tompá József-díj	58
Az iskolánapi vetélkedő eredményei	59
A papírgyűjtés eredménye	62
A sportnap eredményei	63
Diákszínjátászó fesztivál	68
BESZÁMOLÓK	69
A 8. a osztály kenutúrája	70
A 8. c nyári tábora	72
A 9. a nyári túrája	74
A 9. b nyári kenutúrája a Sajón	76
A karácsonyi műsor	78
A MEP harmadik nemzeti ülése	79
A mi Trefort bálunk	80
A Zorka program keretében végzett mérések	82
Ballagás	83
Benyomások a németországi cserehétről	84
Gyakorlóiskolák kupája	86
Kiállítás a Föld napján	87
Német környezetvédelmi diákcsere-program	92
Nemzetközi ökoparlament Berlinben	97
Nyelvtanulás Spanyolországban	98
OKTV nyereményemről	100
Ökotábor, 2005	101

OSZTÁLYOK	103
7. a	104
7. b.....	108
7. c	111
8. a	115
8. b	119
8. c	121
9. a	125
9. b.....	129
9. c.....	132
10. a.....	134
10. b	135
10. c.....	137
11. a	140
11. b	143
11. c.....	145
12. a.....	147
12. b	152
12. c.....	153
AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI	157
A diákönkormányzat munkájáról.....	158
A felvételi a Trefortba.....	160
A Trefort kamarakórusáról	163
Az iskola számítógépparkja	165
Az Ökoiskola cím	166
Interjú Kovács Lehel tanár úrral	167
Megemlékezés a beszleri tragédiáról	170
Megemlékezés II. János Pál pápáról	171
Támogatóink	175
Vörös László tanár úr	176
Vörös Lászlóné tanárnő	179
MŰVEK	181
Diákjaink újságcikkei	182
Fordítások	185
Részletek Rácz Dániel OKTV-dolgozatából	193
Részletek Sallay Zoltán OKTV-dolgozatából	199
ISKOLATÖRTÉNETI EMLÉKEK	205
Búcsú Dr. Körner Miklósnétól (1918–2005).....	206
Lax Péter Abel-díjat kapott.....	208
Legalább 25 éven keresztül iskolánkban tanítottak	209
Reményi Gusztávné Rátz Tanár Úr díjas	211
Részletek iskolánk 100 évvel ezelőtti évkönyvéből.....	213
Részletek a 90 évvel ezelőtti évkönyvből	218
AZ ISKOLA ALAPRAJZA	223

A TANÁRI TESTÜLET

Az iskola fenntartója és igazgatósága

Fenntartó:

EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM
1056 Budapest, Szerb utca 21–23.

Az egyetem rektora:

DR. KLINGHAMMER ISTVÁN
(2000. január 5-től)

ELTE TREFORT ÁGOSTON GYAKORLÓISKOLA

igazgató:

SZÖRÉNYI ZOLTÁN

igazgatóhelyettesek:

DR. SCHRÓTH ÁGNES

PALÓJTAY TAMÁS

MOHAY PÉTER

Az iskola címe:

1088 Budapest, Trefort u. 8.

Az iskola honlapja:

www.trefort.elte.hu

A tantestület

A név mellett zárójelben azt tüntettük fel, hogy az adott tanár mióta tanít az iskolánkban. Utána azt olvashatjuk, hogy a 2004/05-ös tanévben mely tárgyakat mely osztályokban tanított, majd a főbb, tanításon kívüli iskolai munkáira látunk utalásokat. Szinte számba vehetetlen valamennyi tanár összes olyan tevékenysége, melyet a hétköznapiakban végez az oktatás, nevelés területén tanítványaink, illetve az iskola érdekében. Sok közös munkában számtalan kolléga részt vett, ezeket csak azon tanárok neve mellett tüntettük fel, akik azoknak legfőbb szervezői voltak. (Pl. az iskolanap, a Trefort-napok szervezése és lebonyolítása, a hatodikosok felvételiztetése stb.) Hasonlóképpen, az itt jelletteknél jóval több tanár készíti fel külön foglalkozások keretében diákjainkat a tanulmányi versenyekre, ezt a következőkben csak azok esetében emeltük ki, akiknek a diákjai a legszebb eredményeket érték el. Ebben a tanévben vezették be országosan a kétszintű érettségit. A tantestület tagjainak nagy része elvégezte az érettségizetetéshez szükséges tanfolyamot, és május-júniusban a legkülönbébb módon vettek részt a vizsgáztatásban: egyesek emelt szinten vagy középszinten, az írásbeli dolgozatok javításában, vagy esetleg szóbeli bizottság tagjaként is, mások multiplikátorként, érettségi elnökként stb. Mindezeket az alábbiakban nem részleteztük.

ABOSNÉ LAZÁNYI MARIANNA (2003–2005)

informatika: 7. b, 8. b, 10. a, 10. b, 10. c

programozó szakkör 7–8. évf., honlapkészítő szakkör 7–10. évf.

BODÓ MÁRTON (1996–)

vezetőtanár, magyar: 7. b, 12. a, 12. a fakt., osztályfőnök: 7. b

diákszínhátszó fesztivál szervezése, OKTV-felkészítés,

BOGDÁN KRISZTINA (2002–)

vezetőtanár, spanyol: 9. b, 9. c, 10. évf., 12. b

emelt szintű érettségi, műfordítóverseny

BOUQUET MÓNKA (1997–)

könyvtáros, könyvtári órák

DR. BÖDDINÉ DR. SCHRÓTH ÁGNES (1981–)

igazgatóhelyettes, vezetőtanár,

kémia: 11. a, 12. a fakt., 12. b fakt., 12. c fakt.

tanárképzés, tanártovábbképzés, pályázatok

OKTV-felkészítő szakkör, érettségire felkészítő tábor, emelt sz. érettségi, ökotáborok, iskolanap, Zorka-program, erdei iskola, tanári karácsony

CHIKÁN ÉVA (1985–)

vezetőtanár, munkaközösség-vezető, fizika: 7. b, 8. a, 9. c, 11. a fakt., 11. b fakt.,

11. c fakt.; érettségire felkészítő szakkör 12. évf., ökotáborok, versenyfelkészítés

CSABA ORSOLYA (2002–)

angol: 9. évf., 12. évf, földrajz: 7. a, 7. b, 8. a, 8. b, osztályfőnök: 7. a

papírgyűjtés, Halloween-délután, hatodikosok fogadása, ökoparlament, erdei iskola

CSAPODI CSABA (2000–)

matematika: 9. a, 11. c, 12. a, 12. a fakt.; osztályfőnök: 9. a

Matematika határok nélkül, a diákönkormányzatot segítő tanár, órarendkészítés, nomád tábor

CSAPODI ZOLTÁN (1993–)

vezetőtanár, munkaközösség-vezető,

történelem: 11. b fakt., 11. c fakt., 12. b fakt., 12. c fakt., EU klub 9–12. évf.

CSATÁRI BENCE (2004–)

történelem: 7. c, 12. a fakt., 12. b fakt., 12. c fakt., történelem szakkör 7. évf.

CSERŐS BORBÁLA (2004–)

magyar: 11. a, színházszervezés

DOMOKOS KATALIN (1982–)

vezetőtanár, munkaközösség-vezető, francia: 9. évf., 10. b, 11. a, 11. b

versenyfelkészítés

EIBEN INGEBORG (1996–)

vezetőtanár, munkaközösség-vezető,

angol: 8. évf., 9. évf., 10. évf.

ELEKES KATALIN (1993–)

vezetőtanár, angol: 8. évf., 10. évf., 12. évf., versenyfelkészítés

ÉLTETŐ PÉTERNÉ (2000–)

vezetőtanár, spanyol: 9. a, 9. b, 10. b, 11. évf., 12. a, 12. c,
spanyol OKTV és nyelvvizsga felkészítő: 11. évf., 12. évf.,
spanyolországi nyelvtanfolyam diákoknak

FALUS ESZTER (2001–2005)

angol: 11. a, 11. b, orosz: 11. b, 11. c, angol nyelvvizsga előkészítő: 10–12. évf.
iskolanap, Trefort-nap, Halloween-délután, orosz OKTV előkészítő szakkör,
MEP, Mikulás a tanárok gyerekeinek és a diákoknak, műfordítási verseny,
„a hét verse”, erdei iskola, nyári oroszországi utazás diákokkal

FÁBIÁN LÁSZLÓ (2004–)

magyar: 9. a, rendszeres filmvetítés, filmértékelés a 9. a-ban

FERNENGEL ANDRÁS (1994–)

vezetőtanár, munkaközösség-vezető, kémia: 8. a, 8. b, 11. a fakt., 11. b, 11. c fakt.
szakkör a tudatos vásárlásról, kutatóhelyek és üzemek látogatásának szervezése,
vezetése, az iskola folyosóinak virágtartókkal és növényekkel való felszerelése, a
növények ápolása, nomádtábor szervezése, vezetése

FINTA VIKTÓRIA (2004–2005)

fizika: 7. a, 11. a

FODOR ERIKA (1995–)

vezetőtanár; kémia: 8. c, 9. b, 9. c, 11. c

FÖLDVÁRI JÓZSEF (2004–)

magyar: 10. b, a március 15.-i ünnepi műsor szervezése, művészeti majális

GEDEON GÁBOR (2001–)

biológia: 9. c, 10. a, 11. b, 11. c, biológia tanulmányi verseny előkészítő: 9–10. évf.,
érettségi felkészítő tábor, ökotáborok

DR. GERŐCS LÁSZLÓ (1982–)

vezetőtanár, matematika: 10. a, 12. b, 12. b fakt., osztályfőnök: 12. b;
matematika szakkör: 7–12. évf.
prágai osztálykirándulás

GOMBOS ÉVA (1977–)

vezetőtanár, munkaközösség-vezető, matematika: 7. a, 10. c, osztályfőnök: 10. c
tanár-gyerekeknek Mikulás szervezése, iskolai karácsonyi vásár, erdei iskola

GLATZ JÁNOS (1966–)

testnevelés: 8. a, 9. a, 10. a, 10. c, 11. b, 12. c, foci sportkör: 7–10. évf.
sítábor

GONDA ZITA (1993–)

vezetőtanár, francia: 9. a, 9. c, 10. a, 10. c, 12. b, 12. c
francia szakkör: 11–12. évf.

GÖMBÖSNÉ CSABAY ANNAMÁRIA (1975–)

testnevelés: 7. b, 8. a, 9. c, 10. b, 11. a, 12. c, kosárlabda házibajnokság: 7–12. évf
tankönyvügyintézés, tankönyvárúsítás

GYERTYÁNFY ANDRÁS (2002–)

történelem: 7. a, 8. a, 9. a, 9. c, 11. b fakt., 12. b fakt., 12. c fakt., osztályfőnök: 8. a
történelem szakkör 9. évf., iskolai jogi tanácsadás

GYORGYEVICS TAMÁSNÉ (1972–)

könyvtáros

HALMAI EDIT (2002–)

angol: 7. évf., 9. évf., 11. a, 11. b, 12. évf.,
angol nyelvvizsga előkészítő: 10–12. évf.
iskolnap, Trefort-nap, Halloween-délután, nyelvvizsga előkészítő szakkör: 11. év-
folyam, MEP, erdei iskola

HEIM LÁSZLÓ (2004–2005)

matematika: 7. c, 9. c

DR. JÁSZNÉ KAJMÁDI MÓNICA (2001–)

német: 9. évf., 10. évf., 12. a, 12. b,
német diákcsere-program, kézműves foglalkozások

JUHÁSNÉ HORVÁTH KATALIN (1998–)

vezetőtanár, magyar: 7. c, 8. b
Kazinczy-verseny és szavalóverseny szervezője, versenyfelkészítés, színdarab ren-
dezése a 7. c-ben, művészeti majális, színházlátogatások szervezése

KEISZ ÁGOSTON (2004–)

magyar: 10. a, művészeti majális

KELETI ILONA (1997–)

vezetőtanár, angol: 7., 8., 9. évfolyamok
iskolnap, műfordítási verseny

KÉRI ANDRÁS (1990–)

vezetőtanár, földrajz: 9. a, 9. c, 10. c

KISS CSILLA (1999–)

vezetőtanár, történelem: 11. a, 12. b, 12. c, osztályfőnök: 11. a
szalagavató bál és ballagás szervezése

DR. KISSNÉ DR. SPIRA VERONIKA (1984–)

irod. tud. kandidátusa, vezetőtanár, munkaközösség-vezető, magyar: 11. b
Tompá-pályázat, iskolai szavalóversenyeken a zsűri elnöke, színházszervezés

KIS KELEMEN ÉVA (1995–)

vezetőtanár, földrajz: 7. c, 8. c, 9. b, 10. a, 10. b

KOVÁCS ÁGNES (1979–)

vezetőtanár, francia: 9. b, 9. c, 11. a, 11. b, 11. c, 12. a

KOVÁCS GABRIELLA (1995–2000, 2003–)

vezetőtanár, rajz és művészettörténet: 8. a, 10. a, 10. b, 10. c, 11. a fakt., 11. b fakt.,
12. a fakt., 12. b fakt., 12. c fakt.
Föld napja az iskolában

KOVÁCS GÉZA (2004–)

fizika: 7. c, 8. b, 9. b, 10. a, 11. b, fizika szakkör: 9–10. évf., versenyfelkészítés

KOVÁCS GYÖRGYNÉ (2004–2005)

számítógépes gépírás szakkör

KOVÁCS KÁROLY (1978–)

vezetőtanár, matematika: 8. b, 12. c, 12. c fakt., osztályfőnök: 12. c
emelt szintű érettségiztetés

KOVÁCS LEHEL (2000–)

rajz: 7. a, 7. b, 7. c, 8. b, 8. c, 9. a, 9. b, 9. c, rajzszakkör: 7–12. évf.

KÖRMENDY ZSOLT (1994–)

munkaközösség-vezető, matematika: 8. c, ének: 8. a, 8. b, 8. c, 9. b, 10. a, 10. b, 10. c,
osztályfőnök: 10. a

Trefort-bál, karácsonyi műsor, biciklitúra, MEP-koordinátor, erdélyi túra, honlap

KRASSER PETRA (2001–)

angol: 7., 9., 10. évfolyamok

nyelvvizsga-előkészítő: 9. évfolyam, műfordítási verseny, erdei iskola

KUBICZA JÁNOS (1983–)

munkaközösség-vezető, testnevelés: 7. b, 8. b, 9. c, 11. a, 12. b, osztályfőnök: 8. b
sítábor

KUTROVÁ CZ LÁSZLÓ (2002–)

kémia: 8. b, 9. a, 10. a, 10. b, 10. c, biológia: 7. c, 9. b, 10. a, 10. c, osztályfőnök: 7. c
kémia szakkör: 9–10. évf.

érdekes kémiai kísérletek szakkör, nomád tábor, Globe-program, ökotábor, érettségi felkészítő tábor

LEKENY HAJNAL (1998–2005)

angol: 7., 8., 10., 12. évfolyamok

Halloween-délután

LENKEFI FERENCNÉ (1991–)

vezetőtanár, latin: 9. a, 10. évf., 11. évf., 12. évf.

LUKASIK ZSÓFIA (2004–)

néptánc: 7. évf.,

iskolai karácsonyi műsor

MAGYAR TAMÁSNÉ (1993–)

testnevelés: 7. c, 8. c, 9. b, 11. c, 12. a, osztályfőnök: 12. a, gyógytestnevelés

MAGYARNÉ ULRICH ZSUZSANNA (2004–)

magyar: 7. a

MÁRIÁSS MÁRTA (2003–)

német: 8. évf., 9. évf., 12. évf.

német környezetvédelmi csereprogram

MÉSZÁROS PÉTER (2004–)

ének: 7. a, 7. b, 7. c, 9. a, 9. c, énekkar: 7–12. évf.

MIKÓ EDIT (1992–)

vezetőtanár, magyar: 9. a, 11. c, 12. b fakt., 12. c fakt.

Trefort-nap, holokauszt-megemlékezés,
színházszervezés

MOHAY PÉTER (1986–)

igazgatóhelyettes, vezetőtanár, matematika: 9. b

iskolai szintű programok koordinálása, országos versenyek iskolai szervezése, hatodikosok felvételi vizsgálja, kezdő tanárok patronálása, kenutúra

NIKOLICS NOÉMI (1994–1996, 2005–)

angol: 7., 8., 10., 12. évfolyamok

munkaközösségi foglalkozás tanárjelölteknek

PALÓJTAY TAMÁS (1983–)

igazgatóhelyettes, munkaközösség-vezető, vezetőtanár,

informatika: 7. c, 8. a, 8. c, 10. a, 10. b, 10. c, ECDL vizsgára előkészítő: 9–10. évf., az iskola gazdasági ügyei, költségvetés, eszközbeszerzés, felújítások, az épület műszaki állapota

PÁL GERGELY (2002–)

történelem: 8. c, 9. b, német: 11. évf., osztályfőnök: 8. c, felzárkóztató szakkör, német diákcsera-program, erdei iskola

PEREDI OLGA (2001–)

angol: 7. évf., 10. évf., 11. a, 11. b, 12. évfolyam

műfordítási verseny

PENTZ ANNA MÁRIA (2001–)

magyar: 9. b, 11. a fakt., 11. b fakt., 11. c fakt., 12. b, osztályfőnök: 9. b

színházbarátok köre: 9–12. évf., művészeti majális, nomádtábor

PERNEKI GÁBORNÉ DR. (1982–)

vezetőtanár, biológia: 9. a, 10. b, 11. a, 12. b

REGELE GYÖRGY (1993–)

vezetőtanár, informatika: 7. a, 7. b, 8. évf., 10. évf.
versenyfelkészítés, futóversenyek

SAPSZON JÓZSEF (1982–)

testnevelés: 7. a, 7. c, 8. c, 9. b, 10. b, 11. c, kosárlabda házibajnokság: 7–12. évf.
sítábor

SASVÁRI MÁRTA (2002–)

vezetőtanár, magyar: 8. a, 8. c, 10. c
nyelvi, nyelvész és helyesírási versenyek szervezése, felkészítés, művészeti majális

SZABÓ ÁDÁM (1993–1997, 2001–)

vezetőtanár, magyar: 9. c, 11. b fakt., 11. c fakt., 12. c, osztályfőnök: 9. c
irodalmi szakkör: 11–12. évf., „a hét verse”, Kazinczy-verseny, szavalóverseny
szervezése

SZABÓ ÉVA (1993–1999, 2003–)

vezetőtanár, munkaközösség-vezető, német: 7. évf., 10. a, 10. c, 12. évf.
német környezetvédelmi diákcsera-program

SZÁSZNÉ HESZLÉNYI JUDIT (1975–)

vezetőtanár, munkaközösség-vezető,
biológia: 7. b, 11. a fakt., 11. b fakt., 11. c, 11. c fakt., 12. a fakt., 12. b fakt., 12. c
biológia OKTV előkészítő 11–12. évf., érettségi felkészítő tábor, ökotáborok,
iskolanap szervezése, irányítása, hatodikosok szóbeli felvételi vizsgája, tanári
karácsony

SZÉNÁSNÉ STEINER RITA (1998–)

vezetőtanár, angol: 8. évf., 11. c, osztályfőnök: 11. c
felkészítés OKTV-re és más versenyekre, nyelvvizsga-előkészítő szakkör: 11.c.,
műfordítási verseny, szalagavató bál és ballagás szervezése, erdei iskola

SZILÁRD GÁBOR (1972–)

vezetőtanár, matematika: 7. b, 11. b, osztályfőnök: 11. b
matematika szakkör: 7. és 11. évf., erdei iskola, szalagavató bál és ballagás szer-
vezése

DR. SZITÓ IMRE (2001–)

pszichológus

SZÖRÉNYI ZOLTÁN (1996–)

igazgató, vezetőtanár, fizika: 7. a, 12. a fakt., 12. c fakt.,
kísérletező fizika szakkör: 7–8. évf.
emeltszintű érettségire felkészítő fizikaszakkör: 12. évf.

TOBISCH MÁRTA (2004–)

matematika: 9. c, 10. a, 11. a fakt.
versenyfelkészítés

TÓVIZI KATALIN (2000–2005)

testnevelés: 7. a, 9. a, 10. a, 10. c, 11. b, 12. b, röplabda: 10–12. évf., aerobik: 9–12. évf.

VARGA ÁKOS (1986–)

vezetőtanár, történelem: 7. b, 8. b, 10. a, 10. b, 11. b, 12. a

VARGA GYÖRGY (2002–)

vezetőtanár, matematika: 10. b, fizika: 9. a, 10. b, 11. c, 12. b fakt., osztályfőnök: 9. b
emeltszintű érettségire felkészítő fizikaszakkör: 12. évf.
erdei iskola

DR. VARGA LÁSZLÓNÉ (1966–)

vezetőtanár, fizika: 8. c, 10. c

VARJÚ NÁNDOR (2003–2005)

színjátszó szakkör: 7., 8., 10., 11. évf., diákszínjátszó fesztivál

VESZPRÉMI FERENC (1985–)

vezetőtanár, matematika: 8. a, 11. a, 11. c, 12. a
órarendkészítés, versenyfelkészítés

VÖRÖS LÁSZLÓ (1967–2005)

vezetőtanár, történelem: 10. c, 11. c

VÖRÖS LÁSZLÓNÉ (1978–2005)

vezetőtanár, biológia: 7. a, 9. b, 11. b, 12. a

Az egyes osztályok tanárai

tantárgy	7. a	7. b	7. c	8. a
magyar	Magyarné U. Zs.	Bodó M.	Juhászné H. K.	Sasvári M.
történelem	Gyertyánfy A.	Varga Á.	Csatári B.	Gyertyánfy A.
matematika	Gombos É.	Szilárd G.	Heim L.	Veszprémi F.
kémia				Fernengel A.
földrajz	Csaba O.	Csaba O.	Kis K. É.	Csaba O.
biológia	Vörös Lné	Szászné H. J.	Kutrovácz L.	
fizika	Finta V., Szörényi Z.	Chikán É.	Kovács Gé.	Chikán É.
angol nyelv	Halmai E., Keleti I., Krasser P., Lekený H., Nikolics N., Peredi O.			Eiben I., Elekes K., Keleti I., Lekený H., Nikolics N., Szénásiné S. R.
német nyelv	Szabó É.			Máriáss Márta
spanyol nyelv				
francia nyelv				
latin nyelv				
informatika	Regele Gy.	Abosné L. M., Regele Gy.	Palojtay T.	Palojtay T., Regele Gy.
ének	Mészáros P.			Körmendy Zs.
rajz, művésztörténet	Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.	Kovács G.
testnevelés	Tóvizi K., Sapszon J.	Gömbösné Cs. A., Kubicza J.	Magyar Tné, Sapszon J.	Gömbösné Cs. A., Glatz J.
néptánc	Lukasik Zs.	Lukasik Zs.	Lukasik Zs.	

8. b	8. c	9. a	9. b	9. c
Juhászné H. K.	Sasvári M.	Mikó E., Fábián L.	Pentz A. M.	Szabó Á.
Varga Á.	Pál G.	Gyertyánfy A.	Pál G.	Gyertyánfy A.
Kovács K.	Körmendy Zs.	Csapodi Cs.	Mohay P.	Heim L., Tobisch M.
Fernengel A., Kutrovác L.	Fodor E.	Kutrovác L.	Fodor E.	Fodor E.
Csaba O.	Kis Kelemen É.	Kéri A.	Kis K. É.	Kéri A.
		Perneki Gné	Kutrovác L., Vörös Lné	Gedeon G., Kovács L.
Kovács Gé.	dr. Varga Lné	Varga Gy.	Kovács Gé.	Chikán É.
Eiben I., Elekes K., Keleti I., Lekeny H., Nikolics N., Szénásiné S.R.		Csaba O., Eiben I., Halmai E., Keleti I., Krasser P.		
Máriáss Márta		Jászné K. M., Máriáss M.		
		Éltető K.	Bogdán K., Éltető K.	Bogdán K.
		Domokos K., Gonda Z.	Domokos K., Kovács Á.	Domokos K., Gonda Z., Kovács Á.
		Lenkefi Fné		
Abosné L. M., Regele Gy.	Palojtay T., Regele Gy.			
Körmendy Zs.	Körmendy Zs.	Mészáros P.	Körmendy Zs.	Mészáros P.
Kovács L.	Kovács L.	Kovács L.		
Kubicza J.	Magyar Tné, Sapszon J.	Tóvizi K., Glatz J.	Magyar Tné, Sapszon J.	Gömbösné Cs. A., Kubicza J.

tantárgy	10. a	10. b	10. c	11. a
magyar	Keisz Á.	Földvári József	Sasvári M.	Pentz A. M., Cserős B.
történelem	Varga Á.	Varga Á.	Vörös L.	Kiss Cs.
matematika	dr. Gerőcs L., Tobisch M.	Varga Gy.	Gombos É.	Tobisch M., Veszprémi F.
kémia	Kutrovác L.			dr. Schróth Á., Fernengel A.
földrajz	Kis K. É.	Kis K. É.	Kéri A.	
biológia	Gedeon G., Kutrovác L.	Perneki Gné	Kutrovác L.	Perneki Gné, Szászné H. J.
fizika	Kovács Gé.	Varga Gy.	dr. Varga Lné	Chikán É., Finta V.
angol nyelv	Eiben I., Elekes K., Krasser P., Lekeny H., Nikolics N., Peredi O.			Falus E., Halmai E., Peredi O.
német nyelv	Szabó É., Jászné K. M.	Jászné K. M.	Szabó É., Jászné K. M.	Pál G.
spanyol nyelv	Bogdán K.	Éltető K., Bogdán K.	Bogdán K.	Éltető K.
francia nyelv	Gonda Z.	Domokos K.	Gonda Z.	Domokos K., Kovács Á.
latin nyelv	Lenkefi Fné			Lenkefi Fné
orosz nyelv				
informatika	Palojtay T., Abosné L. M., Regele Gy.			
ének	Körmendy Zs.			
rajz, művé- szettörténet	Kovács G.			Kovács G.
testnevelés	Tóvizi K., Glatz J.	Gömbösné Cs. A., Sapszon J.	Tóvizi K., Glatz J.	Gömbösné Cs. A., Kubicza J.

11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
Kissné S. V., Pentz A. M., Szabó Á.	Mikó Edit, Pentz A. M., Szabó Á.	Bodó M.	Mikó E., Pentz A. M.	Mikó E., Szabó Á.
Gyertyánfy A., Csapodi Z., Varga Á.	Csapodi Z., Vörös L.	Csatári B., Varga Á.	Gyertyánfy A., Csapodi Z., Csatári B., Kiss Cs.	
Szilárd G.	Csapodi Cs., Veszprémi F.	Csapodi Cs., Veszprémi F.	dr. Gerőcs L.	Kovács K.
Fernengel A.	dr. Schróth Á., Fernengel A., Fodor E.	dr. Schróth Á.		
Gedeon G., Szászné H. J., Vörös Lné	Gedeon G., Szászné H. J.	Szászné H. J., Vörös Lné	Perneki Gné, Szászné H. J.	Szászné H. J.
Chikán É., Kovács Gé.	Chikán É., Varga Gy.	Szörényi Z.	Varga Gy.	Szörényi Z.
Falus E., Hal- mai E., Peredi O.	Szénásiné S. R.	Csaba O., Elekes K., Halmai E., Lekeny H., Nikolics N., Peredi O.		
Pál G.		Máriáss M., Jászné K. M., Szabó É.		
Éltető K.		Éltető K.	Bogdán K.	Bogdán K., Éltető K.
Domokos K., Kovács Á.	Kovács Á.	Kovács Á.		
Lenkefi Fné		Lenkefi Fné		
Falus E.				
Kovács G.		Kovács G.		
Tóvizi K., Glatz J.	Magyar Tné, Sapszon J.	Magyar Tné	Tóvizi K., Kubicza J.	Gömbösné Cs. A., Glatz J.

Az iskola szolgáltató testülete

Obendorfer Péterné	gazdasági vezető
Deákné Gyenis Ildikó	iskolaittkár
Szorgerné Szabó Ildikó	iskolaittkár
Juhász András	technikus
Kolláth Ilona	laboráns
Szabó Zoltán	gondnok
Pallos B. Richárd	rendszergazda
Versényi Györgyné	portás
Bergovecz József	portás
Hajdú Kálmánné	kézbesítő
Fenyvesi Klára	takarító
Gombkötő Jánosné	takarító
Hargitai Sándorné	takarító
Németh Attila	takarító
Pletserné Köröosztös Gabriella	takarító
Sárközi Mihályné	takarító

Kitüntett tanáraink

VARGA ÁKOS

Pedagógus Szakszolgálatért Emékérem
(az Oktatási Minisztérium kitüntetése)

VÖRÖS LÁSZLÓNÉ

Pedagógus Szakszolgálatért Emékérem
(az Oktatási Minisztérium kitüntetése)

DOMOKOS KATALIN

Trefort Ágoston Emlékérem
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

LENKEFI FERENCNÉ

Trefort Ágoston Emlékérem
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

Kitüntetett kézbesítőnk

HAJDÚ KÁLMÁNNÉ

Trefort Ágoston Emlékérem
(az Egyetemi Tanács kitüntetése)

A tanárok publikációi és előadásai

CSAPODI ZOLTÁN

Publikációk

- Általános tájékoztató a kétszintű érettségiről
(társszerző és felelős kiadó: Cs. Z.) 2004. Budapest, Bölcsélet Egyesület
- Történelem érettségi adattár közép- és emelt szintre készülőknél
(társszerző és felelős kiadó: Cs. Z.) 2005. Budapest, Bölcsélet Egyesület
- Történelem szóbeli tételek emelt szintre készülőknél
(társszerző és felelős kiadó: Cs. Z.) 2004. Budapest, Bölcsélet Egyesület

CSATÁRI BENCE

Publikációk

- Történelem szóbeli tételek emelt szintre készülőknél
(Bölcsélet Egyesület Bp. 2004. társszerző)
- Általános tájékoztató a kétszintű érettségiről
(Bölcsélet Egyesület Bp. 2004. társszerző)
- A Kádár rendszer könnyűzenei politikája az 1960-as években a fővárosi tanács-
ülési jegyzőkönyvek tükrében.
Kút c. folyóirat, 2004. december
(Az ELTE Történettudományi Doktori Iskolájának hivatalos lapja)
- Apáink útján – A Karthago zenekar története
Képmás című folyóirat 2005/5.
- A magyar önkormányzatiság 15 éve (1990-2005)
(A Magyar Önkormányzatok Szövetségének kiadványa, társszerző)
- Kamermayer Károly élete
Magyar Polgármester című folyóirat 2004. október
- Zechmeister Károly győri polgármester élete
Magyar Polgármester című folyóirat 2004. december
- Havranch József székesfehérvári polgármester élete
Magyar Polgármester című folyóirat 2005. január
- Rottenbiller Lipót élete
Magyar Polgármester című folyóirat 2005. március

- Dunst Ferenc veszprémi polgármester élete
Magyar Polgármester című folyóirat 2005. május
- Éhen Gyula szombathelyi polgármester élete
Magyar Polgármester című folyóirat 2005. június

ELEKES KATALIN

Előadás

- „Coursebook and motivation – friends or foes?” címmel az Oxford University Press „Horizons on Motivation” című angol tanárok részére rendezett konferencián, 2005. április 1.

FERNENGEL ANDRÁS

I. Publikációk

- A kémia tanítás helyzete a közoktatásban
Iskolakultúra, 2005. március

II. Konferencia-előadások

- A kémia tantárgy helyzete és fejlesztési lehetőségei
Országos Neveléstudományi Konferencia, Budapest, 2004. október 20.

FODOR ERIKA

Előadások

- „Be a Discoverer, You too”
(New, inexpensive, quick, and spectacular student experiments, a method, that develops creativity)
Europäischer Chemielehrerkongress, Eisenstadt 2005. április
- Az intelligencia első foka, hogy tudjuk, mit nem tudunk
(A tanár szerepe a diákban rejlő képességek kibontakoztatásában)
Tehetséggondozás Konferencia (Kutató Diákok Szövetsége) 2004. november
- „Apró csodák” a tanteremben
Gyakorlóiskolák Konferenciája, 2004. október

- „Számonkérés máshogy”, „Részecskehalmaz, és ami mögötte van”
(Nyelvi fantáziát és asszociációs képességet fejlesztő játékok, egyéb módszerek stb.)
Pécs, Kémia Tanári Ankét 2004. augusztus
- „Lehet-e a kreatív tanárokat klónozni?”
Educatio Kiállítás, Magyar Innovációs Szövetség
(Az innovatív tanárok menedzselési lehetőségeiről)
- „Számonkérés máshogy”
(Nyelvi fantáziát és asszociációs képességet fejlesztő játékok, egyéb módszerek stb.)
Pécs, Kémia Tanári Ankét

Kiállítások, bemutatók

- Rimaszombat
- Educatio Kiállítás, Bp.
- Innoforum, Bp.
„Legyél Te is Felfedező” ált. és középiskolai tanulói kísérleti készlet, ill. a „Te is lehetsz nyomozó” környezetismereti foglalkoztató doboz bemutatása.

Portré, riportok

- Köznevelés, Magyar Rádió, m2

DR. GERŐCS LÁSZLÓ

I. Publikációk

- „Feladatgyűjtemény a kétszintű érettségire”
Nemzeti Tankönyvkiadó Rt. 2005.
- „Emelt szintű gyakorló feladatsor”
KÖMAL 2005. 1–2. szám
- „REPETA-MATEK” Magyar Televízió Rt.
2004. okt. 2-től 2005. június 9-ig, hetente
- „Emelt szintű érettségi – matematika szóbeli tételek”
DFT Kiadó, 2005. március
- „Emelt szintű próbaérettségi feladatsorok matematikából”
DFT Kiadó, 2005. március
- „Közép szintű próbaérettségi feladatsorok matematikából”
DFT Kiadó, 2005. március

II. Előadások

- „A geometria tanításának módszertani kérdéseiről”
Bolyai J. Mat. T. Békés megyei Tagozat – Gyula, 2004. október

- „Feladatok emelt szintű érettségire”
Bolyai J. Mat. T. Békés megyei Tagozat – Békécsaba, 2004. október
- „Quo vadis geometria-oktatás?” – Veszprém megyei Tanártovábbképző módszertani tagozat, Veszprém, 2005. augusztus 25.
- „Játsszunk néhány feladattal” – Rácz László Matematikatanári Vándorgyűlés, Salgótarján, 2005. július 8.
- „Amit a kétszintű érettségiről tudni kell...” – DFT Nyílt Nap, ELTE Jogi Kar, 2004. november

GONDA ZITA

Publikáció

- Le grand pique-nique ou comment monter une simulation globale – matériel de formation de formateurs – Institut Français de Budapest, 2004 (oktatási videó kazetta)

Előadás

- Le grand pique-nique ou comment monter une simulation globale – a France-Euro-Express III. gimnáziumi tankönyvhöz kapcsolódó továbbképzési videó-kazetta bemutató előadása – Franciatanárok Országos Szövetségének Közgyűlése, Budapest, 2005. április 23.
Ugyanerről a témáról előadás májusban az iskolában gyakorló idegennyelvszaki tanárjelöltek számára.

KISS CSILLA

Publikáció

- Hollósy Kornélia szalonja (in: Budapesti Negyed 46. szám, 2004 ősz)

KISSNÉ DR. SPIRA VERONIKA

- Oktatóvárosok V. Közép-Európai Regionális Konferenciája. Szervezés és ülés-vezetés. 2004. október 19.
- Fővárosi Pedagógiai Napok. Plenáris ülés vezetése. Budapest, 2004. november 10.

MOHAY PÉTER

Publikáció

- Közösségformáló játékok tizenéveseknek (Flaccus Kiadó, Budapest, 2004)
- Szerk.: ELTE Trefort Á. Gyakorlóiskola évkönyve 2003/2004

DR. SCHRÓTH ÁGNES

- A környezeti nevelés és a biológia tanítása
In: Kézikönyv a biológiatanítás módszertanához, Trefort Kiadó, 2005
- Kétszintű érettségi tanártovábbképzések, Budapest-Székesfehérvár,
2004. augusztus – 2005. május között több alkalommal
Továbbképzés: „Zöld útipakk használata”

FERNENGEL ANDRÁS, KÉRI ANDRÁS, SCHRÓTH ÁGNES, SZÁSZNÉ HESZLÉNYI JUDIT

- Környezeti nevelés az iskolai oktatásban,
humánökológus tanártovábbképzés, 2005. február–április
- Környezeti nevelés a biológiaoktatásban, biológia tanártovábbképzés,
2005. február–május

SZÁSZNÉ HESZLÉNYI J., SCHRÓTH Á.

- Játék és tanulás a hétköznapi életben
In: Mit? Kinek? Hogyan? Konferenciakötet, 2004

SZÉNÁSZINÉ STEINER RITA

Előadás

- „Hatékony tanulási módszerek kialakítása az idegennyelv-tanulásban” címmel
a Gyakorlóiskolák Iskolaszövetsége rendezésében megtartott Vezető tanítók,
tanárok II. Országos Módszertani Konferenciáján, Baja, 2004. október 8–9.

A TANÁRJELÖLTEK

TANTÁRGY	TANÁRJELÖLT	VEZETŐTANÁR
angol	Albert Veronika	Szálka Miklósné*
	Ardeleanu Stefánia Andrea	Eiben Ingeborg
	Bajnok Dániel	Keleti Ilona
	Brückner Anikó	Elekes Katalin
	Csizmadia Zsuzsanna	Elekes Katalin
	Gazdag Nóra	Eiben Ingeborg
	Gulyás Veronika	Keleti Ilona
	Jónás Éva	Szénásiné Steiner Rita
	Komlósi Sarolta	Szálka Miklósné*
	Kovács Adél	Elekes Katalin
	László Zsuzsa	Szénásiné Steiner Rita
	Mokos Boglárka	Szénásiné Steiner Rita
	Molnár Dóra	Szénásiné Steiner Rita
	Muskovits Eszter	Eiben Ingeborg
	Nemeskéri Luca	Szálka Miklósné*
	Nyéki Diána	Elekes Katalin
	Pajtók Ágnes	Szénásiné Steiner Rita
	Párdi-Oláh Roberta	Elekes Katalin
	Perjési Vera	Keleti Ilona
	Sági Orsolya	Eiben Ingeborg
	Sarkadi Ágnes	Szálka Miklósné*
	Szálka Zsuzsanna	Keleti Ilona
	Szegedi Gábor	Eiben Ingeborg
	Szilágyi Éva	Elekes Katalin
	Tihanyi Lilla	Szálka Miklósné*
	Vas Anna Sára	Eiben Ingeborg
	Vida Júlia	Szénásiné Steiner Rita
biológia	Babay-Bognár Krisztina	Vörös Lászlóné
	Bakality Diána	Perneki Gáborné
	Benkő Réka	Perneki Gáborné
	Gombos Erzsébet	Vörös Lászlóné
	Hornnyák Viktória	Szászné Heszlényi Judit
	Pintér Zsuzsanna	Vörös Lászlóné
	Sály Péter	Vörös Lászlóné
	Seregélyes Gábor	Perneki Gáborné
	Szabó Borbála	Szászné Heszlényi Judit
	Szegő Dóra	Szászné Heszlényi Judit
	Várkonyi Réka	Perneki Gáborné

fizika	Bede Brigitta Gulyásné Ádány Tímea Horvai Ferenc Nagy Máté Nagy Péter Zeitler Zsófia	Chikán Éva Szörényi Zoltán Varga György Varga György Varga Lászlóné Varga György
földrajz	Ádám Zoltán Bakondi István Sali Zoltán Szabó Zsuzsanna	Kéri András Kis Kelemen Éva Kis Kelemen Éva Kis Kelemen Éva
francia	Ablonczy Borbála Eszes Fruzsina Farkas Enikő Hejüsné Bagó Edina Horváth Katalin Kovács Marietta Kovács Eszter Laczkó Tímea Monigl Csenge Nemes Zsófia Polyák Ágnes Poros Júlia Stelczerné Szunyogh Kata Ugrin Julianna	Gonda Zita Domokos Katalin Gonda Zita Domokos Katalin Domokos Katalin Kovács Ágnes Domokos Katalin Domokos Katalin Gonda Zita Kovács Ágnes Kovács Ágnes Gonda Zita Gonda Zita Gonda Zita
kémia	Mátyás Levente Molnár Zoltán Pless Viktor	Fernengel András Schróth Ágnes Fodor Erika
környezettan	Bakaity Diána Bakondi István Balatonfüredi Viktória Gál Katalin Gombos Erzsébet Hornyák Viktória Hronyecz Andrea Káli Károly Kovács Klaudia Nemerkényi Kinga	Kis Kelemen Éva Szászné Heszlényi Judit Kéri András Fernengel András Chikán Éva Chikán Éva Kis Kelemen Éva Szászné Heszlényi Judit Schróth Ágnes Vörös Lászlóné

	Pék Krisztina	Fernengel András
	Pintér Zsuzsanna	Kéri András
	Sály Péter	Varga György
	Szabó Borbála	Schróth Ágnes
	Szabó Zsuzsanna	Vörös Lászlóné
	Szekeres Tamás	Fodor Erika
	Todorovics Csilla	Fodor Erika
latin	Bujtás Anna Mária	Lenkefi Ferencné
	Kóródi Kristóf	Lenkefi Ferencné
	László Levente	Lenkefi Ferencné
	Nédli Béla Balázs	Lenkefi Ferencné
	Szentváry-Lukács Mariann	Lenkefi Ferencné
	Tamás Ábel	Lenkefi Ferencné
magyar	Bagdán Eszter	Mikó Edit
	Bakonyi Dóra	Sasvári Márta
	Banai Eszter	Juhászné Horváth Katalin
	Danicska Rita	Szabó Ádám
	Darócz Mária	Juhászné Horváth Katalin
	Drosztmér Ágnes	Pentz Anna Mária
	Földvári József	Juhászné Horváth Katalin
	Gárdosi Rita	Magyarné Ulrich Zsuzsanna
	Horvárh Melinda	Szabó Ádám
	Horváth Ildikó	Spira Veronika
	Horváthné Maros Edit	Kissné dr. Spira Veronika
	Jaskó Boglárka	Bodó Márton
	Jele Ágnes	Sasvári Márta
	Keisz Ágoston Péter	Mikó Edit
	Krupp József	Bodó Márton
	László Zsuzsa	Mikó Edit
	Madarász Levente Károly	Juhászné Horváth Katalin
	Mészáros Ágnes	Bodó Márton
	Nagy Cintia	Sasvári Márta
	Nédli Béla Balázs	Juhászné Horváth Katalin
	Pálos Ildikó	Sasvári Márta
	Pintér Györgyi Mária	Szabó Ádám
	Rózsa Dániel	Szabó Ádám
	Rózsa Kinga	Bodó Márton
	Sinka Melinda	Sasvári Márta

	Székács Judit Török Áron Várhalmi Zsuzsa Zelei Borbála	Szabó Ádám Kissné dr. Spira Veronika Szabó Ádám Mikó Edit
matematika	Ádány Tímea Babinecz Csilla Bán-Széll Előd Bede Brigitta Cseh Zsuzsanna Dávid Veronika Debreczeni Éva Feitli Kornélia Klátyik Andrea Judit Kovács Tamás Nagy Péter Németh Csaba Pongrácz Judit Sebestyén Eszter Szmerka Gergely Vaik Zsuzsanna Varga Mariann Zeitler Zsófia	Gombos Éva Szilárd Gábor Gerőcs László Szilárd Gábor Gerőcs László Kovács Károly Veszprémi Ferenc Gombos Éva Gerőcs László Veszprémi Ferenc Gombos Éva Kovács Károly Gerőcs László Veszprémi Ferenc Gombos Éva Veszprémi Ferenc Szilárd Gábor Szilárd Gábor
művészettörténet	Tátray Lilla	Kovács Gabriella
német	Jámbor Eszter Nagy Noémi Sinka Melinda Szabó István Völgyes Dorottya	Szabó Éva Szabó Éva Szabó Éva Szabó Éva Szabó Éva
spanyol	Bozsik Mária Veronika Hajdú Dorottya Jámbor Eszter Kránicz Nikolett Lukács Viktória Pap Borbála Sárosi Éva Soltész Béla	Bogdán Krisztina Éltető Katalin Éltető Péterné Gergelyi Ágnes* Bogdán Krisztina Éltető Péterné Bogdán Krisztina Gergelyi Ágnes*

	Szabó Barbara Tóth Anna Vida Júlia Zolnai Fruzsina	Éltető Katalin Éltető Péterné Bogdán Kriszitna Gergelyi Ágnes*
számítástechnika	Fehér Balázs Gauland Anna Hegedűs Tamás Keresztesi Ádám Mátray Péter Mihálffy Péter Spiller Éva Urbanics Vilmos Valis Eszter Vitézné Németh Adrienn	Regele György Siegler Gábor* Regele György Siegler Gábor* Regele György Siegler Gábor* Siegler Gábor* Regele György Regele György Regele György
történelem	Ambrus János Bajnok Dániel Balogh János Mátyás Bene Márta Bősze Izabella Breglovics Zsolt Budi Livia Csipes Ádám Endrődi Szabolcs Fitzel László Fitzel Sándor Horváth Dávid Keisz Ágoston Péter Kolek Zsolt Orbán Áron Papp Judit Philippovits Zsófia Szabó Máté Csaba Szálka Zsuzsanna Tevesz László Tóth Adrián	Varga Ákos Csapodi Zoltán Varga Ákos Kiss Csilla Varga Ákos Csapodi Zoltán Göttler Károlyné* Göttler Károlyné* Varga Ákos Göttler Károlyné* Göttler Károlyné* Varga Ákos Vörös László Varga Ákos Tárkányiné dr. Szűcs Katalin* Tárkányiné dr. Szűcs Katalin* Kiss Csilla Göttler Károlyné* Tárkányiné dr. Szűcs Katalin* Kiss Csilla Vörös László

* Csillaggal jelöltük iskolánk ún. külső vezetőtanárainak a nevét.
Ők nem a Trefortban tanítanak.

NAPTÁR

Eseménynaptár

szeptember 1.	évnyitó, osztályfőnöki órák
szeptember 2.	8 órától órarend szerinti tanítás
szept. 22–24.	Berlinben a Nemzetközi Ökológiai Diáktalálkozó zárórendezvénye (Steiner J., Szabó P., Imeli Á., Hrinčzu L., Hangyás G.) (97. o.)
szeptember 24.	Verébavatás
szept. 28.–okt. 4.	német környezetvédelmi csereprogram (92. o.)
október 1.	iskolnap a 7–11. osztályosoknak a Hármashatár-hegyen, tanítás a 12. osztályosoknak
október 6.	megemlékezés az aradi vértanúkról az iskolarádióban 12.37-től 12.45-ig
október 22.	közös iskolai megemlékezés az 1956-os forradalomról: a 7–10. évfolyamoknak az Uránia moziban 13 órától (filmvetítés: Tükörcserepek), a 11–12. évfolyamoknak a Puskin moziban 13 órától (filmvetítés: A temetetlen halott)
november 1–5.	őszi szünet
november 4–14.	a MEP nemzetközi ülése Budapesten diákjaink részvételével (79. o.)
november 5–6.	ökotáboros hétvége
november 13–15.	a diákönkormányzat kihelyezett tanácskozása Diósjenőn
november 15–18.	papírgyűjtés (62. o.)
november 22.	17 órakor szaktanári fogadóóra a humán szakos tanároknak
november 26–27.	Trefort napok (40. o.)
november 29.	17 órakor szaktanári fogadóóra a reál és testnevelés szakos tanároknak
december 10.	18 órakor szalagavató bál a Körcsarnokban
december 13-tól	karácsonyi vásár a 10. c szervezésében az iskolában
december 17.	18 órakor karácsonyi műsor (78. o.)
dec. 18.–jan. 2.	karácsonyi szünet
január 6.	matematika OKTV második fordulója (Kolossváry István 11. a, Lázár Szilárd 12. c)

január 18.	14.00–15.30 orsz. angol verseny második fordulója (7–8. oszt.) a Fazekas Gimnáziumban (Sebestyén Benjamin 7. a , Hernyes Anitta 8. c, Virág Laura 8. a) 14-től 16 óráig írásbeli felvételi a hatosztályos gimnáziumokba, iskolánkban 231 diák írt ekkor dolgozatot
jan. 29.–febr. 6.	síszünet
jan. 28.–febr. 4.	iskolai sítábor Ausztriában
február 10.	kémia OKTV második fordulója (Szatmári Balázs)
február 11.	francia OKTV második fordulója (Iván Szonja, Kubicza Márta)
február 12.	informatika I. OKTV második fordulója (Szűcs Ádám, Madari Adrián)
február 14.	magyar irodalom OKTV második fordulója (Herczogh Noémi, Tamás Dénes)
február 15.	angol OKTV második fordulója (Tamás Dénes, Panajotu Alexisz)
február 16.	latin OKTV második fordulója (Horváth Domonkos, Tamás Dénes)
február 17.	fizika OKTV második fordulója (Koczka Béla, Megyeri Szabolcs)
február 18.	14.30-kor a fordítási verseny eredményhirdetése, teadélután, 14 órakor Bendegúz nyelvész verseny iskolai fordulója (20 hetedik és nyolcadikos tanuló részvételével), földrajz OKTV második fordulója (Boldizsár Márton, Farkas Ákos, Sallay Zoltán)
február 19.	18 órától Trefort-bál az Andrássy egyetem dísztermében (80. o.)
február 21.	biológia OKTV második fordulója (Horváth Domonkos, Satmári Balázs)
február 22.	történelem OKTV második fordulója (Rácz Dániel)
február 24.	német OKTV második forduló (Pásztor Bettina)
február 26.	középiskolás sakkcsapat bajnokság (Tamás Dénes, Boldizsár Márton, Mihalovits Ervin, Kereszturi Gergely)
március 5–6.	szóbeli felvételi reggel 8-tól kb. délután 5-ig
március 9–16.	német diákcsere program (25 diákunk részvételével) (84. o.)
március 11.	1848-as ünnepség és diákszínházi fesztivál (68. o)
március 23.	spanyol OKTV második (döntő) forduló (Barkóczi Bíborka, Ungler Imola)
március 24–29.	tavaszi szünet

április 2–3.	ökotáboros hétvége Visegrádon
április 4.	latin OKTV döntő (Horváth Domonkos, Tamás Dénes)
április 7.	Varga Tamás országos matematikaverseny döntője
április 11.	iskolai szavalóverseny az aulában, 17 órától fogadóóra a páros évfolyamokon
április 14.	magyar irodalom OKTV döntő (Herczog Noémi)
április 14–16.	„Szép magyar beszéd” országos Kazinczy-verseny döntője (Zubovics Evelyn 7. c)
április 15.	14 órakor a holokauszt áldozatairól való megemlékezés: a Sorstalanság c. film megtekintése az Uránia moziban, francia OKTV döntő (Iván Szonja) nyugdíjas találkozók 16 órakor
április 16.	gyakorlóiskolák közötti sportmérkőzések a Radnótiban (86. o.)
április 18–21.	papírgyűjtés (62. o.)
április 21.	Föld napja az iskolában és szerte a nagyvilágban (87. o.)
április 22–24.	Kitaibel Pál biológia és környezetvédelmi verseny döntője Mosonmagyaróváron (Héra Anna 10. b), „Szép magyar beszéd” orsz. Kazinczy-verseny döntője Győrben (Csepeli Dorina 11. c)
április 23.	Ábel Jenő országos latin verseny döntője (Mészáros Ráhel 10. a, Kovács Anna 10. c)
április 25.	17 órakor fogadóóra a páratlan évfolyamokon
április 29.	11 órától kb. 15 óráig művészeti nap
május 6.	ballagás, utána ballagási ünnepség a Gólyavárban (83. o.)
május 9–11.	írásbeli érettségi a 12. osztályosoknak, osztálykirándulások a 7–11. osztályosoknak
május 11.	sportnap a Margitszigeten (63. o.)
május 20–26.	a 9. a osztály nomád tábora
máj. 26.–jún. 7.	spanyolországi utazás 10. és 11. osztályosoknak (98. o.)
máj. 27.–jún. 1.	a 9. b osztály nomád tábora
június 2–7.	a 9. c osztály nomád tábora
június 9-től	erdei iskolai programok (39. o.)
június 15.	a tanév utolsó hivatalos tanítási napja
június 18.	évváró ünnepély a Gólyavárban, utána bizonyítványosztás
június 20–25.	szóbeli középszintű érettségi vizsgák
jún. 27.–aug. 27.	nyolc különböző, többnapos, iskolai szervezésű tábor (41. o.)

Az utolsó hét osztályprogramjai

Az utolsó hét programjainak helyszínei (az „iskola” csak helyszínt jelent, nem feltétlenül tanítást)								
	jún. 8. szerda	jún. 9. csüt.	jún. 10. péntek	jún. 11. szó.	jún. 12. vas.	jún. 13. hétfő	jún. 14. kedd	jún. 15. szerda
7. a	iskola	Recsk					szünet	
7. b	iskola	Pusztamarót						
7. c	iskola	Mezőszilas					szünet	
8. a	iskola					Kőszeg, Sopron		
8. b	iskola	Budapest				Balatonakali		
8. c	iskola	Balatonszárszó				iskola és Budapest		szünet
9. a	iskola					iskola		
9. b	iskola					iskola		
9. c	iskola					iskola		
10. a	iskola	Erdély						
10. b	iskola			Várvölgy				szünet
10. c	iskola					iskola		
11. a	iskola	múzeum	iskola			Felvidék		
11. b	iskola		szünet		Pilis			
11. c	Orfű					szünet		

Trefort-napi előadások

(november 24., péntek)

8. ³⁰		Avar Anna A mohácsi tambura zene kialakulása és változásai	Roska Tamás Információtechnológia a Pázmányon Egy új típusú képzés Európában	Szemlér Tamás Az EU költségvetése	Balogh János Az illusztrált napi sajtó megjelenése Magyarországon	Nagy Árpád Modern módszer régi idők kutatásához	Dráma-játékok Halmai Edit és Csaba Orsolya tanárnők vezetésével
		12. b terme	Fizika előadó	10. b terme	8. b terme	Nagytanári	11. a terme
10. ⁰⁰	Tausz Katalin A szegénység kérdése ma Magyarországon, különös tekintettel a gyerekekre	Klasszikus gitárzenekar Előadással egybekötött koncert	Dr. Horváth Ákos Rádióaktivitás a természet része címmel tart előadást	Ferencz Győző Radnóti Miklós költészetéről tart előadást	Papp Zoltán Babits Mihályné Török Sophie bemutatása Egy érdekes irodalmi házasságról	Mann Miklós Trefort Ágoston élete és munkássága	Dráma-játékok Halmai Edit és Csaba Orsolya tanárnők vezetésével
	Könyvtár	Aula	Fizika előadó	10. b terme	8. b terme	12. b terme	11. a terme
12. ⁰⁰	Rác Mariann Milyen egy vak angoltanárnak látó gyerekeket tanítani?	Bakos Ildikó Tényleg olyan érthetetlen a modern művészet?	Kotschy András Egy színházterem akusztikájának tervezését mutatja be	Gyurkovics Tibor A XX. századi magyar líra	Új Eldorádó c. film, utána beszélgetés	Szerencsés Károly Választási csalások a XX. századi Magyarországon	Mérő László Intelligencia és mérése
	10. c terme	Rajzterem	Fizika előadó	Könyvtár		Aula	Nagytanári
13. ³⁰			Magyar Gábor A tú a szénakazalban, avagy hogyan keressünk az interneten?	Tóth Krisztina a költővel Szabó Ádám beszélget		Pavle atya Az ortodoxia emberképe	Mark Andrews The Wilde Joyce of Beckett
			Fizika előadó	Aula	Uránia mozi	Könyvtár	10. b terme

Iskolai szervezésű nyári programok 2005. június 21. és szeptember 1. között (időrendben)

Időpont	Időtartam	A program	Helyszín	Résztevők	Létszám	Szervező tanár	Kísérők
jún. 27.–júl. 1.	5 nap	kerékpártábor (72. o.)	Balatonakali	8. c	15	Pál G.	szülő
júl. 24–30.	6 nap	kenutúra (76. o.)	Sajó	9. b	22	Mohay P.	szülő
júl. 30.–aug. 5.	6 nap	erdélyi körút	Erdély	11. a	13	Kiss Cs.	Gyertyánfy A.
aug. 1–3.	3 nap	nyári tábor	Nagykovácsi	7. c	25	Kutrovác L.	
aug. 6–9.	4 nap	kenutúra (70. o.)	Felső-Tisza	8. a	15	Gyertyánfy A.	Keisz Á.
aug. 9–15.	6 nap	nyári túra (74. o.)	Tisza-tó	9. a	22	Csapodi Cs.	házastárs, szülő
aug. 21–26.	6 nap	kerékpártúra	Baranya	10. a	5	Körmendy Zs.	
aug. 22–27.	6 nap	ökotábor (101. o.)	Tiszapüspöki	9–12. évf.	50	Heszlényi J., Schróth Á.	Chikán É., Kutrovác L., Gedeon G.

EREDMÉNYEK

Tanulmányi eredmények

	7. a	7. b	7. c	8. a	8. b	8. c
magatartás	4,21	4,50	4,12	3,94	3,81	4,41
szorgalom	4,15	4,09	4,06	3,94	3,66	4,09
magyar irodalom	4,69	4,37	4,18	4,19	3,97	4,50
magyar nyelvtan	4,44	4,06	4,18	3,78	3,91	3,91
történelem	4,31	4,09	4,09	4,31	4,16	3,94
angol	4,34	4,46	3,96	4,47	4,25	4,31
német	4,00	5,00	5,00			4,06
francia						
latin						
spanyol						
orosz						
matematika	3,75	3,90	4,03	4,16	3,56	4,06
fizika	4,41	4,43	4,68	4,25	3,81	4,09
kémia				4,38	4,22	4,72
biológia	3,81	4,59	4,37			
földrajz	4,25	4,06	4,06	4,13	3,81	4,16
ének	4,00	3,96	4,03	4,44	4,50	4,53
rajz	4,94	4,90	5,00	4,94	4,78	5,00
testnevelés	4,47	4,68	4,65	4,56	4,50	4,58
informatika	4,13	4,87	4,25	4,56	4,56	4,59
néptánc	4,44	4,59	4,62			
egészségtan modul				4,78	4,53	4,50
mozgókép modul						
pszichológia modul						
átlag (m., sz. nélkül)	4,28	4,43	4,36	4,38	4,20	4,35

9. a	9. b	9. c	10. a	10. b	10. c	11. a	11. b	11. c	12. a	12. b	12. c
3,94	4,53	4,00	4,23	4,16	4,40	3,77	4,16	4,74	4,38	3,97	4,27
3,84	4,15	3,70	4,26	4,06	3,93	3,68	4,03	4,48	4,28	3,97	4,42
4,71	4,43	4,26	4,37	4,34	4,21	4,52	4,72	4,66	4,69	4,51	4,48
4,65	4,43	4,52	4,65	4,47	3,97	4,68	4,88	4,75	4,69	4,47	4,73
4,13	4,15	3,71	4,29	4,34	3,93	4,65	4,44	4,44	4,63	4,53	4,61
4,22	4,60	4,52	4,44	4,52	4,56	4,41	4,84	4,94	4,63	4,64	4,72
4,44	4,20	4,50	3,83	4,14	4,00	3,56	4,00	4,28	4,73	4,61	4,57
4,60	4,75	4,55	4,25	4,25	3,90	4,45	4,67	4,38	4,60	3,40	4,27
4,20			4,67	4,00	3,60	3,88	4,33	2,50	4,83	4,60	4,20
4,44	4,70	4,50	4,75	4,00	4,88	4,33	4,50	4,88	4,38	4,45	4,27
5,00	4,75	4,43					4,00	5,00			
3,97	4,06	3,77	3,90	3,38	3,60	4,20	3,78	4,16	4,00	4,25	4,24
3,58	4,03	3,97	3,71	3,44	4,03	4,45	3,97	3,94	4,83	4,21	4,40
4,23	4,40	3,65	3,84	3,81	3,70	3,74	4,03	4,38	5,00	4,50	5,00
4,13	4,60	4,13	4,23	3,91	4,13	3,55	4,16	4,09	3,84	3,47	4,48
4,48	4,30	4,26	4,42	3,75	4,43				5,00		5,00
4,29	5,00	3,71	5,00	5,00	5,00						
4,97	4,90	4,97	4,84	4,75	4,90	5,00	5,00		5,00		5,00
4,42	4,56	4,42	4,62	4,54	4,62	4,23	4,72	4,83	4,78	4,23	4,73
			4,39	4,66	4,63	5,00			5,00		4,67
			5,00	4,62	5,00						
						4,90	5,00	5,00			
4,38	4,49	4,24	4,40	4,22	4,28	4,35	4,44	4,42	4,66	4,30	4,59

Érettségi eredmények

	12. a		12. b		12. c	
tantárgyak	vizsgázók száma	átlag	vizsgázók száma	átlag	vizsgázók száma	átlag
magyar nyelv és irodalom	32	4,65	32	4,31	33	4,70
történelem	32	4,56	32	4,53	33	4,79
matematika	32	4,56	32	4,72	33	4,76
fizika	8	4,87	13	4,62	4	5,00
kémia	3	4,66	2	5,00	5	4,80
biológia	11	4,81	4	5,00	6	5,00
földrajz	2	5,00	2	2,50	4	4,50
angol	22	5,00	26	4,96	28	4,96
német	10	4,80	10	4,90	12	4,67
francia	7	4,85			4	5,00
latin	2	5,00	4	5,00	1	5,00
spanyol	5	4,80	6	4,17	5	5,00
olasz					1	5,00
orosz			1	5,00		
eszperantó					1	5,00
informatika	2	5,00	1	5,00	2	4,00
rajz, művtörténi	2	5,00	1	5,00	1	5,00
érettségi átlag		4,83		4,62		4,82

Kitűnő (minden tantárgyból jeles) érettségi vizsgát tett diákjaink

12. a	12. b	12. c
Boldizsár Márton	Barkóczy Bíborka	Iván Szonja
Debreczeni András	Barta Fruzsina	Kakuszi Panna
Gera Cecília	Kenyeres Julianna	Kray Zsuzsanna
Horváth Domonkos	Kordé Nóra	Ladányi András
Ilosvay Zsuzsanna	Kovács Márta	Lázár Artúr
Koczka Béla	Mendli András	Macsuga Magdolna
Oroszlány Kata	Nyári Judit	Madari Adrián
Sereg Orsolya	Pánczél Márk	Megyeri Szabolcs
Simóka Krisztina	Varga Csenge	Mihály Kinga
Spielmann Eszter	Veress Katalin	Orosz Flóra
Suba Eszter		Pásztor Bettina
Tamás Dénes		Paulus Zsófia
		Rétallér Orsolya
		Rumpler Dániel
		Sallai Zoltán
		Szatmári Balázs
		Szűcs Ádám
		Unger Imola

Versenyeredmények

Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny

UNGER IMOLA (12. c)	spanyol 4. helyezés	tanára Éltető Katalin
BARKÓCZI BÍBORKA (12. b)	spanyol 22. helyezés	tanára Éltető Katalin
HERCZOGH NOÉMI (12. b)	magyar irodalom 13. helyezés	tanára Bodó Márton
IVÁN SZONJA (12. c)	francia 10. helyezés (100. o.)	tanára Gonda Zita
TAMÁS DÉNES (12. a)	latin 4. helyezés	tanára Lenkefi Ferencné
HORVÁTH DOMONKOS (12. a)	latin 5. helyezés	tanára Lenkefi Ferencné

Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaverseny

STEINER DÁVID (9. b)	15. helyezett	tanára Kovács Géza
----------------------	---------------	--------------------

Kitaibel Pál országos biológiaverseny

HÉRA ANNA (10. b)	17. helyezett	tanára Gedeon Gábor
-------------------	---------------	---------------------

Országos Spanyol Nyelvű Vers- és Prózamondó Verseny

SIMON ZOLTÁN (10. b)	1. helyezett (szab. vál. vers kategóriában)	tanára Éltető Katalin
CZECZE GABRIELLA (10. b)	1. helyezett (kötelező próza kategóriában)	tanára Bogdán Krisztina
	2. helyezett (szab. vál. vers kategóriában)	
SZABÓ PIROSKA (10. c)	1. helyezett (szab. vál. próza kategóriában)	tanára Éltető Katalin
	2. helyezett (kötelező próza kategóriában)	
MÁTÉFI DALMA (10. c)	3. helyezett (szab. vál. próza kategóriában)	tanára Éltető Katalin
	3. helyezett (kötelező próza kategóriában)	

Középfokú Tanintézetek Országos Díjlovagló Bajnoksága

KENESEI KRISZTINA (9. b) 3. helyezett
gyermek lovas (15 év alattiak) kategóriában

Vitorlázás – országos női kalóz bajnokság

SZEKERES ESZTER (10. c) 7. helyezett

Ábel Jenő országos latin verseny

MÉSZÁROS RÁHEL (10. a)	16. helyezés	tanára Lenkefi Ferencné
KOVÁCS ANNA (10. a)	26. helyezés	tanára Lenkefi Ferencné

Arany János országos magyar nyelvészeti verseny

DURUCSKÓ LUCA (7. a)	6. helyezés	tanára Magyarné Ulrich Zsuzsanna
ZUBOVICS EVELIN (7. c)	a döntőbe jutott	tanára Juhászné Horváth Katalin
SÜVEGH ESZTER (8. c)	a döntőbe jutott	tanára Sasvári Márta

Kazinczy országos szépkiejtési verseny

ZUBOVICS EVELIN (7. a)	a döntőbe jutott	tanára Juhászné Horváth Katalin
CSEPELI DORINA (11. c)	a döntőbe jutott	tanára Juhászné Horváth Katalin

„Élen a tanulásban, élen a sportban”

BÁNYAI ZITA (10. b) és SAPSZON ILDIKÓ (9. b) nyerték el a kitüntető címet

Varga Tamás országos matematikaverseny

A döntőbe jutottak:

KÉRI ZSÓFIA (7. c)	tanára Heim László
KASSA ESZTER (7. c)	tanára Heim László
HOCZA TÍMEA (7. b)	tanára Szilárd Gábor
NGUYEN KHOC HOANG (7. a)	tanára Gombos Éva
SISKA VERONIKA (8. a)	tanára Veszprémi Ferenc

London Bridge angolverseny

KAZAI VIKTOR (8. b)	1. helyezés	tanára Szénásiné Steiner Rita
DOSZPOD ZITA (8. a)	3. helyezés	tanára Szénásiné Steiner Rita

A Longmann könyvkiadó szótárhasználati csapatversenye

BOGNÁR KATALIN (9. b)		
KOCZKA KRISZTINA (9. b)		
NÉMETH ZSOLT (8. c)		
SZALAY DÁNIEL (8. b)	csapatban 1. helyezés	tanáruk Eiben Ingeborg

„Bendegúz” nyelvész verseny

DURUCKÓ LUCA (7. a)	budapesti 1., országos 10. helyezett	tanára Magyarné Ulrich Zsuzsanna
SÜVEGH ESZTER (8. c)	budapesti 10. helyezett	tanára Sasvári Márta
KLEIN ZSÓFIA (8. c)	budapesti 13. helyezett	tanára Sasvári Márta

Simonyi Zsigmond helyesírási verseny

MAGYAR ESZTER (7. a)	budapesti 7. helyezés	tanára Magyarné Ulrich Zsuzsanna
----------------------	-----------------------	----------------------------------

Implom József helyesírási verseny

ZULETA EMESE (9. b)	kerületi 6. helyezett	tanára Pentz Anna Mária
---------------------	-----------------------	-------------------------

Kazinczy szépkiejtési verseny (iskolai forduló)

7–8. oszt. verseny

ZUBOVICS EVELIN (7. c)	1. helyezett
KLEIN ZSÓFIA (8. c) és ZANA VERONIKA (8. a)	2. helyezett
LITVÁNI LILLA (8. c)	3. helyezett

9–12. oszt. versenye

CSEPELI DORINA (11. c)	1. helyezett
IGNÁTH KRISZTINA (10. a)	3. helyezett

Budapesti Középiskolai Rajzverseny

FÜLÖP EDINA (11. c)	3. helyezett
---------------------	--------------

„Kihívás 2005 –internetes keresőjáték” országos verseny

SZŰCS ANDRÁS (7. b)	SZŐLLŐSSY JUDIT (7. b)	NAGY NÓRA (7. b)
CSÓKÁS BORDIKA (8. b)	SZÉL ZSUZSA (8. b)	TEGZE BORBÁLA (8. b)
csapatban 4. helyezés		tanáruk Lazányi Mariann

Kosárlabda csapatbajnokság

Az országos elődöntőben a fiú csapat a 2. helyezést érte el tanáruk Sapszon József

„Rébusz” országos feladatmegoldó levelező verseny

SZŰCS ANDRÁS (7. b)	matematika 4. helyezés	tanára Szilárd Gábor
DOSZPOD ZITA (8. a)	matematika 14. helyezés	tanára Veszprémi Ferenc

Vers- és prózamondó verseny (iskolai forduló)

7–8. osztályosok versenye:

ANDRÁSI SEBESTYÉN (7. c)	1. helyezett
CSÓKÁS BORSIKA (8. b)	2. helyezett
LITVÁNI LILLA (8. c)	3. helyezett

9–12. osztályosok versenye:

SZILÁGYI CSENGE (9. a) és SIMON ZOLTÁN (10. b)	1. helyezett
TAMÁS DÉNES (12. c)	3. helyezett

„Trefort Ágoston és kora” iskolai pályázat

7–8. évfolyam

KLINGER ZITA–ZUBOVICS EVELIN (7. c)	I. díj
HORTI RÉKA–HATÓ RÉKA (7. a)	II. díj
HERNYES ANITA–MONORI DOROTTYA (8. c) és	
PALLAI MÁRTON–KOVÁCS ANDRÁS (8. c)	III. díj

9–10. évfolyam

BERKES ÁRPÁD (9. b)	II. díj
SZABOLCSI GERGELY (9. c)	III. díj

Iskolai történelemverseny

7. oszt. versenye

MAJOR ZSÓFIA (8. a)	1. helyezés
---------------------	-------------

8. oszt. versenye

KÉRI ZSÓFIA (7. c)	1. helyezés
--------------------	-------------

Iskolai angol műfordítási verseny

7. oszt. versenye

SEBESTYÉN DÁNIEL (7. a)	1. helyezett
FÜLÖP ÁDÁM (7. b)	2. helyezett
DELI-PETE JÚLIA (7. c)	3. helyezett

8. oszt. versenye

CSIZMADIA DOROTTYA (8. c)	1. helyezett
FÖLDES BARBARA (8. b)	2. helyezett
KÁRMÁN BLANKA (8. a)	3. helyezett

9–10. oszt. versenye

ROZGONYI DÁNIEL (10. a)	1. helyezett
HÉRA ANNA (10. b)	2. helyezett
IGNÁTH KRISZTINA (10. a)	3. helyezett

11–12. oszt. versenye

TAMÁS DÉNES (12. a)	1. helyezett
ZOLTÁN DOMINIKA (11. b)	2. helyezett

Iskolai francia műfordítási verseny

MISÁK DÁNIEL (11. b)	1. helyezett
KRAY ZSUZSANNA (12. c)	2. helyezett
BÁNHEGYI LUCA (11. a)	3. helyezett

Iskolai latin műfordítási verseny

ZOLTÁN DOMIKIKA (11. b)	1. helyezett
-------------------------	--------------

Iskolai orosz műfordítási verseny

TÖRÖK ÁDÁM (11. b) 1. helyezett

Iskolai spanyol műfordítási verseny

BORONKAI ZSÓFIA (12. a) 1. helyezett
KIRÁLY ÉVA (12. c) 2-3. helyezett
SZABÓ BERNADETT (10. c) 2-3. helyezett

Sakkbajnokság

A 2004/2005. évi iskolai sakkbajnokság első hét helyezettje:

1. TAMÁS DÉNES (12. a)
2. BOLDIZSÁR MÁRTON (12. a)
3. MIHALOVITS ERVIN (9. b)
4. KERESZTURI GERGELY (9. b)
5. SZUNYOGH ANDRÁS (7. b)
6. VITÁNYI BÁLINT (9. a)
7. GARAMVÖLGYI BENCE (8. a)

A Trefort-napokon megrendezett versenyen az iskola 23 diákja vett részt.

Az első négy helyezett alkotta az iskolai csapatot a VIII. kerületi középiskolák sakk-csapat-bajnokságán, melyen a csapat a második lett, így továbbjutott a budapesti döntőre. Itt iskolánk a 18. helyezést érte el.

Végzős diákjaink iskolai kitüntetései

Trefort Ágoston emlékérem

TAMÁS DÉNES 12. a

Kiváló képességű, rendkívül érdeklődő és széles látókörű fiatalember. Tanulmányi munkáját kiemelkedően végzi, bizonyítványa hat éven keresztül kitűnő volt. Különösen a humán tárgyakban jeleskedik, de eredményes a természettudományok terén is. Az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen az idén négy tárgyból indult, hátromból (angol, latin és magyar) bejutott a második fordulóra. Latinból az országos 4. helyet szerezte meg. Felsőfokú angol és középfokú latin C típusú nyelvvizsgával rendelkezik. Több alkalommal megnyerte az iskolai angol műfordító versenyt, latinból országos levelező versenyen második helyezést ért el. Sikerrel képviselte hazánkat Rómában a nemzetközi Cicero latin versenyen. Az iskolai versmondó vetélkedőkön mindig színvonalas produkciót mutatott be. Mindezek mellett még az iskolai énekkarnak is tagja.

Évek óta meghatározó szereplője az osztály színjátszó körének, az osztály – többek között – két őáltala magyarra fordított színdarabot is bemutatott az évek során. Négy éven keresztül volt tagja az iskolai színjátszó csoportnak. Aktívan vesz részt az ökotáborokban, rendszeres résztvevője a békamentési akcióknak és a nomád táboroknak. Hasznos segítséget nyújtott több alkalommal a gimnáziumi szóbeli felvételi vizsgán is. Szabadidejében az olvasáson kívül szívesen focizik, sakkozik, lövészetben a budapesti diákolimpián III. helyezést ért el. Az elmúlt tanévben sikerrel képviselte iskolánkat a sakk diákolimpián, csapatunk a budapesti döntőbe jutott.

Közösségi munkája, magatartása példamutató. Nem csak osztálytársai, de alsóbb évfolyamos iskolatársai is gyakran kérik ki véleményét, szívesen és eredményesen patronál. Az iskolai diákélettel kapcsolatos kérdései megfontoltak, átgondolt javaslatai előremutatóak.

Trefort Ágoston emléklap

Arany fokozat

HORVÁTH DOMONKOS 12. a

Az iskola egyik kiemelkedő képességű tanulója. Kiválóan teljesít minden területen. Hat éven keresztül kitűnő tanulmányi eredménye mellé több alkalommal általános

tantestületi dicséretet kapott. Különösen a biológia érdekli, minden évben sikerrel szerepelt a különböző országos versenyeken. A tehetséggondozó Bolyai műhely tagja, melyben tudását tovább gyarapíthatja. Felsőfokú angol és középfokú latin C típusú nyelvvizsgával rendelkezik. Az elmúlt évben sikerrel szerepelt Rómában a Cicero latin műfordító versenyen. Idén az OKTV latin döntőjében 5. helyezést ért el, biológiából pedig a középöntőbe jutott. Rendszeres résztvevője volt az iskolai nomád- és ökotáboroknak, békamentési akcióknak. Az osztály színjátszó körének tagja. Szívesen segédkezett leendő trefortosok felvételijén és a verébtáborban. Szabadidejében – az iskolán kívül – sok időt fordít közösségi munkára.

BARTA FRUZZSINA 12. b

Kimagasló tanulmányi eredményei mellett az évfolyam és a 12. b osztály közösségi életének egyik motorja. Több éven át szép eredményeket ért el a Középiskolai Matematikai Lapok feladatmegoldó versenyén, amelyeket minden alkalommal elismerő oklevéllel jutalmaztak. Kedves, segítőkész személyiségevel az évfolyam egyik legmegbecsültebb tagja.

SZATMÁRI BALÁZS 12. c

Mindenki, aki igényelte, lelki támaszra lelhetett benne. Szerénysége az osztály legelfogadottabb tagjává tette. Tanulmányi eredménye végig jeles vagy kitűnő volt. A Globe programban rendszeres, megbízható munkát végzett. Eredményesen szerepelt a kémia és biológia Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen.

UNGER IMOLA 12. c

Szerénységevel, higgadt véleményalkotásával az osztály egyik legtekintélyesebb tagjává vált. Minden képességét tudatosan és sokoldalúan fejlesztette. Eredményes tanulmányi munkáját a spanyol OKTV-n elért 4. helyezéssel koronázta meg.

Ezüst fokozat

GERA CECILIA 12. a

Megbízható, egyenletesen kiváló tanulmányi munkája eredményeként a hat év során végig kitűnő volt. Az osztály életének meghatározó személyisége. Közösségi munkája kiemelkedő. Józan, megfontolt véleményével, ötleteivel gyakran volt segítségére társainak. A békamentés, a nomád- és ökotáborok, a színjátszás, a felvételiztetés, az iskolai műveltségi versenyek rendszeres résztvevője volt.

IDEI DÁNIEL 12. a

Évfolyamának és osztályának egyik kiemelkedő tagja. Kiváló tanulmányi munkája mellett éveken át képviselte osztályának érdekeit a diákönkormányzatban. Sok-sok diáktársának bizalmát elnyerve élő lelkiismeretként olyan emberi értékeket hordozó diák, akit példaként állíthatunk növendékeink elé.

KENYERES JÚLIA 12. a

Hat éven keresztül szín kitűnő tanuló. Emellett – sajátos helyzete ellenére – egy felső és egy középfokú nyelvvizsgát is szerzett, s a biológia OKTV-n is eredményesen szerepelt. A hat év alatt egyetlen olyan közösségi megmozdulás sem volt, melyen ne vett volna részt. Akarateréből, emberi küzdeni tudásból példát mutatott és mutat az iskola valamennyi diákjának.

RÉTALLÉR ORSOLYA 12. c

A hat év alatt végig egyenletesen, jeles eredménnyel tanult, nagyon jól szerepelt a matematika és történelem versenyeken. Áldozatokat vállalva sokat dolgozott másokért, az osztály közösségéért.

Bronz fokozat

SUBA ESZTER 12. a

Mindvégig kimagasló eredményt ért el tanulmányi téren, az iskola és az osztály közösségi életében fontos szerepet játszott. Az iskolai programokon, táborokban aktívan vett részt, jól szervez, pontos, átgondolt, megbízható munkájára mindig számíthattunk.

ZSÓKA KATALIN 12. b

Az évfolyam egyik legtalpraesettebb, legaktívabb szervezője. Eredményes tanulmányi munkája mellett szinte minden, az évfolyamot érintő közös megmozdulásnak egyik fő szervezője, koordinátora s emellett osztályfőnökének jobb keze volt. Rendkívül segítőkész, őhozzá mindenki bizalommal fordulhatott. Az évfolyam egyik kimagasló személyisége.

SALLAI ZOLTÁN 12. c

Nagyon lelkiismeretesen, megbízhatóan dolgozott minden tantárgyból. Eredményesen szerepelt a földrajz OKTV-n. Baráti megértésére és segítségére mindig számíthattak az osztálytársai.

Tompa József-díj

Tompa József iskolánk magyar szakos vezetőtanára volt. Az ő emlékére alapította tanítványa, Gross András a díjat. A Tompa József-díj megpályázható eredeti szépirodalmi művekkel (versek, novella stb.), irodalmi, történelmi, zenei, művészettörténeti, természettudományos témájú tanulmányokkal (pl. OKTV-dolgozatok 1-1 fejezetével, cikkekkel, kutatásról szóló beszámolókkal stb.). Odaítéléséről az érintett szaktanárok véleményének ismeretében a magyar munkaközösség tagjaiból álló bizottság dönt, melyet a munkaközösség-vezető irányít.

I.

SALLAY ZOLTÁN (12. c)

Városfejlődés Magyarországon a második világháború után (199. o.)

II.

BOLDIZSÁR MÁRTON (12. a)

A termál- és gyógyturizmus fejlődése és szerepe a hazai idegenforgalomban

III.

FARKAS ÁKOS (12. c)

Budapest természetföldrajzos szemmel

IV.

SZÁNTÓ ZSOLT (9. a), HERÉDI JÚLIA (10. c), HANGYÁS GERGELY (10. b)

V.

SZÁNTÓ LÍVIA (11. b)

VI.

SZÁSZ NÓRA (8. a)

VII.

MAROSI VIKTÓRIA (10. b), KÓNYA MÁRTON (9. a)

Az iskolanapi vetélkedő eredményei

A „hangok” részeredményei

Állomások	7. a		7. b		7. c	
	reccs a faló	zizegő zuzmó	reccs, nekünk annyi	taccs	tuc-tuc	reccs
1. állomás	21	17	14	16	21	21
2. állomás	24	21	20	20,5	18	18
3. állomás	14,5	15,5	9	10,5	12	12
útvonal feladatok	23,5	22	7	20	24,75	24,25
összesen	83	75,5	50	67	75,75	75,25
Állomások	8. a		8. b		8. c	
	reccs	röf	chopp	no name	röf-röf	durr
1. állomás	21	22	23	18	21	18
2. állomás	20,5	20	22	15,5	25	23,5
3. állomás	16,5	16,5	20	18	18	19
útvonal feladatok	23	20	19,5	15	20,5	17,5
Összesen	81	78,5	84,5	66,5	84,5	78
Állomások	9. a		9. b		9. c	
			őáúá	hmmm	trotty	prííí
1. állomás	25	25	21	25	21	25
2. állomás	10,5	15	16,5	25	25	25
3. állomás	25	25	25	25	25	25
útvonal feladatok	20,5	23,5	12,5	21	11	18
Összesen	81	88,5	75	96	82	93

Állomások	10. a		10. b		10. c	
1. állomás	17	21	16	16	20	7
2. állomás	10	15	18	18	18	21
3. állomás	20	21	13	15	22	11
útvonal feladatok	10,5	15,5	21,5	12,5	8,5	14,5
Összesen	57,5	72,5	68,5	61,5	68,5	53,5

Állomások	11. a		11. b		11. c	
1. állomás	24	24	-	22	25	23
2. állomás	25	25	25	25	25	25
3. állomás	15	18	21	21	19	19
útvonal feladatok	23	18,5	19	20,5	9	16
Összesen	87	85,5	65	88,5	78	84

A „hangok” végeredménye

Iskolanap

	7. a	7. b	7. c
Összesen	158,5 (79,25%)	117 (58,5%)	150,5 (75,5%)

	8. a	8. b	8. c
Összesen	159,5 (79,75%)	151 (75,5%)	162,5 (81,25%)

	9. a	9. b	9. c
Összesen	169,5 (84,75%)	171 (85,5%)	175 (87,5%)

	10. a	10. b	10. c
Összesen	130 (65%)	130 (65%)	122 (61%)

	11. a	11. b	11. c
Összesen	172,5 (86,25%)	153,5 (76,5%)	162 (80,5%)

Helyezés	Osztály	Eredmény (%)
I.	9. c	87,5
II.	11. a	86,25
III.	9. b	85,5
IV.	9. a	84,75
V.	8. c	81,25
VI.	11. c	80,5
VII.	8. a	79,75
VIII.	7. a	79,25
IX.	11. b	76,5
X.	7. c	75,5
	8. b	75,5
XI.	10. a	65
	10. b	65
XII.	10. c	61
XIII.	7. b	58,5

Helyezés	Osztály	Eredmény (%)
I.	9. b/2	96
II.	9. c/2	93
III.	9. a/2	88,5
IV.	11. b/2	88
V.	11. a/1	87
VI.	11. a/2	85,5
VII.	8. b/1	84,5
	8. c/1	84,5
VIII.	11. c/2	83
	7. a/1	83
IX.	9. c/1	82
X.	8. a/1	81
	9. a/1	81
XI.	8. a/2	78,5
XII.	11. c/1	78
	8. c/2	78
XIII.	7. c/1	75,75
XIV.	7. a/2	75,5
XV.	7. c/2	75,25
XVI.	9. b/1	75
XVII.	10. a/2	72,5
XVIII.	10. b/1	68,5
	10. c/1	68,5
XIX.	7. b/2	67
XX.	8. b/2	66,5
XXI.	11. b/1	65
XXII.	10. b/2	61,5
XXIII.	10. a/1	57,5
XXIV.	10. c/2	53,5
XXV.	7. b/1	50

Az iskolanap egyik állomásán

A papírgyűjtés eredménye

Az összegyűjtött papírmennyiség (kg)

	ősszel	tavasszal	összesen	helyezés
7. c	2971	2458	5429	1.
9. a	2690	1247	3937	2.
8. a	1481	1289	2770	3.
7. b	1325	1257	2582	4.
7. a	572	392	964	5.
8. b	781	122	903	6.
9. b	690	26	716	7.
8. c	400	153	553	8.
11. b	226	280	506	9.
tanárok	387	42	429	10.
10. b	152	267	419	11.
10. c	106	265	371	12–13.
11. a	371	0	371	12–13.
11. c	70	206	276	14.
10. a	72	198	270	15–16.
9. c	15	255	270	15–16.
könyvtár	142	36	178	17.
12. c	98	0	98	18.
12. a	0	0	0	19–20.
12. b	0	0	0	19–20.
összesen	12549	8493	21042	

Az első helyezett jutalma minden évben egy tanítás nélküli nap, melyet a győztes osztály általában együtt tölt el.

A sportnap eredményei

100 m fiú síkfutás	KOLOSSVÁRY ISTVÁN	11. a	11,41
	ELEKES TAMÁS	11.b	12,98
	ÖRFI ERIK	8. a	13,07
	BERGER DÁNIEL	11. c	13,13
	GELLERT GÁBOR	9. b	13,23
	PÁSZTOR GÁBOR	9. b	13,24
	KALISZKY PÉTER	8. b	13,46
	SZUNYOGH ANDRÁS	7. b	13,53
100 m leány síkfutás	ANTONI LUCA	8. b	13,35
	MARJAY SZABINA	11. a	14,05
	LÁNSZKI CSENGE	8. b	14,13
	KOCZKA KRISZTINA	9. b	14,27
	KAPOSI DOROTTYA	8. a	14,75
	CZIRÁKY VIKTÓRIA	7. c	15,65
	FORGÓ REGINA	7. c	15,87
	WEISZBURG ZSUZSANNA	9. a	15,91
200 m fiú síkfutás	GELLERT GÁBOR	9. b	27,03
	KALISZKY PÉTER	8. b	28,04
	FALUDI ZSOLT	8. b	28,6
200 m leány síkfutás	ANTONI LUCA	8. b	27,39
	KOCZKA KRISZTINA	9. b	30,1
	LÁNSZKI CSENGE	8. b	32,14
400 m fiú síkfutás	KOLOSSVÁRY ISTVÁN	11. a	0:52
	KÉZDI LÁSZLÓ	9. a	1:03
	SZEGEDI DÁNIEL	9. c	1:03
	SZUNYOGH ANDRÁS	7. b	1:03
400 m leány síkfutás	LÁNSZKI CSENGE	8. b	1:16
	ZULETA EMESE	9. b	1:16
	CZIRÁKY VIKTÓRIA	7. c	1:20

600 m síkfutás	ANTONI LUCA	8. b	1:41
	NÉMETH LUCA	7. c	2:18
	JAKAB CINTIA	7. b	2:19
800 m síkfutás	HAJMÁSI DÁNIEL	10. b	2:30
	MIHALOVICS ERVIN	9. b	2:36
	BURJÁN GERGELY	10. b	2:58
„szigetkör”	METS MÁRTON	10. a	21:53
	BOLDIZSÁR MÁTÉ	10. a	21:54
	SZALAY ZSOLT	10. a	21:56
	BALÁZS BENJAMIN	7. a	23:59
	JANCsó ÁDÁM	7. a	24:31:00
	SEBESI TAMÁS	7. c	24:39:00

A célbaérkezés pillanata a sportnapon

kislabdahajítás (fiú)	KOLOSSVÁRY ISTVÁN	11. a	65
	STABEL FERENC	10. a	62
	FERNENGEL ANDRÁS	t. úr	58
	BERECZKY ÁDÁM	10. b	57
	FALUDI ZSOLT	8. b	55
	FILE DOMONKOS	10. b	52
	KASZÁS ANDRÁS	10. b	51
	SCHÜSZLER TAMÁS	9. a	50
kislabdahajítás (leány)	JANCsó PATRÍCIA	9. b	40
	TÖRÖK ANNA	9. a	36
	BAGOLY ANNA	9. c	35
	DANYI ESZTER	7. b	34
	LÁZÁR NÓRA	8. b	34
	MISÁK ZSÓFIA	7. a	33
	KISS LAURA	10. b	31
	VÁRHALMI BORBÁLA	7. a	30
magasugrás (cm)	BERECZKY ÁDÁM	10. b	160
	HALÁSZ GÁBOR	11. b	155
	FILE DOMONKOS	10. b	155
súlylökés (7–8. oszt. fiú)	KALISZKY PÉTER	8. b	11
	KISS ÁKOS	8. b	9,6
	FALUDI ZSOLT	8. b	9,3
súlylökés (7–8. oszt. leány)	MAJOROS VIKTÓRIA	7. c	4,80
	FRIESEL ÉVA	7. a	4,50
	BARTA ANDREA	7. c	4,10
	ZUBOVICS EVELIN	7. c	4,10
súlylökés (9–11. oszt. fiú)	FILE DOMONKOS	10. b	12,70
	ELEKES TAMÁS	11. b	12,40
	SZALAY ZSOLT	10. a	12,15
súlylökés (9–11. oszt. leány)	JANCsó PATRÍCIA	9. b	8,35
	DOROGI ILDIKÓ	11. b	8,10
	RESZKETŐ TÍMEA	11. a	7,80

tömöttlabdavesztés (7–8. oszt. fiú)	KALINSZKY PÉTER	8. b	11,10
	KISS ÁKOS	8. b	10,00
	FARKAS ANTAL	8. b	9,50
tömöttlabdavesztés (9–11. oszt. fiú)	POLGÁR CSABA	11. a	11,95
	STABEL FERENC	10. a	11,70
	KOLOSSVÁRY ISTVÁN	11. a	11,60
tömöttlabdavesztés (9–11. oszt. leány)	ZSOLDOS ZSÓFIA	11. b	10,20
	JANCÓS PATRÍCIA	9. b	8,65
	DEMETER ALEXANDRA	10. a	8,00

Labdajátékok

streetball (7–8. oszt. fiú)	1	8. b
	2	8. a
	3	7. b
streetball (7–8. oszt. leány)	1	8. b
	2	8. c
	3	7. a
streetball (9–11. oszt. fiú)	1	9. b
	2	9. a
	3	11. c
streetball (9–11. oszt. leány)	1	11. c
	2	9. b
	3	9. a
zsinórlabda (leány)	1	9. b
	2	8. c (1)
	3	8. c (2)
röplabda (leány)	1	11. b
	2	11. c
	3	11. a
labdarúgás (7–8. oszt. fiúk)	1	8. b
	2	8. a
	3	8. c

8. a – 8. b focimeccs

A sportnap pontszámai, eredményei

Egyéni versenyekben minden induló után az osztály 1 pontot kap. A helyezésekért járó pontszámok: 1. h - 6 pont, 2. h - 5 pont, 3. h - 4 pont, 4. h - 3 pont, 5. h - 2 pont, 6. h - 1 pont. Csapatversenyekben az indulásért 6 (róplabda, zsinór-labda), 5 (labdarúgás), illetve 3 (streetball) pont jár, helyezésekért: 1. h - 6 pont, 2. h - 4 pont, 3. h - 2 pont.

osztály	100 m	200 m	400 m	600 m	800 m	szigetkör	távolugrás	magasugrás	súlylökés	römlabda	kislabda	streetball	foci	zsinórlabda	róplabda	10x100 m	összpontszám	helyezés	osztály
8. b	24	24	10				16		26	25	26	18	11	6		16	202	1.	8. b
9. b	14	14	14		6	11	15	15	16	7	7	16	5	12		16	168	2.	9. b
7. c	24	10	19	12		10	11	2	23	3	18	6	5	12		10	165	3.	7. c
7. a	22	8	4		22	17	15		6	1	27	8	5	6		10	151	4.	7. a
8. a	18			2		18	24	1	2	1	13	10	9	6		14	118	5.	8. a
11. a	19	3	7	7		8	16	3	11	18	11		5		8		116	6.	11. a
7. b	10		22	14		8	6				21	8	5	6		10	110	7.	7. b
9. a	11	9	14				14	3		4	11	12	5	12		14	109	8.	9. a
10. b	2	6	6		12		10	14	6	5	24		5			10	100	9.	10. b
10. a	1				7	19		5	13	14	7	3	5		6	12	92	10.	10. a
11. b	6						16	10	22	14			5		12		85	11.	11. b
8. c	2	13				7	1			3		10	7	18		12	73	12.	8. c
11. c	5					7	1					14	11		10		48	13.	11. c
9. c	3		6				4		4		5	6	5	6			39	14.	9. c

Diákszínházi fesztivál

A következő színdarabokat láthattuk:

7. c osztály: HAIR • rendező: Sánta Kata (7. c)

7. b osztály: PYGMALION • rendező: Bodó Márton tanár úr és Schusztér Zoltán

9. a osztály: A WALESI BÁRDOLATLANOK • rendező: Csapodi Csaba tanár úr

színházi kör (kicsik): KIS ÁLLATTAN • rendező: Varjú Nándor tanár úr

színházi kör (nagyok): EGY DARAB FA • rendező: Varjú Nándor tanár úr

A walesi bárdolatlanok előadás (9. a)

A zsűri értékelése alapján:

A legjobb előadás a 9. a osztályé

Második helyezett a kis színházi kör és a 7. c osztály

Harmadik helyezett a 7. b osztály és a nagy színházi körök

A legjobb rendező Sánta Kata (7. c)

A legjobb női szereplő Babai Kármén (9. a)

A legjobb „férfi” szereplő Szilágyi Csenge (9. a)

A legjobb „női” epizódista Herczeg Zoltán (7. c)

A legjobb díszlet A walesi bárdolatlanok (9. a)

BESZÁMOLÓK

A 8. osztály kenutúrája

(2005. augusztus 6–9.)

A nyáron kenutáborban vett részt a 8. osztály egy része. A húsfős csoport vezetői Gyertyánfy és Keisz tanár urak, segítők három tizenegyedikes: Könczöl Orsi, Lóvei Zsuzsi és Gellert Ádám voltak. A tábor kitűzött programja ez volt: Vásárosnaménytől kenuval egy hét alatt a Tiszán Tokajig eljutni. Napsütéses időt vártunk az előző évek tapasztalatai alapján, de az idei esős nyár miatt csalódnunk kellett.

Keleti pályaúdvár, augusztus 6. szombat reggel 7 óra. Lassan mindenki megérkezik az állomásra, már nyár eleje óta nem láttuk egymást. Sokan változtak: van, akinek hosszabb lett a haja, van, aki magasabb lett, és sokaknak lett szép barna bőre. Nagy reményekkel indultunk neki a tábornak, a fő cél az volt, hogy mindenki jól érezze magát a kellemes evezés mellett. Hat óra vonatozás után megérkeztünk Vásárosnaményba, ahol vízre szálltunk és elkezdtük a túrát.

Első nap nem eveztünk túl sokat, partra szálltunk a tervezett folyamkilométer-kő közelében egy homokos partszakaszon, és elkezdtünk kipakolni. Kisvártatva egy kiabáló halász közeledett felénk, aki elmondta, hogy reggelre ezt a partszakaszt előnti a Tisza, így kénytelenek voltunk továbbmenni. A következő hely már ideális volt számunkra. A tábor felállítása után hozzákezdtünk a vacsora készítéséhez, a paprikás krumplihoz. Sajnos elég lassan készült el, így tizenegy körül tudtunk hozzálátni az evéshez a sötétben. Már mindenki kellően éhes volt, de nem látta senki, hogy mit eszik. Néhányan érdekes ízeket fedeztek fel a vacsorájukban (pl: találtunk egy botot és jó néhány szúnyogot), ami nem bizonyult túl ízletesnek. Vacsora után a tűz körül ismerkedtünk, beszélgettünk.

Másnap összepakoltunk és továbbindultunk. Az evezés jól telt, hosszú utat tettünk meg. Délután egy szép helyen kikötöttünk és felállítottuk a sátrakat. Aztán maradt egy kis szabadidőnk, amit a fiúk a parton focizással töltöttek el, a lányok pedig a Tiszában fürödtek. A bográcsban főtt gyümölcsös tejberizsünket még a sötétedés előtt elfogyasztottuk, majd ismét a tűz körül beszélgettünk, aztán a sátrakban kártyapartikat tartottunk és elmentünk lefeküdni. Az eső álmunkban ért minket, aminek csak a kárát láttuk.

Reggel, amikor felébredtünk, még mindig nem állt el, így nem tudtuk mi legyen a program. A csoportvezető értekezett egy közelben tartózkodó szülővel, aki bevásárolt számunkra (és ezt nagyon köszönjük). A tanár úr Ádámmal a csomagért menve elvitte Attilát („Cupákot”), aki rosszul érezte magát, és becserélték az élelmiszerre (3 kg virslire!). Mikor Ádámmal visszaértünk a táborba, elállt az eső, de az ég borús maradt. Megebédeltünk, majd összepakoltunk és vízre szálltunk, alighogy beszálltunk a

csónakba, az eső újra eleredt, de mi tovább indultunk. Kis idő után egy pontonhídhöz érkeztünk, ami alatt érdekes és veszélyes volt az átkelés. A híd után közvetlenül partra szálltunk, ahol néhányan elmentek vízért. A visszaérkezésükig a meredek homokos-löszös partot lépcsővé formáltuk, amit a vízhordókkal fel is avattunk, majd tovább indultunk az egyre jobban szakadó esőben. Kicsit faragva a távon, három óra elteltével kikötöttünk egy mocsaras-lápos parton. Annyira szakadt az eső és csúszott, süllyedt a sár, hogy csatárláncban pakoltuk ki a holmikat. Gyorsan felállítottuk a sátrakat, és mindenki az utolsó tiszta ruhái után kutatott. A csoport legnagyobb része a sátraikban melegegett és várták az ételmet, néhányan türelmetlenül („Van már virsli?”-a kérdés

kétpercenként hallatszott a legtávolabbi sátorból; mindig egyre többen, kórusban válaszolták: „Még nincs!”). A helyzet elviselésén sokat segített a meleg virsli és a meleg kakaó, melyet a tanár úr a szakadó esőben sátorhoz szállított (köszönet érte!).

Kedden gyönyörű napsütésre virradtunk. Sokan alig várták a napfényes evezést utolsó tiszta ruháikban. A tanár úr is korán ébredt, és közölte a napi programot; úgy pakoljunk össze, hogy ma Záhonynál véget ér a túra. (Az ok lehetett az, hogy sokaknak mindenük elázott, és az esőtől megáradt, hömpölygő folyama sok

mindent magával sodort az égnek álló lábú egész disznótól a kettétört játék babáig.) Ezt a bejelentést vegyes érzelmekkel fogadtuk, ki örült, ki elszomorodott.

Összepakoltunk és elindultunk az utolsó távon a célpont felé, de a haladásunk kötött volt a menetrend miatt. Ez a nap kellemesre sikeredett. Sokat csurogtunk összekapaszkodva, énekeltünk és élveztük a napot. Elöl a tizenegyedikes hajó haladt, majd kis különbséggel utánuk a nyolcadikos hajók. A tanár urak hajója a sok holmival sokszor annyira lemaradt, hogy csak a Gyertyánfy tanár úr fején lévő fehér sapkáról lehetett őket azonosítani (akkor fehér pontnak tűnt). A záhonyi híd lábánál kötöttünk ki, ahol már szülők vártak és segítettek eljuttatni a csomagokat az állomásra (köszönjük segítségüket).

Sajnos hamarabb kényszerültünk befejezni a túrát a rossz idő miatt. A szakadó eső ellenére jól éreztük magunkat, sok élménnyel gazdagodtunk, és nem bántuk meg, hogy elmentünk. Reméljük, jövőre is lesz kenutúra!

A 8. c nyári tábora

(Balatonakali, 2005. június 27.–július 1.)

Az idei nyár öt napját Balatonakalin töltötte az osztály egy része, a vállalkozó szelleműek (15 fő). A társaság egyik fele Kelenföldön szállt fel a vonatra Pál tanár úr vezetésével, a többiek Kőbánya-Kispesten Márk papája, Laci bácsi kíséretében. A vonaton szokásunkhoz híven folytak a kártyapartik, és a lányok hangosan vihorásztak. Röpké háromórás út után elfoglaltuk a szállást, és rögtön lecuccoltunk a strandra, kihasználva a jó időt. A strandon remek kis kajáldát találtunk, így ott mindennapi látogatók lettünk. A víz kellemesen hűvös volt. Már az első vacsoránál kiderült, jól tettük, hogy a parti büfét választottuk. (Egyesek pl. még „Rettegés fokát” is imitáltak a másnap reggeli virslivel...) Szellemi vezetőnk egy kis esti bemelegítő biciklizést javasolt Aszófőig, ami 21 kilométeresre sikerült.

Kedden Dörgicsére mentünk, és hogy ne csak izzadjunk a 40 fokos napsütésben, kulturálódunk egy kicsit: megnéztünk egy Árpád-kori romot. Tizenhat kilométert tettünk meg a délelőtti folyamán, majd az elmaradhatatlan délutáni strandolás következett. Esti levezetésként Révfülöpig tekintünk, ami „pusztán” 31 km-nyire volt a szállásunktól. Itt még egy fagyizásra is sor került.

Szerdán egésznapos túrára indultunk Balatonfüredre és Tihanyba. A túra bővelkedett izgalmakban, mert a tervbe apró hiba csúszott. Eddig tisztázatlan körülmények között a tanár úr és a tábor egyik aktív résztvevője (akinek a nevét a személyiségi jogok védelme érdekében elhallgatjuk) egy kis balesetet szenvedett. Egyesek szerint az elsőként említett hátulról belegurult az utóbb említettbe, mások szerint kis csapatunk rossz helyen gyülekezett, ezért az előbb említettnek (aki esetleg nem tudná követni: a tanár úrnak) ideje sem volt megállni. Mindenesetre az lett a vége, hogy nyolcasok keletkeztek a felnikben, és egy villa hátragörbült. Míg Laci bácsi és a tanár úr egy közeli szervizbe vitték a bicikliket, addig mi elfoglaltuk magunkat a hidegcsomaggal.

Egy rövid óra alatt ideiglenesen meg is csinálták a bringákat, de ez közel sem volt tökéletes. Ezért Füreden még pár órát eltöltöttünk a javítás miatt (is).

Ezután a megpróbáltatásokban gazdag délelőtti után felmáztunk a csöppet sem meredek úton, amely a tihanyi apátságához vezetett. (Aki járt már ott, tudja mi az a „csöppet sem meredek”) A csapat nagy része csak tolta a biciklijét...

Ez a nap igazán peches volt, ugyanis amikor visszafelé indultunk, feltámadt a szél, a szemünkbe röpködő levelektől és az esőtől látni sem lehetett. Így haladtunk a mellettünk 200-zal elsüvítő autók mellett. Aznap 45 km-t tettünk meg. Este még kertmoziba mentünk, ahol a film, „A randiguru” vége felé ismét elkapott minket egy kis zuhi. Mindennek ellenére a csapat igazán jókedvű volt.

Csütörtökön hajnali hétkor robbantott ki minket az ágyból a tanár úr. Ezen a napon Badacsonyt vettük célba, ahol főként bazárokat néztünk meg. A rekordunkat is megdöntöttük, hiszen erre a túrára 60 km jutott. Az idő a bringázáshoz megfelelő volt – szinte végig szitált az eső. Délutánra aztán verőfényes napsütés köszöntött be, igyekeztünk is vissza rendesen, hogy kihasználjuk a pillanatnyi jó időt. A bátrabbak bementek a cseppet fagyos vízbe, a többiek a fent említett büfét választották.

És hát eljött a péntek is. Délelőtt összepakoltuk a dolgainkat és kikapcsolódtunk egy kicsit. A lányok elvonultak zenét hallgatni. Ami itt történt, arra inkább nem térnénk ki... A fiúk a pingpongot választották. A délutáni vonattal hazaindultunk, a gyakorlottabbak pedig lazán hazatekerhettek.

Még nem ejtettünk szót az estéinkről. A következő pár mondat a tanároknak szól: anyagi gyerekek módján takarodókor ágyba tértünk, és a „Jó éjszakát!” elhangzása után már aludtunk is. Tiszteletben tartva a csendrendeletet persze.

És most az igazság: sajnos a tanár úr kénytelen volt bevetni univerzális fejlámpáját (ami egyébként fehérén és pirosan világított... legtöbbször a szemünkbe) és többszörösen rendre utasítani minket. Hiszen folyt a banzáj...

Ám nemcsak esténként szórakoztunk (nem mintha a bicajtura nem számítana annak), hanem két biciklizés közé is belefért egy-egy tollas-, pingpong-, vagy röplabdameccs.

Első nyári táborunk során izgalmaikkal, élményekkel és mindent összevetve 173 km-rel gazdagodtunk.

MAROS ESZTER, REITER PETRA (8. c)

Szisi és a bicikli

A 9. a nyári túrája

(Tisza-tó, 2005. augusztus 9–14.)

Tiszaörvény, Kormorán kikötő

Résztvevők: Babai Kármén, Bárdits Anna, Főző Zsolt, Lakatos Levente, Monori Barbi, Papp Brigi, Stubnya Bence, Szántó Zsolt, Szijártó Anna, Szilágyi Csenge, Szűcs Dóri, Szűcs Zsófi, Török Anna, Vitányi Bálint, Weiszburg Zsuzsi

Felnőtt kíséret: Csapodi Csaba, Wierdl Eszter

Szülői közreműködők: Szűcs Imre, Weiszburg Tamás

A szokásos módon indultunk a Keleti pályaudvarról a MÁV új típusú kerékpárszállító vagonjával, amelyen egy festett biciklijel ékeskedett. Mezőkövesden szálltunk le, innen kellett volna terv szerint 2 óra alatt Tiszafüredre érünk. Ám mintegy 4 km megtétele után Kármén a haját igazgatva feldőlt, és a túra hátralévő részére mozgásképtelenné vált. Öröm a bajban csak az volt, hogy mivel Zsuzsi hátsó kereke (amelynek semmi baja nem volt addig, amíg Zsolt fel nem pumpálta) eresztett, továbbá Zsolt ülése alkalmatlanná vált a kerékpározásra, így Kármén felszabaduló bringájára felült Zsuzsi, Zsuzsi ülését megkapta Zsolt, Eszter elvitte Zsuzsi ülés nélküli bringáját Kármennel együtt és így a fent említett 2 óra elmúltával elindulhattunk. Táborverés és strandolás után megnéztük a Manchester-Debrecen ásványvíz meccset és aludni tértünk.

A második napon motorcsónakáztunk a tavon szakavatott vezetők segítségével, a harmadikon pedig kenuzni indultunk. Ez utóbbi elég nehezen indult: miután az öfő két percben megtanított minket kormányozni („Ha jobbra akarsz menni csinálj így, ha balra kanyarodsz, csinálj így”) nekivágtunk. Úgy haladtunk, mintha serpentinben haladtunk volna felfelé egy meredek hegyoldalon, hol a partnak nekifutva, hol a nádasban elakadva. Némi átrendeződés és gyakorlás után időnként már a szükséges irányba eveztünk. Este elfoglaltuk a helyi szórakoztató központ, a Hableány Vigadó minden lehetséges egységét: biliárd, darts, tájfun, gumiasztal, mászófal.

A negyedik napon már bringára szálltunk, és megkerültük a tavat, 70 km-t tekerve. Abádszalókon strand és ebéd. A végéhez közeledve Bence a haja igazgatása nélkül dőlt fel, több különböző sérülést szerezve. A sebek ellátása után kimerült az öfő kötszerkészlete, ezért felszólított minket, hogy a hátralévő két napban lehetőleg kerüljük a hasonló baleseteket, egyedül a kihülést engedélyezte, mert ennek orvoslására rendelkezésre állt egy megfelelő fólia. Hazafelé megkíséreltük igénybe venni a tavon átvívelő forgalmas híd mellett haladó kerékpárút szolgáltatásait, de már megint elfelejtettük, hogy nem Ausztriában vagyunk. 200 méter megtétele után feladtuk az áthatolhatatlan bozóttal való küszködést, és inkább a nyugodt 33-as főút forgalmát választottuk. Ezen

a napon hirdette meg ofőnk a „Ki talál nagyobb emelkedőt?” versenyt, minthogy az Alföldön kerültünk meg egy tavat. Az első három helyen egy vasúti sín, egy fekvőrendőr és egy, az úton áthúzott slag végzett.

Az ötödik napon újra bicikliztünk, a végcélként kitűzött kilenclyukú hidat azonban nem értük el, mert remek akvaparkba botlottunk a Hortobágy közepén. 30 csúszda, forgóvizes medence, 10 méteres torony, hogy csak néhányat említsünk a park nyújtotta élményekből, mindez 50 forintért fejenként. Vannak, akik szerint az egész csak délibáb volt, de mi biztosak vagyunk benne, hogy ott voltunk, és nem egy korhűen berendezett csárda miatt tekertünk ezen a napon 50 kilométert.

Az utolsó nap már esemény nélkül telt, összeköltünk és visszatekertünk Mezőkövesdre, ahonnan egy görög- és egy sárgadinnye elfogyasztása után hazavonatoztunk.

Miután az elmúlt három évben megkerültük Magyarország három legnagyobb tavát, ezért jövőre más, új vizekre evezünk.

A 9. b nyári kenutúrája a Sajón

(2005. július 24–30.)

Először is szeretnék köszönetet mondani az osztály nevében is elsősorban Mohay tanár úrnak, aki megszervezte és vezette a túrát. Nagyon hálásak vagyunk még Kray Gyuri bá'-nak és Anikó néninek, akik segítettek, hogy a túra zökkenőmentesen, de ne élmények nélkül teljen el. Elkísért még minket a tanár úr egyik régi tanítványa, Kovács Zoli is, aki tapasztalt kormányos... (A túra végére már nem tudtuk összeszámolni, hogy a kormányos ülésről hányszor zúgott be a vízbe.) Kíséretünk társaságában indult el velünk a vonat a Keleti pályaudvarról vasárnap délután, miután érzékeny búcsút vettünk szüleinktől. Hatvanban fél órát álltunk fél hiba miatt, így Miskolcon rohannunk kellett, hogy idejében elérjük a Bánrévére menő vonatot. Az út végén még majdnem 3 kilométert gyalogoltunk, amikor végre megláttuk a Sajót és az első táborhelyet, amit megrohamoztunk volna, de a tanár úr lelkes magyarázatba kezdett, mivel Anikó néni még nem érkezett meg autójával, benne a csomagokkal. Közben lenyugodott a nap, a szúnyogok pedig rájöttek, hogy itt a vacsora. Amikor rovarbarátaink – akik később minden este a semmiből bukkantak elő – már kezdtek az agyunkra menni, megérkezett Anikó néni, és mi a sötétben, zseblámpával hipersebességgel felállítottuk sátrainkat.

Másnap reggel nagy zajra ébredtem. Mint utóbb kiderült, egy marhacsorda éppen a mi táborunkat szemelte ki átkelőhelynek, és nem kegyelmeztek a sátorponyváknak sem. A finom reggeli és a fogmosás után (néhányan majdnem benzinnel mostak fogat) bepakoltunk a kenukba, ami korántsem volt egyszerű, mert a part elég meredek volt. Nyolc kenuval huszonnégyen vágtunk neki a Sajónak. Az első nap önszántán kívül még senki sem fürdött, csak a második nap, de ez bizony nem volt túl vicces. A Sajó rendkívül sok igen érdekes és izgalmas kanyart tud leírni, de kétség kívül az a kanyar volt a „leg”-ek csúcán. Az első hajó kapitánya olyan jól vette az akadályokat, mintha azok ott se lettek volna, a második hajó már benézett néhány faág alá, a harmadik hajó pedig egyenesen

az előttük lévő fába rohant, majd beborult. Mindenki segített, ahogy csak tudott: ki a hajómentésben, ki a holmik mentésében, ki a papucsmentésben (néhányan pedig szemüvegvesztésben). Két óra múlva – miután megnyugtattuk a leányságot és a kapitányt – csöpp 20 cm-es megragasztott repedéssel az egyik hajón folytattuk az utat.

Első nap még hiányoltuk a horgászokat, de másnap már sok is volt az illedelmes „jó napot”-okból. Legkedvesebb emlékeinket azonban a helyi kisebbségtől kaptuk. Egyik este, mikor már szinte mindenki a sátorban volt, néhányan megkértek minket, hogy segítsünk nekik elkötni a kompot vagy adjuk kölcsön a kenukat. Ha pedig nem tesszük, azt mondták, akkor ránk gyújtják a táborot. Egy házaspárt is láttunk, akik épp átkeltek a Sajón aznapi szerzeményeikkel: egy zsák kiflivel és egy hifivel. Következő napjaink izgalmasabb eseményei közé lehet sorolni a miskolci gáton való lecsurgást. Itt a kenuk csomagok nélkül tették meg a két méter szintkülönbséget a hatalmas köveken robaj-

ló hullámok tetején. Emlékezetes maradt, hogy az egyik nap délben Szirmabesenyőn maga a polgármester (Fedor Vince úr) fogadott bennünket a község foci pályája mellett, itt zuhanyozási lehetőséget biztosított számunkra és kisebb ajándékokkal is kedveskedett nekünk. A tábor folyamán persze több kisebb borulás is bekövetkezett még, de senki sem lett annyira vizes ezek miatt, mint a „tengeri ütközetek” során. Ezek úgy zajlottak, hogy több hajó összeszővetkezett egy ellen, ezt a hajót körbefogták, majd kannák, szivacsok és evezők segítségével fröcskölték és locsolták. Szerencsére ez volt a nyár legmelegebb hete, ezért estére mindenki megszáradt.

A tábor végén, az utolsó kikötőhelyen jó teljesítményünk jutalmaképpen fél napig lökdöshettük egymást a vízbe egy stégről, így az is lubickolt egyet (vagy inkább többet), aki nem akart, sőt még a tanár urat és a kísérőket is sikerült a vízbe belöknünk.

Ha a tábor előtt volt bennem kétség afelől, hogy jövőre szeretnék-e újra menni, akkor az teljesen eloszlott.

KÉRI ANNAMÁRIA, JÁNOSI NÓRA (9. b)

A karácsonyi műsor

(2004. december 18.)

A hagyományos karácsonyi ünnepséget ebben az évben a Gutenberg Művelődési Központban rendeztük.

Dél-alföldi, szatmári és moldvai táncok
a 7. osztályosok előadásában

Magyar költők karácsonyi versei:
előadták 8. a és 8. c osztály tanulói

Középkori karácsonyi dallamok
az iskola énekkarának előadásában

Két angol carol:
az iskola tanárainak kórusa énekelt

Poulenc: Négy karácsonyi motetta
az iskola volt és jelenlegi énektanárai és barátai előadásában

Britten: Himnusz a szűzhez
összkar

Felkészítő tanárok:
Lukasik Zsófia, Mészáros Péter, Sasvári Márta

A MEP harmadik nemzeti ülése

(2005. március)

Idén március közepén rendezték meg a MEP (Európai Parlament Modell) harmadik nemzeti ülését Győrben. A tíz delegált egy bizottsági elnök társaságában indult útnak. Ezúttal Ausztria képviselőinek bőrébe bújhattunk. A hatékony együttműködés érdekében először csapatépítő játékokat játszottunk a bizottságunkba tartozó társakkal. A delegációnk „összerázódása” EU-klubon kezdődött, és Győrben folytattuk egy hangulatos teázóban.

A komoly munka csak a következő nap indult. A Városháza dísztermében tartották az ünnepélyes megnyitót, amelyen részt vett Győr polgármestere és Gurmai Zita, az Európai Parlament képviselője is. Mind a tíz bizottságban heves vitákat vívtak különböző államok képviselői, hogy az országuk számára minél kedvezőbb határozatok szülessenek. Végül a hatalmas csatározások végén minden bizottságban elkészült a határozati javaslat. A javaslatok elolvasása után mindenkinek lehetősége volt módosító indítványt benyújtani a határozatok ellen. Az ehhez tartozó lobbizásra egy biliárdteremben, játék közben volt lehetőség. Szinte minden bizottsághoz érkezett módosító indítvány, de kevés olyan volt, amely a plenáris elé kerülhetett.

A plenáris ülésen két nap alatt megismerhettük a többi bizottság munkáját, és feltehattük kérdéseinket, amikre a bizottság tagjai válaszoltak (ha tudtak). Sokszor itt is viták alakultak ki, ha valamelyik delegált nem volt elégedett a kapott válasszal. A plenáris ülés végén dőlt el az is, hogy kik azok, akik a bizottságokban végzett munkájukért részt vehetnek a hágai nemzetközi ülésen. Iskolánk ezen a téren is jól szerepelt, mert az egyik delegált tagja lehetett a hágai ötfős magyar csapatnak.

A néha késő délutánig elhúzódó programok után volt lehetőségünk a többi delegáció tagjait is megismerni, sokszor évekig tartó barátságokat kötni velük. Körülnéztünk a belvárosban. Elmehtünk az élményfürdőbe, megaláztuk Győr legjobb szórakozóhelyeit is. A záró ceremónián beszédet mondott Körmendy tanár úr és a szervező iskola igazgatója is, majd következett a város egyik legjobb helyén megrendezett záróbuli.

A MEP-ben az a legjobb, hogy itt mindenki talál valamelyik bizottságban olyan témát, ami igazán érdekli. Találkozhattok más iskolák diákjaival, jókat vitatkozhattok és nem utolsósorban az egész egy nagyon jó szórakozás!

STEINER JOHANNA (10. c)

A mi Trefort bálunk

(2005. február 19.)

Ebben a tanévben a Trefort-bál helyszíne a Andrássy Egyetemnek helyet adó Festetics palota volt. Ez a gyönyörűen felújított épület a Nemzeti Múzeum mögött, a Rádió épületének szomszédságában található, itt bocsátottak a rendelkezésünkre két, kellően nagyméretű, rendkívül elegáns és reprezentatív termet. A bál programjában szerepelt – többek között – nyitótánc, tánctanítás, táncverseny, táncbemutatók. Az estét a tavalyi évben már nagy sikert arató ír táncbáz zárta.

Osztályunk, a 9. a több táncot is előadott az idei Trefort-bálon: nyitó táncként egy szép angolkeringőt, majd később egy countryt.

Ennek az az előzménye, hogy már ősz óta jártunk tánciskolába, heti egy délutánt ott töltöttünk. (Nem volt könnyű időpontot találni, de végül sikerült a szerda délutánban megállapodni. 25 fővel kezdtük a tanfolyamot, kicsit több volt a lány, mint a fiú, de ezzel a problémával is megbirkóztunk.)

Tanultunk blue-t, rumbát, angolkeringőt. Amikor kiderült, hogy fellépünk a bálon, erre kezdtünk el készülni. A pár nélküli lányoknak más osztályokból hívtunk fiúkat, így végül 16 pár táncolt. Az utolsó héten rákapcsoltunk, éjjel-nappal (a 0. és 7. órákban) próbáltunk, lassan kezdett kinézni valahogy a tánc. Némi vita után úgy döntöttünk, hogy a helyhez és az alkalomhoz illően szép ruhákat bérلünk, legalább a keringőhöz. Méretet vet-tünk mindenkiről, aztán az ofő elhozta a ruhákat a kölcsönzöből.

Tánctanulás

Felvirradt a nagy nap. A bál előtt még egyszer elpróbáltuk mindkét táncot és izgatottan vártuk a vendégeket. Szépek voltunk a báli ruhákban. Akkor sikerünk volt, hogy spontán visszatapsoltak minket. A lelkesedést látva természetesen nem ellenkeztünk sokáig, még egyszer eltáncoltuk mindkét táncunkat. Második alkalommal szinte hibátlanul.

A bál további részében a többi vendéghez hasonlóan táncot tanultunk, ettünk, it-tunk, jól éreztük magunkat. Talán jövőre is fellépünk!

A 9. a osztály bemutatója

A 9. a osztály a Trefort-bálon

A Zorka program keretében végzett mérések

Az alábbiakban bemutatjuk azokat a méréseket, amelyeket az Innovatív Iskolahálózat által szervezett Zorka program keretében végeztünk.

VAJON MEGFELELNEK-E AZ ISKOLA FÉNYVISZONYAI AZ ELŐ-ÍRÁSOKNAK?

A mérést végezték: BÁNHEGYI LUCA, RESZKETŐ TÍMEA (11. a)

A mérés időpontja: 2004. 10. 28. 14.00 óra és 2004. 10. 29. 07.30 perc

Eredményeinket összevetve az előírtakkal arra következtettünk, hogy nagy általánosságban az iskolánk nem felel meg az elvártaknak. Van ugyan egy-két ideális fényviszonyokkal rendelkező termünk, illetve folyosórészünk. 16 mérést végeztünk teremben, ebből egy volt megfelelő.

AZ ISKOLÁNK ZAJSZINTJE

A mérést végezték: BÁNHEGYI LUCA, RESZKETŐ TÍMEA (11. a)

A mérés időpontja: 2004. 12. 07. és 2004. 12. 09.

Az volt a cél, hogy felmérjük az iskola zajszintjét, és a mérési eredményekből következtessünk a minket érő zajártalom mértékére.

Eredményeinket értékelve arra következtettünk, hogy az iskolánk zajszintje jóval a normális fölött van. A méréseket reggel nyolckor, tízkor, délután kettőkor végeztük. Volt, amikor szólt az iskolarádió, de volt amikor nem. Az iskolarádió által okozott zajszintet az éppen játszott szám is befolyásolta.

Szerencsére ennek ellenére a zaj által kiváltott tüneteket nem gyakran tapasztaljuk.

MEGVÁLTOZTATJA-E A MIKROKLÍMÁT EGY GÁT A TISZAPARTON?

A mérést végezték: LÉVAI GYÖRGY, GLATZ GÁBOR (11. c), SZATMÁRI BALÁZS (12. c)

A mérés időpontja: 2004. 08. 24. és 25.

A mérés helye: Tiszapüspöki, ökotábor

A nyári ökotáborunk Tiszapüspökiben, közvetlenül a Tisza partján egy gát tövében volt. Megmértük, hogy miként változik a mikroklíma a gát két oldalán.

Méréseinkből megállapítottuk, hogy a gát kismértékben befolyásolja a levegő páratartalmát. Más paraméterekben nincs értékelhető eltérés.

Ballagás

(2005. május 6.)

- Bevonulás alatt: Brahms *Akadémiai ünnepi nyitánya* (9'25" után Gaudeamus), közben osztályfotók vetítése (3-3perc)
- Himnusz
- A 11. évfolyamot képviselő Fancsikai Péter köszöntő beszéde, vers
- A 12. évfolyam nevében búcsúzó Pánczél Márk beszéde
- Rétalji Dorka Ady „A vén diák üdvözlése” c. versét mondja el
- Az iskola énekkara énekel: Thoinot Arbeau: Belle, qui tiens ma vie; Hans Leo Hassler: O Musica; VIII. Henrik: Pastime with good company
- Az igazgató beszéde
- Jelképes zászlóátadás
- Énekkar: Thomas Bateson: Your shining eyes; Marco Cara: Nem kell várni
- A Trefort-érmek és emléklapok átadása
- Az ünnepség lezárása, Szózat, utána zene (Erkel: Hunyadi Lászlóból a Palotás)

Virágdísz: 1999–2005

Benyomások a németországi cserehétről

A 2005-ös reinbeki diákcserében 26 német és 20 trefortos diák vett részt, bár a német vendégek elszállásolásában még többen részt vettek. Vendégeink 2005. március 9. és 17. közt voltak itt, mi pedig június 13-tól 21-ig tartózkodtunk kint, Jászné Kajmádi Mónika tanárnő és Pál Gergely tanár úr vezetésével.

„Kedden este 19:35-kor, tíz perccel a hamburgi érkezés előtt totál idegesek voltunk. Nem tudtuk, mi fog történni az előttünk álló héten, hogyan fogjuk megérteni egymást, milyen lesz egy másik családnál lakni. De este, mikor megérkeztünk a vendéglátókhoz, már tudtam, hogy ez biztos szuper lesz.”

„Azt gondoltam, hogy nagyon nehéz lesz, és senki sem fogja megérteni, hogy mit akarok... na igen, az első két-három órában nem is értettem semmit, de a vendéglátó család nagyon kedves volt, és sokat segítettek a nyelvben.”

„Különösnek találtam, hogy nem volt nehézségem a nyelvvel. Sokat fejlődtem, és az egész család azt mondta, hogy nagyon jól beszélek németül.”

„Nem beszélek olyan jól, de azt gondolom, hogy jól megértettem magam.”

„Mikor németórán egy szöveget hallgattunk a diákcseréről, abban azt mondták, hogy a németek hüvösek. Szép kilátás! Aztán kiderült, hogy tényleg kicsit távolságtartók, de ez nem rossz. Egyébként kedvesek is, és gyakran nevettünk is, mikor este a vacsoránál együtt voltunk.”

„Magyarországon azt mondják, hogy a németek rosszul főznek, de ezt nem így találtam.”

„A németek reggelire fekete kenyeret esznek sajttal. A fekete kenyeret sokkal egészségesebbnek találom a mi kenyereinknél.”

„Észak-Németország – új épületek, nyugodt kertvárosok, sok híd, nagy kikötő, sokan bicikliznek, nyugodt családok, óriási iskola, más jegyek és tantárgyak, más szünetek, egy egész más világ, mint nálunk.”

„Miért nincs nálunk „Hitzefrei”?” – (Németországban, ha tartósan 30 fok felett van a hőmérséklet, az alsóbb éves diákok még dél előtt hazamennek, így az utolsó órák elmaradnak.)

„Az iskolában sok modern terem van, énekerem nagyon sok hangszerrel, sportcsarnok, konyha a diákoknak. De az osztálytermek üresek voltak, semmi dekoráció vagy poszter.”

„A nyári szünetük viszont nagyon rövid, csak 6 hét – nekünk két hónapunk van.”

„Sok programunk is volt, voltunk Lübeckben, a Thomas Mann Múzeumban. A következő nap Hamburgban a kikötőt és egy modellkiállítást néztünk meg.”

„Az volt a legjobb, mikor szabadidőnk volt, de azért az se volt rossz, mikor valami „kulturálisat” csináltunk (habár a szobrok, amiket megnéztünk, nem is ábrázoltak semmit!).”

„Például mikor ott voltunk, körülbelül olyan dolgokat csináltunk, amiket ők mindig is csinálnak – grillpartit rendeztünk, az ifjúsági centrumba mentünk stb.”

„Utunk nagyon hasznos volt, mert érdekes dolgokat láttunk, gyakoroltuk a nyelvet és értékes embereket ismertünk meg.”

„Nagyon jó, hogy Németországban voltam.”

„Legközelebb is szeretnék menni. Nagyon érdekes volt!”

Gyakorlóiskolák kupája

(2005. április 16.)

Iskolánk diákönkormányzatának kezdeményezésére kosárlabdában és labdarúgásban összemérte egymással tudását négy neves budapesti iskola.

A résztvevő iskolák: az Apáczai, a Fazekas, a Radnóti és a Trefort.

A helyszín: a Radnóti tornaterme és udvara.

Az időpont: 2005. április 16., szombat 10 óra

A program röviden:

A mérkőzéseket két sportágban és két korosztályban rendeztük meg. Ez összesen négy kis „tornát” jelentett. A négy iskola mindegyike minden tornára 1-1 csapatot küldött. Ezek a csapatok először körmérkőzést vívtak egymással, itt minden meccs 15 perces volt. Az így kialakuló sorrend harmadik és negyedik csapata egymás ellen 20 perces bronzmeccset, az első és második csapat 20 perces döntőt játszott.

Az eredmények:

Kosárlabda, 9–10. évfolyam: 1. Trefort

2. Fazekas

3. Apáczai

4. Radnóti

Kosárlabda, 11–12. évfolyam: 1. Trefort

2. Apáczai

3. Radnóti

4. Fazekas

Labdarúgás, 9–10. évfolyam: 1. Apáczai

2. Fazekas

3. Radnóti

4. Trefort

Labdarúgás, 11–12. évfolyam: 1. Radnóti

2. Trefort

3. Apáczai

4. Fazekas

Kiállítás a Föld napján

(2005. április 22.)

Az egész földkerekségen minden évben április 22-e a Föld napja. Ezen a napon Kovács Gabriella tanárnő rendezésében egy kiállítás nyílt az iskola folyosóin, amely a tanév végéig volt látható. A kiállítás három témát ölelt fel:

1. A Világegyetem – mint a Föld tágabb környezete – geometriája nemeuklideszi. A földszinti táblókon azokat a tudósokat mutattuk be, akiknek a nemeuklideszi geometriák irányában folytatott munkássága elvezetett a mai görbült tér fogalmáig.
2. Emeleti táblósorozatunkkal a homo sapiens megjelenése óta történt környezet-átalakító tevékenységeket követtük nyomon, a helyitől a globálisig, a visszafordíthatótól a vissza már nem fordítható folyamatokig (így az újkorig jutottunk el). Láthatóan az ember mindig alakította és alakítja a környezetét, de nem mindegy, hogyan. Nagyon sok segítséget nyújtott ezen táblók megalkotásához két környezettan szakos tanárjelölt, valamint a 8. a osztály.
3. Bolygónk védelmére emlékeztető metaforikus kompozíció (a harmadik emeleten).

A kiállítás tematikájának különleges aktualitást adott, hogy az ENSZ a fizika évének nyilvánította a 2005. esztendőt, többek között azért, mert éppen 100 évvel ezelőtt alkotta meg Einstein a relativitáselméletet.

A Nemeuklideszi geometriák felé című részben olvashattuk a következő részleteket.

EUKLIDÉSZ „Elemek” c. művében az 5., a párhuzamossági axióma így szól: Ha egy egyenest két másik egyenes metsz, akkor azon az oldalon találkoznak, amelyen az egyenessel bezárt szögek összege kevesebb két derékszögnél. E tétel megfogalmazása Ptolemaiosztól: Adott e egyeneshez és rajta kívül levő P ponthoz csak egyetlen olyan egyenes húzható, amely átmegy P-n és nem metszi e-t. Mindkét megfogalmazás „hiányos”. Az első nem állít semmit arról az esetről, amikor a két metsző egyenes által bezárt szög összege 180 fok. A második esetében felmerül: vajon egy egyenes húzható-e P ponton keresztül?

BOLYAI JÁNOS 1802. december 15-én Kolozsváron született. Már gyermekkorától kitűnt éles eszével: négyévesen tisztában volt olyan fogalmakkal, mint a kör sugara és középpontja, az ellipszis, a szögek sinusa. Hétévesen hegedülni kezdett, tízévesen zenét szerzett. Nagyon könnyen tanult nyelveket. Marosvásárhelyen, majd 15 éves korától Bécsben tanult. A magasabb matematikai képzésre egyetlen lehetőségnek a bécsi

hadmérnöki akadémia elvégzése adódott, így Bolyai János a hadmérnöki pályára lépett, de szabad óráiban állandóan a párhuzamosok problémáján töprengett. 1823-ban kiváló eredménnyel elvégezte a bécsi Hadmérnöki Akadémiát, ezután alhadnagyként Temesvárra vezényelték erődtervezési feladatok ellátása céljából. Ekkoriban is makacs eltökéltséggel foglalkozott a párhuzamosok problémakörével. Nem ijesztették meg a szokatlan geometriai állítások. Ez évben írta édesapjának: „A semmiből egy új, más világot teremtettem”, azaz ekkorra egy ellentmondásoktól mentes új geometriai elméletet állított össze.

Bolyai János szerint a párhuzamossági axióma független a többi euklideszi axiómától. Ha elfogadjuk az 5. axiómát: az euklideszi geometria („a sík geometriája”), ha tagadjuk az 5. axiómát: a nemeuklideszi, új geometria jön létre, melyet Bolyai János abszolút geometriának nevezett. (Ma hiperbolikus geometriának nevezzük rendszerét, mely a félgömb világában modellezhető.)

1833-ban kolerában megbetegedett, s nyugalományaiba vonult. Szegényesen élt a domáldi családi birtokon, munkáit – pénze nem lévén egyébre – gyermekei betelt iskolásfüzeteibe írta, a sorok közé. Környezete úgy vélekedett, hogy elherdálta tehetségét, s hogy szinte semmit sem hagyott hátra. Feljegyzései hosszú évekig a marosvásárhelyi vár pincéjében hányódtak, csak Eötvös Loránd intézkedett később arról, hogy a Magyar Tudományos Akadémia kezelje a hagyatékot. 1834-ben alkotta élete főművét, a Tértan-t, ezt 1855-ben átdolgozta. 1860. január 27-én halt meg Marosvásárhelyen.

Az euklideszi rendszerben egy e egyeneshez egy P pontban csak egyetlen párhuzamos húzható. A Bolyai-féle rendszerben az egyeneshez végtelen sok párhuzamos rendelhető. Ebből kiindulva épített fel Bolyai János egy új geometriát.

GEORG FRIEDRICH BERNHARD RIEMANN (1826-1866) német matematikus, Göttingenben és Berlinben tanult, majd 1859-ben Göttingenben az egyetemen a matematika professzora lett. Leginkább nemeuklideszi geometriája révén ismerjük. Euklidész 5. axiómája két irányban is általánosítható: Bármely ponton át több mint egy olyan egyenes vonal húzható, amely párhuzamos egy adott egyenes vonallal – ez a hiperbolikus geometria, Bolyai és Lobacsevszkij világa, illetve egyetlen olyan pont sem létezik, amelyen át egy adott egyenes vonallal párhuzamos egyenes húzható – ez az elliptikus geometria, melyet Riemann kezdett kidolgozni. 1854-ben megjelent művében már tárgyalja a nemeuklideszi „görbült” tér törvényeit. Annak a sejtésének is hangot ad, hogy a „görbült” tér valamiféleképpen összefüggésben lehet a térben lévő anyaggal. Korai halálával befejezetlenül maradt munkássága.

„Csak Riemann magányos és felfoghatatlan géniusza találta meg az utat, már a múlt század derekán, a tér új felfogásához, amelyben a tér többé nem merev, s meglehet az a képessége, hogy részt vesz a fizikai eseményekben.” (Albert Einstein)

ALBERT EINSTEIN, a speciális relativitáselmélet felfedezője 1879-ben, a németországi Ulmban született. Albert nem volt csodagyerek, ám azok az állítások is túlzásnak tűnnek, melyek szerint kifejezetten rossz tanuló volt. Münchenben, Zürichben fejezte be tanulmányait, diplomáját 1900-ban, a komoly tekintélynek örvendő Szövetségi Műszaki Főiskolán (ETH) szerezte. Okoskodó természete és a tisztelet hiánya miatt nem tudta belopni magát az ETH professzorainak szívébe, így azok egyike sem ajánlott neki tanársegédi állást, ami akkoriban a tudományos pályafutás szokásos első állomása volt. Két évvel később Bernben, a Svájci Szabadalmi Hivatalban sikerült kezdő tisztviselői állást szereznie. Ugyanitt dolgozott még 1905-ben is, amikor megírta azt a három cikket, amelyek egy csapásra a világ legjelentősebb tudósai sorába emelték őt, és amelyek elindították a térre, az időre, magára a valóságra vonatkozó elképzeléseinket alapvetően megváltoztató, két fogalmi forradalmat.

Egy 1905 júniusában írott cikkében azonban Einstein rámutatott, hogy ha nincs módunk kimutatni, mozgunk-e a térben vagy sem, akkor az éter fogalma fölöslegessé válik. Az éter fogalmának használata helyett Einstein abból az alapfeltevésből indult ki, miszerint a tudomány törvényszerűségeinek minden szabadon mozgó megfigyelő számára ugyanolyanoknak kell látszaniuk. A fény sebessége független a megfigyelők mozgásától, és minden irányban azonos.

Ennek értelmében el kellett vetni azt az elképzelést, amely szerint létezik valami-féle univerzális, időnek nevezett fizikai mennyiség, és a világ minden órája egyenesen megfelelő ütemben járna. Ezzel szemben mindennek és mindenkinek saját ideje van. Két ember saját idői csak akkor egyeznek meg egymással (vagyis számukra csak akkor azonos tempójú az idő múlása), ha egymáshoz képest nyugalomban vannak, ám eltérőek egymástól, ha mozognak.

Az ezekből a gondolatokból megszülető elméletet azért nevezik relativitáselméletnek, mert következményeképpen csak a relatív, azaz a viszonylagos mozgás fontos. Einstein elvetette az éterrel azonosított abszolút nyugalmat, valamint a minden óra által egységesen mutatott abszolút, vagy univerzális időt. Rájött, hogy szoros kapcsolat áll fenn a gyorsulás és a gravitációs tér között. Ha valakit bezárunk egy dobozba, mondjuk egy lift kabinjába, akkor ez a személy nem tudja eldönteni, hogy a kabin nyugalomban van a Föld gravitációs terében, vagy egy rakéta gyorsítja, valahol a szabad világűrben.

Miután 1912-ben visszatért Zürichbe, Einsteinnek ragyogó ötlete támadt, rájött ugyanis, hogy ha a téridő geometriája nem sík, amint azt addig feltételezték, hanem görbült, akkor a gravitáció és a gyorsulás ekvivalencia működik. Ötlete értelmében a tömeg és az energia valamilyen módon meggömbíti a téridőt. A különféle tárgyak, mondjuk a repülőgépek, vagy az almák a téridőben egyenes vonalak mentén próbálnak mozogni, ám mégis úgy érzékeljük, mintha a gravitációs térben elgörbülne a pályájuk, mert maga a tér elgörbült. Marcel Grossman segítségével Einstein tanulmányozni kezdte a görbült terek és felületek geometriáját, amit korábban Bernhard Riemann

dolgozott ki. Riemann azonban arra gondolt, hogy csupán a tér görbült. Einstein ismerte fel, hogy nem a tér, hanem a téridő az, ami elgörbül. Einstein és Grossmann 1903-ban közösen írtak egy cikket, amelyben kifejtették azon elgondolásukat, hogy az, amit gravitációs erőnek tekintünk, nem más, mint a téridő görbületének kifejeződése. Einstein azonban elkövetett egy számítási hibát (hiszen ő is csak ember volt), ezért nem tudták megtalálni a téridő görbülete, illetve a benne jelenlévő tömeg és energia közötti kapcsolatot leíró egyenletet.

Einstein Berlinben tovább dolgozott a problémán. Nem zavarták a családi ügyek, és a háborútól is függetleníteni tudta magát, így végül 1915 novemberében megtalálta a helyes egyenleteket. Elgondolásait 1915 nyarán, a Göttingeni Egyetemen tett látogatása során megvitatta a matematikus David Hilberttel. Hilbert tőle függetlenül, néhány nappal korábban megtalálta ugyanazokat az egyenleteket. Mindamelllett, amint azt maga Hilbert is elismerte, az új elmélet dicsősége mindenképpen Einsteiné. Az ő ötlete volt ugyanis a gravitáció és a téridő görbülete közötti kapcsolat. A civilizált Németország érdeme volt, hogy még a háborús időkben is nyugodt körülmények között lehetett efféle tudományos vitákat folytatni.

A görbült téridőre vonatkozó új elméletet általános relativitáselméletnek nevezték el, hogy megkülönböztessék az eredeti, a gravitációt nem tartalmazó elmélettől, amely speciális relativitáselmélet néven vált ismertté. Az elméletet látványos módon igazolta egy Nyugat-Afrikában dolgozó brit expedíció Eddington vezetésével, amely a 1919-ben bekövetkezett teljes napfogyatkozásakor megfigyelte egy távoli csillagból jövő fénysugár csekély mértékű elgörbülését. Közvetlen bizonyítékot sikerült szerezni tehát arra, hogy a tér és az idő görbült, aminek nyomán gyökeresen meg kellett változtatni a világról alkotott képünket, amilyenre nem volt példa, mióta Euklidész Kr. e. 300 körül megírta *Elemek* című könyvét. Einstein általános relativitáselmélete átalakította a tér és az idő szerepét, amelyek attól kezdve már nem a világban lejátszódó események passzív hátteréül szolgáltak, hanem a Világegyetem mozgalmas folyamatainak aktív részeseivé váltak.

Mindez azonban egy olyan súlyos kérdést vetett fel, amely még a XXI. század fizikájának is kulcsfontosságú problémája maradt. A Világegyetem tele van anyaggal, és ez az anyag oly módon görbíti meg a téridő szerkezetét, hogy a testek egymás felé akarnak esni. Einstein megállapította, hogy egyenleteinek nincs olyan megoldása, amelyek egy statikus, tehát az időben változatlan állapotú Világegyetemet írnának le. Ahelyett, hogy felhagyott volna az örökké változatlan világ elképzelésével, amelyben sok más emberrel együtt ő is hitt, Einstein egy kozmológiai állandónak nevezett tag hozzáadásával próbálta meg toldozni-foldozni az egyenleteket. Ez az állandó a tömeggel ellentétes irányban görbítette meg a téridőt, úgy, hogy a testek távolodjanak egymástól. A kozmológiai állandóval leírt taszító hatás kiegyenlítette az anyag gravitációs vonzását, lehetővé téve ezáltal a Világegyetem statikus megoldását. Ez volt az elméleti fizika egyik legnagyobb, elszalasztott lehetősége. Ha Einstein ragaszkodott volna az eredeti

egyenleteihez, akkor megjósolhatta volna, hogy a Világegyetemnek vagy tágulnia kell, vagy pedig össze kell húzódnia. Az időben változó Világegyetem lehetőségét azonban senki sem vette komolyan mindaddig, amíg az 1920-as években el nem kezdődtek a Wilson-hegyen a 100 inches (254 cm átmérőjű) távcsővel az észlelések.

Ezek a megfigyelések kiderítették, hogy minél messzebb vannak tőlünk a galaxisok, annál gyorsabban távolodnak. A Világegyetem tehát tágul, azaz bármely két galaxis közötti távolság az idővel arányosan nő. E felfedezés következtében immár nem volt szükség többé az egyenletekben a statikus megoldás érdekében bevezetett kozmológiai állandóra. Később Einstein a kozmológiai állandót élete legnagyobb tévedésének nevezte. Mindamellet ma úgy tűnik, mintha ez egyáltalán nem lett volna tévedés, a legújabb megfigyelések ugyanis arra engednek következtetni, hogy valóban létezhet egy kis értékű kozmológiai állandó.

Az általános relativitáselmélet alapjaiban változtatta meg a Világegyetem eredetéről és sorsáról folyó vitát. A statikus Világegyetem örökkön-örökké létezhetett volna, vagy valaki bármikor a múltban, mai formájában megteremthette volna. Ha viszont most a galaxisok távolodnak egymástól, akkor ez azt jelenti, hogy valamikor nagyon régen közelebb kellett lenniük egymáshoz. Mintegy tizenötmilliárd évvel ezelőtt egymás hegyén-hátán kellett lenniük, a sűrűségnek pedig nagyon nagyoknak kellett lennie. Ezt az állapotot „ősi atomnak” nevezte el Georges Lemaitre, katolikus pap, aki elsőként vizsgálta a Világegyetem ma ősrobbanásnak nevezett eredetét.

Német környezetvédelmi diákcsere-program

(2004. szeptember, október)

*Az alábbi programokon született, diákjaink által írt újságcikkekből
az évkönyv VIII. fejezetében olvashatunk néhányat. (182. o.)*

2004 májusában megtisztelő, ám némi fejtörést okozó felkérés érkezett iskolánk német munkaközösségéhez. Alig egy hónap állt a rendelkezésünkre, hogy eldöntsük, belevágunk-e egy nem mindennapi diákcserebe. Szinte lehetetlennek tűnt, hogy a szünidő előtti, tennivalókkal zsúfolt hónapokban kezdve a szervezést, decemberig végére is érjünk egy olyan összetett diákcsere-programnak, mely amellet, hogy magasröptű környezetvédelmi problémák iránt akarta felkelteni a diákság érdeklődését, azt is célul tűzte ki, hogy a résztvevők újságolvasó, újságértő fiatalokká, sőt, újdonsült újságírókká váljanak.

Az első kérdés az volt, mely csoportokat, kiket invitáljunk meg csoportjainkból erre az alapos nyelvtudást megkövetelő, igényes feladatra. Sikerül-e olajozottan megszervezni a német partneriskola diákjaival induló e-mailes kapcsolatfelvételt és a nélkülözhetetlen intenzív nyári munkát? Egyáltalán hány diák vegyen rész? Hogyan egyeztethető össze ez az ismét esedékes hagyományos reinbeki cserével? Hogy néz ki az őszi naptár, mely hetek volnának alkalmasak a diákcsere-re? – tolongtak bennünk a kérdések. Nem volt idő az aggodalmaskodásra, épp csak az alapvető feltételeket tudtuk tisztázni, máris választ kellett adnunk. Azután – bátraké a szerencse! – már a vonat- és repülőjegyeken törtük a fejünket, hiszen a nagyvonalúan finanszírozott program erre is lehetőséget adott.

Május elején Drezdában kellett helytállni, ahol a „kísérlet kísérleteképpen” a tanárokon tesztelték, képesek-e gazdag háttér-információs anyag birtokában három nap alatt részt venni egy ragyogóan megszervezett kutatónapon, és ezt követően a témáról épkezláb, mitöbb izgalmas cikkeket írni.

A látottaktól felvillanyozva már nem volt nehéz nekifogni a szinte lehetetlennek, s lám, hála 18 lelkes diáknak és szüleiknek, június elejére összeállt a „stáb”, megkezdődhetett a kemény munka.

Ízelítőül hadd szóljanak maguk az alkotók élménybeszámolóikkal.

OKTOBERFEST ÉS LÁNGOSEVÉS

Ilyen sokáig egyfolytában még sose vonatoztam. A „jaj, de szép a tájtól” lassacskán eljutottam a „mikor érünk már odáig”. A körülöttem lévőkre tekintve megállapíthattam, hogy az ólom az ő pilláikban is kezdi megközelíteni az egészségügyi határértéket. Aztán egyszercsak, valahogy a nagy sötét semmiből előkerült a müncheni Hauptbahnhof. Már nem kell erőlködni, hogy nyitva maradjon a szemünk: mindenki keresi fényképről ismert vagy teljesen rejtélybe burkolózó cserepartnerét – mindenesetre a tanárnénik egytől egyig jókedvűek és szervezkednek. Elfogynak a németek, viszik el az ismerős arcokat mellőlem. A páratlanul maradtakra vár az S-bahn, és majd az unterschleissheimi állomáson ismerjük meg közelebből vendéglátóinkat. Aztán oda is befutunk, néhány család boldogan magával ragad egy-egy trefortost, már csak ketten maradtunk gazdátlanul, de amikor már kezdtünk megbarátkozni a gondolattal, hogy a felüljáró alatt alszunk, befutott az utolsó két német cserediák, egyenesen Frankfurtból, és hazavittek minket.

Másnap izgatottan osztottuk meg egymással a tapasztalatainkat ideiglenes családjainkról, amint sikerült megtalálnunk egymást München látnivalói között – a legtöbben azért mégiscsak ezeket óhajtották megtekinteni első napi fakultatív program gyanánt –, önkéntes idegenvezetőink pedig lelkesen adták át nekünk nem mindig hiánytalan ismereteiket a városról.

Még ezen a napon feltétlen el kellett látogatnunk a nálunk némi iróniával emlegetett Oktoberfestre, mely minden jel szerint a német lakosság tej és méz helyett sörrel folyó kánaánja, a külföldi turistáknak azonban maga a Bermuda-háromszög. Odata-lálni nem nehéz: követni kell akárkit, akinek nem lóg a nyakában mézeskalácsszív, és képes tartani az egyenes irányt. (Ők ugyanis már visszafelé jönnek.) A látogató még éppen el tudja olvasni a méteres betűkkel írt köszöntést, aztán elsodorja a vásári sokaság ennek a színes és nyüzsgő néprajzi kiállításnak a képei közé: literes söröskorsók, bajormandula-árusok, népviseletbe öltözött emberek, szuveníreket kínáló bódék, ringlispílek, hullámvasutak, sörsátrak, mézeskalácsosok, szellemvasutak villannak fel hol jobbról, hol balról - mindenki talál magának kedvére való szórakozást, és az ízlésének megfelelő pólót.

Innentől már összemosódnak a képek, bár a magyar és a német hét azért még különválik. A két hét majdnem minden egyes estéjére jutott egy welcome-party, egy búcsúbuli, vagy ismerkedő összejövetel. Ha a zenei ízlések különbözősége egy-egy percre meg is zavarta az önfeledt vidámságot, ezek hamar az emlékek kódéba és a vízipipa füstjébe vesztek.

Egy bekezdést megérdemelnek a kirándulások is. A legkülönbözőbb magashegységi járművekkel feljutottunk a Zugspitzére, ahol frissen hullott hóval hógolyózhattunk szeptember végén, amikor nálunk „még nyílnak a völgyben a kerti virágok”. Előadásokat hallgattunk a környezettanos kistanárok legkedvesebb témáihoz és egyéb időjárási

kérdésekhez kapcsolódóan, megetettek minket valamivel, amiről váltig állították, hogy gulyás, aztán felemelkedtünk a hegy legtetéjére – a kilátás helyett megcsodáltunk egy felhőt belülről, etettünk madarakat, amelyekről máig nem tudom, mely faj képviselői, vettünk képeslapot és buszoztunk. Egy másik nap elvonatoztunk valamerre, jó meszszi-re a bajor fővárostól, ott aztán behajókáztunk egy helyes kis tavon egy szigetre, ahol megnéztünk egy kastélyt, aztán a parkban mindenki kedvére sütkérezhetett az indiányár sugaraiban.

Elérkezik a hazaindulás: kicsit szomorkásan üldögélünk, álldogálunk a terminálon, a gép nemsoká felszáll. A búcsúkönnyek még váratnak magukra, végül is alig egy hónap múlva ismét találkozunk. A gépen elkattintgattuk a maradék képkockákat (na persze könnyű annak, akinek digitális gépe van), aztán landolunk, és irány haza.

Következik az örömteli viszontlátás a Keletiben – a németek meghatottan vehették tudomásul, hogy néhányan ünneplő ruhát öltöttek tiszteletükre. Végére is nem tudhatták, hogy aznap volt az iskolai megemlékezés október 23-ról, és nem mindenkinek sikerült átöltözni azóta.

Hasonló felkészültséggel és nagy alapossággal mutattuk be Budapestet és környékét: 7-es busz, skanzen Szentendrén, a belváros megtekintése után rövid pihenő a lán-gosra várva. Aztán fel a Gellérthegyre, át a várba – a városnézést ezzel letudtuk.

Ellátogattunk néhány tápió-menti városba, ahol magyar háziállatok, lovaskocsi, parasztagazda, szénabála, igazi gulyásleves, aranygaluska és lángos volt hívatra a magyar kultúrát és hagyományt képviselni. Talán egy kicsit töményre sikerült, de azért mindkét nemzet képviselőinek akadt látnivaló.

A másik kirándulás Esztergomot célozta, ahova az ország talán legmodernebb vonataival utaztunk, ellensúlyozandó a macskaköves Thököly utat és a szovjet gyártmányú metrócsodákat. Azt hiszem, nem kell bemutatnom az ottani látnivalókat.

Ezek az emlékek maradtak meg a leginkább – persze voltak pizzaevős cikkírások a résztvevő napilapoknak mindkét részről, kölcsönös iskolalátogatás (az én diákomnak például egy magyar nyelvű bioszfakthoz volt szerencséje, melynek során egy tanárjelölt majdnem feleltette. A búcsúbulin aztán tetőzött a jókedv, a klubhelyiség ilyet hacacárét még nem látott.

Másnap már a csomagokkal jöttek az iskolába a németek: mi az órákon ásítoztunk, ők valamiféle last-minute-városnézésen. Egyszer csak hoppá, ez az a szünet, amikor ki kell menni a Keletibe, az időközben visszakeveredett cserediákokkal együtt indulunk a vonathoz. Korán ott vagyunk, megint a szomorkás álldogálás következik, elhangzanak az utolsó kattintások a fényképezőgépekkel, az első ígéretek a további kapcsolattartásra és nyári látogatásokra. Aztán valamelyik tanár kijelenti, hogy fel kell szállni, és kezdetét veszi a búcsúzkodás, nemcsak a partnerektől, mindenkitől nehezen veszünk búcsút, ölelgetjük egymást a peronon, majd a könnyekkel küszködve nézzük, amint felszállnak a vonatra, ami visszaviszi őket Németországba.

PÁSZTOR BETTINA (12. C)

WIES'N 2004 – AVAGY SÖRÖZÉS BAJOR MÓDRA

Hatmillió liter sör, több mint hatmillió látogató, fantasztikus hangulat és 16 napos mulatság jellemzi a világ legnagyobb sörfesztiválját, a müncheni Oktoberfestet, amelyet hagyományosan a Theresienwiese nevű placon tartanak – röviden: Wies'n.

Ez a rendezvény fontos szerepet játszik minden bajor életében. Az itt élő emberek hónapokat készülnek, hogy aztán bő 2 hétig élvezhessék munkájuk gyümölcsét.

Már a városba érve leírhatatlan érzés keríti hatalmába az embert, mikor népviseletbe öltözött tömegek özönlenek a „Hackerbrücke” megálló irányába. Kövessük őket.

Előttünk egy kisebb csoport csatlakozik a hömpölygő néphez, fejükön söröskorsót formáló jópofa kalappal, süveggel. Az embertengerből egyszer csak kiemelkedik a „Herzlich Willkommen” felirat a főbejárat felett. Az ember döbbenettel nézi, ahogy láthatóvá válnak a monumentális „sörsátrak” és a szórakoztatóipar teljes tárházát felsorakoztató vidámpark. Mire nem képesek a németek az aranysárga nedűért, és egy immáron több száz éves hagyomány ápolásáért! Megállni nem lehet... a tömeg sodor magával a bejárat felé. Odabenn hatalmas sörszállító ló vontatta szekerek, az út mindkét oldalán „apróbb” bódék, melyekben grillcsirke van minden mennyiségben, echte bajor sülték, perecek, sütik. Ezek sorát helyenként ajándékküzletek, céllövöldék szakítják meg. A földön, ameddig a szem ellát, már üres söröskorsók – ahogy erre felé nevezik: Maß [mász] – hevernek szanaszét gazdátlanul. Ideiglenes birtoklóik már visszamentek a sátorba utánpótlásért.

A sátrakban – amelyből minden valamirevaló helyi sörmárkának sajátja van – tolonganak az emberek, ülőhely elfoglalásra esélyünk sincs. Már csak azért sem, mert az asztalokon táncol a tömeg, pincérek hada cikázik az asztalok között, hol teli, hol meg már kiürült literes korsókkal. A látogatók itt a sörön kívül elég kurta itallapról válogathatnak, és mindent csak „Maß”-ban hoznak ki. A hangulatról kisebb zenekarok gondoskodnak reggeltől egészen késő éjszakáig.

Azután, aki már eleget ivott és szórakozott, megpróbál a tömegben keresztül „hazaMaßni”. Szumma-szummarum, méltán nevezhetjük az Oktoberfestet a németek Mekkájának, ahova minden rendes hazafi és sörkedvelő életében legalább egyszer elzarándokol.

GELLERT ÁDÁM, POLGÁR CSABA (11. a)

EINDRÜCKE - UNGARNAUSTAUSCH

„Man kann mit Fug und Recht behaupten, dass Budapest eine wunderschöne Kulturstadt ist und den Ruf als Hauptstadt durchaus verdient. Unsere Highlights waren das ungarische Parlament (drittgrößtes der Welt), die Donaubrücken und die fantastischen Thermalbäder. Man sollte auch die Menschen nicht unerwähnt lassen. So haben uns z. B. ein paar Ungarn ungefragt und sehr freundlich den Weg erklärt. Genauso freundlich und nett waren auch unsere Gastfamilien, die sich sichtlich bemüht haben, uns aufs beste zu verköstigen und unterzubringen. Und es gab eigentlich nur einen Wermutstropfen: Das Programm war sehr strikt und etwas anstrengend, vor allem kamen wir kaum zum Schlafen. Aber was soll's, im Großen und Ganzen sind wir um eine Lebenserfahrung reicher geworden.“

So gesehen kann man diesen Austausch nur weiterempfehlen.“

ALEXANDER SCHNÖBEL, HELMUT BAHAMÓN-MATAJIRA

„Der wunderschöne und sehr interessante Austausch mit Ungarn war wirklich eine Reise wert. Das fast ausschließlich gute Zusammenleben mit den Gastfamilien förderte die Lust wiederzukommen. Auch die interessanten Besichtigungen des Nationalparks, des Hauses des Terrors und der Stadt bereiteten viel Freude oder auch Nachdenklichkeit. Es war toll, ein neues Land und dessen Sitten kennen zu lernen; eine Wiederkehr nach diesem gelungenen Austausch ist gut vorzustellen. Meiner Meinung nach sollte man den Austausch nach diesem erfolgreichen Debüt unbedingt weiterführen.“

SEBASTIAN BOCK

Nemzetközi ökoparlament Berlinben

(2004. szeptember 22–24.)

2004 szeptemberében iskolánk öt tanulója vett részt az európai ifjúságnak szervezett nemzetközi ökoparlament (European Youth Ecoparliament) záró rendezvényén Berlinben, Magyarország képviseletében.

Az iskolánkban 2004 tavaszán rendezett Ökoparlamenten, amint azt már a tavalyi évkönyvben is olvashattátok, öt csapat vett részt, bemutatva kutatásukat, ökológiai problémák megoldására kidolgozott ötleteiket. Minden csapatból egy diák kapott meghívást a nemzetközi záró rendezvényre 2004. szeptember 22. és 24. között: Steiner Johanna a „Levegő”, Szabó Piroska az „Élelmiszer”, Hrinczu Linda a „Hulladék”, Imeli Áron az „Energia” és Hangyás Gergely a „Víz” témakörében dolgozó csapat tagjaként utazhattak el.

Az utat az Ökopannon Kht. finanszírozta, és iskolánk egyik volt diákja, Bendik Gábor kísérté a csapatot.

Az egyes országok képviselői műhelymunka keretében megismerkedtek egymás kutatásaival és javaslataival, majd közös petícióban fogalmazták meg kéréseiket és ötleteiket az EU környezetvédelmi szerveinek. A petíciót ünnepélyes keretek között adták át a Berlinben üléselő képviselőknek.

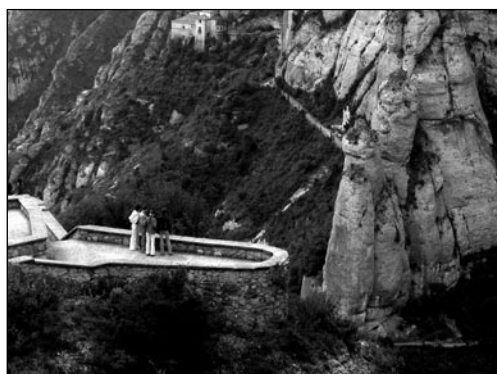

Nyelvtanulás Spanyolországban

(2005. május 26.–június 7.)

Már az iskolában ülök. De pontosan 48 órával ezelőtt még egy buszon ültem. Előtte 48 órával pedig a spanyol tengerparton. Hazajöttünk tele várakozással, izgalommal, sok-sok élménnyel és tudással.

A CD, amit hallgatok, a konyhasátorra emlékeztet. A gyűrű, amit hordok, a Güell-parkra. Egy darabig mindenről az a két hét fog eszembe jutni, amit ott töltöttünk, Spanyolországban.

Ismael, Cristina és természetesen Matí voltak a tanáraink, akiknek innen Magyarországról is köszönünk mindent. Foglalkoztak velünk, tanítottak és szórakoztattak.

Barcelona; a városok városa, ahol egyedül kellett boldogulnunk a még hiányos spanyol nyelvtudásunkkal. Egyedül megtalálni a Ramblát, megértetni, hogy melyik almát kérjük és mennyiért, rájönni, hogy merre tartunk – jobbra

vagy balra –, sikerélménnyel gazdagodni, amikor minden botladozás nélkül mondtam ki egy értelmes, pontos spanyol mondatot.

Éhesen és fáradtan ültünk le 8 órányi városnéző séta után, de minden pénzt megért. Valió la pena!

A medence, ó az a medence! Süttettük a hasunkat, dobáltuk magunkat és egymást a vízbe, és minden megszűnt, csak nyugalom volt és szabadság.

Rendszerint utána volt a vacsora, melyet hasonló családi hangulatban töltöttünk, mint az összes többi órát. Ezt szokás szerint tengerparti túra követte. Meseszép egy tengerpart volt, az biztos.

És a sátrak! Életem legjobb alvásait köszönhettem annak a sátornak. Talán mert minden este olyan fáradtan, és annyi élménnyel gazdagodva feküdtem le, hogy azt csak egy kiadós alvással lehetett feldolgozni.

Rengeteg programon vettünk részt, kirándulások, közös vásárlás a piacon, séták, beszélgetések Ismaelékkel Tossában, és a háttérben a gyönyörű tengerpart! Voltunk Montserrat-ban, magas hegyek között. Gironában, kápolnák, templomok, kis utcák, Figueres, Dalí világában... Fel se lehet sorolni mindent. Le sem lehet írni. Inkább mindenki jöjjön el egyszer, és megtudja.

SZABÓ PIROSKA (10. c)

OKTV nyereményemről

A francia nyelvi országos középiskolai tanulmányi versenyen Iván Szonja (12. c) a 10. helyezést érte el, így nyáron részt vehetett egy franciaországi jutalomutazáson.

Mindenki tudja, hogy OKTV-n érdemes indulni, hiszen az első 30 helyezett mentesül az érettségi letétele alól... francia nyelvből az a ráadás, hogy az első 10-10 helyezettnek biztosítanak egy franciaországi utazást, melyre az első helyezettek tanárai kísérik el a nyerteseket. Kicsit félve indultam neki ennek a nyereményutamnak, de hamar jófej emberekre akadtam, akikkel nagyon jó hangulatban telt el ez a két hét. Az első öt napot Saint-Étienne-ben nagyon barátságos családoknál töltöttük. Megnéztük St.-Étienne városát, Le Puy-t, a középkori beaune-i kórházat, Lyont és a környék összes templomát. A közös programok élvezetesek voltak, és emellett rengeteg szabad időt kaptunk, ami feldobta az egész utazást, mivel így legtöbbször azt tehettük, amit akartunk. Egy másik lányt és engem egy intelligens és nagyon figyelmes, egyedülálló nő fogadott, aki olyannyira közvetlenül kezelt minket, hogy még kulcsot is kaptunk a lakásához. De mások se panaszkodhattak! Egyik este például együtt ment az egész társaság (családokkal együtt) szórakozni, és Fodor tanárnő (óbudais kísérőtanárnőnk) úgy ropta, hogy szerintem ez mindannyiunk számára örök emlék marad!

A második öt napunkat Párizsban töltöttük egy nagyon kulturált ifjúsági szálláson. Közös programjaink közé tartozott egy izgalmas, buszos városnézés, a Musée d'Orsay, a Louvre, a Sainte Chapelle és a versailles-i kastély meglátogatása, valamint egy esti hajókázás a Szajnán. Párizsban még több szabadságot kaptunk: ha a délelőttünk nem, akkor a délutánunk volt szabad, és csak arra kellett ügyelni, hogy éjjel 2-re, mikor a szállás zárt, hazaérjünk! A hazaúttal akadtak problémáink... ugyanis Párizsban ragadtunk plusz két napra, de szerencsénkre a tanárnőknak sikerült megoldaniuk a helyzetet, és kerítettek szállást és félpanziót.

Visszatekintve felejthetetlen élményt nyújtott számomra ez a nyári utazás, mert vidám társaságban még közelebből ismerhettem meg Franciaországot. Csak az a kár, hogy úgy elszaladt az idő!

IVÁN SZONJA (12. c)

Ökotábor, 2005

(2005. augusztus 22-27.)

Augusztus 27., délután. Nyugati. Leszálltunk a vonatról. Sokan, sok helyről, mert hát tömítve volt rendesen. Aztán végül mindenki meglelt, de nem mentünk sehová. Egy kupacba ledobáltuk a cuccainkat és mind, úgy ötvenen egy nagy kört alkottunk. Aztán feszült csend, majd háromra, egyszerre: ökotábor tökjótábor – kiáltotta mindenki.

Augusztus 22., kora reggel. A helyszín ugyanaz. Kerestünk egy kedves vonatot, ami Törökszentmiklós felé tart, és két kocsit bitorolva utaztunk cseppet. Aztán rövid buszozás, s megérkeztünk a tavalyról már jól ismert táborunkba, melyet András bácsi vezet, s kinek előadókészsége nem feledhető. Szobáinkat elfoglaltuk, s elkezdődött a tábori élet. Öregdiákjaink négy csoportba osztottak minket, majd megkezdődött az avatás, a fiúk gyönyörűre kifestették egymást, volt pingponglabda-fújás sóban, cukorban, no meg a már hagyománnyá vált almaevés teli vödör vízből.

A következő négy nap egy-egy öselemmel foglalkoztunk. Készítetünk vízimalmot, szélkereket, léghajót (no persze picit), a faluban felmérést tartottunk a lakók tűzvédelmi tudásáról, hát... van még rajta mit javítani... meg persze tanultunk egy csomó érdekes és hasznos dolgot, plakátot és powerpointos prezentációt készítettünk, sokat fotóztunk, és ezek segítségével igyekeztünk előadásokat összehozni kisebb-nagyobb sikerrel... Szabadidőnkben röpzünk, pingpongoztunk, beszélgettünk, gitároztunk, énekeltünk. A tábor alatt végig ment az egyszám játék, melyet valamiért mindig Balázs nyert, no meg gyilkosoztunk is. Nehezítésként locsolócsővel, négy hálósákkal és hasonló eszközökkel kellett „öldökölni”. A tábori posta is beindult, írogattunk egymásnak.

Este jöttek a jobbnál jobb programok. Zenefelismerési verseny, ki mit tud, akadályverseny, melynek végén kiszabadítottuk az elrabolt Zsófikat, megküzdöttünk Szász Petivel, megismertük milyen, mikor Kutrovác tanár úr úgymond furcsán beszél. Végig nagyon szép csillagos volt az ég. Szerettük. Aztán mi is volt még este? Például színdarabok, amelyek szerintem sokaknak hatalmas élményt jelentettek. Csapatom operettet írt egy vakbélgyulladásos hernyó töprengéséről, hogy öngyilkos legyen-e vagy sem. Mindez gitárkísérettel, lelkes részvevőkkel. A tábor természetesen az utolsó este megrendezett bállal koronáztuk meg, sok keringő és egyéb tánc, éneklés, ordítás. Szép volt, jó volt. Majd az utolsó nap következett a második megkoronázás, az öko-olimpia, amelynek keretében részt vettünk kekszévő versenyen, tojást dobáltunk, birkóztunk...

Aztán jött egy ebéd, Dolli tanár úr hivatalosan is lezárta a tábor. Vége volt. Pár óra utazás, és tényleg vége. Sajnáltuk. Nagyon. Köszönjük! Köszönjük Heszlényi, Schróth, Chikán és Csaba Orsolya tanárnőeknek, Dolli, Gedeon, Kutrovác és Faragó tanáruraknak, az ifivezetőknek, azaz Benedek Zsófinak, Böddi Zsófinak, Tamás Dénesnek, valamint az összes öregdiáknak.

OSZTÁLYOK

A 11. c osztály

7. a*Osztályfőnök: Csaba Orsolya*

1. Bagaméry Fruzsina	17. Kovács Fanni
2. Balázs Benjámin	18. Krausz Sarah
3. Durucskó Luca	19. Magyar Eszter
4. Freund Ádám	20. Misák Zsófia
5. Friesel Éva	21. Mocsár Fruzsina
6. Hajimichael Ádám	22. Nagy Antal Balázs
7. Ható Réka	23. Nguyen Khac Hoang
8. Hevesi Ildikó	24. Sebestyén Benjamin
9. Hompot Sebestyén	25. Simkó Kitti
10. Horti Réka	26. Slezák Anita
11. Horváth Viktória	27. Sükein Alex
12. Illés Csaba	28. Szabados Borbála
13. Jancsó Ádám	29. Teravágimov Róbert
14. Jánosi Gergely	30. Várhalmy Borbála
15. Kereszturi Enikő	31. Végh Tímea
16. Kósa Tamás	32. Zahariev Anna

A LEGJOBB TANULÓK:

JÁNOSI GERGELY (5,00)
NAGY ANTAL BALÁZS (4,92)
NGUYEN KHAC HOANG (4,92)
ZAHARIEV ANNA (4,92)
DURUCSKÓ LUCA (4,85)
MAGYAR ESZTER (4,85)
SZABADOS BORBÁLA (4,85)

BÜSZKESÉGEINK

- BALÁZS BENJAMIN: Vízilabda Emléktusa 3. helyezés
 DURUCSKÓ LUCA: Arany János helyesírási versenyen budapesti 1. helyezés, országos 6. hely
 FREUND ÁDÁM (csapatával): Országos Kosárlabda Bajnokság 2. hely, Mo. Utánpótlás Kupa (nemzetközi) 1. hely
 Nemzetközi Utánpótlás Kupa 1. hely
 HEVESI ILDIKÓ: Kazinczy szépen-olvasó verseny 4. hely
 HORTI RÉKA: Országos Népzenei Verseny országos forduló – Nívó díj
 JANCSÓ ÁDÁM: Brandy Kupa 90' 3. hely (vízilabda)
 Budapest Bajnokság 2005. 2. hely (vízilabda)
 KÓSA TAMÁS: Írászat (NYIC) 2. hely
 MAGYAR ESZTER: Simonyi Zsigmond helyesírási verseny: kerületi 1. hely, fővárosi 7. hely
 MISÁK ZSÓFIA: Szinkronúszás, budapesti verseny 2. hely
 NGUYEN KHAC HOANG: a Varga Tamás matematikaverseny döntőjébe jutott
 SEBESTYÉN DÁNIEL: Bálint napi műfordítási verseny, 7–8. osztály, 1. hely

AZ ELSŐ KIRÁNDULÁS

Az osztály története egy napfényes augusztus végi délutánon kezdődött. A fogaskerekű aljánál találkozott először közösségünk. Én nagyon izgultam. Szerintem ezzel mások is így voltak. Viszont az arcunkról áradó ál-magabiztos vigyorral ennek pont az ellenkezőjét akartuk bizonyítani. Kisebb-nagyobb sikerrel. Voltak, akik gyorsan oldódtak, és már a kirándulás elején szóba elegyedtek társaikkal. Voltak, akik nem. Az állomáson játszottunk egy kis bemutatkozási játékot. A fogaskerekű hamarosan megindult fölfelé. Gyönyörű panorámakép tárult a szemünk elé. A legtöbbünket ez – tekintettel az erőlködésre, hogy vigyorunkat az arcunkon tartsuk – hidegen hagyta. A felső állomástól gyalog indultunk a Normafához. Egy kis tisztáson álltunk meg, ahol különböző ismerkedési játékokat játszottunk, utána csapatokra osztottak és „vetélkedtrünk” egész délután. Voltak különféle ügyességi- és fejtörő játékok, azonkívül gyorsasági versenyek, és elő kellett adni egy saját magunk által helyben kitalált kisebb színdarabot is. A kirándulás kétségkívül jó kezdet volt, kár hogy nem volt hosszabb.

A HÁROMNAPOS KIRÁNDULÁS

A háromnapos kirándulás, melyet tábornak is lehetne nevezni, Alsónánán zajlott le Csaba Orsolya és Halmai Edit tanárnő, valamint Mészáros Péter tanár úr vezetésével. Busszal érkeztünk a helyszínre, s miután kipakoltuk a csomagjainkat, elindultunk felfedezni a környéket. Alapszolgáltatás volt a nagy füves lejtő, az erdők, a csendes falu, a velünk szemben elhelyezkedő játszótér, de extraként néha feltűnt pár legelésző birka vagy kapirgáló tyúk, szóval a körülöttünk elterülő táj nagyon szép, mondhatni érdekes volt. A szálló üzemeltetői nagyon kedvesek voltak velünk. A szállásunk közelében volt az Alsónána FC pályája, amely azért nem volt Puskás Ferenc Stadion, de egy kis focizásra és az öt körre, amit büntetésből kellett lefutnunk, tökéletesen megfelelt. Vetélkedőkben itt se volt hiány, az osztályt négy részre osztották, minden csapat választott magának külön nevet (amit most inkább nem írok le). Talán a legjobb verseny az volt, amikor minden csapatnak elő kellett adni a Rómeó és Júliát más-más stílusban. Hatalmasakat röhögünk egymás előadásain. Este, az előadás után egy kis esti túrára „vetemedtünk”, végigmeneteltünk a közeli erdőben, majd egy dombon megállva megszemléltük a csillagokat. A domb alatt nem sokkal volt a szállásunk, ezért mindenféle kerülőutak nélkül, lényegre törően lebaktattunk a szállásunkhoz. Egyesével kellett mennünk, hogy lefelé menet elgondolkozzunk az aznap hallottakról. Miközben kisebb-nagyobb csoportokba verődve, meglehetősen hangosan „gondolkoztunk” a dolgokról, hirtelen újra ismerőssé vált az út, amin jöttünk, és hamarosan már ismét a szálláson voltunk. Az alsós bátorságpróbákra emlékeztető sötét, göröngyös út véget ért, de a feladat közben tanúsított helytállásunkért most nem járt csokinyuszi vagy bátorságzsívecske. Hazafelé szintén busszal utaztunk.

AZ ERDEI ISKOLA

Az erdei iskolára Recsken került sor, szintén a már fentebb említett tanárok kíséretével. Vonattal mentünk nem emlékszem meddig, aztán átszálltunk egy benzines vonatra. Az egyik hegy aljában csavartszarvú szarvasok vágtaztak, akik pont úgy néztek ki, mint a muflonok. „Szarvasok!” – kiáltottam. „Azok muflonok!” – javított ki borízú hangon egy helybéli és meghúzta a sörét. Leszálltunk a vonatról és csomagjainkkal a hátunkon felfelé indultunk a hegyre, amelynek tetejét felhők takarták. Miközben rogyasztó súlyú hátizsákjainkban meneteltünk felfelé a hegyre, a felhőket néztük. Addig nem is volt velük baj, amíg ott fenn, a hegyek közt maradtak, ám hamarosan csapadék formájában elkezdtek szálingózni a fejünkre. Akiknek a táskája alkalmatlan volt arra, hogy 6 km-en keresztül cipeljék, hegynek felfelé, még az állomáson bepakolták egy kisbuszba, de az így táska nélkül maradt fiúk nem sokáig örülhettek, mert hamarosan mindegyiküknek át kellett venni egy táskával maradt hölgy terhét. Az eső hamarosan

még erősebben kezdett zuhogni, így aki tehette, elővette esőkabátját. Az erdei út felfelé eseménytelenül telt; a tábor szidásával és nyavalygással. A szürke hangulatnál már csak a felhők voltak szürkébbek. Végre bőrig ázva megérkeztünk a szállóhoz és ledobtuk csomagjainkat. A szobabeosztást hamar megkaptuk, s miután tetőtől-talpig átöltöztünk és kicsomagoltunk, a társalgóban gyülekeztünk. A társalgóban megbeszéltük, hogy fog telni a tábor, mik lesznek a programok. A tábor témája a lovagkor volt, és mi mind egy lovagot alakítottunk. Azzal a tudattal ültünk le estefelé vacsorázni, hogy mi most lovagok vagyunk és megválasztottuk az aznap esti és másnapi királyt és királynőt. Az uralkodóknak különböző előjogai voltak, például elsőnek mehetett be az ebédlőbe, lovagi címeket vehetett el az arra nem érdemes egyénektől, tagja lehetett a minisztertanácsnak (amit a három tanárral együtt alkotott), azonkívül elvileg felségnek kellett szólítani. De azért nem éreztük elnyomva magunkat.

A tábor öt napig tartott, minden reggel a tanárok ébresztettek minket valami dallal, azután reggeliztünk, majd egy kis bemelegítő torna következett. A háromnapos kiránduláshoz hasonlóan itt is csapatokra osztottak minket, és a csapatok „lovagjai” különböző vetélkedőkben mérték össze tudásokat, például kellett lovagöltözéket készíteni, lovagi hangjátékot játszani, megmenteni a hercegnőt a vérszomjas sárkány karmaiból, meg hasonlók. Egyik nap kirándultunk is egyet. Egy várba mentünk, ahol az volt a feladat, hogy megtaláljuk a tanárainkat, a minisztertanács tagjait (ők a korábbi királyi párok voltak) és a jelenlegi királyi párt és mindegyik elmondott nekünk egy részletet egy szövegből. De sorrendbe kellett tennünk, mert különben elég furcsa eredmény jött volna ki. Viszonylag könnyen ment, egészen addig, amíg ahhoz a részhez értünk, hogy Mészáros tanár urat kellett megkeresnünk. A játéknak majdnem háromnegyede azzal ment el, hogy a tanár urat kutattuk. A várrom mellett tátongó nem túl bizalomkeltő szakadék látványára egyre inkább kezdtem kételkedni abban, hogy még megtaláljuk őt, ezért hangosan kezdtek el kiabálni a nevének különböző formáit, és amikor valami eldugott helyen ráakadtunk, leginkább abban reménykedtünk, hogy mindezt nem halotta meg. Aztán hazamentünk busszal.

Az azutáni napokban leginkább fociztunk a szállás előtti réten (bár az idő nem volt túl jó), vagy bent társasoztunk és étkezésekre bejöttünk hallgatni a szállásadó undokkodásait. Egyébként minden nap volt egy óra, amit a „silencium órájának” nevezünk, ilyenkor nem volt szabad megszólalni, csak mutogatni vagy tátogni lehetett, és akik esetleg beszélgetésre vagy más, hasonló borzalmas bűnre vetemedtek, azoknak később kellett letölteni a silenciumot. A tábor gyorsan elrepült. Egyrészt azért, mert nagyon jól éreztük magunkat, másrészt azért, mert a számítógépemen itt a lap alja és kezd hosszúra nyúlni az elbeszélés, szóval hogy rövidre fogjam a dolgokat, egy – a többi naphoz képest – napfényes délutánon indultunk lefelé a hegyről, hátunkon a több mázsásnak tűnő zsákokkal és este futott be vonatunk Budapest Keleti pályaudvarra. De nem is biztos, hogy a Keletibe.

7. b*Osztályfőnök: Bodó Márton*

1. Abdullah Sarah	17. Máthé Virág
2. Árvai Alexandra	18. Mézes Dorottya
3. Békefi Eszter	19. Nagy Nóra
4. Csőke Anikó	20. Németh Péter
5. Czikora Hanna	21. Novák Gergely
6. Danyi Eszter	22. Paár Marcell
7. Demeter Marcell	23. Regele György
8. Fodor Mónika	24. Répás Szilvia
9. Fülöp Ádám	25. Schönek Tamás
10. Hocza Tímea	26. Schusztér Zoltán
11. Huszár Barbara	27. Sikari Dorottya
12. Imre Réka	28. Soha Péter
13. Jakab Cintia	29. Szöllősi Judit
14. Kovács Márton	30. Szunyogh András
15. Liebe Rebeka	31. Szűcs András
16. Malek Tamás	32. Varga Orsolya

A LEGJOB TANULÓK

HOCZA TÍMEA (5,00)
NAGY NÓRA (5,00)
NOVÁK GERGELY (5,00)
RÉPÁS SZILVIA (4,92)
KOVÁCS MÁRTON (4,84)
MÁTHÉ VIRÁG (4,84)

AZ OSZTÁLYRÓL

Ebben a tanévben sok kalandban, közös tevékenységben, és sok vidám percben volt részünk.

Elsőként osztályolimpiára mentünk a halmi erdőbe. Itt szembesültünk először Bodó tanár úr métaszenvedéelyével, de az ütővel túl nehéz volt a labdát eltalálni, így inkább a foci aratott sikert, még a lányok körében is.

A következő közös program a verébavatás volt, melynek szenvedő alanyai mi voltunk. Miután óvodás korunkból megmaradt úszófelszerelésünkben teljesítettük a kitűzött feladatokat – az Astoria gyalogosainak döbbsent tekintetétől kísérve –, letettük az esküt, és végre mi is teljes jogú tagjai lehettünk a Trefort Ágoston Gimnáziumnak.

Októberben az iskolánap következett, mely a „Király /7b – Reccs, nekünk annyi!” csapat számára maradt a legemlékezetesebb, mivel úton-útfélen eltévedtek, és a kitűzött táv többszörösét teljesítették.

A Trefort-napok sok izgalmas programot ígért, de sajnos néhány előadásra csak a legszemfülesebbek jutottak be. A tetőpont a 24 órás kosár volt. Néhányan az éjszakát is az iskolában töltöttük. Talán nem meglepő módon alvásra nem pazaroltuk az időt, helyette szurkoltunk a kosarasoknak, fociztunk a holdfényben, és sokat beszélgettünk. Az átvirrasztott éjszaka nem múlt el nyomtalanul, hazaérve evés- és alvásrekordokat állítottunk fel.

Az osztálykarácsonyon közösen díszítettük fel a fát, és közben illett volna egy-egy bölcs gondolatot mondanunk az eltelt félévről. Bodó tanár úr bánatára, még nem remekeltünk. Seabaj, majd jövőre! Áadtuk egymásnak a kis ajándékainkat, majd megtekintettünk néhány hangszeres- és táncelőadást.

Nem kis lámpalázzal készültünk a Trefort-karácsonyra, melynek műsorán a szatmári táncok is szerepeltek osztályunk előadásában. Kiderült, hogy az izgalom hatására könnyen felejt az ember, így néhány apróbb hiba csúszott az előadásba, de a szülők észre sem vették, nekik így is nagyon tetszett.

Aggtelek emlékezetes élmény marad mindannyiunk számára. Bodó tanár urat hőiesen követtük az éj leple alatt a tábort szegélyező hegyvonulatokon, és közben bőrig áztunk. Itt már nem segített sem esőkabát, sem a réteges öltözködés, de nem adtuk fel. Másnap a metsző hidegben fagyoskodva kerestük a napsütötte helyeket, és reménykedtünk, hogy a még erőtlen tavaszi napsugarak azért megszáritják ruháinkat.

Nagy bánatunkra a másnapi sportnapon – a túra utóhatásaként – többeket hiányolnunk kellett, de azért nem adtuk fel a reményt. A helyszínek között ide-oda rohangálva próbáltuk helyettesíteni a hiányzókat, és gyűjtögettük az értékes pontokat.

A ballagás napján virágba borult az egész iskola. Miután a ballagók végigjárták a termeket, az arra legméltóbbak átvették a Gólyavárban az emléklapokat és emlékérmeket.

A mi osztályunk a tanítás utolsó hetét erdei iskolában töltötte. Az időjárás most sem volt hozzánk kegyes. Már induláskor zuhogott az eső, és napokig abba sem hagyta, így az első napokat faházakban töltöttük, a sátrakat csak később vertük fel. Az erdei iskola során gazdagodtunk egy hétórás túrával és némi médiaismerettel. Kalauzunk volt egy helyi solymász, aki nagy tudását nehezen tudta szavakba önteni. Barangolásaink során találkoztunk több büszke extrefortossal is. Közben egyik osztálytársunk csuklótöréssel, másik osztálytársunk lázzal tért haza a tervezettnél előbb.

Mindent számításba véve az első évünk jól telt a Trefortban, és izgatottan várjuk a következő tanévet.

LIEBE REBEKA ÉS SZUNYOGH ANDRÁS

Pusztamaróton az állás egyelőre döntetlen

7. c

Osztályfőnök: Kutrovács László

1. Andrassy Sebestyén	17. Kovács Dorina
2. Barta Andrea	18. Máder Jennifer
3. Briski Edit	19. Majoros Viktória
4. Csáthy Barnabás	20. Márton Simon
5. Cziráky Viktória	21. Mihalovits Máté
6. Deli Pete Júlia	22. Németh Luca
7. Fodor Péter	23. Pintácsi Dániel
8. Forgó Regina	24. Prokop Susanne
9. Herceg Zoltán	25. Reszkető Róbert
10. Idei Márton	26. Sebesi Tamás
11. Kassa Eszter	27. Szabó Hanna
12. Kelemen Tamás	28. Temesvári Orsolya
13. Kéri Zsófia	29. Tóth Bálint
14. Kiss Marina	30. Tóth Eszter
15. Klinger Zita	31. Vigh Balázs
16. Koczor Kata	32. Zubovics Evelin

A LEGJOBB TANULÓK:

KÉRI ZSÓFIA (5,00)
CZIRÁKY VIKTÓRIA (5,00)
PROKOP SUSANNE (5,00)
KISS MARINA (4,93)
ZUBOVICS EVELIN (4,93)
PINTÁCSI DÁNIEL (4,93)

BÜSZKESÉGEINK

ZUBOVICS EVELIN: Kazinczy-verseny országos döntőse (április 14–16.)

Arany János helyesírási verseny országos döntőn 10. hely

KASSA ESZTER: Varga Tamás matematikaverseny döntős

KÉRI ZSÓFIA: Varga Tamás matematikaversenyen döntős

AZ OSZTÁLY ÉVES PROGRAMJAI CÍMSZAVAKBAN:

szeptember 3–4.	Verébtábor Horpácson
november	Természettudományi Múzeum
február 12.	Figaro házassága (színház)
május 9.	Kirándulás az egri vár makettjéhez
május 10.	Csodák palotája
május 27.	A helység kalapácsa előadása
június 28.	Hajógyári sziget (méta, majd mozi)
augusztus 1–3.	Nyári osztálytábor – Nagykovácsi
augusztus 11.	Amfiteátrum (méta majd mozi)

ELSŐ EGYÜTT TÖLTÖTT ÉVÜNK

Érdekes dolog fogalmazódott meg bennem év vége előtt egy-két héttel. Már addig is éreztem jelenlétét, de csak akkor döbrentem rá, amikor hiába lebegett lelki szemeim előtt a nyaralás: nem akartam, hogy vége legyen a sulinak!

Először éreztem ezt, máskor mindig „Hurrá! Szabadság...!” felkiáltással fogadtam az iskola ódon falai közül való szabadulásom. Ez érthető, úgy hiszem. Mindenesetre a diákok biztosan tudják, sőt, szerintem a tanárok is, csak nem merik bevallani. És ez is érthető...

No tehát: nyár; sulis nuku, egyenlő hurrá! Vakáció! Osztálytársak nyista! Végeredmény: brühühühü. Hova vezethető vissza ez a módfeletti ragaszkodás? Elmesélem!

Szeptember elseje, osztályterem. Gyülekezünk, gyarapodunk, érdeklődő tekintettel vizslatjuk egymást. Újdonsült ofőnk, Kutrovác László tanár úr is megérkezik, átslattogunk a Gólyavárba, ahol a tornyos épület mögött várjuk remegve, hogy behívjanak minket. Addig is biztató tekinteteket keresünk más gólyák (khmm...pardon) verebek között.

A várba lépésünket üvöltő köszöntés követi, valaki a padon dübörög vagy csak szimplán ordít, de így is meghatódunk. Az igazgató úr beszédet mond, a kilencedikesek összeszurkálnak minket trefortos kitűzőkkel. Én személy szerint tűpárnának érzem magam. Dalolunk is, helyre megyünk, nem feltétlenül ebben a sorrendben, de sebj.

Három ófő óra várt ráánk. A tanár úr 42 pontját (igenis, ennyit!!) szépen sorrendbe szedve véssük a papírra, hogy el ne felejtsük. (Kevés sikerrel...) Sok dolog történt, sokat írtam, és ez még csak az első nap volt...

Volt verébbé avatásunk is, ami maradandó nyomot hagyott bennünk, de megmutattuk a nyolcadikosoknak! Meg ám! Mert ha valaki úszógumiban, -sapkában és -szemüvegben szambázik végig az utcán (szeptemberben), hát... tegyen rá még egy lapáttal, és kérdezze meg a rémült gyalogosokat, hogy merre van az uszoda! Pucoltunk cipőt fogkefével külföldieknek, akiknek kézzel-lábbal mutogattuk a pontjaink érdekében, hogy miről is van szó. Ez tehát megvolt, jó volt (egész pontosan szuper), megnyertük, verebek lettünk, majd „7. c módra” fogyasztottuk el a tortánkat (nem részletezném...). A tanárok nagy bánatára pedig hüen tartjuk magunkat a Verébeskü azon soraihoz, amelyek megígértették velünk a leckénk közösbe hajítását szükségállapot esetén. Hmm...

Ugorgyunk. Iskolanap. Sikeres rendezvény, daloltunk, másztunk, kúsztunk, síkítottunk, pihiztünk, métáztunk és számháborúztunk, de nem nyertünk (kivételesen...). Vicu találékonyan rájött, hogy Zoli táskájának pántja jó szolgálatot tesz, ha felfelé kell haladni a tizenegyedikesek szerint azért kibírható „lejtőn”... Khmm...

Izgatottan vártuk a Trefort-napot, annak is inkább azt a részét, amikor szabad a vásár, szétszedhetjük a sulit. Tanár úr úgy határozott, hogy nem maradhatunk fent egész éjjel, de végül is tökéletesen tökmindegy volt, mert amíg a rendesebbek kínosan vigyáztak, hogy a termünkben szuszizókat ne verjék ki a hálózásájkukból, addig egyesek ordítva jöttek be minden lámpát felkapcsolva... Akkorát üvöltöttünk, mint egy raj fába szorult féreg, aztán még keresztyülestek rajtunk, midőn elvesztették hálólhelyüket. Lassan lenyugodtak a kedélyek, és pár perc elteltével felkelt a lányokapat, hogy helytálljon reggel hét órakor a kosárlabda-pályán, tartalékember nélkül persze. Tehát kóvályogtunk a labdával, mint a bolygó hollandi.

Volt közös karácsonyunk, közös karácsonyfánk, amit a tanár úr orvul újradíszített, pedig mi a szívünket akasztottuk fel arra a zöldségre. Igaz, hogy csak ennyi látszott rajta... némi jóindulattal..., de akkor is...!!!

Sokat osztálykirándultunk, szórakoztunk, produkáltuk magunkat, többek között a Diákszínjátsszó fesztiválon, amelyen a Hair-t adtuk elő nagy sikerrel. Táncoltunk a Let the sunshine-ra, énekeltünk rengeteget, de többnyire sajnos lepipált minket a hangfal. Elmeneteltünk Vietnámba, aztán öt perccel később mosolyogva fogadtuk a színpad előtt a gratulációkat. A sikerünk elsősorban Kati érdeme, aki megállta, hogy a próbák ideje alatt ne páros lábbal (és bakancsban) ugráljon rajtunk, pedig adtunk rá okot bőven (ilyenkor ofőnk eltávozott hosszú percekre, hogy hova és miért, senki sem tudja).

Májusban volt még egy produkciónk. Előadtuk *A helység kalapácsát*, amit magyarórán – még az ősz folyamán – tanultunk, és amit Juhászné Horváth Katalin tanárnő rendezett. A Hair miatt nehéz volt összehozni az újabb próbák idejét, úgyhogy tulajdonképpen ősztól tavaszig egyfolytában próbáltunk: magyarórán, sulis után, sulis előtt,

mindig. Így is csak májusban kerülhetett sor Fejenagy koma (Bubu), a kántor (Máté) és Szemérmetes Erzsók (Vicu) szerelmi háromszögének a bemutatójára. Igaz, „csak” a szülőknak, az osztálytársaknak és még néhány vendégünknek adtuk elő, de végül legalább akkora sikerünk lett, mint a Hair-rel! Köszönjük, tanárnő.

Erdei suliban sok érdekes dolog történt. Találkoztunk két kölyökkutyával, akiket Máté vett szárnyai alá. Luca megismertetett minket egy nagyon jó kántálós dallal, amit ide-oda, a tó közepéről, a szobánk ablakából, a nád közül, a szénabála tetejéről felelgetve ordítottunk, és amihez M. Viki időközben táncot is koreografált.

Szegény Lukásik Zsófia tanárnőt, aki tábori kísérlőként volt jelen, eléggé meglephette, amikor a tanár úr nyomában megérkezett a szálláshoz, és öt idült idiótát látott meg először, akik vad néptáncolásba kezdtek, rendszertelenül, de az ütközésektől egyre nagyobb vidámsággal. Utóbb még kieszközöltem, hogy Marci belehajítson a tóba különböző okok miatt (módszerem a faoszlop iránti szeretetteljes megnyilvánulás volt, vagyis sikítva öleltem át, tíz körmömmel kaparászva).

Hazajöttünk, volt néhány szabad napunk hátra az évváróig. Nehéz szívvel, össze-rajzolt osztálypólóban kiáltottunk és búcsúzkodtunk egymástól „7,5. c- módra”, hogy újra láthassuk egymást másfél hónap múltán, egy cserkész táborban. (Akkor még nem tudtuk, hogy ott nem lesz téreőr, éjszaka számháborúzni fogunk, amíg van bennünk denevérszusszanásnyi sóhaj is, és lekapjuk Zolit, amint éppen sepreget.)

Jó pillanatok voltak... Vidáman gondolok arra, hogy még itt fogok küzdeni sok-sok évig, tudva, hogy rajtunk kívül nincs még egy olyan osztály, amely jólneveltségből fakadóan, udvariasan tájékoztatná Heim László tanár urat, hogy matematikaórán mediterrán gyümölcscsel végzünk gravitációs gyakorlatokat egymás fején...

KISS MARINA

8. a

Osztályfőnök: Gyertyánfy András

1. Barta Kolos	17. Lévay Zsombor
2. Bus Nikolett	18. Magyar Anna
3. Dékány Szilvia	19. Magyar Miklós
4. Doszpod Zita	20. Maiyaleh Péter
5. Filep Bence	21. Major Zsófia
6. Garamvölgyi Bence	22. Órfi Erik
7. Górnagy Endre	23. Pacsuta Dávid
8. Gyökerez Attila	24. Rétallér Andrea
9. Hetényi Dániel	25. Rosner Dániel
10. Kaposi Dorottya	26. Siska Vera
11. Kármán Bianka	27. Szász Nóra
12. Kárpáti Péter	28. Virág Laura
13. Könczöl Fanni	29. Vogronics Sára
14. Könyves-Tóth Zsuzsanna	30. Walter Bálint
15. Kőszegi Zsófia	31. Windt Tímea
16. Langó Péter	32. Zana Veronika

A LEGJOBB TANULÓK:

DOSZPOD ZITA (5,00)

MAJOR ZSÓFIA (5,00)

MAGYAR MIKLÓS (4,83)

SISKA VERONIKA (4,83)

DÉKÁNY SZILVIA (4,75)

FILEP BENCE (4,75)

SZÁSZ NÓRA (4,75)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

- szeptember 14. verébavatás (feladatok a 7. a-sok számára)
- október 1. kirándulás és méta a hűvösvölgyi vitorlázó-repülőtéren
- november 3–4. kirándulás Eger-Szilvásváradra
- december 18. osztálykarácsony
- március 10. a Holt Költők Társasága megtekintése és megbeszélése
- március 19. méta a Margitszigeten
- május 9–10. kirándulás Debrecenbe
- június 4. próbakenuzás a Soroksári-Dunán
- június 13–15. kirándulás Kőszegre és Sopronba
- augusztus 6–9. kenutúra a Felső-Tiszán (70. o.)

AZ OSZTÁLYRÓL

Nos, bárhogy kezdhetem, csak úgy nem akarom, hogy „Ez az év is elment”. De most, hogy belegondolok, rá kell jönnöm, semmilyen frappáns kezdést nem tudok, ráadásul tényleg így van, ez az év is elment. Mégiscsak így kezdtem... Ami viszont még zavar, az az, hogy így, kilencedik év elejéről visszagondolva már annyira ködösnek tűnik a tavalyi év. Bevillan sok-sok kép, rengeteg szünet, még több óra és jó néhány kirándulás. De menjünk csak szép sorban.

A debreceni Kossuth-szobornál

Gondolom, senki nem örülne túlzottan, ha az órák „meghitt” hangulatát idézgetném... nem kínzom én itt a népet. Szerintem az osztály leginkább az osztálykirándulásokon kovácsolódott össze, és abból tavaly volt bőven... Először Egerbe mentünk még valamikor ősszel. Sokaknak az volt a kedvence, az sikerült a legjobban. Hiába, Eger jó terep, és élveztük, hogy el vagyunk engedve (hetedikben csak Mátraszentimrén voltunk, ahol nem nagyon lehetett hova mászkálni...). Szerintem a társaság nagy része egyetért abban, hogy a fürdő volt a legjobb (ez osztálykirándulásokon szerencsére azóta is hagyomány). Az egyetlen, ami hiányzott Egerből – az osztály fele. Azok, akik nem jöttek velünk, nem tudják, mit hagytak ki. De nem baj, bepótolták a debreceni kiránduláson, ami egy „kicsit” odébb volt, úgy év vége felé, de megérte kívánni. Ezen a kiránduláson volt ugyanis a legtöbb szabad városnézés, és bár a tanár úr adott bőven feladatot, legalább alaposan bejártuk a várost és volt szabadidő is. (Az osztály tökélyre fejlesztette a „két-bolt-között-megállunk,-gyorsan-lefirkantunk-valami-évszámot-egy-tábláról-a-lapra,-megyünk-tovább” módszert.) Ráadásul, tanulékony homo sapiensek lévén, hamar felfedeztük a villamos előnyeit, ami szerencsénkre az egész várost bejárta, érintve minden fontos helyet (Debrecen pláza...) A debreceni Aquaticum pedig messze a legklasszabb volt az összes osztálykirándulós fürdés közül, egyedül a beígért vidámpark-állatkert-program okozott némi csalódást. Az említett állatkert állt kb. öt majomból és néhány kecskéből, a „vidámpark” pedig... Volt benne egy szétesni készülő centrifugaszerűség (ez a lányok nagy kedvence lett), és egy lerobbant dodzsemmel teli terem. De nem volt okunk panaszra, feltaláltuk magunkat: nagyokat ütköztünk a dodzsemmel, és kergettük a kecskéket...

A következő kirándulás helyszíne Kőszeg–Sopron volt. Tanár úr felkészített ugyan minket, hogy „lesz egy kis séta az állomásról, de nem vész”, a társaság mégis holtfáradtan rogyott le, mikor jó néhány kilométer megtétele után végre megérkeztünk. Ezalatt a tanár úr (csak ő nem fáradt ki...) bement elintézni az elintéznivalókat. Komoly úttorlaszt alkottunk az utca közepén, és viccesen nézhetett ki harminckét, szanaszét heverő és a lábát-hátát-mindenét fájlaló gyerek a járdán...

Este itt is kaptunk bőven szabadidőt, de mivel a boltok mind bezártak, és a három kihalt utcából álló városban nem sok tennivaló akadt, Dorkának az a fantasztikus ötlete támadt, hogy menjünk át Ausztriába. Fél órán át kerestük a határátkelőt, míg feladtuk... Később, még aznap este, tanár úr gondoskodott róla, hogy végleg kidőljünk. Az osztály valószínűleg egy emberként hördül fel, ha annyit írok: Kálvária-domb... no comment. De onnan legalább láttuk Ausztriát, és Dorka megtudta, merre kellett volna keresni a határt.

Másnap továbbmentünk Sopronba, ahol a változatosság kedvéért egy kiadós városnézéssel kezdtük (négyyszer bejárva a várost, három múzeumot útba ejtve), majd visszatértünk a szállásra. Ezután itt is elmentünk fürdeni, de itt nem élményfürdő volt, hanem egy kis uszoda két medencével, a bentihez úszósapka kellett volna, az kiesett, a kintinek meg valahol 15 fok alatt volt a vize, így sokaknak az is. Akik mégis bent

maradtak több mint egy órán keresztül röpi, fogadják gratulációt! Este itt is sok szabadidőt kaptunk, és bár szinte minden zárva volt, Sopron elég hangulatos egy esti sétához (és elég nagy ahhoz, hogy eltévedjünk...). Másnap egy nagyot túrázott az osztály, bár azon én már nem voltam ott, így nem tudok róla beszámolni. A többiek szerint nagyon jó volt, sajnálom, hogy lemaradtam róla.

Így átolvasva rá kell jönnöm, hogy lényegében csak az osztálykirándulásokról írtam, de remélem, ez senkiben nem kelt hiányérzetet. Én úgy gondoltam, hogy ezek az osztály legszebb emlékei, és talán mindenki erről olvas a legszívesebben. Reméljük, idén is legalább ennyi kirándulás lesz, és tanár úr, nem felejtettük el a beígért bécsi városnézést!

AZ OSZTÁLYFŐNÖK SZEMÉVEL

Az osztály jól alakuló közösséggel vághat neki a következő, első igazi gimnáziumi évnek. Talán nem csak a kisebb baráti társaságok – például a majd minden szünetet az udvaron töltő focisták –, de az egymással kevésbé szoros kapcsolatban lévők is – osztálytársi szinten – általában jó viszonyban voltak, vannak egymással.

Az előző tanévnél több bánat ért viszont tanárt és diákot egyaránt a tanulmányi eredmények ingadozása miatt, még ha az év végére sokan össze is szedték magukat (némileg). Bus Nikolett, Dékány Szilvia, Doszpod Zita, Magyar Miklós, Major Zsófia és Windt Tímea kapott példás szorgalom minősítést, és a bizonyítványokat végül nagyszámú tantárgyi dícsérő díszítette. Barta Kolos és Siska Veronika országos matematikaversenyen, Doszpod Zita, Siska Veronika és Walter Bálint országos angolversenyen értek el szép eredményt.

Az osztály magaviseletéről a tanári karban általában pozitív kép alakult ki, de – főleg az órai magatartás terén – voltak problémák is. Magatartásból Bus Nikolett, Dékány Szilvi, Örfi Erik, Vogronics Sári és Zana Veronika kaptak példás minősítést. Rajtuk kívül Barta Kolos, Kaposi Dorka és Szász Nóri vállaltak az osztály közös feladataiból az átlagnál többet; e feladatok elvégzéséből egyébként néhány kivétellel mindenki igyekezett kivenni a részét.

Barta Kolos, Filep Bence, Magyar Miklós, Maiyaleh Péter és Rosner Dániel tagjai voltak a budapesti mezőnyt maga mögé utasító iskolai kosárcsapatnak. Az osztályfőnök szívesen emlékszik vissza a kirándulásokra, amelyek jó hangulatúak voltak – azt hiszem, nem csak nekem és kísérő tanár kollégáimnak, de a diákság számára is –, és amelyeken az osztály tagjai megbízható felnőtt módjára viselkedtek. Köszönjük. A tanév egy kalandos nyári kenutúrával zárult, amelyen az eső, a hideg és az áradó Tisza barátságtalan hordaléka végül visszavonulásra kényszerített minket. De addig azért, azt hiszem, mindenki jól érezte magát.

GYERTYÁNFY ANDRÁS

8. b

Osztályfőnök: Kubicza János

1. Antoni Luca	17. Kertész Lilla Anna
2. Beák András	18. Király Orsolya
3. Cseh Petra	19. Kiss Ákos
4. Csókás Borsika	20. Lánszki Csenge
5. Demény Edina	21. Lázár Nóra
6. Faludi Zsolt	22. Lucz Balázs Zoltán
7. Farkas Antal	23. Naphegyi Szabolcs
8. Fehér Nóra	24. Porkoláb Brigitta
9. Fontos Dániel	25. Rácz Dániel
10. Forray Dorottya	26. Rajkai Tamás
11. Földes Barbara	27. Róth György
12. Hangyás Orsolya	28. Sapszon Ildikó
13. Horváth Fanni	29. Szél Zsuzsanna
14. Kaliszky Péter	30. Tegze Borbála Ágnes
15. Kántás Eszter	31. Vámos Gergely
16. Kazai Viktor	32. Várhalmy Balázs Bálint

A LEGJOBB TANULÓK:

TEGZE BORBÁLA (5,00)
RÓTH GYÖRGY (4,92)
FORRAY DOROTTYA (4,85)
SAPSZON ILDIKÓ (4,85)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

december	osztálykarácsony
május 10.	Szépművészeti Múzeum
május 11.	Természettudományi Múzeum
június	erdei iskola

OSZTÁLYUNKRÓL

Hát a második évünk is elkezdődött...

Nem is volt olyan rettentő ismét suliba járni a két és fél hónapos pihenő után (eltekintve attól a tényről, hogy tanulni kellett)! De legalább találkoztunk rég nem látott osztálytársainkkal.

Az első próbatétel a verébavatás megszervezése volt; jólesett visszaadni a „kicsiknek”, amit mi is elszenvedtünk. Utána jött az iskolanap, amikor két csoportra osztva bolyongtunk a budai hegyekben.

Igen csekély őszi szünetünk után következett a papírgyűjtés, amelyen nem értünk el olyan jó eredményt, mint tavaly, de búslakodásra semmi okunk nem volt. A Trefort-napokon az osztály egy része aktívan részt vett, a többiek meg csak jelenlétükkel „emelték az esemény fényét...” (Pl: lerúgott lámpák, narancs a falon, betörött ablak stb.) A 24 órás kosárbajnokságon jól játszottunk, és sokat szurkoltunk a többieknek. Egyszóval jól elvoltunk.

A szalagavató nagyon szép volt, idén is megyünk.

Ezután végre jött egy kis pihenő, a karácsonyi szünet, de utána ismét tanulni kellett (volna).

A Trefort-bálon osztályunk 6 tagja vett részt, ebből 1 tudott táncolni, de sebaj, a többiek is jól érezték magukat. A szavalóversenyen szép eredményeket értünk el, és a töriverseny végeredményének is mi örülhettünk a legjobban (pontosabban Gyuri).

A ballagás nagyon jól sikerült. Reméljük, senki nem vette észre azt a néhány hiányzó virágdekorációt... Május 10-én a Szépművészeti, 11-én meg a Természettudományi Múzeumban voltunk.

Aztán jött a „várva-várt” sportnap. Idén is mi emelhettük a magasba a vándorkupát. Az utolsó héten Balatonakalin voltunk három napot. Első nap elfoglaltuk a szállást (ahol volt medence is), aztán lementünk a partra. De a fürdőzés nem nyúlt hosszúra, mivel a víz inkább a jegesmedvéknek volt ideális, úgyhogy inkább maradtunk a medencénél. A második napon három és fél órát gyalogoltunk a 30 fokban hegyen-völgyön át Nagyvázsonyba. Ott kb. fél órát voltunk, majd fél óra alatt busszal visszamentünk a szállásra. Utána nagy pingpong- és focicsatákat vívtunk, nem is beszélve a medencébe dobálásról (kit ruhában, kit fürdőruhában dobtak be), de még ez is belefért.

Összegezve jó volt ez az év, reméljük, jövőre is ilyen lesz.

8. c*Osztályfőnök: Pál Gergely*

1. Bereczki Benedek	17. Kötél Tamás
2. Csizmadia Dorottya	18. Litváni Lilla
3. Csöndes Dániel	19. Maracskó Brigitta
4. Csörögi Barna	20. Maros Eszter
5. Győri Bettina	21. Monori Dorottya
6. Hargita Kristóf	22. Nádain László István
7. Hernyes Anita	23. Nyíró Márton
8. Horváth Dániel	24. Pallai Márton
9. Horváth Fruzsina	25. Reiter Petra
10. Káplár Eszter	26. Sereg Viola
11. Kazatsay Eszter	27. Süvegh Eszter
12. Keszthelyi Kristóf	28. Szilágyi Anna
13. Kiss-Leizer Bence	29. Toldi Márk
14. Klein Zsófia	30. Végh Nándor
15. Kovács András	31. Villányi Szilvia
16. Kovács Veronika	32. Zöld Ákos

A LEGJOBB TANULÓK:

HERNYES ANITA (5,00)
KÁPLÁR ESZTER (5,00)
SÜVEGH ESZTER (5,00)
CSIZMADIA DOROTTYA (4,77)
MONORI DOROTTYA (4,77)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

szeptember 21.	Látogatás a Magyar Állami Földtani Intézetben
szeptember 24.	Verébavatás lebonyolítása
október 1.	Iskolanap, utána kirándulás (Hármashatár-hegy–Solymár)
november 3.	„A temetetlen halott” című film megtekintése
november 20.	Látogatás a Hadtörténeti Múzeumban
december 3.	A Magyar Nemzeti Bank látogatóközpontjának felkeresése
december 17.	Osztálykarácsony
január 8.	Kirándulás a Kevélyekre
február 22.	A „Sorstalanság” című film megtekintése
március 2.	„A bukás–Hitler utolsó napjai” című film megtekintése
április 2.	Kirándulás (Normafa–Adyliget)
április 15.	Látogatás a Nagyfuvaros utcai zsinagógában
május 9.	Osztálykirándulás (Szentendre)
május 10.	Osztálykirándulás (Terror Háza, Holokauszt Doku- mentációs Központ)
május 21.	Családi kirándulás (Hűvösvölgy–Fenyőgyöngye)
június 9–11.	Erdei iskola (Balatonszárszó)
június 27.–július 1.	Kerékpártábor (Balatonakali) (72. o.)

A 8. c OSZTÁLYRÓL

A III. emelet 4-ben három diák hallgatja a légy zümmögését, és arra gondol, talán le kellene írni az első mondatot.

Most, hogy ez megtörtént, talán belejövünk az írásba. Osztálytársaink halkan dolgoznak a teremben, miközben mi Pál tanár úr legnagyobb öröme hangos vihogással bontjuk a rendet. Minden akkor kezdődött, amikor még rövid volt a hajam – mondja elmésen Nyírő. Új tantárgyat vettünk fel, a kémiát. Fodor tanárnő lelkesen állt neki az osztály oktatásának. (Megtanultuk: „Jancsika is éghető”). E mondat megszületése közben Pál tanár úr kirángatja alólunk a padot, de nekünk mit sem csappan a lelkesedésünk. Sok program hozta össze az osztályt, egyre jobban megismertük egymást. Az idei szociometria felmérés is alátámasztja ezt. Az évünket a verébavatással kezdtük. (A hetedikesek sorban hullottak a porba, s mi kiélveztük a helyzetet.) Kicsit zavaró volt, hogy a hetedikesek nagy része magasabb volt, mint én – fűzi hozzá Eszti. A következő várva-várt program a 24 órás kosár volt, melyen a 8. c fiú válogatottja sorban kikapott ellenfeleitől. Bezzeg a lányok, ők a hetedikesek vegyes válogatottat levertek, ám a kilencedikesek ellen vesztek, de ez érthető, hiszen ők erőfölényben voltak. Néha még kulturális helyekre is elmentünk. Ilyen volt például a Földtani Intézet és a Nemzeti Bank.

Az osztálykarácsony (mert nekünk ilyen is van) tényleg nem sikerült rosszul. Az ajándékosztás után gyilkososat játszottunk, majd szép csöndben hazaszállingóztunk.

Év közben moziba is eljutottunk, többek közt a Sorstalanságot is láttuk. Az iskolai művészeti majálison a tanár úr verhetetlen volt a „fúziós csapat” élén, és az osztály is levonult szurkolni, hozzájárulva a csapat sikeréhez. (Üvöltésben verhetetlenek voltunk.) Az érettségi szünet első napján Szentendre nyugalmát forgattuk fel. A nap csúcspontja a focizás volt, utána átbattogtunk a Caprice ékszergyárba, ahol az osztály szokása szerint érdekesebb vezetőt kapott, mint maga a kiállítás. Az arab származású, de francia beütéssel beszélő fiú bevezetett minket a gyémántok világába („a sárga dzsímánt értékesebb a kek dzsímántnáál”). A második nap a Terror Házát látogattuk meg. A legjobban sikerült esemény a sportnap volt. Nem is szerepeltünk rosszul, persze ez a fiúkra (ismét) nem igaz. Az összes szurkolói szlogent elsütöttük, bár ez sem használt. Még a tanár úr (alias Lothar Matthäus) is aktívan részt vett a játék irányításában. Zsinórlabdában a döntőig verekedtük magunkat. Második évünkben túlestünk az első családi kiránduláson is, melyet mindenki jól fogadott.

Az év jól telt, csak a végén szomorodtunk el, mikor rájöttünk, hogy Kazy jövőre már nem lesz velünk. A fogalmazás végére Nyíró haja legalább egy centit nőtt (és látványosan megritkult), Eszti felvette a partra sodort hal pozícióját. Én (Petra) félholt állapotban megpróbálom befejezni a történetet, de nem igazán sikerül.

Így másfél óra elteltével a terem kiürült, a légy kiszállt... és mi is haza indulunk.
(– Itt a légy! – mondta Petra.)

MAROS ESZTER, NYÍRÓ MÁRTON, REITER PETRA

9. a*Osztályfőnök: Csapodi Csaba*

1. Babai Kármén	17. Monori Andrea
2. Bárdits Anna	18. Nyári András
3. Bartus István	19. Papp Brigitta
4. Berkes Zsófia (külföldön)	20. Papp Dorottya
5. Bessenyei Dávid	21. Répás Zita Anita
6. Főző Zsolt	22. Schüszler Tamás
7. Fülöp Máté	23. Stubnya Bence
8. Huszti Réka	24. Szántó Zsolt
9. Kézdi S. László	25. Szijártó Anna
10. Kónya Márton	26. Szilágyi Csenge
11. Kovács Flóra	27. Szűcs Dóra
12. Kovács Ádám	28. Szűcs Zsófia
13. Kracher Katalin	29. Tamás Réka
14. Lakatos Levente	30. Török Anna
15. Márkus Benjamin	31. Vitányi Bálint
16. Metes Dorottya	32. Weiszburg Zsuzsanna

A LEGJOBB TANULÓK:

MONORI BARBARA (5,00)

SZIJÁRTÓ ANNA (5,00)

TÖRÖK ANNA (4,92)

BÁRDITS ANNA (4,85)

SZÁNTÓ ZSOLT (4,85)

SZŰCS DÓRA (4,85)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

első félév	tánciskola
december	osztálykarácsony
február 19.	Trefort-bál nyitótánc (80. o.)
március 14.	diákszínházi fesztivál 1. helyezés (68. o.)
május 7–10.	osztálykirándulás Diósjenőn
május 20–26.	nomád tábor
augusztus 9–14.	nyári kirándulás a Tisza-tó környékén (74. o.)

AZ OSZTÁLYRÓL

Nehéz lehet ilyen szövegnek lenni. Olyan szövegnek, ami egy egész évet magában foglal. Ráadásul a 9. a-ét! Olyan sok minden lehet benne, amennyit nehezen bír el egy A4-es papír. Úgyhogy csak a lényegret írom le, nehogy megszakadjon szegény...

Szeptember 1. Semmi különös, semmi új osztálytárs. Nem úgy, mint tavaly, amikor Stubi, a kosaras srác betért közénk! (Ez egy elmaradásom tavalyról! Bocsássatok meg!) Elkezdődött az év. Új – egyéves – tantárgy a biológia Perneki tanárnővel, akit nagyon szeretünk, és hiányzik nekünk. Valószínűleg mi neki annyira nem hiányzunk, de általunk legalább újabb dolgokat tapasztalhatott meg pályafutása során. Új énektanárunk Mészáros tanár úr, aki trefortos kórust indított osztályunk igen nagy örömeire.

Az iskolánapon kirándulni mentünk Hűvösvölgy környékére, ahol sok feladatot kellett teljesíteni. Gyakran használtuk a telefonos segítséget Barbi papájával.

Az őszi szünet után elkezdtünk táncolni. Minden szerda délután 25-en az osztályból roptuk a spenótban, a feltűnően csinos táncos tanárnővel, készülve a februári bálra.

A Trefort-napok ismét nagyon jó rendezvény volt. Sokan bent aludtunk a suliban, esti mesét is olvasott nekünk az ofő, és még Hajós Andrással is találkoztunk. Az új pecsételő rendszer remekül bevált.

Közben Visegrádon voltunk kórustáborban. Nagyon sok szépet énekeltünk, és megismerhettük Körmendy Sárít is.

Eljött a karácsony. Idén volt osztálykoncert, ahol sokan kibontakoztak és felfrissítették zenetudásukat. Szép fánk is volt, meg sok ajándék; kaptunk naptárakat, egy órát (a másik még járt, de csak másodpercmutatója volt), sok Túró Rudít.

A szilvesztert is sokan együtt töltöttük. Új lehetőséget jelentett az osztálytársak megismeréséhez, csak egy kicsit máshogy...

Február 19. Trefort-bál, amire már több mint két hónapja készültünk. Két koreográfiánk volt: keringő és country. A keringőhöz a lányoknak nagy fehér ruhákat, a fiúknak frakkot béreltünk. A lányok még annyira nem is voltak meglepőek ezekben a ruhákban, de a fiúk egészen máshogy mutattak, mint különben. Zsoltfy egy BKV-ellenőr, Andris egy elvetemült karmester hatását keltette.

A március 15.-i műsorban is részt vettünk valamennyire, és az utána levő Színjátzófesztiválon is indultunk, sőt megnyertük, sőt elvittük majdnem az összes díjat!! A „Walesi bárdolatlanok” azt hiszem, örökre megmarad bennünk: a próbák, a zene, a jelmez, a faviccek, a műtűz.

A tavaszi szünet előtt a latinosok elmentek Olaszországba. Firenzében, Rómában, Assisiben és San Marinóban voltunk. Utunkat végigkísérte 17 kimlei nyugdíjas és persze Zsolti, az idegenvezető, aki velünk együtt megismerte Olaszországot (Lenkefi tanárnő mutatta meg neki!).

Április elsején elmentünk a közeli faluba (ha jól emlékszem: Kispest), hogy az ottani színjátzófesztiválon is előadjuk a darabunkat. Itt már nem volt akkora sikerünk. A legyiccesebbnek azt tartották, amikor megbotlottunk egy zsinórban, vagy elrontottuk a szöveget. Ennek ellenére megkaptuk a „legeredetibb előadás” díját. Hazafelé menet Zsoltfy elvesztette a műtűzet a villamoson. Azóta is keressük, úgyhogy ha bárki talál egy dobozt, amit bekapcsolva furcsa dolgot észlel, szóljon nekünk! Az új műtűzünket sajnos már megették. (Dióból volt a nagy része.)

A művészeti majálison is aktívak voltunk: egy ember egy pillanatban átlagosan 3 helyen volt egyszerre.

Májusban elmentünk Diósjenőre. Megnéztük Nógrádot, Drégelypalánkot, számháborúztunk, főztünk, gyilkosoztunk. Ez is nagyon jó volt. Itt már éreztük, hogy kö-

zeledik az év vége. Meg a nomád tábor. S valóban! A sok fejtágítás után elmentünk a Zemplénbe, és egy mezőn tábort alakítottunk. Nagyon jó érzés volt megeremteni az otthonunkat. Egy hétig egy nagy család voltunk. Mindenki segített mindenkinek, szerettük egymást, otthon hagytuk a problémákat, sokat mozogtunk. Kutrovác tanár urat is megismertük ebben a másik világban. Velünk volt egy Jézus kinézetű kiatanár, aki olyan komolyan vette a feladatát, hogy mindent helyettünk akart megcsinálni. Közben okított minket, és békét hozott. Bálint sajnos nem ért le, de Palcsó Tamás szelleme ott volt mindig velünk. A lényegét tudta mindenki, feszesek voltak a sátraink, bár mégis beáztak, így új helyre kellett költözni. A táskánkban benne volt a térkép, tájoló és innivaló.

Nagyon nehéz volt visszazokni a normális világba. Erre még rátett egy lapáttal az utolsó heti teljesen üres iskola. Még büfé sem volt.

Nehéz volt az év, de én idén mégsem örültem a nyárnak. Nem üvöltöttem magamból kikelve az utolsó csengetéskor, hogy vége! Ennek valószínűleg az az oka, hogy nagyon jó osztály a mienk, és rossz volt egymástól elszakadni. Persze nyáron ismét összejöttünk a Tiszán. A biciklis túrákat megunva idén belekóstoltunk az evezésbe. Nagy sikere volt! Pláne annál, aki nem tudott járni, csak evezni. De ez már túl friss élmény. Ha nem felejttem el, jövőre megírom a részleteket!

Nagyon szép év volt ez. Most egészen furcsa állapotba kerültem a sok emléktől. Nagyon jó érzés, és szerintem kevés embernek adatik meg, hogy ilyen érzései legyenek egy A4-es oldal megírásától. Azt hiszem, átvettem a papír terhét, mert sok minden kavargog még bennem. De azokat ez a szegény lap már tényleg nem bírta volna el.

WEISZBURG ZSUZSANNA

Lányok munkában

9. b

Osztályfőnök: Pentz Anna Mária

1. Ávéd Krisztina	17. Kertai Márk
2. Berkes Árpád	18. Koczka Krisztina
3. Bodnár Domonkos	19. Kolos Dávid
4. Bognár Katalin	20. Kőszegi Flóra
5. Czeibert Edit	21. Kray Katalin
6. Erdős Gábor	22. Madár Mária
7. Faragó Szilvia	23. Mihalovits Ervin
8. Fodor Bence	24. Pásztor Gábor
9. Gellert Gábor	25. Paulus Marcell
10. Gulyás Levente	26. Steiner Dávid
11. Imrich Wanda	27. Sternád Anita
12. Jancsó Patrícia	28. Szalay Dániel
13. Jánosi Nóra	29. Szekulesz Judit
14. Kenesei Krisztina	30. Takács Eszter
15. Kéri Annamária	31. Vékony Sarolta
16. Kereszturi Gergely	32. Zuleta Emese

A LEGJOBB TANULÓK:

Gulyás Levente (5,00)

Jánosi Nóra (5,00)

Koczka Krisztina (5,00)

Takács Eszter (5,00)

Zuleta Emese (5,00)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

évközben	több színházlátogatás
október 30–31.	osztálykirándulás a Börzsönyben
december	osztálykarácsony
február 12–13.	osztálykirándulás a Bakonyban
április 23.	osztálykirándulás a Vértesben
május 27.–június 1.	nomádtábor a Zemplénben
június 24.	kenuzás a Hernádon
július 24–30.	kenutúra a Sajón (76. o.)

BÜSZKESÉGEINK

KENESEI KRISZTINA: 10 éve versenyszerűen lovagol (díjlovaglásban sok szép eredményt ért el, pl. ifi és junior o. b. 3. hely háromszor)

JANCSÓ PATRÍCIA: ifi európa-bajnoki ezüstérmes vízilabdázó

JÁNOSI NÓRA: 10 éve a Csillagszemű néptáncgyűttesben táncol, indult az Országos spanyol szavalóversenyen

MADÁR MÁRIA: a Támasztpont Galériában kiállították a képeit, „tehetség-díjat” kapott

ZULETA EMESE: az országos RSG bajnokságon külön díjat kapott

BERKES ÁRPÁD: a Trefort-pályázaton 2. helyezett lett

A 9. b a nomádtáborban

AZ OSZTÁLYRÓL

Ahogy kilencedikesek lettünk, egy-két újdonság biztosította számunkra az unalommentes iskolakezdést: megismerkedtünk az új tanárokkal, majd idővel az általuk tanított tantárgyakkal is (biológia, második idegen nyelv). Az új tantárgyak mellett természetesen maradtak a régiak is (az informatika kivételével), így idén is bőséggel el voltunk látva tanulnivalóval. Persze néha azért maradt egy kis szabadidőnk is, melyet hasznos és élvezetes programokkal töltöttünk el.

Pentz tanárnő jóvoltából többször jártunk színházban (Anna Frank naplója, Vil lon-est, Márió és a varázsló), az érettségi-szünet alatt jártunk a Citadellánál (ahol meg néztük a II. világháborús légvédelmi objektumot) és a tanárnő idén is vendégül látott minket otthonában (hálás köszönet érte!).

Mohay tanár úr rendszeresen szervezett nekünk túrákat, melyek általában két naposak voltak. Ilyenkor magunknak főztünk, fűtöttünk ... szóval mindenki önzetlenül tette a maga dógát, segítette a másikat. Ezen összetartásnak, a tanár úrnak és persze a kísérőtanároknak (Máriáss Márta, Kajmádi tanárnő) köszönhetően sok emlékezetes túrában volt már részünk.

A hétköznapi teendők jelentős gátat szabtak akaratumk megvalósításának, így sajnos csak kevesen tudtak Pál Gergely tanár úrral tartani az oklevél-kiállításra.

Ebben az évben is újabb kistanárokkal ismerkedtünk meg. Voltak, akik megtalálták velünk a közös hangot, és voltak, akik nem... Ezenkívül akadt köztük egy régi kedves ismerős is!

Év vége felé sor került a nomád táborra is. Egy hét távol az iskolától, semmi fárasztó tanulás, csak kirándulgatás, kisebb-nagyobb túrák (és az étel is ehető volt). Ezúton szeretném még egyszer megköszönni az osztály nevében Fernengel tanár úrnak, Robinak és Áronnak (akikkel azóta is tartjuk a kapcsolatot), Pentz tanárnőnek és persze a tizenegyedikes kísérőknek a fáradságos, áldozatkész munkát, amelynek következtében sok felejtetetlen élménnyel gazdagodtunk.

Ezzel ez az év is véget ért, olyan volt amilyen, sokat kellett tanulni, de annyira azért nem volt nehéz, mint amennyire azt előre ígérték.

PAULUS MARCELL

Osztálykirándulás

9. c*Osztályfőnök: Szabó Ádám*

1. Bagoly Annna	16. Molnár Piroska
2. Bara Enikő	17. Németh Lóránt
3. Báron András	18. Németh Zsolt
4. Blaskovits Ferenc	19. Pap Erika
5. Deák Rita	20. Sebestyén Marcell
6. Doszpod Orsolya	21. Szabó Veronika
7. Hercsel Flóra	22. Szabolcsi Gergely
8. Illés Tibor	23. Szántó Szabina
9. Kicsiny Zsóka	24. Szegedi Dániel
10. Komjáthy Ádám	25. Széman Tessza
11. Korcsolay Tamás	26. Szőnyi Balázs
12. Kovács Lili	27. Szuhai Krisztina
13. Lantos Balázs	28. Tolmácsi Regina
14. Ligety Sára	29. Tóth János
15. Mészáros Zoltán	30. Vágó Margit
	31. Váraljai Veronika

A LEGJOBB TANULÓK:

KRIZSÁN RÉKA (5,00)

SZABÓ VERONIKA (5,00)

VÁGÓ MARGIT (5,00)

BAGOLY ANNA (4,80)

BÜSZKESÉGÜNK:

HERCSEL FLÓRA: ritmikus sportgimnasztikázik (válogatott)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

október	osztálykirándulás (Kétdobony)
november	színház (Rómeo és Júlia)
december	osztálykarácsony
május	osztálykirándulás (Kismaros)
június	nomádtábor

A nomádtábor gyönyörű helyszíne

10. a*Osztályfőnök: Körmendy Zsolt*

1. Boldizsár Máté	17. Magyar Kristóf
2. Demeter Alexandra	18. Mészáros Ráhel
3. Faludi Andrea	19. Mets Márton
4. Garami Zsófia	20. Németh Dóra
5. Grosz-Gerő Adrienn	21. Papp Henrietta
6. Gúthy Eszter	22. Pethő Zsuzsa
7. Hetesi Kinga	23. Rozgonyi Dániel
8. Ignáth Krisztina	24. Rózsa László
9. Illy Tamás	25. Stabel Ferenc
10. Janecskó Eszter	26. Suszter Zsófia
11. Kálmánczhelyi Gábor	27. Sütöri Donát Árpád
12. Kiss Zsolt	28. Szalay Zsolt
13. Koczkás Sára	29. Szani Kinga
14. Kolev Jávör	30. Szombathelyi Bence
15. Madar Bálint	31. Terjék Zsófia
16. Madar Emese	32. Velősy Péter

A LEGJOBB TANULÓK:

JANESKÓ ESZTER (5,00)
SUSZTER ZSÓFIA (5,00)
DEMETER ALEXANDRA (4,93)
FALUDI ANDREA (4,93)
GARAMI ZSÓFIA (4,93)
MÉSZÁROS RÁHEL (4,93)

10. b

Osztályfőnök: Varga György

1. Apostol Noémi	16. Hajmási Dániel
2. Bálizs Anna	17. Hangyás Gergely
3. Balkányi Nóra Éva	18. Héra Anna
4. Bányai Zita	19. Hrinczu Linda
5. Bereczky Ádám	20. Kálmán Gábor
6. Burján Gergely	21. Kaszás András
7. Czece Gabriella	22. Kiss Laura
8. Csürke Kata	23. Kollár László
9. Deák András	24. Marosi Viktória
10. Dworák Ede	25. Milák Orsolya
11. Eröss Réka	26. Rónay Andrea
12. Feniász Nóra	27. Rosner Anna
13. File Domonkos	28. Sikari Balázs
14. Fülöp Bence	29. Simon Zoltán
15. Gaál Miklós	30. Szuhai Tamás
	31. Újvári Máté

A LEGJOBB TANULÓK:

RÓNAY ANDREA (5,00)
BÁNYAI ZITA (4,93)
HÉRA ANNA (4,87)
GAÁL MIKLÓS (4,80)
ROSNER ANNA (4,80)

AZ OSZTÁLYRÓL

Nyár. Vége. Kezdet. Kulcs. Ajtó. Kattanás. Tárva. Nyitva. 10. b. Költözés. Magasból. Első Emelet. 31 ember. Varga Gyuri tanár bácsival. Bea nélkül. Bodó Tanár Úr nélkül. Tomival 32-en. Boldogan. Teljesen.

Órák. Percek. Telnek. Dogák. Irodalomtanárok. Jönnek. Mennek. Ági néni. Nem bírja. Nem bírják. Később. Józsi bácsi. Gótika. Úgy tűnik. Tudja. Bírja. Marad. Itt van.

Iskolanap. Fel. Le. Körbe-körbe. Pár óra. Semmiért. De. Együtt. Voltunk. Néhá-nyan. Bár az a fránya. Közlekedés.

Kosárlabda. Röplabda. Küzdelem. Vereség. Siker. 4 év alatt. Semmi.

Ősz. Tél. Tavasz. Szünet. Mosoly. Szabadság.

Trefort-nap. Művészeti Nap. Irodalom. Festészet. Filmek. Szeretet. Tudás.

Szalagavató bál. Keringő. Örökké. Kézbe. Lassan. Fogadjuk. A felhívást.

Osztálykirándulás. Vonatút. 2 és fél óra. Debrecen. Vicses. Csengettyűs villamos. Déry Múzeum. Munkácsy. Nagyerdő. Park. Séta. Állatkert. Dodzsemezés. Tanár úr és Tanár néni. Harc. Kacaj. Móka. Biliárd. Bowling. Este. Csillagok. Coránál. Dalolás. Az éjben.

Napsugár. Hortobágy. Végtelen. Állatkert2. Equus Africanus. Este. Szabad. Ki ott. Ki itt.

Évés. Ivás. A Bálint valami bontakozik. Talán. Vonzalom. Onnan. Mélyről. Feltörő.

Új nap. Új pár. Oratórium. Vonat. Nyírbátor. Gyros. Úton. Haza.

Vannak. Akik. Elutaztak. Úgy. Egy hónapra. Hova is. Oda. Spanyolba. Többiek. Ülnek. Néznek. Hiszik, hogy tudnak. Inkább. CZnek.

Média. Mogul. Rémesen. Hangzik. A név. Együtt. Chaplinnel. Lolával. Nimróddal. József tanárurakkal.

Erdő. Iskola. Szilvásvár. Kis. Barna. Tákolmány. Az otthon. Billiárd. Csocsó. Meg. Egy kis túra. Erre-arra. Lillafüred. Tó. Kastély. Vízesés. Romantika. Vízipisztoly. Foci. Győzelem. Zár. Kattanás. Ajtó. Csukva.

Meg volt. Minden.

Szerelmek. Viszályok. Barátságok. Emberek. Sorsok. Múltak. Voltak. Lesznek.

Mert kell egy csapat. Kell.

ROSNER ANNA

10. c

Osztályfőnök: Gombos Éva

1. Bencze Csilla	16. Lantos Anna
2. Bognár Borbála	17. Máдай Nóra
3. Brosch Barnabás	18. Mátéfi Dalma
4. Devecser Mónika	19. Musch Ábel
5. Erdélyi Fruzsina	20. Rimai Timea
6. Gálos András	21. Rókás Kata
7. Herédi Júlia	22. Steiner Johanna
8. Horváth Gergely	23. Szabó Lóránt
9. Imeli Áron	24. Szabó Piroska
10. Kálvin Zsuzsanna	25. Szalma Dávid
11. Király Éva	26. Szekeres Eszter
12. Kollár Gyula	27. Tótfalusi Dávid
13. Kovács Anna	28. Vári Márton
14. Lakó Gábor	29. Várnai Bálint
15. Lambert Ádám	30. Vidákovich Mihály
	31. Weisz Georgina

A LEGJOBB TANULÓK:

ERDÉLYI FRUzsINA (5,00)

BROSCH BARNABÁS (4,93)

VÁRI MÁRTON (4,80)

BÜSZKESÉGEINK:

BOGNÁR BORBÁLA: zene (klarinét)

RÁCZ ALADÁR: kiemelt nívódíjas kamarazenekar tagja

IMELI ÁRON: a „Szentendre” táncegyüttesben magas szinten (felnőttekkel) népi-táncol

SZABÓ PIROSKA: sporttánc, 2004-ben és 2005-ben megnyerték csapatban az országos bajnokságot, csoportban 4. helyen végeztek, VB, EB részvételek
 SZEKERES ESZTER vitorlázás: 2005-ben Női Országos Kalózbajnokság VII. hely, 2005. Tihanykerülő I. hely (Sudár Regatta hajóosztály)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

október 28. film (Zeffirelli: Napfivér, Holdnővér)
 október 29. hostesskedés a budapesti MEP ülésén és diákok fogadása
 december utolsó két hetében karácsonyi vásár
 december 17. osztálykarácsony
 február 23. 400 év francia festészete (Műcsarnok)
 február 28. film (Forman, Száll a kakukk fészkére)
 március 3. mikrotanításban való részvétel
 március 10. látogatás az Országos Meteorológiai Szolgálatnál
 május 7–11. osztálykirándulás Kárpátalján
 egész évben dolgozott (minden szerdán) egy rádiós csapatunk (4 fő)

ESZPERENTE MESE

Belekezdének mesémbe, mely eme évet mesélné el. Ezt képességem végett nem tehetem rendben, mert emlékezetem nem legéberebb részem.

Megrendeztek ez évben egy rendezvényt, melyen érdekes értekezéseknek lehettem részese. Emberek beszéltek, mely emberek festenek, zenélnek, rendeznek, és egyéb szépséggel élnek. Nézhettem még szerepeket felvéve gyerekeket, és felfedezhettem egy versenyt eszes szerzetek részvételével. (Művészeti napok)

„Meg lett rendezve” egyéb rendezvény, mely egyes években meg lett és meg lesz rendezve. Ezen ez évben kegyetlen emberek, melyek eszet szereznek nekem és egyéb gyerekeknek, nem engedtek el. Meg kellett szereznem nem egy pecsétet, mert el kellett mennem. (Trefort-napok)

Emberek egy kerekseget veregetve terelgethettek testnevelésteremben egy négyszer négy meg négy meg négy... ezt felejtésük el... Eszperente nyelvem nem engedné elre gélnem. (24 órás kosár) Ezzel egyetemben egy teremben egy gyerek pengetett, melyre szeretettekkel énekelve zengedeztem zenéket. Nekem ezt jelentette ez est.

Vehettek elég egyveleget, melyet szerzetek szerkesztettek meg, melyeket esmerek (Karácsonyi vásár). Ez évben egyes csere-emberek érkeztek, melyek nem erre élnek – németekre emlékszem, de megjelentek egyebek. (Cserediákok)

Nemrég elmentem regényes hegyekbe, réges-rég megesett események helyére. Mésélnem lenne még, de ezt nem tehetem, mert nem végtelen helyre szerkesztem eme „levelet”. Legyen elég: rendes emberek szereztek elképzelhetetlen szeretettel nem egy rettenetesen kellemes emléket nekem, melyet (nem épp éber emlékezetem ellenére) életemben el nem felejték. (Kárpátalja)

Két hete hét gyerek elment messze, merre beszélhettek egyéb nyelvet és ez – elmesélték – szép élmény lehetett. (Spanyolország)

Ezzel eme évet elbeszéltem. Ezekre emlékszem, de lehet, megesett egyéb.

(De kell-e még?)

Remélem, lesz nektek, emberek, egy kellemes...

...nyaratok.

Kárpátalján a 10. c osztály

11. a*Osztályfőnök: Kiss Csilla*

1. Ács Lilla	17. Obendorfer Anna
2. Bánhegyi Luca	18. Obriton Mercédesz
3. Bata Zsófia (külföldön)	19. Olasz Tamás
4. Borbíró Péter	20. Páll Tünde
5. Czipó Dávid	21. Polgár Csaba
6. Dús Szilvia	22. Rácz Dániel
7. Gellert Ádám	23. Reszkető Tímea
8. Gulyás Márton	24. Rétalji Dorottya
9. Kertai Kristóf	25. Siska Dóra
10. Koczka Nóra	26. Szabó Balázs
11. Kolossváry István	27. Tompa Balázs
12. Könczöl Orsolya	28. Unger Tünde
13. Lövei Zsuzsanna	29. Varga András
14. Marjay Szabina	30. Varga Lili
15. Mocsáry Ágnes	31. Vermes Anna
16. Németh Alexandra	32. Vőneki Marcell

A LEGJOBB TANULÓK:

ÁCS LILLA (5,00)
BÁNHEGYI LUCA (5,00)
KOLOSSVÁRY ISTVÁN (5,00)
OBENDORFER ANNA (5,00)
RESZKETŐ TÍMEA (5,00)
SISKA DÓRA (5,00)

BÜSZKESÉGEINK

KOLOSSVÁRY ISTVÁN: közép- és hosszútáv futás

KÖNCZÖL ORSI: röplabda

SISKA DÓRA: versenybíró

SISKA DÓRA ÉS RÁCZ DANI: felvették őket a Mathias Corvinus Collégiumba

NÉMETH ALEXA: tánc

VERMES ANNA: 3 nyelvből szerzett Rigó utcai középfokú nyelvvizsgát

AZ OSZTÁLYRÓL

Szeptember 1.: belépünk a jól ismert, már-már unalmas kapun, hogy egy újabb évig koptassuk a padokat régi jó iskolánkban. Az elmúlt négy év alatt már minden zugot megismertünk, mégis tartogat még meglepetéseket és feladatokat ez az ódon épület.

Az évnytőn emlékeztetnek minket a ránk váró legyőzhetetlen feladatokra: a szalagavató és a ballagás szervezésére. Ezzel mindenkiben tudatosul, hogy jövőre mi jövőnk – vagyis inkább megyünk – és, hogy most már tényleg „nagyok” vagyunk.

Az első napon új osztálytársakat is kapunk Lilla és Marci személyében. Így az osztályban található Marcik száma megduplázódott. Zsófi ebben az évben Kanadában folytatta tanulmányait, de 12.-ben már újra velünk lesz! Új műfajjal ismerkedtünk: a faktokkal, és ennek köszönhetően új csoportbontásokkal és új tanárokkal. Lassan megszűnni látszik az A-sok B-sek C-sek állandó elkülönülése; keveredünk, erre jó bizonyíték a sok évfolyambuli. Október eleje: az Iskolanap keretében a Hármashatár-hegyre kirándultunk és szorgosan gyűjtöttük a pontokat. Novemberben jött a Trefort-nap 24 órás kosárral és szülői kérvénnyel, hogy este 9 után is bemehezzünk, illetve bent maradhassunk a suliban. A december hozta a szalagavatót, ami mégse volt megoldhatatlan, mondhatni minden simán ment. Karácsonyra kaptunk egy új feliratot az ajtónkra, ami tanúsította, hogy ez az osztály a Trefort Ágoston Gyakorlóóvoda kiscsoportja. Óvó néni: Kiss Csilla. Az ajándékhoz mindenki kapott ovis jelet is, ami a mai napig megcsodálható az osztályban. Hát igen, a „nagyok”...

Az új évben új osztálytárs jött, Bogi, és új magyartanár a „nem faktosoknak”, Cserős Bori tanárnő. Az utóbbi hangja eleinte kissé ijesztő volt, míg az előbbiét nem nagyon hallottuk. (Jelezném, ez mára megváltozott, mindkét hanggal meg vagyunk elégedve.) Az osztály fala új díszet kapott Ádámtól és Csabától: egy October Fest ihlette hatalmas rajzot, ami sokkal inkább műalkotás, mint rajz. (Aki nem hiszi, járjon utána! Nem kell messzire menni, csak a termünkig.) Az osztályt képviselték néhányan a sítáborban, Olasz- és Spanyolországban és – ugyan csekély számmal – a Trefort-bálon is. A tavaszi szünet jött és ment, az érettségi szünetben pedig beiktattak nekünk egy jó kis pszichológia modult. Sokan nyelvvizsgáztak, amit az új érettségi rendszernek kö-

szönhetően érettségire is váltottak. Jó páran tettek előrehozott érettségit számítékből vagy földrajzból. Ez is azt bizonyítja, hogy milyen okosak vagyunk! És persze ügyesek, hisz a ballagást is jól szerveztük, kár, hogy nem sikerült kijutni a Múzeum lépcsőjére! Volt erdei iskola is, Gyorgyevics Edina tanárnő, alias „könyvtáros néni” jött vigyázni ránk Csilla tanárnő mellett. A Felvidéken jártunk, ahol sok újat megtanulhattunk, de ebből a sok mindenből sajnos én már csak arra emlékszem, hogy minden második vár leégett, mert pálinkát főztek. (Na jó, ne essünk túlzásokba, lehet, hogy csak minden harmadik.)

Végül a papírgyűjtésről: negyedikek lettünk, ami nagy szám, hiszen már nagyok vagyunk.

Mivel idén sem szabadult senki a jó magaviseletéért, ezért jövőre lehúzzuk itt az utolsó évünket is. Addig se felejtsetek, hétfőn még a fű se nő!

11. b*Osztályfőnök: Szilárd Gábor*

1. Csordás Ádám	17. Scheiber Éva
2. Dóczi Katalin	18. Sík Nikolett
3. Dorogi Ildikó	19. Szabó Eszter
4. Elekes Tamás	20. Szántó Livia
5. Farkas Gergely	21. Szloboda Bence
6. Farkas György	22. Tengelits Dániel
7. Fügedi Nóra	23. Tóbiás Lilla Éva
8. Halász Gábor	24. Tóth-Vári Ligia
9. Horváth Bea	25. Török Ádám
10. Illy Dániel	26. Török Szilvia
11. Krajczár Dóra	27. Varga Fanni
12. Misák Dániel	28. Vincze Tímea
13. Molnár Zsófia	29. Zboray Nóra
14. Ócsai Tímea	30. Zilai Krisztina
15. Papp Zoltán	31. Zoltán Dominika
16. Rembeczki Eszter	32. Zsoldos Zsófia

A LEGJOBB TANULÓK:

Misák Dániel (5,00)
Tóth-Vári Ligia (5,00)
Zsoldos Zsófia (4,90)
Dóczi Katalin (4,80)
Farkas György (4,80)
Illy Dániel (4,80)
Sík Nikolett (4,80)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

október	Radnóti Színház: Arany János-est
december 18.	karácsonyi műsoros klubdélután
április	Vígyszínház: Ibsen – Nóra
május 5.	látogatás a MÁV-Kórházban – ismerkedés az egészségügyi ellátás és a gyógyszerfejlesztés helyzetével
június 12–15.	erdei iskola a Pilisben (Sipitó pihenőpark)

A 11. ISKOLAI ÉV

Ötödszörre nem volt olyan izgalmas az évnnyitó: már nem lelkesedtünk annyira az új hetedikeseik, illetve a nyári beszámolóik iránt, mint régebben. Mindenki tisztában volt vele, hogy az év végi jegyek már számítanak, és a kétszintű érettségi is nyomasztóan hatott. Nem is szólva arról, hogy sokan előrehozott földrajz-, angol- vagy egyéb vizsgákat akartak tenni.

Nagy bánatunkra Kosztolányi Tamás tanár úr távozott az iskolából, de megkaptuk helyette Fernengel András tanár urat, aki az utolsó évet kihasználva gyorsan megmutatott még néhány rejtett szépséget a kémia világából. Az előző évek hagyományát követve idén is új fizikatanár jött hozzánk, Kovács Géza tanár úr személyében. Biológiából pedig Gedeon bácsit kaptuk. A tanárok is tisztában voltak az elkövetkező két év kihívásaival, és ennek megfelelően készítettek minket szellemileg és lelkileg. Szerettük volna lassítani az idő rohanását, mert most már éreztük, hogy vészesen közeledünk a nagybetűs élethez. Nem olyan intenzitással vetettük bele magunkat az iskola jobbnál jobb programjaiba, mint hetedikben. Például a Trefort-napokon forgattunk ugyan egy nagyszerű filmet, a sportnapon és a művészeti napon jó eredményeket értünk el, viszont az iskolanapon és a papírgyűjtésben csak a középmezőnyben szerepeltünk.

Év közben történtek szokatlan megnyilvánulások a tanárok és a diákok részéről egyaránt (vicces rész következik). Például Varga tanár úr – bár többször kilátásba helyezte – végül mégsem zárt be senkit háromrészes román filmekre. Spira Vera tanárnő is életben hagyta Beát, és a matematikaórákon sem uralkodott el stresszes hangulat. Tóvizi tanárnő az év végén elhagyott bennünket, és a pólója alá rejtve magával vitt egy „kosárlabdát”... Ferenczi Gábor vette át a helyét a gyengébb matekos lányok tési óráin.

A tanév végét a tömbösített matematika és a mulatós zene élvezetével ünnepeltük Szilárd tanár úrral. Ezt követően Falus Eszter, Cserős Borbála és Mogyorósi Krisztina tanárnők vezetésével tartalmas erdei iskolai programon vettünk részt a Pilisben.

Így zárult ez a sokféle érzéssel teli, utolsó előtti évünk. Hangulatában hozzá illeszkedett az orosz nyelvet tanulók jól sikerült oroszországi útja, melynek végén nagy sajnálatunkra el kellett búcsúznunk Falus Eszter tanárnőtől.

11. c

Osztályfőnök: Szénásiné Steiner Rita

1. Berger Dániel	17. Lévy György
2. Blank Péter	18. Marczel Márta
3. Blaskovits Nóra	19. Megyeri Márton
4. Bodnár Flóra	20. Nagy Julianna
5. Bognár Anna	21. Pacsuta Ágnes
6. Csepeli Dorina	22. Panajotu Alexis
7. Dékány Csaba	23. Panajotu Markosz
8. Donajó Dorottya	24. Peringer Péter
9. Dovicsovicz Gergely	25. Rumpler Mátyás
10. Fancsikai Péter	26. Soukup Dániel
11. Fülöp Edina	27. Szabó Dominika
12. Gajdos Fruzsina	28. Szalay Péter
13. Glatz Gábor	29. Szilágyi Ákos
14. Kádi Anna	30. Varga Boglárka
15. Kovács Noémi	31. Vörös Dorina
16. Kovács Judit	32. Weiszbürg Júlia

A LEGJOBB TANULÓK:

BODNÁR FLÓRA (5,00)
DÉKÁNY CSABA (5,00)
GAJDOS FRUzsINA (5,00)
KOVÁCS NOÉMI (5,00)
RUMPLER MÁTYÁS (5,00)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAMOK:

szeptember	Ludwig Múzeum
október	Arany est
december	Kovács Lehel tanár úr és festőművész kiállítása (167. o.) karácsonyi ünnepség
március	Equus (Buda Stage)
április	Picasso kalandjai (Pesti Színház)
június	Erdei iskola (Orfű)

AZ OSZTÁLYRÓL

Most, midőn kézhez kapjátok az évkönyvet, már bizonyára vastagon borítja a hó a vidéket. Számomra, azonban olyan nehéz összeszedni néhány értelmes gondolatot az elmúlt évről, most hogy a nyár már a levegőben lóg, a hőmérséklet még épp kellemes, de már szúnyogok keringenek a lámpa körül. Az osztályban családias hangulat van, mivel a spanyolosok Katalónia szépségeit élvezik, míg néhányan az aprónépet terelik a Zemplén elhagyatott részein. A fenti okok miatt csupán efféle másfél százalékos évkönyv szöveg telik ki tőlem. Idén is annyi minden történt, mégis olyan nehéz elválasztani egymástól az eseményeket. Gyere csak be kedves Olvasó, egyszer az osztályunkba, végigtekintve az arcokon tapasztalhatod, hogy ez az év bizony nem piskóta. Szekrényben új, eddig soha nem látott életformák jöttek létre, és osztályunk dekorációja egy döglött tehén bőrével bővült. Furcsa, hogy mindenki mást tanul, és az is, hogy idén annyi megszervezendő esemény szakadt a nyakunkba (szalagavató, ballagás), amiben nem is tudom, hogyan sikerült volna ilyen remekül helytállni mindannyiunk második anyukájának szervező munkája nélkül, pedig milyen kilátástalannak tűnt még az egész októberben, mikor lelki szemeink előtt absztrakt fogalmak keringöztek. Én nem beszélhetek a többiek nevében, de nekem olyan visszásnak tűnik az, hogy ilyenkor előtörjön a nosztalgia, pedig immáron 11. éve a június valaminek a lezárása. Bár igaz, idén sok tanártól váltunk meg, és nem csak a fakultációk miatt, én mégis csak ebben az évben vettem észre, hogy a tanárból, az ősellenségből, lassan szövetséges lett (többé-kevésbé... túlzásokba azért ne essünk). Nem jut eszembe jó zárzó... majd jövőre, ha nagy leszek.

GAJDOS FRUzsINA

12. a

Osztályfőnök: Magyar Tamásné

1. Bácsághi Csaba	16. Koczka Béla
2. Boldizsár Márton	17. Kovács Ilona
3. Boronkai Zsófia	18. Kubicza Márta
4. Boross Boglárka	19. Munkácsi Gábor
5. Budavári Anita	20. Némethi Eszter
6. Damokos Kristóf	21. Novák Nóra
7. Debreczeni András	22. Oroszlány Kata
8. Fejős Anna	23. Purkald Krisztina
9. Gera Cecília	24. Puskás Rita
10. Halász Zsófia	25. Rózsa Eszter Fanni (magánt.)
11. Herczog Noémi	26. Sárvári Kinga
12. Horváth Domonkos	27. Sereg Orsolya
13. Ilosvay Zsuzsanna	28. Spielmann Eszter
14. Kis Márk Máté	29. Suba Eszter
15. Kiss Gábor	

A LEGJOBB TANULÓK:

BOROS BOGLÁRKA (5,00)
DEBRECZENI ANDRÁSA (5,00)
GERA CECÍLIA (5,00)
HORVÁTH DOMONKOS (5,00)
TAMÁS DÉNES (5,00)

HAT ÉV ALATT TÖRTÉNT

Olyan nincs, hogy a 12. a ne kerüljön be az évkönyvbe! Megírjuk a szöveget! Még így, az érettségik közepette is!

Büszkén állíthatjuk: jobbnál jobb eredményekkel végeztünk az írásbeliken. Álltuk a sarat, sőt! Frankó dolog az érettségi! Néhányunknak annyira tetszett, hogy múlt szombaton hanyatt-homlok rohantunk, hogy matekból még egyszer vizsgázhassunk. Hál' Istennek nyitva volt a sulis és megírhattuk...

Érettebbek lettünk. Talán. Legalábbis kijártuk a Trefortot. Hüpp... Tényleg fura kimondani... Hat éven át húztuk az igát. Együtt (ezt még furcsább kimondani).

Épp rádöbentünk, hogy ideje leszokni a telefonkönyv-hajigálásról és a konfetti-szórásról, s hogy nem is olyan vicces megbütykölni a rádió kapcsolóját vagy a kilincset, sem üdítőt érlelni a szekrény tetején. Sőt, lassan a multifunkcionális karácsonyfatalpat is hazavihetné valaki. Most pedig saját magunkra vigyorgunk vissza a ballagási újságból.

A vállalkozó szelleműeket (akik hajlandóak voltak e nemes lelkű veterán osztály naplójának olvasásába belekezdeni) ezennel időutazásra invitálok.

1999-ben találkoztunk először. Az egész évfolyam kivonult Felsőtárkányba. Vegyes érzelmekkel lelkemben álltam a Keleti pályaudvaron. Na neeeee! Hat évig Ő is osztálytársam lesz?! Örülni csak a napsütésnek tudtam. Aztán voltak vidám pillanatok. Orsi az ágyon fekvő kést forgatott hasában, a színdarabok után az egész tábor Bélát éljenezte. Számháború, foci, kirándulás, vetélkedők... Kiss Gábort látom magam előtt tetőtől talpig beöltözve a tíztagú csapat összes ruhaneműjébe. Subi barátnémmal is itt bontakozott ki háromvonalas barátságunk bimbója. Igen... Itt derült fény az igazságra: mindkettőnknek napocska volt a jele az oviban. Más most nem jut eszembe a verébtábor kapcsán, mindössze egy csoportkép emlékeztet múltó ifjúságunkra... (Nézd már a Fruzsit rövid hajjal! Az ott a Nóri? Anyám, hogy nézek ki?!)

És elkezdődött az első év. Ismerkedés az iskola ódon épületével, a tanári követelményekkel, egymással. (Éva néninél a szerenádon böngészünk az első fogalmazásaink között, amit öfő órán írtunk. Egytől egyig a Trefort és a tanárok dicséretéről és a régi sulis pocskondiázásáról szóltak.)

Első hét, első benyomások oda-vissza. Kéri András bemutatkozását már sokszor leírtuk, úgyhogy most nem taglalnám. Varga tanár úr egy koponyát hozott első órára. Elhatároztuk, keményen tanulunk, hogy egyszer majd a mi koponyánkat is mutogassák a töriórakon.

Jöttek az első kistanarak. Ismét a foci ugrik be először. „Öööö bácsi”, aki a felsőbb évfolyamokon Musztafa néven futott, egy tanóra leforgása alatt 360-szor tudta kimondani azt, hogy „ööö”. De a pösze és raccsolós töris is aranyos volt, aki II. Ramszesz fáraó uralkodását tanította.

Első erdei iskola. Kisinóc. Halvány emlékfoszlányok lebegnek előttem. Az egyik lányszobából egy slágergyanús nóta dallama hallható éjjel-nappal. (Shalalalala in the morning, shalalalala in the evening.) Volt egy bácsi, aki magyar vizslájával jött és szánkbarágt a összes ősi magyar kutya fajta nevét és jellemzőit (pumi, puli, mudi, drótszőrű és simaszőrű magyar vizsla, erdélyi kopó, kuvasz, komondor, magyar agár). Egy másik bácsi állati unalmas előadást tartott a környék növényvilágáról és csapta a szelet Éva néninek. Nyilaztunk is, meg szedtünk kavicsot, turkáltunk a bagolyköpetben. Néhány aktív békamentővel szedtünk levelibékát, és kipróbáltuk a Kéri-féle götcecsapdát. Noncsi, Eszter, Andris, Csabi és Domi színre vitték a Gyalog Galoppot. Móka, kacagás, énekszó. Este lett és reggel lett, eltelt az első év.

Nyolcadikból hirtelen nem sok emlék jön elő... de mégis csak... valami láng gyúl a vaksötétben... ja persze, a kémiaórák! Amikor vízzel oltottuk a benzint, meg ütköztek az atomok, törtek az óraüvegek, röptültek a kréták... Meg amikor Egér felelt, Fodor tanárnő pedig telefonált a tanáriban (és bekiabált a terembe, hogy „folytasd, hallom ám!”) Békamentés. Szász Peti és Marci nyakig (értsd, ahogy mondom) vizesen, káromkodva slattyognak a honti általános iskola felé az Ipoly utcában. Tanár úr tanácsára toronyirányt mentek haza az ártérről.

Forognak az agykerekeim (igen, nekem olyan is van, bármilyen furcsa), de még mindig csak az erdei iskola jut eszembe, pedig biztos történt valami nagy sztori nyolcadikban is... Megvan!!! Homlokon csókolt a múzsa! Csaba Orsi tanárnő földrajzórái, amit még kistanárként tartott. És utána, amikor a barátnőjével megkértek minket, hogy kicsit csökkentjük az évfolyamtársuk önbizalmát, azaz.... „Tapír” ugyanis úgy jött be az osztályba, hogy majd ő megmutatja nekünk, mi az a fegyelem, s úgy ment ki, hogy tudta: biztos nem lép tanári pályára.

Emlékeztetések voltak az akvarisztika szakkörök is, már ameddig szorgalmasan etettük a halakat, és rendszeresen tisztítottuk az akváriumot. Ha minden igaz, még ma is ott árválkodnak az elhagyatott üvegkalitkák az egyik szekrény tetején. Egyébként ezek a szakkörök néha terápiába mentek át. Amikor Éva néni ülésrenddel próbálta összekovácsolni az osztályt, bőgtünk egy nagyot a tanár úrnak. Persze csak tettettük, de annyi érzelmet (no meg hangerőt) vittünk a dologba, és olyan élethűen borultunk a padokra, hogy a Bácsi végül radikálisan kijelentette: „Az én órámon nem lesz ültetés, én nem fogom újratanulni a neveteket!” Így a föciórán soha nem volt ültetés.

És akkor lássuk azt az erdei sulit. Csaba Orsi néni, és a már említett barátnője, Zsuzsi, a másik föci kistanár vállalkoztak arra, hogy Kéri tanár úrral karöltve elviyenek minket Égervölgybe. Orsi tanárnő talán már kiheverte azt a hetet, Zsuzsinak lehet, hogy egy életre elment a kedve a táboroztatástól.

Két eseményre emlékszem. 1. Belöktük a Bácsit a miskolctapolcai tavasbarlang medencéjébe. 2. Elmosta az eső a szalonnasütést. Így vacsorára császárszalonnát csemegeztünk tejföllel és lilahagymával – esőben.

Kilencedikben történt talán a felejthetetlen konfetti-incidens. Boci, Kiss Gábor és Egér a főszereplők; az eset öhozzájuk, fél csomag konfettihez, egy hajszárítóhoz, valamint az ablakhoz köthető. Csodaszép szivárványszínű hóesést varázsoztak az iroda ablaka elé, és nem is lett volna gáz, ha a termünk nem az igazgatói iroda fölött lenne. Rejtély, hogy miért, de Palojtay tanár úr nem örült a szokatlan kora tavaszi légköri jelenségnek.

A sajtkrémes békamentés is ehhez az évhez köthető. Romlott sajtkrém, hideg éjszaka, felirat a kamionon, aggódó és elgyötört arcok, kevés béka, másnap reggel aztán egyesek fejfájásra panaszkodnak...

Eljött a várva-várt nomádtábor is. Bakony. Fodor-tanya tőszomszédsága. Állandó stresszben éltünk: vajh mikor ugrik elő a bokorból az ÁNTSZ egyik frontembere? Az éj leple alatt ráomlik egy sátor a lakókra (némi tanári közreműködéssel). Métázás, Csapodi tanár úr első sikeres ütése, majd a sikerélmény (a préríbe üvöltött „bakkeeeeeeeer”). Tájséták, eltévedések, bokaficamok, allergia, Bambi, eső, mákosguba (azért a napi kétszeri meleg kaja ütős volt).

Egyre csak cseperedtünk, s mire észbe kaptunk, már negyedik éve koptattuk az iskolapadot (szó szerint is). Tizedikben még volt, hogy bájos mosolyunkkal és sűrű pislogással rá tudtuk venni Bodó tanár urat, hogy menjünk ki a Múzeumkertbe hógolyózni. Elöttem van a tanár úr arca. Taktikázik. Úgy tesz, mint aki nem hajlandó a kompromisszumra. Majd miután a „hógolyózni” szó elhangzik, feltételes reflexként felcsillan a szeme... „Hozom a kabátom!” Alig bírni vele a tempót, mire az osztály odaér, a tanár úr már legyártott egy sorozat hógolyót és elbarikádozta magát. Na jó, kicsit beindult a fantáziám, de tény, hogy ő dobálta a hógolyót a legnagyobb beleéléssel. Ebben az évben már győztesként hozhattuk el a színjátszó fesztivál vándordíját is. (A korábbi évek gyakorlata, a gyötrelmes, ám annál szórakoztatóbb nulladik órák meghozták a várva várt eredményt.)

Tizenegyedik. Tanáraink szerint el kéne kezdeni megkomolyodni, kevesebbet dödörögni, a jövőre gondolni. Tizenegyedikes létünkre megnyertük az iskolanapot – mindenestül. (Na meg persze a színjátszó fesztivált is.) A Trefort-szellemünk vitte a prímet a reklámversenyen, tényleg mi lettünk az abszolút győztesek, pedig ilyen korban az aktivitás már igen csekély szokott lenni. Végigjártuk az ötödik évet is. Erdély! Az volt aztán a csudajó kaland! Minden nap millió élménnyel lettünk gazdagabbak. Pedig mekkora harc dúlt előtte...Magyarfenes, Farkaslaka. A vendégkönyveket lapozgatva Trefortosok nyomaira bukkantunk. (Ajánlom a népeknek, hogy látogassanak el ők is a fent említett falvakba, és keressék meg a mi bejegyzéseinket. És adják át üdvözlőnk az ott élőknek.) Túra a Kis Cohárdra, szénsavas jegeskávé, juhsajt, kürtőskalács minden mennyiségben. Libikókázás a sóbányában, de csak miután meghallgattuk az Áprily-életművet. (Ahol már hőn szeretett tanáraink is a sírógörcs szélén álltak...) Similabda-örület, Drakula báró, internetkávézó Farkaslakán és József Attila-vers Dénes előadásában. Nem sorolom tovább, mert betelik az egész évkönyv.

Utolsó év. Veszekedés minden ofőórán: táncról, próbákról, szalagavatóról, zenéről, ruha anyagáról és színéről, nyakkendőről. Aztán túlestünk a szalagavatón is, minden rendben zajlott, köszönjük a tizenegyedikeseeknek. Egy dolog van, ami nagyon érzékenyen érint minket (minden irónia nélkül). Nem láttuk a tanárok táncát! A következő generációk reméljük, tanulnak az esetből. Osztálytánc, keringő, tiszteletkör. Fiaink kan-kánja azonnal lázba hozta a közönséget. És ennek is vége lett, az idő pedig haladt sietve.

Pánikszerű jelentkezési lap kitöltés, tanulás, tanulás, tanulás... Szerenádok. Volt, akivel együtt sírtunk, másokkal együtt neveltünk, megint másokkal a kettőt együtt. Nostalgizálás, gyertyafény, énekszó, menekülés a májusi cserebogarak hada elől, melyekről azt hittük, darazsak... Ballagás: virágok, „Elmegyek, elmegyek” kánonban, ünneplő tömeg, tömeg, tömeg, elmebaj, boldogsággal és búbánattal vegyülve, majd elkezdődtek az érettségik, konzultációk. (Néhány tanerő azt mondja, többet járunk iskolába, mint azelőtt, amikor még kellett volna. Ez van... visszahúz a szívünk.)

És itt vagyunk a jelenben. Szóbelik előtt. Tanulgatunk héba-hóba, panaszkodunk, nyavalgunk, elégünk van. Várjuk a bankettet (szintén nagy vitatéma).

Hát ennyi lenne hat év? Pár oldal egy könyvben? Ne higgyétek, hogy ennyiből áll!

Talán kódexnyi méretű könyvek is kevésnek bizonyulnának a megannyi élmény felelevenítésére. (Hisz rengeteg minden kimaradt a krónikából: verébavatás, Almus Pater készségfejlesztő kémiai-legó, az utolsó osztálykirándulás Pécssett, etcetera, etcetera.)

Mindent köszönünk tanárainknak, főleg azt, hogy elviseltek minket.

Lejegyezte: POMI

Az emlékezésben és az utolsó simításokban segítségemre volt
balkezes jobbkezem, SUBI

12. b

Osztályfőnök: Dr. Gerőcs László

1. Adolf Olivér	17. Mendly András
2. Barkóczy Bíborka	18. Nagy Márton
3. Barta Fruzsina	19. Nánai Katalin
4. Gálfi Luca	20. Nyári Judit
5. Gass Katalin	21. Nyerges Orsolya
6. Horváth Attila	22. Pánczél Márk
7. Homola Dávid	23. Szabó Andor
8. Idei Dániel	24. Tamási Réka
9. Kelemen Katalin	25. Tompa Borbála
10. Kenyeres Júlia	26. Udvarhelyi Andrea
11. Kisfaludi Péter	27. Váradi Péter
12. Konsztantyinov Román	28. Varga Csenge
13. Kopasz Emília	29. Varga Tamás
14. Kordé Nóra	30. Veress Katalin
15. Kovács Márta	31. Zemplényi Regina
16. Laky Zoltán	32. Zsóka Alexandra

A LEGJOBB TANULÓK:

BARKÓCZI BÍBORKA (5,00)

BARTA FRUzsINA (5,00)

IDEI DÁNIEL (5,00)

KENYERES JÚLIA (5,00)

NYÁRI JUDIT (4,87)

A JELENTŐSEBB OSZTÁLYPROGRAM:

október négy nap Prágában

12. c*Osztályfőnök: Kovács Károly*

1. Arany-Tóth Krisztina	17. Ladányi András
2. Bakony Attila	18. Lázár Szilárd
3. Balogh Zsófia	19. Macsuga Magdolna
4. Borsodi Dávid	20. Madari Adrián
5. Farkas Ákos	21. Megyeri Szabolcs
6. Fazekas Dávid	22. Mihály Kinga
7. Gulyás Dorottya	23. Orosz Flóra
8. Gyurkó Martina	24. Papp Zoltán
9. Icsu Martin	25. Pásztor Bettina
10. Iván Szonja	26. Pásztor Veronika
11. Jankovits Anett	27. Paulus Zsófia
12. Kárász Linda	28. Rétaillé Orsolya
13. Kakuszi Panna	29. Rimpler Dániel
14. Kalmár Zsanett	30. Sallay Zoltán
15. Korányi Rita	31. Szatmári Balázs
16. Kray Zsuzsanna	32. Szűcs Ádám
	33. Unger Imola

A LEGJOBB TANULÓK:

PÁSZTOR BETTINA (5,00)

SZATMÁRI BALÁZS (5,00)

SZŰCS ÁDÁM (4,90)

MEGYERI SZABOLCS (4,89)

SALLAI ZOLTÁN (4,89)

UNGER IMOLA (4,89)

AZ OSZTÁLYRÓL

Nem voltunk képesek komolyan venni a magyart... Hiába érkezett el az utolsó év, a rettegett érettségi éve, a magyarhoz való hozzáállásunk fikarcnyit sem változott. Szep-temberben teljes nyugalommal indultunk el utolsó közös osztálykirándulásunkra, Erdélybe. Az út mindenki számára élményekben gazdagnak bizonyult, kinek a természeti szépségek, kinek a piros szívecskés alsónadrágok, kinek John, az inas, kinek Zsolti, az idegenvezető, kinek a hashajtó ivóvíz miatt. Napközben felfedeztük a vidéket, esténként pedig jól nevelt társasághoz méltóan 8-kor ágyba bújtunk és reggelig aludtunk...

Mikor hazajöttünk még mindig nem voltunk képesek komolyan venni a magyart.

Alig érkeztünk vissza, rögtön letámadtak minket, hogy válasszunk szalagavatós ruhaanyagot, keringőtáncot, osztálytánc jelleget, osztálytáncoshoz tanárt, bevonulós zenét, stb. A félév az izgatott készülődés jegyében telt el, hajnali próbákkal, az egyet nem értési összezördülésekkel tarkítva, míg végül elkezdett látható messzeségbe kerülni a szalagavató időpontja. Ekkor végre megállapodtunk a bevonulós zenében, összehoztunk egy meghajlást a táncok végére, így december 10-re nagyjából teljes felkészültséggel állhattunk a körcsarnok közepére. A nagyjából jelzőre azért van szükség, mert 10 perccel a táncunk megkezdése előtt a lányok öltözőjében még mindig ment a vita, hogy szoknyában, vagy anélkül vonuljunk ki...

És még mindig nem voltunk képesek komolyan venni a magyart.

Félévkor a tanárok előszeretettel alkalmazták a tételfeletteléssel eldöntésre kerülő jegyek taktikáját, így sok tekintetben megembereltük magunkat, és néhányan arra vették, hogy elkezdtek tételeket kidolgozni. De a magyart még ekkor sem voltunk képesek komolyan venni...

A félévi hajtás után jól esett egy kis pihenés, de ez sem tartott sokáig, elindultak a viták a ballagási ruhát illetően, petíciókat írtunk alá a felvételi rendszer ellen, az év eleje óta tartó nyelvvizsgázási láz felerősödött, Ákos bátyja tablóra fényképezett minket, és elérkezett a felsőoktatási intézményekbe való jelentkezés napja is, aminek kapcsán volt szerencsénk megismerkedni az A és B lapok jellegéből fakadó rengeteg rontási lehetőséggel. Csak akkor kezdtünk eszmélni, mikor már ezen is túl voltunk: két hónap, és mindennek vége. De a magyart még ekkor sem tudtuk komolyan venni...

Az utolsó hónapokban csak úgy váltották egymást a különböző okok miatt kiadott szünetek, és mi élveztük a szabadnap adta gyönyörűségeket: strandra jártunk, vagy otthon aludtunk, relaxáltunk, hogy tökéletes formánkat hozhassuk a nagy megmérettetésre. Az utolsó héten szerenádozni jártunk, végigvonyítottuk legkedvesebb tanáraink lakhelyét, Kovács tanár urat pedig olyan mértékig sikerült meghatnunk, hogy önként adta vissza Martin pálinkáját, amit még a szalagavató előtt kobozott el tőle. Az osztály kezdett összekovácsolódni, és bár még volt egy-két közös napunk, elkezdtek máris hiányolni egymást. Néhányunknak vérben forgott a szeme, amikor a kisebbek lelkesen várták az érettségi „szünetet”, de a magyart még így sem voltunk képesek komolyan venni.

És elérkezett a nagy nap, és kezdtük végre komolyan venni a magyart... de csak arra a néhány percre, amíg kibontották a borítékokat. Sok felszabadult sóhaj röppent fel a teremben, és délutánra már az egészségből semmire nem emlékeztünk, ugyanis mindenkinek rendkívül fontos dolga támadt: innen-onnan meg kellett szerezni a további érettségi tételeket... Fáradozásunk (sajnos vagy szerencsére) hiábavalónak bizonyult, mivel utolsóként a minisztérium is értesült a tételszivárgásról, így volt szíves újakat íratni, és a középszintű matekot meg is ismételtetni. És ekkor már hogy lettünk volna képesek komolyan venni a magyart?

Az érettségit túléltek, köszönjük jól vagyunk, és nem kell attól félni, hogy soha nem térünk vissza! A 12. c szelleme örökre a Trefortban marad. Elvégre lesznek még olyan osztályok, akik nem lesznek képesek komolyan venni a magyart...

RÉTALLÉR ORSOLYA

AZ ISKOLAI ÉLET KÜLÖNBÖZŐ TERÜLETEI

A diákönkormányzat munkájáról

A diákönkormányzat munkájának eredményeként, ismét eltelt egy ötletekben és azok sikeres megvalósításában gazdag év.

A tanév elején, az előző évben már nagy sikert aratott, 24 órás kosárlabda mérkőzést szerveztük meg a Trefort napok keretében. A rendezvény újból sokakat megmozgatott, a diákság lelkesedése a régi maradt.

Ezekon a napokon a képviselőkkel a diákforumot is megszerveztük, melynek köszönhetően a következő tanévtől pénzbedobással működő fénymásoló áll a diákok rendelkezésére.

Az év legnagyobb és egyben legtöbb energiát igénylő vállalkozása a házirend szerkesztésének és tartalmának megváltoztatása volt. A hatékonyabb munka kedvéért októberben kirándulást szerveztünk. A képviselők ezalatt a pár nap alatt dolgozták ki a diákság javaslatait, melyeket azután a tantestületi üléseken személyesen terjeszthettünk fel. Így közvetlenül tudtuk érvényesíteni a diákok jogait, amire eddig ilyen formában még nem volt példa.

A második félévre is tartogattunk egy nagyszabású sporteseményt, mégpedig a GYIK-ot, (Gyakorló Iskolák Kupája) ahol három másik gimnáziummal (Fazekas, Radnóti, Apáczai) mértük össze ügyességünket kosárban és fociban (86. o.). Ez volt az első ilyen bajnokság, de reméljük nem az utolsó, hiszen mind játékosként, mind szurkolóként sokan részt vettünk rajta, és remek versenyszellem jellemezte az egész rendezvényt. Ezt bizonyítva kosarasaink két kupát is hoztak haza, focistáink pedig a második és a negyedik helyen végeztek.

Az említett iskolákkal nem csak a sport terén vettük fel a kapcsolatot. Februárban a polgármesterek részvételével egy közös megbeszélést tartottunk iskolánkban, ahol szó volt a diákönkormányzatok tevékenységéről, a házirendek különbözőségéről és az iskolai élet működéséről. Rengeteg új dolgot leshettünk el a többi iskolától, sok tapasztalatot gyűjtöttünk, melyeket minél hamarabb megvalósítanánk a Trefortban. Reméljük az elkövetkező években is lesz igény ilyen fajta találkozókra, mert rendkívül hasznosak a diákönkormányzat számára.

Az eddigieken kívül sok kisebb lélegzetű tervünket is valóra váltottuk, melyek közül kiemelnénk az árvízkárosultak javára tartott gyűjtést, és a klubhelyiség igényesebb tételének előkészületeit.

A májusi választások eredményeként a következő tanévben is mi viseljük a polgármesteri címet, amit szeretnénk megköszönni ez úton is a ránk szavazóknak. Köszönet jár még Szörényi Zoltán igazgató úrnak és Csapodi Csaba tanár úrnak azért, hogy mindig elismerően beszéltek a diákönkormányzatról, és támogattak minket, hiszen az ő segítő munkájuk nélkül nem sikerülhetett volna mindaz, amit eddig felsoroltunk.

A 2004/2005-ÖS TANÉV DIÁKÖNKORMÁNYZATA:

Polgármesterek: MARCZEL MÁRTA és VÖRÖS DORINA (11. c)

Segítő tanár: CSAPODI CSABA

Képviselők:

- 7. a NGUYEN KHAC HOANG, HATÓ RÉKA
- 7. b NAGY NÓRA, CSÓKE ANIKÓ
- 7. c CZIRÁKY VIKTÓRIA, PROKOP SUSANNE
- 8. a SZÁSZ NÓRA, KAPOSÍ DORKA, VIRÁG LAURA
- 8. b KAZAI VIKTOR, LÁZÁR NÓRA
- 8. c REITER PETRA, GYŐRI BETTINA
- 9. a PAPP DOROTTYA, BABAI KÁRMEN
- 9. b ERDŐS GÁBOR, STEINER DÁVID
- 9. c BAGOLY ANNA
- 10. a IGNÁTH KRISZTINA, STÁBEL FERENC
- 10. b GAÁL MIKLÓS, HANGYÁS GERGELY
- 10. c MÁTÉFI DALMA, STEINER JOHANNA
- 11. a KOLOSSVÁRY ISTVÁN, RESZKETŐ TÍMEA
- 11. b HALÁSZ GÁBOR, VINCZE TÍMEA
- 11. c MARCZEL MÁRTA, VÖRÖS DORINA
- 12. a PURKALD KRISZTINA, SZÁSZ PÉTER
- 12. b IDEI DÁNIEL, PÁNCZÉL MÁRK
- 12. c JANKOVICS ANETT

A felvételi a Trefortba

2004. OKTÓBER

Közzétesszük az iskola honlapján a felvétellel kapcsolatos tudnivalókat, részletezve külön az írásbeli és külön szóbeli vizsga rendjét. A 2003 októberében elkészült, az iskolánkról szóló 8 oldalas színes prospektust az érdeklődő diákoknak és szüleiknek átadjuk, hogy segítsük őket minél jobban megismerni a Trefortot.

2004. NOVEMBER

Újabb lehetőségeket keresünk, hogy a hatodikosok szülei minél nagyobb számban tudomást szerezzenek iskolánkról, illetve gyermekük továbbtanulásakor komolyan számításba vegyék azt.

2004. NOVEMBER 30.

Igazgatói tájékoztató az iskolában. Mintegy kétszáz szülő volt jelen, közülük kb. kilencven a gyermekét is elhozta. Számukra a tájékoztató idejére játékos vetélkedőt szerveztünk.

2004. DECEMBER 10.

Az írásbelire a jelentkezések leadásának határideje.

2005. JANUÁR

A tanárokból álló 5-6 tagú felvételit előkészítő bizottság kidolgozza a szóbeli pontos menetét.

2005. JANUÁR 28.

Írásbeli felvételi vizsga matematikából és magyarból. Iskolánkban 231 diák írt dolgozatot ezen a napon.

2005. FEBRUÁR

Az írásbeli dolgozatok javítása, az eredményeket kódszámmal a honlapra is feltettük.

A kijelölt februári határidőig 431 diák jelentkezett a Trefortba. (A felvehetők létszáma 96.)

Levélben értesítjük a szóbelire behívott 202 tanulót. Az írásbelin legalább 66%-os eredményt elérők vehettek részt a szóbeli vizsgán.

2005. FEBRUÁR 26–27.

Szóbeli felvételi vizsga szombat, vasárnap 8-tól kb. 5-ig.

- a) egyéni beszélgetés
- b) közösségi játékok
- c) egyszerű figyelem-, szókincs-, koncentrációs feladatok

A vizsgáztatásban a tantestületből mintegy harmincan vettek részt.

2005. MÁRCIUS

Értékelés, a diákok értesítése, az eredmények közzététele a honlapon kódszámmal.

A felvételin az elérhető maximális pontszámok a következők voltak:

Magyar írásbeli	50
Matematika írásbeli	50
Egyéni beszélgetés	20
Közösségi játékok	20
Figyelem, szókincs, koncentráció	16
Korábbi bizonyítványok	10

Március közepén az eredmények ismeretében a szülők a korábban a felvételi jelentkezési lapon megjelölt iskolák közötti rangsort módosíthatták.

2005. ÁPRILIS

Elküldjük a győri központba azt a listát, amelyen a felvételiző tanulók szerepelnek az elért eredményük szerinti sorrendben. Néhány héttel később visszakapjuk, hogy valójában kik járhatnak majd az új tanévtől az iskolánkba.

2005. MÁJUS

Levélben értesítjük a felvételt nyert diákokat.

Levélben véleményt kérünk azon szülőktől az iskolánkról szerzett benyomásairól és a felvételi rendszerünkről, akik gyermekei szóbeliztek nálunk, de végül nem bennünket választottak.

2005. JÚNIUS

A felvett 96 diákot osztályokba soroljuk.

Beiratkozás június 20-án.

A 2005/2006-OS TANÉVRE A KÖVETKEZŐ TANULÓK NYERTEK FELVÉTELT A HÁROM HETEDIK OSZTÁLYBA:

Ádám Sándor	Horváth Fábián	Orbán Balázs János
Adamik Dóra	Ignátkó Bence	Pallai Orsolya
Balaskó Dávid	Jaczkó Dániel	Palotás Petra
Bálint Eszter	Jánosi Lilla Éva	Pápai Lőrinc
Bálint Orsolya	Juhász Dorottya	Petri Dominik
Balogh Patrícia Dóra	Juhos Fanni Hanna	Piller Emese
Barborják Zorka	Kádár Zita Ágnes	Reményi Lilla Dorottya
Bárdits Éva	Kalocsay Noémi Petra	Reményi Réka
Barna Dávid	Karsai Szófia	Réti Csaba
Barta Klára	Karvalics Ákos	Salgó Eszter
Béres Roland	Kassai Mercédesz	Sasvári Tunga
Bodó Kinga Sára	Káta Kristóf	Sinka Gabriella
Bognár Petra	Kenesei Zsanett	Sipos Júlia
Boldizsár Célia	Keszthelyi Boglárka	Soponyai Alexandra Blanka
Dankházi Ádám	Kolozsvári Anna	Steiner Luca Magdolna
Deák Tibor	Kónya Kinga	Suba Gábor
Dombi Eszter	Kovács Bálint	Szabó Dorottya
Dőry Bálint	Kovács Beáta Eszter	Szabó György
Elekes Péter	Kricsfalusy Márk Péter	Szabó Mihály
Farkas Kinga Réka	Labodics Viktór	Széman Szidónia Eszter
Fehér Vanda Rebeka	Laky Tibor	Szentgyörgyi Bálint
Földes Péter	Lengyel Zsanett	Szilvai Zoltán
Furák Fanni	Magyar Dóra	Szöllősi Zsófia
Fülöp Péter	Mihály Zalán	Szűcs Gergely Zoltán
Fűzik Míra Dorottya	Mónus Gergely	Szüle Ildikó
Gergely Kristóf	Mosonyi Krisztina	Takács Péter
Gregorics Balázs	Muzsay Boglárka	Temesi Fruzsina
Gubicz Flóra Anna	Müller Barbara	Tóth András Zoltán
Harsán Réka	Nagy Nóra	Tóth Bence
Hatlaczkai Ádám	Nagy Petra	Vadászi Henrietta
Herczeg András	Németh Krisztina	Varga Boglárka Kata
Hompot Bálint	Olajos Balázs Dániel	Zavec Zsófia

A Trefort kamarakórusáról

A „Très Fort”

„Szóljon hangosan az ének, ameddig csak élek, énekelek én”

A Trefort énekkara 2004 szeptemberében alakult újjá, mint vegyes kamarakórus. A kezdetben huszonöt főből álló együttest főként a hetedik és kilencedik évfolyamosok alkotják, rajtuk kívül a 10. c három tagja és egy 12. évfolyamos erősíti a férfikart. Félév körül állandósult a tagság, év végére a létszám harminc fő körül állapodott meg.

Ez az év az alapozás ideje volt: megkezdődött az együttes repertoárjának kiépítése könnyű gregorián tételek, korai többszólamú művek, egyszerűbb reneszánsz motetták és madrigálok, valamint könnyebb huszadik századi művek betanulásával. Emellett – főként a reneszánsz stílusának területén – alapvető jártasságot is szerzett az együttes az interpretáció legfontosabb kérdéseiben. A kóruséneklés zenei alapfeladataiban (vezénylés követése, szölamalkotás, szölamarányok) sokat fejlődött az együttes, a legnagyobb lépést a kifejezőmód differenciálásában tette. A legtöbb zenei hiányosság a tiszta intonáció, és a kórushangképzés területén van, amelyekre ez évben még kevésbé tudtunk figyelni. Ezekon kívül a „profi” kórusénekesi hozzáállás kialakítása a legfontosabb feladat: a próbán való jelenlét, pontosság, figyelem megléte nélkül nem lehetséges semmifajta zenei előrelépés.

Az elmúlt év során az együttes több közösségi és szakmai programon vett részt, valamint több koncertet is adott. A két kórustábor (november 27–28. – Visegrád, április 2–3. – Telki) koncentráltságával a legnagyobb szakmai előrelépést jelentette az éves munkában (no meg természetesen a „teambuilding” terén). Az első félét az együttes első közös koncertje zárta, amelyet a gimnáziumi karácsonyi ünnepségen adott (december 18. Gutenberg közösségi ház). A körülbelül negyedórás egyházi program mellett külön említést érdemel a Trefort tanáraival közösen előadott összkar (Britten: A Hymn to the Virgin). A második félév legfontosabb programja a Très Fort részvétele volt a Budapesti Éneklő Ifjúság minősítő kórusversenyén (április 8. Fazekas Gimnázium), amely kitűnő eredménnyel – ezüst minősítéssel – zárult. Ezenkívül énekelte a kamarakórus a művészeti majális házihangversenyén (április 29.), valamint rövid műsorral fellépett a gimnázium ballagási ünnepélyén (május 6.).

MÉSZÁROS PÉTER
az együttes vezetője

A Très Fort tagjai a 2004/2005-ös tanévben

7. a: FRIESEL ÉVA, HORVÁTH VIKTÓRIA (2. félév), MAGYAR ESZTER, MOCSÁR FRUZSINA, ZAHARIEV ANNA, SÜKEIN ALEX
7. b: CSŐKE ANIKÓ, FODOR MÓNICA (1. félév), HOCZA TÍMEA, IMRE RÉKA (1. félév), LIEBE REBEKA, NAGY NÓRA, NOVÁK GERGELY, SCHUSZTER ZOLTÁN
7. c: SZABÓ HANNA
9. a: BABAI KÁRMEN, BÁRDITS ANNA, PAPP BRIGITTA, SZILÁGYI CSENGE, TAMÁS RÉKA, TÖRÖK ANNA, WEISZBURG ZSUZSANNA, FŐZŐ ZSOLT, LAKATOS LEVENTE
9. c.: BAGOLY ANNA, KRIZSÁN RÉKA, MOLNÁR PIROSKA, SZABÓ VERONIKA, SZÁNTÓ SZABINA (2. félév)
10. c.: LAMBERT ÁDÁM, SZABÓ LÓRÁNT, VIDÁKOVICH MIHÁLY
12. a: TAMÁS DÉNES

Az együttes repertoárja a 2004/2005-ös tanévben

GREGORIÁNUM, KORAI TÖBBSZÓLAMÚSÁG:

Puer natus est nobis (gregorián)
 Procedentem sponsum
 In hoc anni circulo
 Alle psallite
 W. Boyce: Alleluja (kánon)

20. SZÁZADI MŰVEK:

H. Distler: Maria durch ein' Dornwald ging
 B. Britten: A Hymn to the Virgin
 Ligeti Gy.: Ha folyóvíz volnék (kánon)

MADRIGÁLOK, VILÁGI KISFORMÁK:

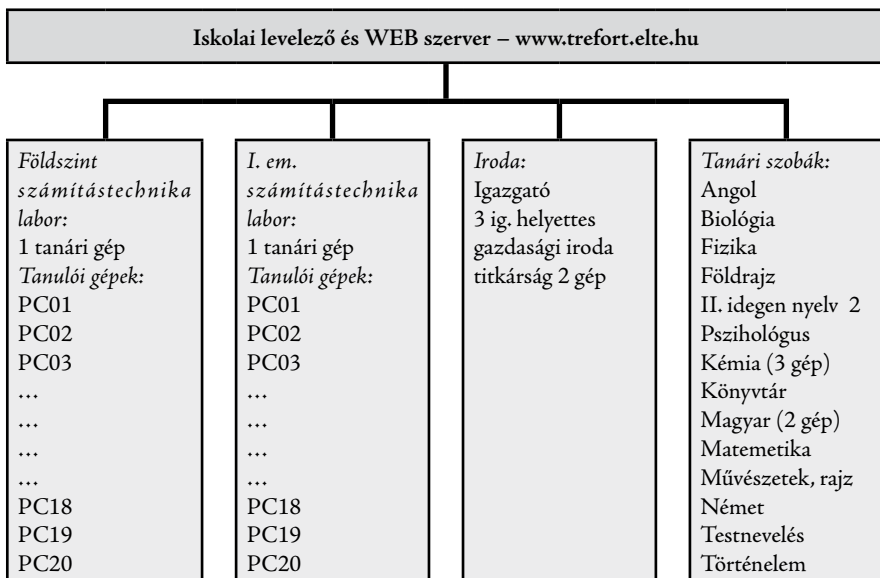
M. Cara: Nem kell várni
 T. Bateson: Your shining eyes
 Th. Arbeau: Belle, qui tiens ma vie
 VIII. Henrik: Pastime with good company
 P. Peuerl: O Musica
 D. Friderici: Baráti kör

Az iskola számítógépparkja

- 1 évnél fiatalabb, PIV kategóriájú számítógép 27 db
- 1 és 2 év közötti PIII-PIV kategóriájú számítógép 10 db
- 3 éves, vagy régebbi PII – PIII kategóriájú számítógép 40 db
- Laptop 11 db

Valamennyi asztali számítógép hálózatba van kötve, és internet hozzáféréssel rendelkezik. Az iskola szervere ADSL2 vonalon kapcsolódik a hálózatra, ami 768 kbit/sec átviteli sebességet biztosít. Megkezdődött a régóta várt optikai kábel kiépítése az egyetem és az iskola között. A 100Mbit/sec nagysebességű átvitel előnyeit várhatóan 2005 szeptember végétől élvezhetjük. A hatékony tanítást jelen időpontban 14 projektor segíti. Közülük egy-egy a két számítástechnika laborban és a fizika előadóban állandó használatra van kiépítve, a többi munkaközösség eszközeit az adott teremben kell összeállítani. Tervezzük az aulában is mennyezetre szerelt projektor telepítését. A technikai eszközök beszerzését terembérleti díjból, szakképzési hozzájárulásból, illetve esetenként pályázatokon nyert összegekből biztosítjuk.

AZ ISKOLA SZÁMÍTÓGÉP HÁLÓZATÁNAK EGYSZERŰSÍTETT VÁZLATA

A táblázatban felsoroltakon kívül a diákönkormányzat, a gondnok és a fénymásoló rendelkezik még egy-egy számítógéppel.

Az Ökoiskola cím

2005-ben az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola elnyerte az Ökoiskola címet.

Az Ökoiskola cím azon iskolák munkájának legmagasabb szintű állami elismerése, melyek iskolafejlesztési, pedagógiai munkája kiemelkedően magas színvonalon képviseli a környezeti nevelés, a fenntarthatóság pedagógiája értékeit. Ezt a címet az Oktatási Minisztérium, valamint a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium közösen hozta létre az ENSZ „A fenntarthatóságra oktatás” évtizedének programjához kapcsolódva.

Az Ökoiskola Hálózat egy államilag is elismert szakmai közösség, melynek immáron iskolánk is tagja. Az Ökoiskola címet 2005. június 3-án adta át Karlovits Márta (KvVM) a 144 nyertes iskola képviselőjének, köztük a mi iskolánknak is.

Iskolánkban a tudatos környezeti nevelési pedagógiai munka majdnem másfél évtizeddel ezelőtt kezdődött. A tanórákon és a tanórán kívüli programokban is törekszünk arra, hogy megismertessük diákjainkkal a bolygónkat érő környezeti fenyegetéseket, megmutassuk a cselekvés lehetőségeit és a környezettudatos életvitel alapelemeit. Ennek a sokoldalú és színvonalas munkának az elismeréseként nyertük el az Ökoiskola címet. A cím további munkára és elmélyülésre kötelez bennünket.

Az ökoiskola hálózat logója

Interjú Kovács Lehel tanár úrral

Kovács Lehel tanár úr – mint ismeretes – egyúttal festőművész is, akinek a téli hónapokban három kiállítása volt: a Ráday Galériában, a Szinyei Szalonban és Szentendrén, a Barcsay Múzeumban. Ebből az alkalomból készült vele ez az interjú az évkönyv számára.

- Kedves kollégám, először is gratulálok!
- Köszönöm.
- Az Élesdi Művésztelep kiadványából tudom, hogy 1994 óta vannak kiállításaid, és ha jól számolom, már a tizenkilencediknél tartasz. Meséld el, hogy kezdődött, hogyan lettél festőművész!
- Korán, már 13 évesen érdeklődtem a festészet iránt, de 16 éves koromig ezen a téren semmit sem tettem. Családunk egy barátja, Ütő Gusztáv volt az első mesterem még Sepsiszentgyörgyön. Ez eszményi időszak volt, a műterme a szomszédos tízemeletes házban volt, és csak átszólt nekem, amikor ráért, hogy mehetek. Sokat beszélgettünk, a mesterem és a felesége kedves, közvetlen emberek voltak. Azután 1990 és 92 között senki sem foglalkozott velem, majd Gerzson Pál, a Képzőművészeti Egyetem tanára vett pártfogásába, és két évig tanított.
- Ekkor még középiskolás voltál.
- Igen. Ő a nyarakat Szigligeten töltötte, én pedig reggelente elutaztam hozzá Sümegről (akkor már Magyarországon éltünk). A mester kiküldött a tájba motívumokat keresni, de szigorúan kompozíciós sémákat kellett találnom, kompozíciós részeket, szerkezeteket kellett fölfedeznem. Tudatos látásra nevelt. Ebédig megbeszéltük a rajzokat, utána beállított nekem egy csendéletet, amit egy-másfél óra alatt kellett megrajzolnom (addig ő szunyókált). Amikor készen lett a rajz, kiértékeljük, majd művészeti albumokat, folyóiratokat nézegettünk és művészi megoldásokról beszélgettünk. Gerzson tanár úr tudatos ízlésformálásra törekedett. 1993 nyarán elküldött a Zebegényi Képzőművészeti Szabadiskolába, aktrajzolásra. Ez is hasznos két hét volt. 1994-ben leérettségiztem, és egy évig a Kirakatrendező és Dekoratór Szakmunkásképzőbe jártam, időnként konzultációt kérve Gerzson tanár úrtól.
- Aztán 1995-ben fölvettek a Képzőművészeti Egyetemre. Hogyan oktatnak ott?
- Egy művészeti iskola képzése speciális: nálunk nyolctól tizenkettőig műtermi foglalkozások voltak, délután pedig elméleti órák. Az iskola gyakorlati képzése egy adott személyiségből indul ki, a kötelező feladat nem volt jellemző. Ennek előnye is, hátránya is van. Egyrészt hamar a saját lábára áll az ember, másrészt annak nehéz, aki nem elég kitartó, elszánt, hogy akkor is folytassa, ha már nincsenek konkrét elvárások.
- Úgy tudom, Tölg-Molnár Zoltán osztályába jártál. Rajta kívül voltak, lettek példaképeid, kedvenc festőid?

– Kifejezetten kedvenc nincs, de rengeteg jó mestert szeretek. Aki a legnagyobb hatást gyakorolta rám, az Corot, Courbet és Constable. A magyarok közül pedig Ferenczy és Mednyánszki.

– *A kiállításaidon kisméretű képeket láttam. Nagy tablókat nem készítesz?*

– A 90×100-as méret a kedvencem, ezzel jól ki tudom fejezni magam. A diplomázás idején szerettem bele ebbe a méretbe, mert nem volt időm nagy képekkel foglalkozni, és a körülmények sem engedték meg: egy kis garzonlakásban laktam. Az utóbbi években nagyobb műtermek esetén festettem nagyobb képet is, de pannó-festő azért nemigen leszek.

– *Van-e ars poeticád? Micsoda?*

– Az utóbbi pár évben koncepciózusan a tájképfestészettel foglalkozom, és ezzel szeretnék a jövőben is foglalkozni. A téma korunkban sikamlós, ugyanis – annyi más műfajjal egyetemben – ezt a hatalmas horizontú területet is kiüresítették, elsekélyesítették. A tájkép számomra olyan keret, melyen belül egy vizuális-érzelmi jelenség kibontható. Műveimet jobb híján – realistának nevezem. Fontossá vált számomra a jelenség illúziójának érzékeltetése. Megfestettem egy borszőnyi kirándulás képeit, de visszaköszönnek erdélyi, élesdi, sümegi, nagykőrösi és toszkán tájak is. Abban az esetben, ha nem áll módomban a helyszínen festeni, akkor saját fotóimat használom jegyzetként az időközben térben messzire került tájakhoz. A tájképfestészetnek a Werner Hoffmann-i kategóriával a „csendes élet”-hez kapcsolódó, meditatív, „költői” táj kategóriájához nyúlok vissza.

– *Barcsay-díjas vagy. Ez mit jelent számodra?*

– Tavaly nyertem el a Barcsay-díjat, és megtisztelve érzem magam. Ezt a díjat fiatal, pályakezdő művészek kaphatják, és elsősorban erkölcsi elismerést jelent. Én közönségbarát művésznek tartom magam, mert a tájképfestészet közönségbarát. De ez borotvaélen való táncolás, fennáll a giccs veszélye, minthogy a közízlést általában tájképfestészettel elégitik ki. Egy megoldás van: őszintén és komolyan kell csinálni. Nem elsősorban a közönség kedvéért, és sohasem megrendelésre festek. Gondolj csak bele: mára már mindent megfestettek. Nekünk az a lehetőségünk, hogy mindenki a saját szűrőjén keresztül engedje át a mindennapi élményeket, így, még ha a téma elcsépelt is, a kép hiteles lehet.

– *Mesélj arról, hogyan dolgozol! Hogyan születik meg egy kép?*

– Hogyan dolgozom? Termékeny és cselekvésmentes időszakaim vannak. Amikor festek, napi 2–5 órát dolgozom. Iskola után, 1/3–3-ra vagyok a műteremben,

bambulok egy félórát, kirakom a félkész képeket, végignézem a társaim festményeit, átgondolom a dolgokat. A legkényesebb munkákat nem is szoktam előrevenni. A ráhangolódás időigényes, de nagyon fontos. Egyébként egyazon kép elkészítése közben is vannak nehezebb-könnyebb pillanatok. Például a festés elején az ember vehemens, és vannak olyan részletek, ahol ez jól jön, segít, de aztán eljut egy pillanatig, amikor finomabb részeket is meg kell oldani, ott nem lehet már vagdalkozni. Ilyen például a csúcsfények felrakása a fákra. Minden ecsetvonást meg kell fontolni, de ez nem lehet egyenlő a gyávasággal. Előfordul, hogy egy képen belül már nem tudok úgy haladni, már lefelé megy a színvonal. Akkor előveszek egy másik képet, azt folytatom.

Egyszerre kell kívülről és belülről látni. Vigyázni kell ilyenkor, hogy meg tudjon állni az ember. Például elkezdek dolgozni délelőtt, és estefelé annak örülök, ha a kiinduló állapotot elértem. Máskor pedig a legjobban sikerült részleteket kell az egész kedvéért feláldozni. De inkább megteszem, mert azt hiszem, úgy még jobb lesz a kép.

– *Festőművész és tanár is vagy. Hogyan tudod ezt a két dolgot összeegyeztetni?*

– A tanítás és a festés egyidejű művelése főleg időbeli egyeztetési gondokat okoz. A rendszeresen alkotó művészek kiszámítható napirenddel rendelkeznek. Nem válnak teljes állást, hogy valamelyest kiszámítható legyen az életem. Ferenczy Károly mondta: „ha nem állok a festőállvány mellett, akkor hiába jön az ihlet.”

– *Tanárként mit gondolsz, mire van szükség ahhoz, hogy egy tehetséges tanítványból művész legyen?*

– Kitartásra, szorgalomra van szükség, és művelnie kell magát. Ha csak tehetséges és ezt nem teszi, könnyen lemarad és kiüresedik. A készsége tárgyak egyébként mind az érzelmi intelligenciát fejlesztik. Zenére, rajzra, irodalomra azért van szükség,

hogy az ember boldogulni tudjon az iskola falain kívül is. Az életben, önmaga megismerésében az érzelmi intelligenciája segítségével jobban eligazodik az ember. Nekem pedagógusként nem az a legfontosabb célom, hogy a diákok jól megtanuljanak rajzolni. Ez adott-ság kérdése is és fejleszthető. Sokkal inkább: ne idegenítsük el azokat sem, akiknek nincs készségük.

Fogékonyabbá, érzékenyebbé, befogadóbbá tenni a diákságot – ez volna a cél.

– *Mit üzensz annak a fogékony, tanulni vágyó, tehetséges diáknak, aki művészi pályára készül?*

– Legyen megszállott – vagy elsodródik. Az elején senki semmit nem honorál, az eredmények csak később jönnek. De talán érdemes.

– *Köszönöm a beszélgetést.*

Megemlékezés a beszlni tragédiáról

(2004. szeptember 14.)

2004. szeptember 14-én megemlékeztünk a beszlni tragédia áldozatairól, melynek során 331 ember, köztük 186 iskolás gyermek lelte halálát, miután az orosz biztonsági erők megrohamozták a tanintézmény épületét, amelyet a szeptember 1-jei iskolaév kezdetekor cse-csen és ingus terroristák kerítettek a hatalmukba.

Iskolánkban az előtérben elhelyezett asztalon virág, egész nap égő mécsesek, néhány fénykép és az alábbi idézet emlékeztetett a tragédiára.

Senki sem különálló sziget; minden ember
a kontinens egy része, a szárazföld egy darabja;
ha egy göröngyöt mos el a tenger,
Európa lesz kevesebb, éppúgy,
mint ha egy hegyfokot mosna el,
vagy barátaid házát, vagy a te birtokod;
minden halállal én leszek kevesebb,
mert egy vagyok az emberiséggel;
ezért hát sose kérdezd,
kiért szól a harang: érted szól.

John Donne
(1572–1631)

Szeptember elsején ők is ünnepélyes megnyitóra mentek az iskolába.
Közel négyszázan közülük már soha nem térhetnek haza,
közel háromezárzan pedig kórházban vannak.
Ezek a mécsesek ma értük égnek,
ma délben a harangszó értük szól.
Ma délben 1 perces néma felállással
fejezzük ki együttérzésünket a gyászolókkal.

Megemlékezés II. János Pál pápáról

2005. április 2-án, 85 éves korában, pápaságának 27. évében elhunyt a katolikus egyházfő. Magyarország – a kormány rendelete alapján – temetése napján országos gyásszal emlékezett a jelenkor egyik kiemelkedő személyiségére. Ennek keretében az iskolák lehetőséget kaptak arra, hogy a saját maguk által szervezett módon felidézzék a lengyel pápa alakját, életútját és -művét. A gyásznapon, 2005. április 8-án Kiss Csilla tanárnő és Gyertyánfy András tanár úr összeállításában a következők hangzottak el az iskolarádióban.

Kedves diákjaink! A következő percekben II. János Pál pápára emlékezünk

„Meghalt a pápa” – adták hírül múlt szombaton este a világ vezető hírcsatornái. A Vatikán közelében csütörtök éjjel óta – amikor II. János Pál állapota válságosra fordult – várakoztak a tévétársaságok riporterei arra, hogy amint nyilvánosságra hozzák a halálhírt, egymással versengve azonnal tudassák azt hallgatóságukkal. A halálhír bejelentésekor a televíziós társaságok megszakították adásukat. Emberek tömegei fogadták megrendülten a hírt, a Föld sok országában több napos gyászt rendeltek el. Olaszországban még a szórakozóhelyek is bezártak, koncertek, sportesemények maradtak el a pápa halála miatt. A világ legismertebb politikusai – államelnökök, kormányfők – és a nagy világvallások vezetői kivétel nélkül fontosnak érezték, hogy már a halálhír bejelentését követő órákban a legnagyobb tisztelet és elismerés hangján méltassák az elhunytat. „A 20. és a 21. század legnagyobb alakjainak egyike volt” – nyilatkozta róla Helmuth Kohl, volt német kancellár.

Mivel érdemelte ki a pápa halála ezt a páratlan figyelmet? Miért olyan fontos esemény ez, hogy a médiumok azóta is első helyen foglalkoznak II. János Pál méltatásával és temetésének körülményeivel?

A sokféle nyilatkozat közül talán Schröder kancellár méltatásában találjuk meg a válasz a föltett kérdésünkre. „Több, mint negyedszázadon át, minden körülmények között és fáradhatatlanul küzdött a békéért, az emberi jogokért és a társadalmi igazságosságért” – mondta szombat este a német politikus.

Valóban: a pápa a béke, az emberi jogok, a szegénység, kitaszítottság elleni küzdelem élharcosa volt, s ez az, ami szimpátiát váltott és vált ki most mindenhol, szerte a világon. Sokat tett a békéért. Az egyházfő halálának órájában a chilei és az argentin államelnök egyaránt megemlékezett arról, hogy 1978-ban – pápává választásának évében – II. János Pál akadályozta meg, hogy háború törjön ki a két ország között. Ellenezte és elítélte az afganisztáni és iraki amerikai katonai beavatkozást is. Akik figyelték megnyilatkozásait, üzeneteit húsvétkor, karácsonykor és hétről hétre, azok emlékezhetnek arra, hogy sosem maradt ki ezekből a háborútól sújtott vagy háborúval

fenyegetett országok említése és a felelős politikusokhoz intézett, mindig megismétlődő kérés, könyörgés a béke megóvásáért vagy helyreállításáért. „Szívén viselte a világ sorsát. Érezte, ahogy én is érzem, hogy a háborúban minden fél csak vesztes lehet” – mondta róla a hét végén Koffi Annan, az ENSZ főtitkára. Többször összehívta Aszissibe – a szelídségéért és szegénységéért tisztelt, 13. században élt Szent Ferenc szülőhelyére – a világvallások vezetőit, hogy együtt imádkozzanak a békéért és egymás megértéséért, legutóbb 2002 januárjában, amikor a politikusok a World Trade Center elleni támadást követően a terrorizmus elhatalmasodásáról és megtorló háborúk szükségességéről beszéltek.

Az afrikai államok elnökei pedig azt emelik ki, hogy II. János Pál a felebaráti szeretetet testesítette meg, és szívén viselte Afrika nyomorát. A nigériai elnök például a szegények, betegek, a nők és a gyerekek védőügyvédjének nevezte a katolikus egyházfőt. „A betegek és az elnyomottak örökre megőrzik emlékezetükben a hőst, akinek nemes tetteiből béke és szeretet sugárzott” – nyilakozott megindultan a Fülöp-szigetek – Ázsia egyetlen katolikus többségű országa – elnökasszonya.

Talán többetekben fölmerül, miért van az, hogy épp II. János Pált illetik ezekkel a dicsérő szavakkal halálakor: hiszen nem ő az egyetlen, aki ezekért a nemes célokért élt, rajta kívül sok jószándékú ismert, és még több ismeretlen ember élt és él még a Földön, akikre kevesebb vagy semmi figyelmet sem szánnak a médiumok. Talán azért, mert a pápa a mintegy 1 milliárd hívőt számláló katolikus egyház vezetője. Azt se felejtjük el, hogy nagy többségükben katolikusok és más felekezetekhez tartozó keresztények lakják a világ sorsát irányító országokat, Európát és az Amerikai Egyesült Államokat. A pápa bátor fellépése a békéért, a szegényekért, az elesettekért befolyásolhatja, befolyásolja őket, megerősíti még azoknak a jószándékát és elkötelezettségét is, akik nem hívők.

Szent Péterrel kezdve a számozást II. János Pál volt a 264. pápa. Elődeihez képest meglehetősen bátorsággal élt a pápai tiszteből, tekintélyéből fakadó lehetőségekkel. Tudott másokra figyelni és meg tudott hallgatni másokat. Több évszázados vagy évezredes tabukat döntött meg, mikor őszintén és nyíltan közeledett a másképpen gondolkodókhoz, kereste a párbeszéd lehetőségét. Megdöbbenően másképp viselkedett, mint amire a történelem órákról emlékezhethetünk például az inkvizíció vagy a protészantszöldözés századaiból. A belőle sugárzó tisztelet és a megértésre törekvés minden tárgyalófelét elkápráztatta. Hasonlóan forradalmi az, ahogyan útra kelt, hogy személyesen találkozhasson azokkal is, akik nem jutottak volna el őhozzá Rómába. Míg elődei jobbra el sem hagyták a Vatikánt, ő 104-szer utazott Olaszország határain is túlra; bő negyedszázados pápaságából 2,5 év időt tesznek ki utazásai. Ezek mellett könyveket írt, CD-t adott ki, ereje teljében és betegen is szívesen nyilatkozott a sajtónak, közel engedte magához a kamerákat. Ahogy nem rejtette véka alá véleményét, úgy betegségét, gyengeségét sem titkolta.

Pápaságának történetéből emeljünk ki talán két olyan dolgot, amely különösen is fölkelte a világ figyelmét és rokonszenvét. Az egyik ezek közül a pápai bocsánatkérés

volt a keresztények múltbeli bűneiért, 2000 húsvétján. Annak őszinte beismerése, hogy a pápák és a keresztények is bűnös emberek, követtek el hibákat, olykor súlyos hibákat, melyekért ő most – minden keresztény nevében – bocsánatot kért a megbántottaktól. Ilyenre eddig még sosem került sor.

„[...] Add, hogy a keresztények képesek legyenek annak felismerésére és megbánására, amit szavakkal és tettekkel vétkeztek. Néha a büszkeség és a gyűlölet vezeti őket, uralkodni akarnak másokon, ellenségesek a más vallásokhoz tartozókkal, ellenségesek azokkal a társadalmi csoportokkal szemben, akik gyengébbek náluk, például a bevándorlókkal, vagy a cigányokkal szemben. [...]

Urunk, Istenünk! Te az embert férfinak és nőnek teremtetted, képedre és hasonlatosságodra. Azt akartad, hogy az emberiség nagy családjában a különböző népek úgy legyenek egyek, hogy különbözőségüket is megőrizték. Mégis: sokszor nem ismerik el gyermekeid egyenlőségét. A keresztények is vétkesek abban, hogy kirekesztenek embereket, nemhez, fajhoz való hovatartozásuk, vagy éppen bőrük színe miatt megkülönböztetik őket. [...]

Milyen sokszor fordult elő, hogy a keresztények sem ismertek fel Téged az éhezőkben, szomjazókban, a ruhátlanokban, az üldözöttekben, a bebörtönzöttekben, a védtelenekben. Mindazokért a bűnökért bocsánatot kérünk Tőled, amelyet a keresztények követtek el, amikor igazságtalanok voltak a gazdasági életben [...]”

– hangzott a pápai bocsánatkérés az ezredfordulón.

A másik, amit feltétlenül ki kell emelni hosszú pápai működéséből, az a többi keresztény felekezethez – az ortodoxokhoz, protestánsokhoz – és a nem keresztény vallásokhoz való közeledés. Ő volt az első pápa, aki – 1983. január 5-én – ellátogatott egy protestáns templomba, ő volt az, aki – 1986-ban – a római zsinagóga vendége volt. A zsidók különösen megrendülve emlékeznek arra is, hogy a Krisztus születésének kerek, 2000. évfordulója alkalmából tett szentföldi útján a zsidó vallás egyik legszentebb helyére, a jeruzsálemi siratófalhoz is elment, ahová egy, a keresztények által a zsidók ellen elkövetett bűnökért való bocsánatkérést tartalmazó papírlapot helyezett el – zsidó szokás szerint. 2001-ben pedig a szíriai Damaszkuszban egy iszlám mecsetben is járt. Nemrég még mindez elképzelhetetlen lett volna. Mindezek miatt érthető, hogy halála nemcsak a katolikusok, hanem más vallásúak számára is veszteség lehet – amit ezekben a napokban a média úgy fejezett ki, hogy katolikusok, protestánsok, zsidók és muzulmánok egyaránt imádkoznak a pápáért. „Izrael, a zsidó nép és az egész Föld a vallások közti testvériség és kiengesztelődés elkötelezett hívét veszítette el benne” – mondta halálakor az izraeli államelnök. A legnépesebb muzulmán állam, Indonézia elnöke szintén óriási veszteségnek nevezte II. János Pál pápa halálát.

Nekünk, magyaroknak – és a többi kelet és közép-európai népnek – II. János Pál még más okok miatt is fontos személy volt. Lengyel volt. Karol Wojtyła néven 1920-ban született a Krakó közeli Wadowicében, és fiatalon hazájában kellett megtapasztalnia először a nácizmust – Lengyelország német megszállásakor –, majd a máso-

dik világháború utáni kommunizmust. Nem véletlen tehát, hogy pápaként minden lehetséges módon megpróbálta elősegíteni ebben a térségben a rendszerváltozást. Kwasniewski lengyel elnök egyenesen úgy nyilatkozott, hogy II. János Pál pápa nélkül Lengyelország ma nem lenne szabad ország. A pápa maga így beszélt erről 1996-os berlini látogatásakor: „Kancellár úr, nagy pillanat ez az én életemben. Itt állok Önnel a Brandenburgi kapu alatt, és a kapu nyitva van. A fal leomlott, Berlin és Németország nincs többé két részre osztva. És Lengyelország, a hazám szabad.” Kétségtelenül igaza van Helmut Kohnak, aki az újraegyesítéskor Németország kancellárja volt, amikor ezt mondja az elhunytáról: „Egy olyan személyiség távozott tőlünk, aki jelentős mértékben hozzájárult ahhoz, hogy a múlt század szerencsésen ért véget.”

A hívő katolikusok számára a mindenkori pápa – a szentatya – természetesen mást, az elsoroltaknál többet jelent, mint a más vallásúak vagy nem hívők számára. Ő az egyház vezetője, Szent Péter apostol utóda, akit a Biblia tanúsága szerint Jézus Krisztus bízott meg az egyház vezetésével. II. János Pál pedig olyan vezető volt, akit a hívő katolikusok a világszerte szerettek és tiszteltek. A különböző országokban tett látogatásai során rendszerint százazrek mentek el a miséire – egy alkalommal a Fülöp-szigeteken 4 millióan voltak –, ujjongó, integető emberek igyekeztek minél közelebb kerülni ahhoz a folyosóhoz, amelyen az őt szállító autó – a pápamobil – elhaladt, hogy minél közelebből láthassák őt. Most, a halálakor a hírek szerint több millió ember állt sorban Rómában, hogy sok órák – talán egy napi – várakozás után bejuthasson a Szent Péter bazilikába, pár másodpercre megállhasson ravatala előtt, és fejét hajthasson. A katolikus hívők lelkesedését nehéz volna pusztán kíváncsiságukkal magyarázni. Mi volt vajon II. János Pál titka? Mivel magyarázható az őt övező szeretet, tisztelet, a hívők – különösen a fiatalok – százazreinek, millióinak rajongása és ragaszkodása az egyre öregedő, betegségtől sújtott pápához? Talán azzal, hogy ezek a fiatalok és kevésbé fiatalok azt érezték meg, hogy egy hiteles emberrel találkoznak: olyasvalakivel, akinek az élete és a szavai között összhang van. Aki nemcsak beszél a keresztény szeretetről, az önfeláldozás szükségességéről, vagy a szenvedés értelméről s a halál utáni feltámadásról, amely a keresztények hitének alapja, hanem maga is szereti az embereket, minden erejével igyekszik betölteni a hivatását, azután, mikor elkövetkezik, erős szívvel viseli a betegséget és szenvedést; végül pedig a halál küszöbén azt üzeni: legyetek derűsek, mert én is derűs vagyok! - a feltámadásba, a halál utáni életbe vetett hitet sugározva magából a legnehezebb pillanatban is. Életével, szenvedésével és halálával így vált példaképpé hívők milliói számára. A hívő katolikusok számára hiteles módon tett tanúságot arról, hogy – még ha sokszor nehéz is – érdemes élni és törekedni a jóra, mindig bízva a Krisztus által megígért Lélek segítségében.

Most, a nagy pápa temetésének órájában az egész világgal együtt mi is rá emlékezünk, hívők és nem hívők, ki-ki a maga módján, hitbéli különbözőségünket elfogadva és egymást tisztelve, amint ezt ő is hirdette és cselekedte. Köszönjük figyelmeteket.

Támogatóink

*A felsorolt cégek a 2004. évi szakképzési hozzájárulás befizetésével
támogatták iskolánkat.*

*Segítségük nélkül az iskolai élet számos területére kiterjedő eszközfejlesztés
nem valósulhatott volna meg.*

KONZUMBANK
SZAKÁL-MET-AL Kft.
MOLTRANS Tankautós Fuvarozó Kft.
Eximbank
PVCS Kft.
VARTA
Főtaxi Rt.
ONE-Telecom Kft.
Szinga-Sport Kft.
Emerson Network Power Kft.
Vitafort Rt.
ATLASZ Utasbiztosítási Kft.
Hercsel Kft.
KLINGSPOR Magyarország Kft.
SALESCOM
Digitális Banki Rendszerek
Dr. Bata Szövetkezet
VIRIS Kft.
Láng Mihályné Ép. anyag, ker.

Ezúton is köszönjük segítségüket!

Vörös László tanár úr

Vörös László 1967-től 2005-ig, 38 éven keresztül volt iskolánk tanára.

Vörös László tanár úr 1962-ben diplomázott az Eötvös Lóránd Tudományegyetem magyar-történelem szakán. Negyvenhárom év folyamatos és aktív munkaviszony után 2005. szeptember 1-jén vonult véglegesen nyugdíjba.

Tanári pályáját a gödöllői Török Ignác Gimnáziumban kezdte. 1967-ben nevezték ki az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskola történelem szakos vezetőtanárává, és az azóta eltelt harmincnyolc évben több, mint kétszáz tanárjelöltet indított el a tanári pályán, átadva nekik a tanítással, a tanításmódszertannal kapcsolatos tudását, tapasztalatait. Hosszú tanári pályája során diákok ezreit nevelte nemcsak a történelem szeretetére, ismertetére, hanem a céltudatos, kitartó munkára, és arra, hogy milyen emberi hozzáállással érdemes az értelmiségi pályán elindulni a gimnáziumi érettségi után. Diákjai rendszeresen jól szerepeltek az OKTV versenyeken, három ízben első díjat is nyertek.

Felkészültsége, gondolkodásmódja, világos pedagógiai értékrendje alapján kollégái is mindig nagyra becsülték és tisztelték. Ennek is volt köszönhető, hogy hosszú éveken keresztül az iskola vezetésében is dolgozott: 1981-től 1990-ig igazgatóhelyettesként, majd két éven át megbízott igazgatóként, később, 1999-től 2003-ig újra igazgatóhelyettesként vett részt az intézmény irányításában.

Iskolai munkáját mindig a megbízhatóság, a munkája és a rábízott diákok, illetve tanárjelöltek iránti maximális figyelem jellemezte. Pedagógusként magas színvonalon és nagy hozzáértéssel nevelte, tanította a jövő nemzedékek fiataljait.

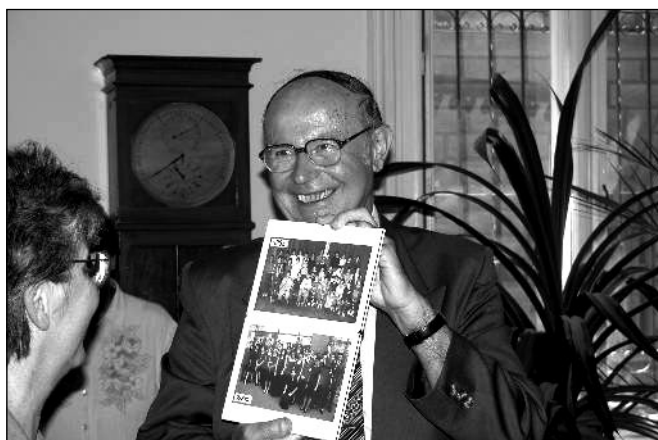
Iskolánknak az egyetemmel fennálló szoros kapcsolata lehetővé tette, hogy Vörös László a felsőoktatás, illetve a szakmai közélet által nyújtott feladatokból is kivegye a részét. Így például három évtizeden keresztül összeállítója volt a Közgazdasági Tudományegyetem történelem írásbeli felvételi feladatsorozatának. Ugyanott 2004-ig a felvételi bizottságnak is tagja volt. Két évtizeden keresztül részt vett az Eötvös Loránd Tudományegyetemen a történelem záróvizsga bizottság munkájában. A Magyar Történelmi Társulat tagja, több cikluson keresztül az igazgató választmányban dolgozott. A '70-es években a munkahelyi szakszervezeti bizottság titkáráként tevékenykedett, majd a Pedagógusok Szakszervezete Felsőoktatási Tanácsának lett a tagja. 1990-től 1998-ig a Felsőoktatási Dolgozók Szakszervezete Gyakorlóiskolai Tagozatának elnöke volt. A '90-es években az ELTE Közalkalmazotti Tanácsának is tagja volt.

Sokrétű és szerteágazó tevékenysége mellett mindig gondolt arra, hogy elegendő ideje maradjon diákjaira, azok készségeinek, tudásuknak, ismereteiknek gyarapítására, mindeközben emberi példájával személyiségük alakulására, fejlődésére is jelentős ha-

tással volt. Kollégái közül Varga Ákos tanár úr így emlékezik rá: „Alapos, napra kész szaktudás, segítőkészség, pontosság jellemezte. Mindig csodáltam nyugalmat, megfontoltságát, a legbonyolultabb problémákat is higgadtan, tapintatosan oldotta meg. Nem csak a történelem tanárok, hanem mindenki tanulhatott tőle. Ha egy új szakkönyvről beszélgettünk, s azt még nem ismertük, „véletlenül” két példánya volt, s az egyiket akkor elajándékozta.”

Pályafutása során több kitüntetést kapott:

- 1977 – az Oktatásügy Kiváló Dolgozója,
- 1983 – Kiváló Pedagógus
- 2004 – Trefort Ágoston közoktatási díj.

Vörös László és Vörös Lászlóné a búcsúztatásukra rendezett tanári együttléten

Vörös László tanár úr mindeközben a mai napig megmaradt annak a szerény, az oktatásügyet alázattal és odaadással segítő tanárnak, aki pályája kezdetén is volt.

A tanévzáró értekezleten – amikor a tantestület ünnepélyes keretek között elbúcsúzott két nyugdíjba vonuló kollégájától – Vörös László tanár úr így szólt:

Az iskola sajátos karakteréről, szelleméről már a régi idők tanárai és diákjai is vallottak:

„Ez intézetnek, mely a maga nemében az első és egyetlen széles e világon, éltetője, fenntartója mind a mai napig nem a külső körülmények kegye, hanem egyes-egyedül belső szelleme, lelke volt...”

Sohasem félelmen, parancson alapult az iskola fegyelme:

„Mi nem bottal akarunk kormányozni. Már eleve úgy neveljük tanítványainkat, hogy meggyőződésből engedelmeskedjenek. Mi a szabadságra

akarjuk őket nevelni, és már a gyermek érezze, hogy ő is ember, és szabad polgár lesz majdan belőle.”

Kármán Mór *A fegyelmezés elvei* című 1877-ben keltezett tanulmányában kifejti:

„Segíteni a növendéket abban, hogy önmaga nevelkedjék, önállóságra szoktatni, elvszerű magamegbírálásra készíteni és önismeretre képesíteni.”

Hangsúlyozta, hogy a gondolkodásra tanítás az élet szolgálatában áll. Gyakran mondotta a gyakorlógimnáziumban tartott theureticumain:

„Az emberi élet nemcsak abból áll, hogy megismerjük a világot, nem csak contemplatio (szemlélődés) a mi feladatunk, hanem cselekvés, alkotás”.

A nevelés végcélját abban hitte, hogy a növendék „hivatott lesz az élet problémáinak a megoldására.”

A tanítói aktivitás elvének érvényesítése is jellegzetessége volt mindenkor iskolánknak.

Ismét Kármán Mórt idézem:

„Nekünk az iskolában tulajdonképpen nem is kellene az iskolai munka jelölésére a „tanítás” szót használnunk. Mi nem tanítunk, hanem tanultatunk, mi a gyakorlóiskolában csak vezetői, irányítói vagyunk a tanulásnak.”

Az iskola mai tanárainak nem lehet szebb feladatuk, mint tovább ápolni a hagyományok pozitív elemeit.

Pedagógiai humanizmust sugároznak az alábbi, 1884-ben írott sorok is:

„A fegyelmet korántsem fogjuk, mint némelyek, katonai szempontból tekinteni. A cél tisztán és egyszerűen az, hogy bizonyos szabályosságot, rendet vigyünk az iskolai közös munkába, s hogy elhárítsunk mindent, ami e közös munkát akadályozza. Korántsem akarjuk a hatalmat kimutatni, mely a kezünkbe adatott, s nem szándékozunk a növendéket szigorú, hozzáférhetetlen magatartással elriasztani magunktól, és megvonni tőle a lehetőséget is, hogy irántunk őszinte bizalommal viseltessék. Nekünk szükségünk van a bizalomra, mert bizalmas érintkezésből támad a jótékony meleg, mely nélkülözhetetlen feltétele minden életnek, úgy a társadalom, mint az iskola kebelében...”

Iskolánk egy másik hagyományos vonása az intellektualizmus. Az értelmi nevelés alapításától kezdve egyik erőssége volt. Az intellektualizmus azonban sohasem volt öncélú.

Vörös Lászlóné tanárnő

Vörös Lászlóné több évtizedes munkáját befejezte, és a tanév végén elbúcsúzott az iskolai munkától. Biológia szakos kollégáinak személyes hangú levele némiképpen betekintést enged abba, hogy mennyire szerették és becsülték.

MARINAK

Nem szeretünk búcsúzni. Ezt megtettük magunk között. Mégis úgy érezzük, néhány gondolatot el kell mondanunk, hiszen olyan sok dolog fűz össze bennünket. Átdolgozott hetek, hónapok és évek, biológus napok, tanulmányi kirándulások, akadályversenyek, iskolanapok. Komoly és vidám időszakok. Rengeteg öröm és gond, amit mindig megosztottunk egymással házon belül.

Mit hagy nekünk Mari örökölni? A pontosságát, a megbízhatóságát, azt, hogy mindig mindent be tudott időben fejezni, a cikkgyűjteményét, az összeállított feladatasorozatait, a gondosan megőrzött felvételiket. Azt gondolom, hogy ez mindannyiunk számára örök példa lesz. Mari emberi tartása, segítőkészsége mindenkor erőt, reményt, vagy bátorítást adott annak, aki rászorult.

Örömmel, néha kicsit irigykedve hallgattuk hétfő reggelente nagymamák beszámolóit a kicsik csínytevéseiről, vagy nézegettük a legújabb fényképeket. Hasznos háziasszonyi tanácsokkal is gyakran ellátott bennünket.

Szeptembertől az életünk egy színfolttal fakul, Mari hiányozni fog. Reméljük, hogy nem szakad meg kapcsolatunk, és nemcsak ünnepnapokon találkozunk. Sok szeretettel várjuk mindig.

PERNEKI GÁBORNÉ, SZÁSZNÉ HESZLÉNYI JUDIT ÉS GEDEON GÁBOR

MŰVEK

Diákjaink újságcikkei

A német környezetvédelmi csereprogram keretében diákjainknak a következő cikkei jelentek meg a Népszabadság 2004. november 20-i, illetve december 18-i számában.

Umweltdialog: Schüler machen Zeitung

Zwölf Schulen aus Deutschland, Slowenien, Ungarn und der Slowakei stehen seit Mai 2004 in einem besonderen Dialog: dem „Ost- Westeuropäischen Umweltdialog“. Dieses vom Aachener IZOP-Institut geleitete und von der Deutschen Bundesstiftung Umwelt finanzierte Austauschprogramm verfolgt drei wichtige Ziele: Neben der Förderung von Lese- und Medienkompetenz steht der interkulturelle Kommunikations- und Lernprozess im Vordergrund. Durch die Umweltbildung bekommt das Projekt eine dritte wichtige Funktion: Die Teilnehmer sollen für nachhaltige Entwicklung

IZOP-Institut

gen im geeinten Europa sensibilisiert werden.

Die Schülerinnen und Schüler, die sich an diesem Austausch beteiligen, besuchen einander und recherchieren gemeinsam mit der jeweils gastgebenden Projektklasse ein Umweltthema in der Region. Anschließend verfassen sie Artikel über ihre Recherchen und Erlebnisse.

So haben es auch die Schülerinnen und Schüler des Carl-Orff-Gymnasiums in Unterschleißheim bei München und des Trefort-Gymnasiums in Budapest gemacht. Für diese Themenseite verfassten sie Interviews und Berichte über das Naturschutzgebiet in der Tapio-Region in Ungarn.

Als Medienpartner des Projekts veröffentlicht die *Süddeutsche Zeitung* die Schüler-Texte auf dieser Seite. Außer der SZ beteiligen sich die ungarischen Zeitung *Népszabadság*, die slowenische *Delo*, *SME* aus der Slowakei und die *Sächsischen Zeitung* als Medienpartner an dem Projekt „West-Osteuropäischer Umweltdialog“.

Verantwortlich: Dirk von Gehlen

Környezetvédők párbeszéde

A Deutsche Bundesstiftung Umwelt (Német Szövetségi Környezetvédelmi Alapítvány, DBU) és az aacheni pedagógia-módszertani IZOP Intézet a *Népszabadsággal*, valamint a *Delo* (Szlovénia), a *SME* (Szlovákia), a *Süddeutsche Zeitung* és a *Sächsische Zeitung* (Németország) című napilapokkal együttműködve új programot indított. Ennek célja a németországi és az új EU-tagállamok tanintézetei közötti kapcsolatok építése, továbbá egy kommunikációs és tanulási folyamat elindítása környezetvédelmi témákban.

A kiválasztott német, magyar, szlovák és szlovén iskolák tanulói meglátogatták egymást, környezeti témákat kutattak, s eredményeikről „újságíróként” beszámolnak a közreműködő napilapokban.

Egyes országába látogatva a tanulók a vendéglátó diák családjánál laktak, az utazás költségeihez a szervezők hozzájárultak. A német szervezők a projekt-időszakra valamennyi magyar résztvevőnek előfizették a *Népszabadságot*.

Magyarországról a projekt ideje, egyfajta bemelegítő szakaszában két iskola – a budapesti Trefort Ágoston Gimnázium és a győri Révai Miklós Gimnázium – egy-egy diákcsoportja kapcsolódott bele a „párbeszédbe”. A budapesti résztvevők: Barkóczy Bőrkő, Borbíró Péter, Erőss Réka, Gellert Ádám, Koczás Sára, Korányi Rita, Kertai Kristóf, Mészáros Rachel, Sereg Orsolya, Suba Eszter, Szabó Lóránt, Szekeres Eszter, Pásztor Bettina, Polgár Csaba, Purkald Krisztina, Rétallér Orsolya, Varga Csenge, Vári Márton, akik az unterschleißheimi Carl Orff Gimnázium (München) diákjaival együtt készítették írásaikat. A projektvezető tanárok: Máriáss Márta és Szabó Eva.

A budapesti Trefort Ágoston Gimnázium és az unterschleissheimi Carl Orff Gimnázium diákjai a DBU (Német Szövetségi Környezetvédelmi Alapítvány) által támogatott környezetvédelmi párbeszéd keretében Tápiógyörgyén jártak.

A Tápió-vidéki tájegység Budapesttől délkeletre található, az Alföld és a Gödöllői-dombság találkozásánál. Bodrogi Györgyné nagykáta polgármester, Urbán Sándor, a Tápió-vidék Természeti Értékeiért Közalapítvány elnöke, valamint Vidra Tamás, a Tápió-Hajta Vidéke Tájvédelmi Körzet tájegységvezetője mutatta be nekünk a kistérséget, ahol a 90-es évek elején az „infrastruktúra” csupán az áram- és az ivóvízellátást jelentette a térség életében. Hatvanezer emberre mindössze 500 telefonvonal jutott, ezek 1912-es kézi vezérléssel működtek.

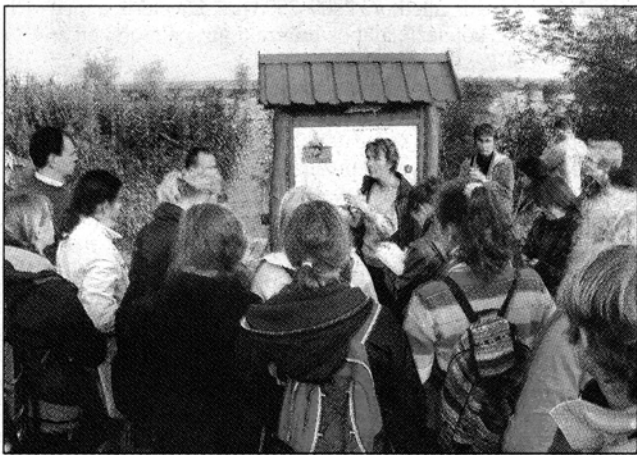
A sikeres pályázatoknak, helyi önkormányzatoknak köszönhetően érezhető a fejlődés. A települések összefogásával pályázati pénzekből megkezdődhet a szennyvízhálózat és a hulladékfeldolgozási rendszer kiépítése.

A vidék rendezetlen tulajdonviszonyai megnehezítik a természetvédelmi tevékenységet. További gond a munkaerő hiánya. Bár az országban bőven van megfelelő képzettséggel rendelkező szakember, a pénzszűke miatt nem tudnak több dolgozót alkalmazni. A több tízezer hektáros Dél-Pest megyei tájegység keleti részét mindössze két ember felügyeli.

ERŐSS RÉKA

Gazdag természet

– ám (egyelőre) szűk költségvetés

FOTÓ: FRANZ STRAUBE

Kibicek a Bibic-tanösvényen

A Tápió-vidék Természeti Értékeiért Közalapítvány titkára, Antalicz Csaba a környezeti nevelés fontosságáról beszélt csoportunknak. Elmondta, hogy a hátrányos helyzetű kistérség a falumúzeum és a gyönyörű kastélypark mellett ma már négy új tanösvénnyel is büszkélkedhet, és továbbiak kialakítását tervezik. Ezzel lehetővé teszik, hogy fiatalok és idősek egyaránt megismerhessék közvetlen környezetük élővilágát, és tudatosan védjék azt. Ez ugyanis hazánkban ma még nem magától értetődő. Például hiába kaphatók ma már környezetbarát termékek, mindenki az olcsóbbat keresi, figyelmen kívül hagyva, hogy bizonyos esetekben a kedvező árhoz környezetre káros áru társul. Gondolhatunk itt a műanyag csomagolások kavalkádjára, amellyel a természet nem tud mit kezdeni.

Annak érdekében, hogy generációnk már életformaként sajátítsa el a környezetvédelmet, az alapítvány az elmúlt években táborokat szervezett, ahol a természet szeretetére, óvására nevelik az érzelmileg ekkor még sokkal fogékonyabb gyermekeket.

E program megvalósítását kü-

lönböző pályázatok nyomán nyert pénzek teszik lehetővé. Habár az uniós csatlakozás óta a környezet védelmére egyre nagyobb töke áll rendelkezésre, a tájvédelemre még mindig keveset áldoznak. A természetvédelem jelentős forrása az uniós LIFE-Nature elnevezésű pályázati alapja, ám e pénzek megszerzéséhez 50 százalékos önrészt kell felmutatni, amely akár több tízmillió nagyságrendű is lehet. A Natura 2000-es területek (az uniós természetvédelmi hálózat) megóvására mégis ez kínálkozik a „legreálisabb” forrásnak.

A program népszerű, a természetvédelmi táborok egyre nagyobb érdeklődésre tartanak számot – véli a biológusok végzettségű Antalicz Csaba, aki munkájával szülőföldje természeti kincseit és élővilágát szeretné megővni. A környezetszennyezés mellett az emberi önzéssel is számolni kell a természet védelméért folytatott küzdelemben. Ezért is nagyon fontos, hogy a környezeti nevelésen keresztül ne csak a gyerekek, hanem a felnőtt lakosság figyelmét is ráirányítsuk értékeinkre.

PURKALD KRISZTINA –
SEREG ORSOLYA – SUBA ESZTER

„Biofarm” a pusztán

A csoport a kutatás során ellátogatott a Duna-Ipoly Nemzeti Park egreskátai majorjába, ahol a tulajdonos, Árvai Ágoston, a tanyasi gazdálkodás szinte utolsó helyi képviselője fogadott minket. Segítségével körbenézhetünk a farmon, bátran kérdezhettünk a gazdaság történetéről és jelenlegi feladatairól. Az itt dolgozó emberek mintegy 150 szürke marha, 56 ló, továbbá kisebb állományban kecske, rackajuh és sertés tartásával foglalkoznak.

A Nyírkéren – ahogy a helyiek nevezik – hajdan kiterjedt tanyavilág volt, majd ennek elnéptelenedésével a főként legelőként használt óriási terület (közel 600 hektár) nagy része évtizedekig gazdátlanul hevert. 1990-ben értékes lősz- és szikes

gyepjei, mocsárrétei miatt védett területté nyilvánították, majd a '98-ban létrehozott Tájvédelmi Körzet legnagyobb részegységévé vált. Árvai Ágoston jó ideje gazdálkodott itt családjával, amikor a Nemzeti Park Igazgatóság felkereste és megbízta a Börzsönyből áttelepített szürkemarha-állomány legeltetésével, gondozásával. 2003-ban az igazgatóság egy vadonutú hódály- és karámrendszert építtetett, valamint információs táblákat helyezett ki a látnivalók bemutatására. Így a gazdaság egyben bemutatóhelyként is funkcionál az idelátogató turistacsoportok számára.

Sajnos a major idegenforgalmi fejlesztése forráshiány miatt megtorpant, pedig számos kiak-

názatlan lehetőséget foglal magában. Bár sejthető, hogy a „bio” egyelőre azt is jelenti, hogy „nincs pénz korszerűbb művelésre”, a természetvédelmi területek mégis addig vannak biztonságban, míg az ipari és infrastrukturális fellendülés nem fenyegeti a régiót. A régi módszerek, hagyományos magyar fajták – például a magyar szürkekék még mindig nem eléggé értékeltek és kihasznált egészséges húsa – korántsem elvetendő! Kérdés, mi kell még hozzá, hogy ne csak „elvarázsolt” ökológusok járjanak lelkesen a kies pusztákra, hanem hogy a sikeres természetvédelemmel egyidejűleg valóban láthatóvá váljék a térség „fenntartható fejlődése” is.

GELLERT ÁDÁM-POLGÁR CSABA

Hagyományos büszkeségeink

A MAGYAR SZÜRKE

MARHA fénykorában az ország fontos exportcikke volt, lábon hajtották Nyugat-Európa vásárait. A fajta a XX. században válságos időszakot élt meg, a hatvanas években mindössze 200 példány akadt az országban. Mára már számuk eléri a tízezeret. A fajta rendkívül el-

lenálló a környezeti hatásokkal szemben. A szürke marha hújának tápértéke a vadhúsával egyenlő. Az állatok télen-nyáron a pusztán, a szabad ég alatt éltek. Arra is akadt példa, hogy egy tehén 26 fokos hidegben ellette meg borját. Télen az állatok akár súlyuk felét is elveszíthetik, anélkül, hogy

megsínylenék. A szürke marhák kizárólag a legelő fűvét eszik (télen is). A szikes puszták és löszgyeppek páratlan növényritkaságait nem veszélyeztetik, sőt, a legeltetés a legjobb kezelési mód ezekre a területekre. A vezérbika elviekben a gulya összes nőtényét felügyeli, ám a teheneket a többi hím „lopva is megfolytatja” – ahogy Árvai gazda fogalmazott.

A MAGYAR MANGALICÁBÓL

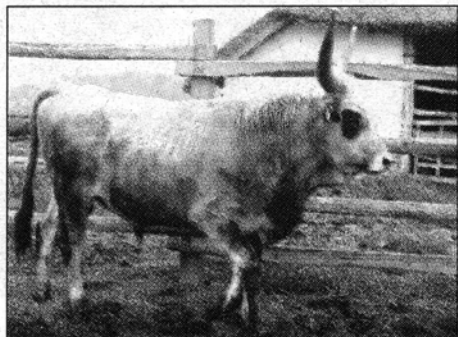
háromfelét különböztetnek meg: rőt, fecskehasú és szőke mangalicát. Testét sűrű szőrzet fedi, bőre sokkal vastagabb rózsaszínű rokonaiénál. Nem túl igényes, szintén csak természetes táplálékon él, a

FOTÓK: FRANZ STRAUPE

csöves kukorica a kedvence. Annak ellenére, hogy a mangalicát zsírsertésnek tartják számon, húsa is rendkívül egészséges, mivel szabadon tartott állat lévén a védő zsírszövet alatt sovány, zsírszegény hús található, akárcsak a magyar szürkenél.

PÁSZTOR BETTINA-
RÉTALLÉR ORSÓLYA-
SZEKERES ESZTER

Fordítások

Az iskolai műfordítási verseny legjobb dolgozataiból olvashatunk itt részleteket.

SAKI (HECTOR H. MUNRO): THE STORY-TELLER (1914) (extract from a short story)

It was a hot afternoon, and the railway carriage was correspondingly sultry, and the next stop was at Templecombe, nearly an hour ahead. The occupants of the carriage were a small girl, and a smaller girl, and a small boy. An aunt belonging to the children occupied one corner seat, and the further corner seat on the opposite side was occupied by a bachelor who was a stranger to their party, but the small girls and the small boy emphatically occupied the compartment. Both the aunt and the children were conversational in a limited, persistent way, reminding one of the attentions of a housefly that refuses to be discouraged. Most of the aunt's remarks seemed to begin with 'Don't,' and nearly all of the children's remarks began with 'Why?' The bachelor said nothing out loud.

'Don't, Cyril, don't,' exclaimed the aunt, as the small boy began smacking the cushions of the seat, producing a cloud of dust at each blow.

'Come and look out of the window,' she added.

The child moved reluctantly to the window. 'Why are those sheep being driven out of that field?' he asked.

'I expect they are being driven to another field where there is more grass,' said the aunt weakly.

'But there is lots of grass in that field,' protested the boy; 'there's nothing else but grass there. Aunt, there's lots of grass in that field.'

'Perhaps the grass in the other field is better,' suggested the aunt fatuously.

'Why is it better?' came the swift, inevitable question.

'Oh, look at those cows!' exclaimed the aunt. Nearly every field along the line had contained cows or bullocks, but she spoke as though she were drawing attention to a rarity.

'Why is the grass in the other field better?' persisted Cyril.

The frown on the bachelor's face was deepening to a scowl. He was a hard, unsympathetic man, the aunt decided in her mind. She was utterly unable to come to any satisfactory decision about the grass in the other field.

The smaller girl created a diversion by beginning to recite 'On the Road to Mandalay.' She only knew the first line, but she put her limited knowledge to the fullest possible use. She repeated the line over and over again in a dreamy but resolute and

very audible voice; it seemed to the bachelor as though some one had had a bet with her that she could not repeat the line aloud two thousand times without stopping. Whoever it was who had made the wager was likely to lose his bet.

‘Come over here and listen to a story,’ said the aunt, when the bachelor had looked twice at her and once at the communication cord.

The children moved listlessly towards the aunt’s end of the carriage. Evidently her reputation as a story-teller did not rank high in their estimation.

In a low, confidential voice, interrupted at frequent intervals by loud, petulant questionings from her listeners, she began an unenterprising and deplorably uninteresting story about a little girl who was good, and made friends with every one on account of her goodness, and was finally saved from a mad bull by a number of rescuers who admired her moral character.

(...)

SAKI (HECTOR H. MUNRO): A MESÉLŐ

Forró délután volt, és a vonatkocsiban ennek megfelelően tikkasztó volt a levegő. A következő állomás, úgy egy órányira, Templecombe. A kocsiban egy kicsi és egy nála még kisebb lány és egy kisfiú utazott. A gyerekekhez tartozott egy néni is, aki egy sarokülést foglalt el. A másik oldalon a távolabbi sarokban egy számukra idegen, magányos férfi utazott. A három gyerek viszont az egész fülkét kisajátította magának. A szűkszavú, de szünni nem akaró társalgás, amit a néni és a gyerekek folytattak, leginkább egy le-
rázhatatlan házilégység kitarására emlékeztetett. A néni legtöbb megjegyzése tiltás volt, amire a gyerekek „miért”-tel válaszoltak. A férfi – legalábbis hangosan – nem reagált.

– Ne, Cyril, ne! – kiáltott fel a néni, amikor a kisfiú elkezdte püfölni a szék párnáit, minden csapással újabb adag porfelhőt idézve elő.

– Gyere és nézz ki az ablakon – tette hozzá.

A gyerek vonakodva engedelmeskedett. – Miért terelik el azokat a bárányokat arról a mezőről? – kérdezte.

– Úgy gondolom, másik mezőre vezetik őket, ahol több a fű – érkezett elhaló hangon a válasz.

A fiú tiltakozott: – De hisz sok fű van azon a mezőn. Nincs más, csak fű. Nénikém, az a mező tele van fűvel.

– Talán ott jobb a fű – vetette fel a néni meglehetősen ostobán.

– Miért jobb? – jött gyorsan az elkerülhetetlen kérdés.

– Ó, nézd azokat a teheneket! – kiáltott föl a néni. A sínek mentén majdnem minden mezőn legeltek tehenek vagy birkák, de ezt úgy mondta, mintha valami egészen ritka dologra mutatna rá.

– Dehát miért jobb a fű a másik mezőn? – tartott ki Cyril.

A férfi rosszalló arckifejezése grimasszá mélyedt. Durva, ellenszenves ember, döntött magában a néni. Képtelen volt akármilyen kielégítő döntésre jutni a másik mező fűvét illetően.

A kisebb lány némi zavart okozott, ahogy elkezdte szavalni „A mandalay-i úton”-t. Csak az első sorát tudta, de ezt a csekélyke ismeretét igyekezett a lehető legjobban kihasználni. Újra és újra ismételte az első sort, álmodozó, de határozott és főleg jól hallható hangon. A férfinak úgy tűnt, mintha valaki fogadást kötött volna a kislánnyal, hogy biztosan nem tudja elismételni megállás nélkül kétezerszer azt az egy sort. Akárki kötötte ezt a fogadást, nagy valószínűséggel veszít.

– Gyere már ide, és hallgass meg egy történetet – mondta a néni, amikor a férfi már másodszor nézett rá, majd egyszer pillantást vetett a vészfékre is. A gyerekek kedvetlenül mozdultak a kocsi vége felé, ahol a néni ült. Nyilvánvaló volt, hogy a nénit mesélőként nem tartották valami sokra.

Halk, bizalmaskodó hangon belekezdett egy történetbe, amelyet rendszeres időközönként megszakítottak hallgatói hangos és ingerlékeny közbeszólásai. Ez a szánalmasan érdektelen, és minden merészséget nélkülöző történet egy kislányról szólt, aki végtelenül jó volt, és ennek köszönhetően számtalan baráttra lelt, végül pedig megmenekült egy dühöngő bika támadásától, hála megmentőinek, akik mind oly nagyon tisztelték erkölcsi nagyságát.

(...)

ROZGONYI DÁNIEL (10. a) fordítása

THE BIRDS, THE BEASTS AND THE BAT

Once upon a time the birds and the beasts were enemies and war was declared between them. The bat, being half bird and half beast, declared himself neutral, hoping in this way to escape fighting and to save his skin. But secretly, he made up his mind to join the winners as soon as it became clear which side was going to win.

On the day of the battle he flew up in the air, and, carefully keeping himself at a distance, watched the fighting with great interest. It looked as if the birds were going to win, and the bat immediately went over to the side of the birds and asked to be allowed to join their ranks. 'After all, I am a bird,' he said, 'and in this hour of danger my place is with you, to help to defend our common cause.'

However, he did not take part in the fighting, but continued to watch the battle. Very soon it became clear that the beasts were getting the upper hand. Down flew the bat to join them. 'My body is very much like that of a mouse,' he said as he introduced himself, 'and I am by nature a beast. Let me join your ranks, for this is where I belong.'

The beasts agreed to receive him and he declared he would always be loyal and true to their cause.

The battle continued for some time. The birds fought bravely and at last, through the courage and cleverness of their general, the eagle, the birds won the victory and peace was declared.

To save his life, and to escape falling into the hands of his deserted friends, the bat flew away from the scene of the battle. Since then, as if ashamed to show himself, he hides in caves and hollow trees by day, and never appears until dark when all the birds have gone to sleep.

A MADARAK, AZ ÁLLATOK ÉS A DENEVÉR

Egykor a madarak és az állatok ellenségek voltak, és háborút üzentek egymásnak. A denevér, félig madár, félig állat lévén, magát semlegesnek nyilvánította, azt remélve, hogy így megússza a harcot és megmenekül. Titkon eldöntötte, hogy amint nyilvánvalóvá válik, melyik oldal fog nyerni, csatlakozni fog a győztesekhez.

A csata napján felröppent a levegőbe, és gondosan távol tartva magát, nagy érdeklődéssel követte a harcot. Úgy tűnt, a madarak fognak győztesen kikerülni a csatából, így a denevér rögtön a madarak oldalára állt, és kérte, hadd csatlakozzon hozzájuk.

– Végtére én is madár vagyok – mondta –, és ebben a vészterhes órában mellettetek a helyem, hogy segítsek közös ügyünket védelmezni.

Azonban nem vett részt a harcban, hanem továbbra is csak szemlélte a csatát. Nagyon hamar kiderült, hogy újra az állatok kerülnek fölénybe. A denevér már repült is le, hogy csatlakozzon hozzájuk.

– A testem majdnem olyan, mint egy egéré – mondta bemutatkozásként –, és természetemnél fogva állat vagyok. Engedjétek meg, hogy közétek álljak, mert itt a helyem.

Az állatok maguk közé fogadták, ő pedig kijelentette, hogy mindig hűségesen támogatni fogja az ügyüket.

A csata még tartott egy darabig. A madarak hősieken küzdöttek, és végül parancsnokuk, a sas bátorsága és fufangja révén a madarak győztek és békét kötöttek. A denevér, hogy mentse a bőrét s nehogy cserbenhagyott barátai karmai közé kerüljön, elrepült a csata színhelyéről. Azóta, mintha szégyenében nem merne mutatkozni, nap-pal barlangokban és odvas fáknak rejtőzködik, és csak sötétedés után merészkedik elő, amikor a madarak már nyugovóra tértek.

SEBESTYÉN DÁNIEL (7. a) fordítása

SAMUEL BUTLER: THE WAY OF ALL FLESH (1903)

'And now, my dear,' resumed Christina, [...] 'there is another matter on which I should like to have a talk with you. It is about your sister Charlotte. You know how clever she is, and what a dear, kind sister she has been and always will be to yourself and Joey. I wish, my dearest Ernest, that I saw more chance of her finding a suitable husband than I do at Battersby, and I sometimes think you might do more than you do to help her.'

Ernest began to chafe at this, for he had heard it so often, but he said nothing.

'You know, my dear, a brother can do so much for his sister if he lays himself out to do it. A mother can do very little indeed, it is hardly a mother's place to seek out young men; it is a brother's place to find a suitable partner for his sister; all that I can do is to try to make Battersby as attractive as possible to any of your friends whom you may invite. And in that,' she added, with a little toss of her head, 'I do not think I have been deficient hitherto.'

Ernest said he had already at different times asked several of his friends.

'Yes, my dear, but you must admit that they were none of them exactly the kind of young man whom Charlotte could be expected to take a fancy to. Indeed, I must own to having been a little disappointed that you should have yourself chosen any of these as your intimate friends.'

Ernest winced again.

'You never brought down Figgins when you were at Roughborough; now I should have thought Figgins would have been just the kind of boy whom you might have asked to come and see us.'

Figgins had been gone through times out of number already. Ernest had hardly known him, and Figgins, being nearly three years older than Ernest, had left long before he did. Besides, he had not been a nice boy, and had made himself unpleasant to Ernest in many ways.

'Now,' continued his mother, 'there's Towneley. I have heard you speak of Towneley as having rowed with you in a boat at Cambridge. I wish, my dear, you would cultivate your acquaintance with Towneley, and ask him to pay us a visit. The name has an aristocratic sound, and I think I have heard you say he is an eldest son.'

Ernest flushed at the sound of Towneley's name.

What had really happened in respect of Ernest's friends was briefly this. His mother liked to get hold of the names of the boys and especially of any who were at all intimate with her son; the more she heard, the more she wanted to know; there was no gorging her to satiety; she was like a ravenous young cuckoo being fed upon a grass plot by a water-wagtail, she would swallow all that Ernest could bring her, and yet be as hungry as before. And she always went to Ernest for her meals rather than to Joey, for Joey was either more stupid or more impenetrable - at any rate she could pump Ernest much the better of the two.

From time to time an actual live boy had been thrown to her, either by being caught and brought to Battersby, or by being asked to meet her if at any time she came to Roughborough. She had generally made herself agreeable, or fairly agreeable as long as the boy was present, but as soon as she got Ernest to herself again she changed her note. Into whatever form she might throw her criticisms, it came always in the end to this, that his friend was no good, that Ernest was not much better, and that he should have brought her some one else, for this one would not do at all.

[...]

SAMUEL BUTLER: THE WAY OF ALL FLESH (1903)

– És most, drágám – folytatta Christina –, van még valami, amiről beszélni szeretnék veled. Charlotte húgodról van szó. Te is tudod, hogy mennyire okos, és hogy milyen kedves és szerető húgotok volt, neked is és Joey-nak is, és mindig az is marad. Boldog lennék, Ernest drágám, ha több esélyt láthatnék arra, hogy egy megfelelő férjet találjunk neki, mint itt Battersby-ben, és néha úgy érzem, te nem teszel meg minden tőled telhetőt, hogy segíts neki.

Ernestet, aki ezt már nagyon sokszor végighallgatta, kezdte előnteni a méreg, de nem szólt semmit.

– Tudod, drágám, egy idősebb fivér olyan sokat tehet a húgáért, ha rászánja magát. Egy anya pedig igazán vajmi keveset tehet, hiszen nem egy anya dolga fiatalemberek között forogni; egy fivér dolga megfelelő társat találni a húgának; a legtöbb, amit tehetek, hogy igyekszem Battersbyt a lehető legvonzóbbá tenni a barátaid számára, akiket esetleg meghívsz. És ebben – tette hozzá egy kis biccentéssel –, azt hiszem, eddig sem voltam eredménytelen.

Ernest azt felelte, hogy már több alkalommal is meghívta néhány barátját.

– Persze, drágám, de el kell ismerned, hogy egyik sem volt igazán az a fajta fiatalember, aki iránt Charlotte vonzalmat érezhetne. Sőt, úgy gondolom, jogosan vagyok kissé csalódott, hogy te ezek közül választottad ki testi-lelki jóbarátaidat.

Ernest újból összerándult.

– Sohasem hoztad el Figgins barátodat, amíg Zordváradra jártál iskolába; nos, azt gondolnám, Figgins pont az a fajta fiú, akit meg kellett volna kérned, hogy látogasson meg minket.

Figgins számtalan alkalommal szóba került már. Ernest annak idején alig ismerte, és Figgins, aki három évvel idősebb volt nála, jóval előbb ment el az iskolából. Emellett nem volt túl barátságos, és viselkedésével számtalanszor visszatetszést keltett Ernestben.

– Aztán – folytatta az anyja –, ott van Towneley. Emlékszem, mesélted, hogy egy csónakban eveztetek Cambridge-ben. Szeretném, drágám, ha ápolnád az ismeretségedet Towneleyval, és megkérnéd, hogy látogasson meg minket. A nevének arisztokrátikus hangzása van, és mintha említetted volna, hogy a családjában ő a legidősebb fiú.

Ernest elvörösödött, amint Towneley nevét meghallotta.

Valójában a következő történt Ernest barátaival kapcsolatban: édesanyja szerette észben tartani a fiúk nevét, főleg azokat, akikkel fia a legcsekélyebb mértékben is közeli ismeretségben volt; minél többet hallott, annál többet akart tudni; semmivel nem lehetett kielégíteni a kíváncsiságát; olyan volt, mint a kiéhezett kakukkfióka, amelyet egy barázdabillegető táplál a mezőn, bármit lenyelt, amit Ernest hozott neki, mégis örökké éhezett. És ő mindig Ernesthez fordult táplálékért, sosem Joey-hoz, akár azért, mert Joey butább volt, akár azért, mert megközelíthetlenebb – mindenesetre kettőjük közül Ernestet sokkal könnyebb volt nyaggatni.

Időről időre egy valódi, élő fiatalember került a karmai közé, vagy úgy, hogy elkapták és Battersby-be hurcolták, vagy úgy, hogy megkérték: látogassa meg Christinát, ha az asszony épp Zordváradon járt. Ő általában illedelmesen vagy legalábbis elfogadhatóan viselkedett, amíg a fiú jelen volt, ám amint kettesben maradt Ernesttel, egyből más hangnemet ütött meg. Akármilyen formában táalta is kritikai megjegyzéseit, a végső következtetés mindig az volt, hogy ez a fiú nem jó, és hogy Ernest sem sokkal jobb nála, és hogy találjon neki egy másik fiatalembert, mert ez egyáltalán nem felel meg a célnak.

(...)

TAMÁS DÉNES (12. a) fordítása

GISÈLE PINEAU: CARAÏBES SUR SEINE (részlet)

Elvileg most matekot kéne tanulnunk, mert a tanár bejelentette, hogy hétfőn az első órában dolgozatot írunk, azonban más „fontosabb” dolgok sajnos mindig elvonják a figyelmünket az előttünk tárva-nyitva álló füzetekről és könyvekről. A különféle egyenletek és tételek számos olyan gondolatot indítanak el a fejünkben, amelyeknek semmi köze a matematikához. Először is Carola beszélt nekem arról, hogy kedve lenne kilyukasztani a fülét és csináltatni egy tetoválást. Ezután elmondta, hogy angolul levelezik egy amerikai fiúval, aki az állítólagos „élete szerelme”. Állítólagos, mert odavan egy Michael nevű negyedikes srácért is, aki azonban még nem tud erről. Aztán elkezdett panaszkodni az anyjára, mert az leszúrta, amiért rendetlen volt a szobája. Azt is megtudtam, hogy az apja letartóztatott egy tolvajbandavezért, aki társaival Pruniers-beli idős nyanyák táskáit lopkodta. Utána megcsodáltam az anyjától kapott új Reebok cipőjét, amely után már annyi ideje ácsingózott. Ezenkívül megadtam neki annak a krémnek a nevét, ami képes 2 hét alatt eltüntetni a pattanásokat. Rákérdeztem arra is, hogy feltűnt-e már neki, ahogyan Frédéric, az egyik srác az osztályból, napok óta „kerülget” engem. Végül pedig megmutattam neki apa levelét...

Az első naptól kezdve barátnők vagyunk. Különös módon rögtön megvolt a kölcsönös szimpátia közöttünk és később számos közös tulajdonságot is felfedeztünk. Mindketten egy szigetről jöttünk, most ugyanabban a városban lakunk, szeretünk énekelni, és a legérdekesebb: mindketten stewardessek szeretnénk lenni. Mivel a szünetek túl rövidek, okosan kell beosztanunk az időt, hogy el tudjuk egymásnak mesélni a kis bánatainkat és a nagy álmainkat.

Carolának Korzikára kell utaznia a karácsonyi szünetre. Az anyja azzal fenyegetőzik, hogy nem utazhat, ha nem hoz jobb jegyeket és nem tartja rendben a szobáját. Azt is elárulta, hogy úgy tesz, mintha valóban félne ettől, de valójában úgy gondolja, hogy az anyja úgysem meri majd egyedül hagyni Noisyban. Ha felnő, otthagyja, és Amerikában fog élni a most 15 (majdnem 16) éves levelezőtársával – mondja összeráncolt homlokkal. Tim Édesnek szólítja őt és Carola a mennyekben érzi magát, amikor levele érkezik New Yorkból.

Franciából fordította: MISÁK DÁNIEL (11. b)

MARIO BENEDETTI: NAGYON ÖRVENDEK

Egy bárpultnál találkoztak, előttük egy-egy korsó sör, beszélgetni kezdtek, előbb, ahogy ez már lenni szokott, az időjárásról és a válságról, később erről-arról, logikátlanul csapongva.

A sovány láthatólag író volt, a másik átlagember. Mikor megtudta, hogy a sovány író, az átlagember magasztalni kezdte a művészek helyzetét, amit az „írni tudás természetes kiváltságának” nevezett.

„Ne higgye, hogy ez olyan nagyszerű dolog” – mondta a sovány. „Eljönnek a mély tanácsstalanság percei is, amikor az ember arra a következtetésre jut, hogy minden írása szemét. Valószínűleg nem az, de ezt hiszi. Nézze, mást ne modjak, a minap összegyűjtöttem az összes kiadatlan művet (vagyis évek munkáját), elhívtam a legjobb barátom és így szóltam hozzá: 'Nézd, mindez már nem jó semmire, de beláthatod, hogy nekem igen nagy fájdalmat okozna a megsemmisítése. Így hát megkérlek arra a szívességre, hogy égesd el helyettem. Esküdj meg, hogy valóban elégeted!' És meg is esküdött.”

Az átlagemberre mély benyomást tett az önkritikus gesztus, de nem merte kommentálni. Egy jó ideig hallgatott, majd megvakarta tarkóját és felemelte a söröskorsót. „Hallja, uram!” – mondta szemrebbenés nélkül. „Már jó ideje beszélgetünk, és még be se mutatkoztunk. Ernesto Chávez, kereskedelmi utazó.” És a kezét nyújtotta. „Nagyon örvendek” – mondta a másik megszorítva kezét csontos ujjával –, Franz Kafka, szolgálatára.”

Spanyolból fordította: BORONKAI ZSÓFIA (12. a)

Részletek Rácz Dániel OKTV-dolgozatából

Rácz Dániel (11. a) OKTV-dolgozatának címe: *Teleki László politikai pályája*. Teljes terjedelme az itt olvashatónak mintegy négyszerese. Az egyik bíráló (Párdányi Miklós) így ír a dolgozatról: „A dolgozat írója a Teleki László életútját, politikai-közéleti működését, szemléletének fejlődését, illetve a reformkor, a forradalom és szabadságharc, a megtorlás és a neoabszolutizmus időszakát bemutató szak- és forrásirodalom megbízhatóan széles körének ismeretében végezte munkáját. A dolgozat szerkesztettsége, a mondanivaló tagolása, a megfogalmazás módja és a mű kiállítása mind azt igazolják, hogy a jelölt igen jó munkát végzett; kiválóan szelektált és csoportosított, jól indokolhatóan tagolta tematikus egységekbe és alegységekbe bemutatandó anyagát, és rendre elemző vizsgálatnak vetette alá azt. Valójában egyszerre érvényesít a kronologikus előrehaladás mentén tematikus tagolást, és egy-egy elemzési egységen belül logikai szempontok szerint csoportosítást.

Mondanivalóját az életrajz 3+1 meghatározó fordulata mentén kirajzolható pályáivra építi fel (a reformkor országgyűlésein mutatott szereplés időszaka, a párizsi kiküldetés és emigrációs évek és az 1860-61-es reaktiválódás, befejezésként Teleki emlékezete és egy rövid összegzés) és kihangsúlyozottan tárgyalja a Teleki tevékenységéhez kapcsolódó kérdéseket.

Közlés- és fogalmazásmódja is érettséget igazol. Anyagát alaposan „megemésztette” és önálló rendszerező munkát végzett. Szemléletesen és meggyőzően fejezi ki önmagát, apparátusa, hivatkozásai és jegyzetei nagyon jól szolgálják tartalmi fejtegetéseit.”

2. TELEKI LÁSZLÓ HALADÓ KÖZJOGI NÉZETEI (AZ ORSZÁGGYŰLÉSI BESZÉDEI ALAPJÁN)

(...)

Teleki számtalanszor kifejtette nézeteit a népek szabadságával kapcsolatban; érvelt az abszolutisztikus kormányzás és a zsarnokság ellen. A felvilágosodás társadalomfilozófiai alapvetéseinek megfelelően a természetes szabadság elvére alapozta elméletét, így tagadta a totalitárius államhatalom létjogosultságát és figyelmeztetett, hogy a XIX. században már időszerűtlen minden önkényuralmi államhatalmi berendezkedés, mert a civilizált európai gondolkodás már túlhaladt azon. Azt, hogy mennyire voltak haladóak nézetei, nem érzékeltethetjük a hazai viszonyokra vonatkozó sérelmi, alkotmányvédő politikájával, hiszen ezt a rendi nacionalista gondolkodású közéleti szereplők is magukénak vallották. Teleki ideológiájának progresszív mivolta az idegen államok helyzetével kapcsolatos állásfoglalásaiban tükröződik leginkább. Így például a horvátok nemzeti függetlenségi törekvéseit is tiszteletben tartotta, illetve az észak-itáliai

egységmozgalom ideológiáját is támogatta a kormány politikájával szemben. Azt vallotta, hogy egy nép csak olyan módon lehet igazán szabad, ha más népeknek is megadja szabadságát, és nem kényszeríti rá akaratát azokra. Például az 1848. augusztus 3-án a képviselőházi ülésen tartott beszédében elégedetten nyugtázta, hogy a magyar kormány szövetséget kíván kötni a Német Szövetséggel, amely az ő meggyőződése szerint a helyes és haladó utat képviselte. „Lejárt az idő, amikor a szuverének¹ juhokul tekintettek a népeket, nyájakra osztották fel, hogy rajtok könnyebben zsarnokoskodhassanak. Minden német és osztrák hazafi csak örülhet az egyesülésnek, aki ellene dolgozik, az áruló.”² – fejtette ki álláspontját a német fejedelemségek majdani egyesülésére utalva.

Ahogy a kor ellenzékének, úgy Teleki közjogi gondolkodásának is alapja az alkotmányosság védelme volt; részben rendi örökségnek is tekinthető nála az a különös „misztérium”, amely körbelengte az ősi alkotmányt, a nemzet törvényeinek tiszteletét, melyet Horváth Zoltán „jog-fétisként” említ több esetben is. Bizonyossággal elmondható, hogy az alkotmány tiszteletben tartásának és visszaállításának követelését Teleki politikai működésének első éveiben természetsszerűleg magáévá tette mint ellenzéki képviselő, azonban ahogy egyre inkább a radikális liberális nézetek irányába mozdult el, ez az igény a nemzet szabadságjogának alapjává vált nála. Sérelmi politikáját is az abszolutisztikus kormányzás tagadása és ellenzése határozta meg. „Mi az alkotmány?” – tette fel a kérdést egyik, 1837-es diétai felszólalásában. „Hasonlíthatnám azt, egy meredten, de gyengén álló csontvázhoz, mely minden szél által könnyen ledöthető [ledönthető]: egyedül a nemzettől kölcsönzi minden erejét, csak a nép szelleme lehelhet abba némű életet”³ – adta meg rá a választ. Teleki hazánk alkotmányos sérelmeinek két fontos elemét emelte ki gyakran: az egyik az ország integritásának kérdése, (vagyis az unió Erdéllyel), a másik pedig a nyelv kérdése (ez főként az erdélyi viszonyokra vonatkozik). Úgy tartotta: „minden nemzet polgári életének leglényegesebb feltétele, melly nélkül sem alkotmány, sem törvény állandó nem lehet, az ország [területi] épségének fenntartása.”⁴ Erdély és Magyarország egyesülése – mint vallotta – kölcsönös igény, hiszen az elszakított, „testvér” a vallási türelem megvalósítását, „ajándékozna az anyaországnak, ez pedig tökéletesebb alkotmányt, függetlenebb országgyűlési rendszert és „az adókróli szabad rendelkezést” valósítaná meg Erdély számára.”⁵ A törvények magyar nyelven történő szerkesztéséről az volt a véleménye, hogy minden nemzet „természeti joga” törvényeit azon a nyelven írni, amelyen az ott élő polgárok a legjobban beszélnek, és ez a jog felette áll minden más szabályozásnak.

Teleki számos országgyűlési beszédében megnyilvánuló elvi állásfoglalásából tisztán kirajzolódik a modern parlamentarizmus rendszerének eszményképe és tervezete. Míg más kérdésköröket illetően megfigyelhető egy érési folyamat ideológiájának tekin-

1 A szuverén szó itt hűbérurat jelent.

2 Közli: Lengyel Tamás im. 49. Eredeti lelőhely: Főrendi Napló, 1847-48. I. 34-35.

3 TLVM I. 320.

4 TLVM I. 333.

5 A gondolatmenet az 1838. márciusi beszédében található. Lásd: TLVM I. 332-334.

terében, addig ez esetben nem beszélhetünk jelentősebb változásról. Nem szükséges túlságosan mély elemzés ahhoz, hogy lássuk a hatalmi ágak megosztásának felvilágosult eszmei hatását közjogi gondolkodásában, hiszen például az 1837. május 24-i beszédében is világosan kifejtette az egyes államhatalmi szervek alkotmányos szerepét: a fejedelem, tehát az uralkodó a közmegegyezéssel hozott törvény megbízottja, míg az országgyűlés, vagyis a törvényhozó testület ezen törvények őre.⁶ A bírói hatalom szerepére azonban nem tért ki részletesen egyszer sem. Egy későbbi, 1848-as beszédében, melyről már szóltam korábban, a képviselők napidíja melletti legfőbb érve az volt, hogy a honatyák díjazása a legfőbb eszköze a független képviseleti rendszer megteremtésének. Látjuk, ez a megnyilatkozás is a felvilágosult, modern politikai eszmék minél tisztább érvényesülését célozta. (Teleki többször említette a „nemzeti képviselet” meghatározást, amely alatt a népképviseleti rendszert értette.) Az egészséges, alkotmányos parlamentáris gyakorlat meghonosításáért nem egyszer síkra szállt: az alkotmányos szervek szerepének meghatározása mellett kiemelten foglalkozott az országgyűlés működésével és rendjével, ezen belül is főként a felirat szerepével. Az 1837. évi diétán elmondott beszédében kifejtette, hogy a felirat az egyetlen alkotmányos eszköz az országgyűlés sérelmeinek és a nemzet szükségének közvetítésére. Ez az alapvetés, amely oly magától értetődőnek tűnik, és évszázados múltra visszatekintő gyakorlattal rendelkezik, nem volt teljesen egyértelmű a korban, hiszen az abszolutisztikus államhatalom nem alkalmazta ezt a bevett országgyűlési gyakorlatot, ezzel kiiktatva a diéta törvényalkotói, javaslati szerepét. Teleki a népképviseleti országgyűlés működésében fontosnak tartotta azt az elvet is, hogy a mindenkori kormányzat tartsa szem előtt a nemzet közvéleményét és cselekedjen annak megfelelően, viszont hogy ha a választások során mégis olyan parlamenti többség alakulna ki, amelynek munkája „az összes nép véleményével ellentétben áll”, akkor a mindenkori uralkodónak jogában áll felosztatni az országgyűlést és új választást kiírni.⁷ Hasonlóan felvilágosult nézeteket vallott az országgyűlési nyilvánosság kérdésében is, amelyben hazai tapasztalatok híján a nyugat-európai mintát említette. Legfőbb érve az Országgyűlési Napló létrehozására az volt, hogy „még forrón, még akkor, midőn a keblet, s elmét egyaránt ébreszti, minden polgár tetleg magáévá tehesse [az éppen aktuális diéta ügyeket].”⁸ Érdekes, nem mondta ki e gyakorlati megfontolásokat szem előtt tartó kezdeményezés ideológiai hátterét, de tudjuk, e mögött a modern népképviseleti eszme megvalósításának igénye húzódik meg, vagyis ez azt jelenti, hogy a polgárok alapvető joga kell legyen, hogy értesüljenek a napi politikai döntésekről. 1843-ban (immár a pozsonyi országgyűlés főrendi tábláján) elmondott beszédében főként a konzervatívok kétségeit⁹ kívánta eloszlatni, hiszen

6 A gondolatmenetet lásd: TLVM I. 321.

7 Ezt a nézetét az 1848. júliusi beszédében, az olasz kérdésben elhangzott felszólalásában tárta nyilvánosság elé. Lásd: TLVM I. 434–440.

8 TLVM I. 403.

9 Ti.: a cenzúrázatlan országgyűlési újság kiadását hosszú évekig folytonosan megakadályozták a főrendi konzervatív képviselők.

ők sokszor azzal érveltek, hogy a célnak teljességgel megfelel a meglévő országgyűlési jegyzőkönyv is.¹⁰

A klasszikus reformkérdésekről elhangzott beszédeiben is tisztán megmutatkozott haladó nézetrendszere és polgári gondolkodásmódja, bár szükséges megjegyezni, hogy az ismert reformterveket az ellenzék vezetői dolgozták ki, így nem mondhatjuk el, hogy Teleki merőben újszerű követelésekkel állt volna elő ezen a téren. Ilyen „hagyományos”, az országgyűléseken rendszeresen előkerülő kérdés volt a közteherviselés, azaz az adóterhek kiterjesztése a nemességre. Ennek gondolata már az 1830-as években megjelent, főként Széchenyi munkásságának köszönhetően, de csak az 1840-es évek elejétől kezdtek el foglalkozni vele a képviselőházban. „[...] a haza fölvirulásának egyik legfőbb föltétele”¹¹ – mutatott rá Teleki a kérdés fontosságára. Szintén ebben a beszédében figyelmeztetett, hogy a szóban forgó tervezet „az aristrocratia lét – vagy nem lét kérdése”¹², továbbá hangsúlyozta, hogy a vita több, mint egyszerű pártkérdés vagy politikai játszma, ez erkölcsi kérdés, amely a döntéshozók nemzet iránti felelősségét fogja tükrözni. Több ízben kifejtette, hogy a fennálló rendi viszonyok gátolják „e hon fejlődését”, így szükséges a nemesek és nem nemesek közötti fal lebontása, mégpedig az arisztokráciának azzal a kezdeményezésével, hogy lemond rendi kiváltságainak egy részéről. Míg a nemesség azon része, amelyik elismerte e reformok szükségességét, de csupán saját gazdasági helyzete javításának érdekében, addig a haladó középnemesség gondolkodói, így Teleki is, a liberális eszmék jegyében ezt az átalakulást társadalmilag „igazságos” folyamatként értelmezték, hiszen míg széles rétegeknek kizárólag csak terhek jutottak az alkotmányból, addig egy szűk társadalmi csoport kiváltságos jogokat élvezett. Teleki úgy vélte, a XIX. század nagy feladata „azon közfalakat lebontani, melyeket ember és ember közt balítélet emel”. Ez a társadalmi szemlélet egyértelműen Wesselényi hatását mutatja. Emellett ebben a felismerésben érhető tetten a polgári átalakulást célzó, haladó, liberális társadalompolitika, mert hiszen előtte hosszú évszázadokig teljességgel evidens tényként tekintettek a társadalom egyenlőtlen és „igazságtalan” felosztására. Ez az új társadalompolitikai elmélet egy új nemzetértelmezéshez vezetett: immár a nem nemeseket kívánták a nemzettestbe beemelni¹³, vagy ahogyan Teleki fogalmazott: „[a cél az, hogy] nemzetünk nagy nemzetté alakuljon át: tehát én közösen kívánok adózni [a nem kiváltságos osztályokkal].”¹⁴

A fenti eszmékkel leginkább rokon az örökváltság kérdése, melynek lényege, hogy a jobbágy megválthatja egy összegben terheit. Eleinte az önkéntes örökváltság terve fogalmazódott meg, melynek értelmében a földesúr elfogadhatta vagy visszautasíthatta a jobbágy önmegváltási szándékát, majd az 1840-es évek első felében Kossuth tovább

10 Ezt nyilvánvaló demagógiának tekinthetjük, hiszen így akarták megakadályozni, hogy megvalósuljon egy újabb haladó reform.

11 TLVMI. 403.

12 Uo.

13 A konzervatív felfogás szerint ugyanis a magyar nemzete kizárólag a kiváltságos rendek alkotják.

14 TLVMI. 398.

gondolta a tervezetet, és javasolta, hogy legyen kötelező az örökváltság, így a terheket az állam térítené meg a földesúrnak. Azonban egyik kezdeményezést sem fogadta el az országgyűlés. Teleki mindvégig hangsúlyozta, hogy a reform mielőbbi megvalósítása, ami az úrbéri viszonyokból történő kibontakozást jelentené, az egész nemzet általános igénye. Fontos kiemelni, hogy ő nem csak a nemesi érdekek felől szemlélte a kérdést, hanem a jobbágyság szempontját is figyelembe vette.

Rendkívül izgalmas kérdés volt Ausztria és Magyarország kapcsolatának alakulása, mely rengeteg jogértelmezési és etikai vitát váltott ki a korban. Teleki többször leszögezte, hogy az Ausztriai-ház hazánkhoz való kapcsolatát tiszta perszónalunióra kell redukálni. Tehát a célja az volt, hogy „mi tökéletesen külön politikával, külön alkotmányval [sic!], külön jogokkal bíró ország legyünk, melynek Ausztriával semmi köze ne legyen, mint egy közös uralkodó.”¹⁵ A független magyar hadseregről mondott beszédében pedig már radikálisabb szakításra buzdított, és úgy vélekedett, hogy vagy van bátorsága Magyarországnak elszakadni és önálló hadsereget kiállítani, vagy nincs, de akkor „azt fogja Európa mondani: e nemzet nem érdemli meg, hogy szabad legyen.”¹⁶ Teleki úgy tekintette a kapcsolatot Ausztriával mint szövetséget a reakcióval, amelyet mindenképpen el kell kerülni, mert – mint fogalmazott – „ha a reakció győz, akkor alkotmányunk lesz talán, de azon nemzet, mely a maga hivatását, irányát nem tudta megérteni, az a nemzet, mely szabadságot hirdetett, de nem a szabadság érdekében cselekedett, ki fog a civilizált nemzetek sorából töröltetni.”¹⁷

Teleki szabadelvű politikai nézetei – a nemzetiségi kérdés mellett – leginkább a felekezeti szabadságról alkotott véleményében csúcsosodtak ki. Bár láttuk, célja mindig is a jogállamiság megteremtése volt, ebben a kérdésben úgy vélekedett, hogy a vallási meggyőződés felette áll mindennemű törvényi szabályozásnak. Mint mondta: „A szabad embernek legszabadabb része, szíve s elméje, szeretetének s hitének lakhelye. Mindenbe avathatja magát az alkotmányi legfelsőbb hatalom, mindenről rendelkezhetik a törvényhozás, s a fegyveres erő a legkeményebb szabályok, legterheesebb törvények szigorú megtartásáról biztosít, csupán két dologra nézve nincs alkotmány, nincs törvény, mert nincs engedelmesség, nincs módja a kényszerítésnek; ezért az alkotmánynak vallásról vagy éppen nem, vagy csak egyszer kellene határozni, a midőn azt, ti. a vallást minden megszorítástól, minden szabályoktól örökre felmentené.”¹⁸ Értelmezésében az egyén meggyőződési, lelkiismereti szabadsága odáig terjed, amíg másokra nem kívánja sajátját ráerőltetni, így a különböző meggyőződések békében létezhetnek egymás mellett. Vallási téren ennek úgy kell megvalósulnia – gondolta –, hogy mindenki a saját meggyőződése szerinti istent tisztelheti anélkül, hogy ez polgári jogait veszélyeztetné vagy bárminemű hátrányos megkülönböztetésben részesülne emiatt. Éppen ezért emelte fel szavát az 1843. évi országgyűlésen az ellen a XVII. században kelt, de

¹⁵ TLVM I. 435.

¹⁶ TLVM I. 447.

¹⁷ Közli: Lengyel Tamási: i.m., 48.

¹⁸ TLVM I. 335.

többször megújított törvény ellen, miszerint Horvátországban a római katolikus vallásúakon kívül senki ne birtokolhasson telket, ez a felekezeti megkülönböztetés ugyanis, a jogegyenlőség megvalósulása mellett, korlátozza a polgárok szabad költözését és adás-vételi tevékenységét. Mindezen elvek következetes alkalmazása mellett Teleki eljutott a katolikus egyház előjogainak megkérdőjelezéséig.¹⁹ Ez az elvi, ideológiai vita a gyakorlatban a reverzális²⁰ kapcsán jelentkezett, mivel a haladó ellenzék tarthatatlannak vélte ezt a rendelkezést, amely – mint általában a házasságra vonatkozó összes rendelkezés – nem volt állami törvénybe iktatva (a kánonjog szabályozta), de a katolikus egyház a kötelezvény aláírásának elmulasztása esetén nem adta össze a párt. Nem meglepő módon tehát a reverzális kérdése szinte minden reformországgyűlésen, napirenden volt, és legtöbbször Teleki László is felszólalt ennek kapcsán. Ő úgy értelmezte, hogy a reverzális egyfajta szerződés, azonban azt a szerződő felek kényszer hatására kötik meg, sőt nincs lehetőségük arra, hogy éljenek a peres eljárásokkor alkalmazott jogaikkal (védekezés fellebbezés, stb.), így ez az egész rendszer ellenkezik a jogállamiság alapvetéseivel. A jogegyenlőség megvalósítása mellett Teleki figyelembe vette, hogy milyen káros és romboló hatással lehet egy család életére a reverzális, ugyanis valamelyik félnek a saját meggyőződésével ellenkező módon kell nevelnie gyermekét. Nagyszerűen rámutatott kérdés lényegére, hogy ti. az egyház ezeket a nem elhanyagolható jelentőségű problémákat mind nem veszi figyelembe, és az ő céljuk csak az, hogy „a római catholica egyház papjai lelkeket szerezzenek.”²¹

Ezek után megállapítható, hogy Teleki László a diétai évek során kettős harcot folytatott: egyfelől küzdött az osztrák-barát kormány önkényuralma ellenében a jogállam megeremtéséért, ahol a döntések nem az aktuális politikai érdekeknek megfelelően, hanem az alkotmány és a törvények szellemében születnek, másfelől küzdött a rendi viszonyok ellen, azaz hogy a visszaállítani kívánt alkotmány ne a rendi viszonyokat tükrözze, hanem haladó, a demokratikus gondolkodásnak megfelelő alaptörvénye legyen hazánknak. Láttuk, hogy az országgyűlési felszólalások legnagyobb részében egy új közjogi rendszer meghonosításáért szállt síkra, ezen belül pedig kiemelten foglalkozott az országgyűlés alkotmányos gyakorlatával és kitüntetett figyelmet szentelt annak, hogy a jogalkotásban is maradéktalanul érvényesüljenek a felvilágosult szabadelvű eszmék (főként vallási téren).

19 Éppen ez az a kérdés, amelyben legélesebben elhatárolódik a liberális gondolkodás a konzervatívától (mind a mai napig), hiszen ez utóbbi úgy tekinti a katolikus egyházat mint államiségünk egyik alappillért, így elismeri annak kizárólagos hatalmát vallási téren.

20 A reverzális egy kényszerű kötelezvény volt, melynek értelmében a vegyes házasságokon belül az egyik félnek le kell mondania arról, hogy a születendő gyermek az ő felekezetéhez tartozzon.

21 TLVM I.371.

Részletek Sallay Zoltán OKTV-dolgozatából

Sallay Zoltán (12. c) földrajzból írt OKTV-dolgozatának címe:

Városfejlődés Magyarországon a második világháború után.

Teljes terjedelme az itt olvasható részletnek mintegy négyszerese.

AZ INFRASTRUKTÚRA FEJLŐDÉSE

Az infrastruktúra „a termelés folyamatosságát biztosító és a lakosság életkörülményeit javító műszaki létesítmények összessége” (Bora-Nemerkényi, 1999.). Esetünkben a lakosság életkörülményeit befolyásoló létesítményekről kell szólni, bár igazából nem lehet szétválasztani azokat a gazdaságot szolgáló infrastruktúrától. Három vizsgált településünk – nagyvárosok lévén – az országos átlaghoz képest jobban állnak az infrastruktúra tekintetében (például a közművesítettségét illetően). Azonban egyes területeken a meglévő létesítményeknek már az állagmegóvása is nagy anyagi teher az önkormányzatoknak (például az úthálózat esetében), így azok fejlesztését kigazdálkodni a költségvetésből igen nehéz feladat.

Az infrastruktúra része a hírközlés is. Ennek színvonala mai világunkban szinte létkérdés. Nagyvárosainkban az országos átlaghoz képest nagyon jó a helyzet: a telefonvonalak mellett már egyre több háztartásban van internet is, mely nélkül ma már nehéz boldogulni. A világháló terjedése az utóbbi időben felgyorsult. Ennek oka, hogy a világháló használatához szükséges műszaki háttér egyre kevesebb pénzből lehet biztosítani, s az internetszolgáltatók egymással versenyezve a szolgáltatás díjait is egyre kedvezőbbé teszik.

Lakóhelyünk tisztaságának fenntartásához szükség van a megfelelő szennyvízelvezetésre és annak kezelésére, illetve a kommunális hulladék elszállítására és elhelyezésére. Ezek nagyvárosaink legnagyobb részén már eddig is megoldott feladatok voltak. Néhány éve azonban megjelentek az utcán különböző színű nagy tárolók, melyek a szelektív hulladékgyűjtést szolgálják (szlogenjük: „Nem minden hulladék szemét!”). Ezt azért tartom fontosnak megemlíteni, mert ha nagy településeinken megszokottá, mindennaposá válik a hulladék szétválogatása, akkor nagy lépést teszünk környezetünk védelméért (ugyanis a hulladék tárolása és elégetése komoly környezetszennyezést okoz, a szétválogatott hulladékot azonban lehet újrahasznosítani). Ezért azonban minden embernek fáradságot nem kímélve tennie kell!

A továbbiakban az infrastruktúra egy kiemelt fontosságú tényezőjéről, a közlekedés feltételeiről szólok.

A KÖZLEKEDÉS FELTÉTELEI

A közlekedésnek nagyvárosainkban két nagy szintje van (melyek gyakran összekapcsolódnak): egyik a helyi közlekedés (azaz a városon belül történő mozgás), a másik a városon átmenő forgalom (ez esetben az utazás végcélja nem az adott városban van). Vidéki – főként kisebb – városaink esetében pedig meghatározó az országos (esetleg nemzetközi) jelentőségű utak – autópályák, autóutak, elsőrendű főutak, sőt vasúti fővonalak – közelsége is. Ezek általában nem érintik a városok (sűrűn) lakott területeit, de rendkívül fontosak a települések megközelíthetősége szempontjából (s ez gazdaságilag sem elhanyagolható tényező).

Az általam vizsgált nagyvárosok közlekedési szempontból rendkívül eltérőek. Ahogy a régi mondás tartja: „Minden út Rómába vezet.” Nos, ez hazánkban Budapestre igaz, mivel a főváros a kiindulópontja autópályáinknak, főútjainknak. Miskolc földrajzi helyzeténél fogva (az ország ÉK-i harmadában fekszik) eddig nem töltött be fontos szerepet a nemzetközi közlekedésben, ám december 2. óta a borsodi megyeszékhely is büszkélkedhet autópályával (M30), ezzel ténylegesen bekerült a nemzetközi „vérkeringésbe” (16. ábra).

Debrecen városa erre még várhat, ám a remények szerint már nem sokáig: 2006. november 30. a tervezett átadási ideje az M35-ös autópálya Görbeháza és Debrecen közti szakaszának. Ezzel a hajdúsági város „közelebb” kerül majd Budapesthez (és Ny-Európához). Szerencsés dolog, hogy hazánk e két nagyvárosa esetében is úgy épül(t) az autópálya, hogy annak nyomvonala elkerüli a városközpontokat, így az ott élőknek az új út által esetlegesen megnövekedő forgalom nem okoz kellemetlenséget; sőt az agglomeráció egyes útjait tehermentesíti is az autópálya. Meg kell jegyeznünk azonban, hogy mivel mindkét város regionális központ, már eddig is viszonylag jól meg lehetett őket közelíteni (3-as, illetve 4-es főúton), ám az autópálya kétségtelenül gyorsabb elérhetőséget biztosít számukra. Az előbbiekből látszik, hogy az autópálya-építés előtérbe kerülésével nagyvárosaink közlekedési helyzete sokat javult, hiszen így az egyes települések vonzóbbakká válnak a befektetők számára (például ipari parkok létrehozása a jó közlekedés miatt), s idegenforgalmi szempontból sem elhanyagolható, hogy milyen gyorsan juthat el az adott településre a turista.

Az autópályák témakörénél maradván: Budapest, központi helyzetéből adódóan, kénytelen nagy mértékű átmenő forgalmat elviselni, mivel a fővárost elkerülő körgyűrű

16. ábra

(M0) teljes megépítése még korántsem valósult meg. A meglévő szakaszai sem túl jók: kevesebb forgalmat képesek lebonyolítani, mint egy autópálya, s kevésbé biztonságosak (rengeteg itt a baleset). A legnagyobb probléma a körgyűrű továbbépítésével kapcsolatban, hogy a megépítendő szakaszok ellen tiltakoznak a tervezett nyomvonal közepében élők (félve a megnövekedő lég- és zajszennyezéstől- nem egyszer jogosan), illetve hogy a főváros földrajzi fekvése miatt a körgyűrű kivitelezése rendkívül költséges (északi Duna-híd megépítése szükséges; a Budai-hegységen/Pilisen átvezetés problematikája).

A „távolsági” közlekedés mellett a helyi közlekedés még fontosabb a városokban élők számára: a megfelelő úthálózat és a racionális közlekedésszervezés elősegítheti a városban élők gyors helyváltoztatását, ugyanakkor egy-egy problémás csomópont mindennapos gondokat okozhat az arra közlekedőknek. A mindennap ingázók számára egyaránt fontos a városba vezető utak milyensége és a helyi közlekedés.

Hétköznapi reggelente nagy forgalmi dugók alakul(hat)nak ki a városközpontba vezető utakon (ez főként fővárosi jelenség, de más nagyvárosok is szenvednek ettől). Ennek oka, hogy az úthálózat struktúrája általában több tíz évvel ezelőtt alakult ki a városokban. Akkor az utakat még kisebb forgalom számára tervezték, így azok nem tudják ellátni a mai szükségleteket (ma már az agglomerációból ingázók közül egyre többen használják az eredetileg csak helyi igények kielégítésére épített utakat). Ráadásul a legtöbb városban van történelmi városrész, melyet nem lehet (és nem is szabad!) átalakítani a mai közlekedési kívánalmaknak megfelelően. További probléma a parkolás, mivel a felszínen ennek komoly korlátai vannak (egyszerűen nincs hely rá). Parkolóházak építése legtöbbször nem lehetséges a belvárosi részekben (persze vannak kivételek: például a budapesti Szervita téren), így az egyetlen megoldás (az autósok számára) a mélygarázsok építése, mely ismét csak rendkívül nagy anyagi ráfordítással valósítható meg. Az igazi megoldás azonban nem ez, hanem a közlekedési és ingázási szokások megváltoztatása, a tömegközlekedés fejlesztése lenne. Erről Budapest példáján keresztül a következő alfejezetben írok.

Még egy, a közlekedés feltételeivel kapcsolatos téma maradt: ez a meglévő utak jellege és minősége. Itt egyrészt az utak burkoltságáról, másrészt azok állapotáról van szó. A három város közül természetesen Budapestnek a legsűrűbb az úthálózata (8,1 km út jut egy négyzetkilométerre), ezt követi Miskolc (2,2 km/km²), s Debrecen a „legritkább” (0,7 km/km²) a város nagy területéből kifolyólag. Ami az utak burkoltságát illeti, szinte hajszálpontosan ugyanannyi a burkolt utak aránya mindhárom városban (80%). Ez utóbbi érték nem túl magas, ám évről évre csökken a burkolatlan utak aránya. Az utak mennyisége elegendőnek mondható, minősége azonban nem jó, sőt Budapesten egyes helyeken kimondottan rossz.

A probléma az, hogy a fővárosi utak nagy részét a XX. század közepétől kb. a '90-es évekig bezárólag burkolták első ízben. Ezek az utak mára mind előregedtek, a folyamatos kátyúzás már nem elegendő a megfelelő színvonal fenntartásához. A felújítás az egyetlen megoldás, azonban erre nincs pénze sem a fővárosnak, sem a kerületi

önkormányzatoknak. Ezzel a témával gyakran foglalkozik a média (mind regionális, mind országos szinten), de ez ügyben előrelépés csak hosszabb távon várható (10-20 év múlva), az erre fordítandó költségek növelésével. Amit mi, „átlagemberek” tehetünk, az a kátyúk figyelése és kikerülése, s azok bejelentése az illetékeseknél (így segítve a halaszthatatlan javítások elvégzését; sőt: nagyobb lakossági kezdeményezésre akár hamarabb meg is valósulhat az útburkolat cseréje). Személyes véleményem szerint az utak romlásában három tényező együttesen játszik közre: az útépítéskor használt aszfalt nem kielégítő minősége (ez talán az egyes komponensek rossz arányának tudható be); a hazánkban tapasztalható viszonylag nagy téli-nyári hőingás (hozzávéve a téli útszózást, mely ugyancsak károsítja az utakat); és a nagy mértékű forgalom, melyből a nagyteherautók útrongáló tevékenysége (nyomvályúsodás) emelendő ki.

TÖMEGKÖZLEKEDÉS

A tömegközlekedés fontossága városainkban egyre nagyobb lesz, mivel a használatban levő autók száma nem csökken, s gyakorlatilag állandósultak a reggeli és délutáni dugók. Erre megoldást csak a tömegközlekedés térhódítása jelenthet. A továbbiakban Budapest tömegközlekedési helyzetéről szólok röviden.

A fővárosi tömegközlekedés alapját a metróvonalak jelentik. A felszíni közlekedésben részt vevő járatok nagy része metróállomásokhoz szállítja az utasokat (ún. ráhordó vonalak). Ennek oka, hogy a metró a közlekedés többi résztvevőjétől függetlenül halad, így ez a leggyorsabb, legkiszámíthatóbb közlekedési eszköz. Nem befolyásolja forgalmát az időjárás sem. Ezek alapján kimondhatjuk, hogy a legfontosabb a metróhálózat fejlesztése. A meglévő 3 vonal ma már nem elegendő a városnak, újabakra, illetve a meglévők meghosszabbítására lenne szükség. A hálózat bővítését azonban gátolja annak nagy anyagi vonzata, illetve Budapest földrajzi adottságai: a budai oldalon vagy nem lehetséges a metróépítés a természeti értékek (gyógyvizek, barlangok) védelme miatt, vagy a domborzati viszonyok jelentősen megdrágítanák azt. A tervbe vett 4-es metró tehát szükséges a fővárosnak, azonban annak nyomvonala a szakértők körében vitatott, épp az előbb okok miatt (például a tervezett Szt. Gellért téri megálló esetében). A metróhálózat bővítése tehát a tervek között szerepel, de megvalósítása (főként) anyagi nehézségekbe ütközik. Ezért is lenne fontos a meglévő villamos- és HÉV-hálózat fejlesztése, karbantartása, mert ezeknek a kötöttpályás közlekedési eszközöknek is nagy jövőjük van a fővárosi közlekedésben, mert nagyrészt ezeket sem érintik a közúti torlódások. Budapesten mégis az autóbusz- és trolibusz közlekedés van túlsúlyban (a viszonylatok és szállított utasok számát tekintve egyaránt), mégsem ezek a leghatékonyabb közlekedési eszközök a fővárosban, mivel gyakran kerülnek dugóba (sokszor a meglévő buszsávok ellenére!), s előfordul, hogy menet közben meg-

hibásodásodnak a járművek (17. ábra). Vitathatatlan előnye azonban a buszoknak az alacsonyabb üzembehelyezési költség (nem kell pályát építeni, olcsóbb a jármű, mint egy villamos-, vagy metrószerelvény) és az, hogy a nehezen elérhető helyeket is meg lehet vele közelíteni (pl.: a budai oldalon, ahol sok a szűk utca, illetve olyan út, mely nem bírná el egy nagyobb jármű terhelését – ezért jár kis méretű és kis tömegű busz a budai Várban). A budapesti közlekedést színesíti a fogaskerekű, illetve a turisztikai szempontból fontos sikló, libegő és gyermekvasút.

Az ingázók szempontjából fontosak az elővárosi vonat- és buszjáratok, ezeket fejlesztve vonzóvá lehetne tenni a tömegközlekedést az agglomerációban élők mind nagyobb rétegei számára. Emellett meg kell említeni, hogy kevés az ún. P+R parkoló¹ a peremterületeken: ha ezekből több lenne a metróvonalak végállomásain, a HÉV-, vagy MÁV állomásokon, akkor talán többen vennék igénybe ezt a lehetőséget (ezáltal gyorsulna a közúti forgalom is, mely a buszközlekedés hatékonyságára lenne jó hatással).

A városi forgalomban még két fontos tényezőről kell szót ejteni: a gyalogos és kerékpáros közlekedésről. A főváros nagy térbeli kiterjedése miatt nagyon kevés azok száma, akik kizárólag gyalogosan érik el reggelente munkahelyüket, de sok esetben meglepően hasznos ez a közlekedési mód, főleg olyan helyeken, ahol az autós közlekedés valamilyen okból nem lehetséges (pl.: Belváros: sok egyirányú utca; budai oldal: a „hegyekben” lépcsők).

A városban élők gyakran nem utaznak többet 10 km-nél. Ekkora távolságot szinte erőfeszítés nélkül lehet megtenni kerékpárral, s a csúcsforgalomban veszteglő autóknál gyorsabban érhetünk így munkahelyünkre. Mivel a kerékpár „háztól házig” visz, ezért a tömegközlekedési járműveknél is előnyösebb lehet így közlekedni. A kerékpározás közlekedés feltételei azonban kimondottan rosszak Budapesten. A nagy forgalom miatt bátorság, mi több elszántság kell a közúti pedálozáshoz (a nem megfelelő közlekedési morál következtében); a járdán való haladás pedig zavarja a gyalogosokat (s a gyalogosok a kerékpárost) és emellett elvész a kerékpár gyorsasága is. A legoptimálisabb megoldáshoz, a kerékpárúton történő közlekedéshez pedig nincsenek meg a feltételek (keves a kerékpárút, s a meglévők is sokszor ésszerűtlen nyomvonalon haladnak, illetve veszélyes közlekedési helyzeteket teremtenek). Mindezek ellenére lassan nő a kerékpárral munkába járók száma (ma Budapesten kb. 50000 ember ül nyeregbe egy átlagos napon). Ennek az alternatív közlekedési lehetőségnek az előnyeit nap, mint nap személyesen tapasztalom, így bátran kijelenthetem: ez a leghatékonyabb közlekedési eszköz a városban.

(...)

1 A P+R rendszer lényege, hogy az elővárosi tömegközlekedési csomópontokon (jórészt a kötöttpályás közlekedési eszközök állomásain) nagy befogadóképességű parkolókat hoznak létre. Az ingázók idáig autóval gyorsan eljuthatnak, s innen- elkerülve a centrum felé kialakuló közlekedési dugót- tömegközlekedve gyorsan elérhetik úti céljukat.

ISKOLATÖRTÉNETI EMLÉKEK

Iskolánk tanszabcsula 60 évvcl czelótt

Búcsú Dr. Körner Miklósnétól (1918–2005)

Körner Miklósné 1960-tól 1991-ig tanított a Trefortban.

2005 tavaszán – éppen a nyugdíjas kollégáink számára rendezett találkozó előtti napon – elköltözött ebből a világból. Az alábbiakban iskolánk tíz éven át volt igazgatója, és Éva néninek harminc éven át volt kollégája emlékező sorait olvashatjuk.

Dr. Körner Miklósné kémia-fizika-matematika szakos középiskolai tanár három évtizeden át volt a Trefort utcai egyetemi gyakorlóiskola vezetőtanára. Kimagasló pedagógusszemélyiség, egyike azoknak, akik az 1960-as évek kezdetétől újrateremtették a hajdani „Minta” országos szellemi rangját, az Eötvös József majd a Trefort Ágoston által kezdeményezett és a Kármán Mór által kidolgozott gyakorlóiskolai modellt: az értékörzés és a megújulás harmóniájára építő tanítást és gyakorlati tanárképzést. Rangos kitüntetések jelzik munkájának az iskolán túlható elismerését: „Kiváló tanár”, Apáczai-díj, „Trefort Ágoston Emléke”-díj.

A fenti mondatok tárgyilagos lexikonadatként megállhatnak a helyüket. E sorok írója azonban tanárjelöltként, pályakezdő- majd vezetőtanárként, tíz éven át pedig mint az iskola igazgatója lehetett kollégája, idővel talán barátja is Körner Évának. Ezért a rá való emlékezés nem fér össze a csupasz tárgyyszerűség hűvösével. A megidézett ember „szellemujja” – Arany Jánostól tanultuk – közbeint, és különös vágyat ébreszt azokban, akik valóban ismerték őt: „múlass velem soká, szelíd emlékezet”. Soká és felejtés nélkül. Mert Körner Éva élete sok, nagyon is sok magunkhoz szelídíteni valót hagyott ránk: a sorssá vált élet példáját, a történelemmel szembesülő, a csapásokkal megküzdő ember alakját. Ez sugárzott át egész tanári lényén. Ezért vetünk rövid pillantást a majd évszázadnyi személyes életidőre is.

Az első világháború utolsó esztendejében született, szinte napra egy időben azzal, hogy édesapja elesett a fronton. Ők ketten soha nem találkoztak. A hősi halott katonatiszt gyermeke aztán – jóllehet diplomát még szerezhetett – kiváló eredményei ellenére pályakezdőként már nem juthatott álláshoz. „À la cherche...”, új világháború, gettó, füstté vált első szerelem. „Oly korban éltem...” – mondhatta volna, ám sohasem emlegette fel. Újrakezdés, család, két gyermek, korai özvegység. Az értelmiségi lét küszködései. Ezt sem panaszkolta föl. Ehelyett: anyaság és munka, ezt láttuk tőle, a tanulva tanítást, a tanítva nevelést – több mint 40 éven át.

Trefort utca: diákgenerációk sokasága, tanárjelöltek serege volt tanúja Éva néni legendás kémiaóráinak, az érdekfeszítő szakköröknek, a versenyre edző nyári heteknek. És eközben mindannyian részesei lettek a szigorúan fegyelmezett gondolkodásnak, a belső és a külső rend megteremtésének is. Országos rangra emelte iskoláját a diákversenyzők nevelésében, s egyik első megalapozója volt Magyarország sikereinek a

nemzetközi kémiai diákolimpiákon. Ezért kell – legalább halála után – helyet kapnia az iskolai emlékezetben? Igen, ezért is. Ám még inkább azért, ami adatokban sosem rögzíthető. A szóért – „Gyerekem!” – amivel küszködő diákjai felé fordult, a tapintatos törődéssel átbeszélgetett délutánokért; a pontos mozdulatért, amellyel helyére tette a méragszekrény kulcsát; az ámuló öröméért, ahogyan egy szép versmondást követett egy érettségi vizsgán; és szeme sarkában a bujdokló mosolyért, ha megzendült az iskolai kórus: „Én Istenem, adjál szállást...”

Itt e világon maga csinált szállást magának, a lelkekben. Talán jelképes, hogy temetésén egy másik gyakorlóiskola tanára vett tőle búcsút, az a kolléga is az ő tanárjelöltje volt. Körner Miklósné kemény örökséget hagyott iskolájára s mindazokra, akik ismeretlenül is tudomást vesznek, szereznek róla: a tiszta szembenézés erejét és az emelkedettség emberi képességét.

HONTI MÁRIA

(1962-től 1992-ig volt az iskola tanára)

Ballagás a Trefort utcában 40 évvel ezelőtt

Lax Péter Abel-díjat kapott

A következő írással Lax Péter magyar származású amerikai matematikust köszöntjük abból az alkalomból, hogy 2005-ben elnyerte a matematikusok Nobel-díjaként számontartott Abel-díjat. Lax Péter 1936-tól 1941-ig iskolánk, az akkori Mintagimnázium tanulója volt.

Lax D. Péter 1926-ban született. 1941-ben szüleivel együtt elhagyta Magyarországot, és New Yorkban telepedett le. Híre azonban megelőzte őt; a csodagyereknek tartott ifjú matematikusról legendákat meséltek. Idehaza Péter Rózsa, Turán Pál, König Dénes voltak a tanárai, kint pedig Erdős Pál foglalkozott vele nagy szeretettel. Erdős 1943-ban írt egy cikket, melynek lábjegyzetében szerepelt, hogy az egyik tétel bizonyítása egy tizenhét éves magyar fiatalembertől, Lax Pétertől származik.

A negyvenes években Lax Los Alamosban dolgozott Kemény Jánossal, a Basic-programozási nyelv megteremtőjével, és Neumann Jánossal, a világhírű matematikussal. Neumann János a második világháború alatt az amerikai katonaság szakértője volt, a hadsereg számára bombák lökéshullámaival foglalkozott. E lökéshullámok tanulmányozása az atombomba kifejlesztéséhez volt kíváncsi, minthogy a bomba működéséhez megfelelő időben és időzítéssel kell a robbanóanyagot működésbe hozni, és a radioaktív tölteteket egymáshoz illeszteni. A bombák lökéshullámaikat parciális differenciálegyenletek írják le. Az ilyen egyenletek megoldását emberi aggyal csak rendkívül hosszú idő alatt lehetne megoldani. Ezért volt szükség az első nagy teljesítményű, modern számítógépek kifejlesztésére, amelyben Neumann János és csapata az élen járt. Los Alamosban „a szellemi vezető Neumann János volt, akinek határozott elképzelése volt a számítástechnika szerepéről a tudományban és a technológiában egyaránt.” – így emlékezett vissza Lax Péter pályája kezdetére és legfőbb mentorára. A Los Alamosban megkezdett munkát folytatta később is: a New York-i Egyetemen elméleti és egyben alkalmazott matematikusként dolgozott. Maga is a hullámszerű mozgásokat leíró sokváltozós differenciálegyenletek és az egyensúlyi rendszerekhez kapcsolódó elliptikus egyenletek kutatója lett, és már az Abel-díj előtt is számos kitüntetésben részesült. Az USA Nemzeti Tudományos Díja mellett Wolf-díjat, Lester R. Ford-díjat, Wiener-díjat és magyar Semmelweis-díjat is kapott.

Az Abel-díjat a tudós tavasszal vehette át. A díj indoklása a parciális differenciálegyenletek elméletében és annak alkalmazásaiban elért alapvető eredményeit, valamint a megoldások numerikus kiszámolását emeli ki. „Vannak gondolataim, amelyek talán vezetnek valamire” – nyilatkozta Lax Péter nemrégiben, amikor egy újságíró a folytatásról kérdezte a matematikust.

Gratulálunk az Abel-díjhoz, és jó egészséget, sok erőt kívánunk Lax Péternek az újabb tervek megvalósításához!

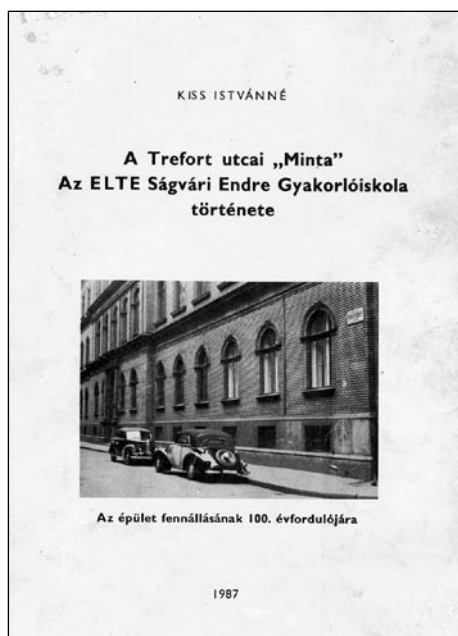
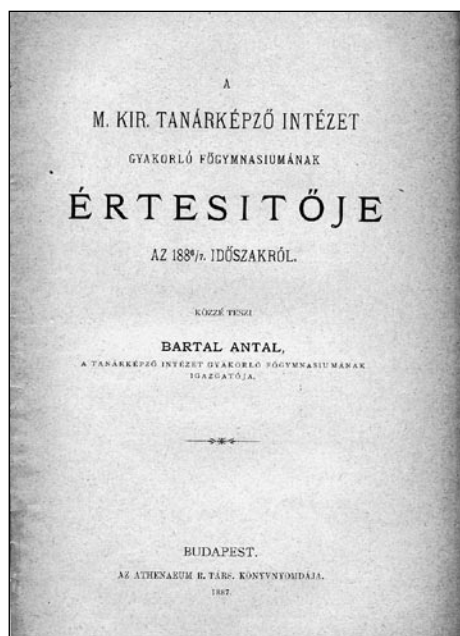
JUHÁSNÉ HORVÁTH KATALIN

Legalább 25 éven keresztül iskolánkban tanítottak

Az alábbiakban iskolánk azon egykori vagy mai tanárainak nevét olvashatjuk (a belépés sorrendjében), akik legalább 25 éven át tanítottak a Trefortban az intézmény 1872-es megalapításától 2005-ig. Azon tanárok, akik neve mellett csak a kezdőév van feltüntetve, a következő – a 2005/2006-os – tanévben is oktató-nevelő munkát végeznek az iskolában.

dr. Kármán Mór	magyar, latin, görög, német	1872–1899	27
dr. Staub Móric	természetföldrajz - földrajz	1872–1904	32
dr. Geréb József	latin, görög	1895–1921	26
Szűjártó Miklós	matematika, fizika	1898–1925	27
Pályi Sándor	természetrajz, földrajz	1904–1929	25
Kármán Ferenc	matematika, fizika	1907–1934	27
dr. Császár Ernő	magyar, latin	1911–1937	26
Schidella István	történelem, latin	1920–1946	26
dr. Makay Gusztáv	magyar - francia	1941–1974	33
dr. Nagy Ferenc	latin	1941–1976	35
Szemkeő Gáspárné	orosz	1952–1979	27
Bíró Béláné	matematika	1955–1982	27
dr. Süpek Ottóné	biológia	1955–1986	31
Székely Tiborné	ének, karvezetés	1955–1990	35
Stéger Hajnal	magyar - történelem	1955–1992	37
Keresztúri Gyuláné	testnevelés	1956–1995	39
Páger Sándorné	történelem, földrajz, technika	1959–1986	27
Révész Gáborné	pedagógia	1959–1987	28
Teleki László	magyar, könyvtár	1959–1988	29
Reményi Gusztávné	matematika	1959–1990	31
Kiss Istvánné	történelem	1959–1993	34
Nyárasdy János	fizika	1960–1976	26
dr. Körner Miklósné	kémia	1960–1991	31
Honti Mária	magyar, történelem	1962–1992	30

Gyapjas Ferencné	matematika	1962–1993	31
Glatz János	testnevelés	1966–	39
Varga Lászlóné	fizika	1966–	39
Eiben Ottóné	tanító	1966–1997	31
Vörös László	történelem	1967–2005	38
Szilárd Gábor	matematika	1972–	33
Gömbösné Csabay Annamária	testnevelés	1975–	30
Szászné Heszlényi Judit	biológia - kémia	1975–	30
Gombos Éva	matematika	1977–	28
Kovács Károly	matematika	1978–	27
dr. Tasnádi Péterné	fizika	1978–2003	25
Vörös Lászlóné	biológia, földrajz	1978–2005	27
Kovács Ágnes	magyar, francia	1979–	26

Reményi Gusztávné Rátz Tanár Úr díjas

Az alábbi cikk a Népszabadság 2004. december 16-i számában jelent meg „Nem kellett neki az ötös” címmel abból az alkalomból, hogy Reményi Kati néni, iskolánk egykori matematika szakos vezetőtanára Rátz Tanár Úr díjban részesült

Varjú Anikó vagyok. Csak gratulálni szeretnék az elismeréshez, drága Kata néni! Tet-szik még emlékezni rám? 1957-ben érettségiztem. – Hogyne emlékeznék – válaszolja a mosolygós tanárnő. Gyakran cseng a telefon Reményi Gusztávnál és feleségénél, a Villányi úti lakásban. Hol egy atomfizikus, hol egy matematikus, hol egy kutató. Svédországból, Franciaországból, elvétele Budapestről. Mindenkire név szerint emlé-keznek.

Tóth Kata Orosházán született, ahol gyerekként mindig tanárost játszott. Ültek a fiúk a vizesárok partján, ő pedig tanított. – Világéletemben tanár szerettem volna lenni – mondja –, bár nem volt pedagógus a családukban. Bezzeg az uraméban mindenki az, igazi pedagógus dinasztia.

Legszívesebben a Csalogány utcai tanítóképzőre emlékezik. – Az én időmben rang volt tanítóképzőbe járni, ma már nem mennek oda a jobbak – meséli.

Reményi Gusztáv a Zeneakadémia énektanárképzős hallgatója matematikát ment tanulni Szegedre. Ott találkoztak, és Szegedről már együtt mentek a háború után Orosházára tanítani. Azután jött Szarvas, majd Nyíregyháza. Akkor már Reményi Gusztávné határozott úgy, hogy matematika szakra jelentkezik az ELTE-re, ahol később matematika- és ábrázológeometria-szakos diplomát szerzett. – Boldog vagyok, hogy arra csábított a férjem, tanuljak matematikát. Gyönyörű dolog – mondja.

Tizenkét év után került vezető tanárnak az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóisko-lába.

– Sok mindent köszönhetek a Trefort vezetőinek, akik nem ragaszkodtak a hivatalos tantervhez. Csak az eredmény számított. A reformtörekvések érintették mind a tananyagot, mind a módszert. Újdonság volt a halmazelmélet, a logika, a kombinatorika, a valószínűség-számítás, a függvények, az egyenlőtlenségek. Ami a módszert illeti, fejleszteni kezdtük az absztrakciót, és szerepet kapott az önálló munka – meséli.

– Száz évvel ezelőtt azzal csábították az egyetemeket a hallgatóságot, hogy náluk még osztani is meg lehet tanulni. Azóta felgyorsult a világ – veti közbe a tanár úr. – Mi gondolkodásmódot akartunk tanítani, és nem az volt a célunk, hogy minden tanítvá-nyunkból matematikus legyen.

A tanárnő máris rajzol. Erdei manó és egy számegyenes, veréblábak, verébféjek, prímsszámok, valószínűség-számítás táblázattal. Együtt gondolkodunk. A pedagógus újra elemében van.

– A manóért majd megőrültek a kisebb gyerekek – nevet. – A tanárt is lelkesíti, ha látja, hogy a gyerek örül, és van sikerélménye.

A tanárnő huszonöt évig rendszeresen tartott bemutatóórákat. – Nem is olyan könnyű ez a kirakatlét, állandóan készenlétben állni. Ezeket az órákat akkoriban még egyetemi tanárok is látogatták. Arra tanítottam a tanárjelöltjeimet, hogy mindenki alakítsa ki a saját egyéniségét. Azért ők is folyamatosan alakítottak engem. Később nagy élmény volt, amikor együtt taníthattam velük – mosolyog kedvesen.

– Egy külföldi tanároknak tartott bemutatóórán Gyöngy István nevű tanítványom – aki azóta Edinburghban matematikaprofesszor – kitalált egy teljesen új megoldási módot. Akartam adni neki egy ötöst, erre ő azt válaszolta, hogy nem azért csinálta, köszöni szépen, neki nem kell. Sokfélék a gyerekek.

– Az órák jó hangulatban teltek. Bárki közbeszólhatott, egymásnak is magyarázhattak a gyerekek. Akik egyetemre mentek, külön könyveket vettek, két hétig hagytam őket gondolkozni, utána megbeszéltük. Nálam érteni és nem bemagolni kellett a dolgokat. Hetvenévesen, kilencvenkettőben hagytam abba a tanítást, borzasztó érzés volt. Pár évig még tanítottam félállásban matematikatanítás-módszertant és elemi matematikát. Hiába voltak magántanítványaim, az egykori tanítványok gyerekei, az unokák, a katedrát semmi nem pótolja.

A RÁTZ TANÁR ÚR DÍJ

RÁTZ LÁSZLÓ (1863-1930) a Budapesti (Fasori) Evangélikus Gimnázium legendás hírű tanára volt. Kiváló matematikusokat, fizikusokat, kémikusokat nevelt. Az ő keze közül kerültek ki olyan kiválóságok, mint Neumann János matematikus, a „számítógép atyja” és a fizikai Nobel-díjas Wigner Jenő.

A négy évvel ezelőtt létrehozott Magyar Természettudományos Oktatásért Alapítvány kuratóriuma minden évben két matematika-, két fizika- és két kémia tanárnak ítéli oda a Ráetz Tanár Úr Díjat. Az anyagi és erkölcsi elismerést azok az általános- és középiskolai tanárok kapják, akik az alapítók tevékenységi területéhez kapcsolódóan, az úgynevezett reáltárgyak oktatásában és a tehetséges gyerekek felismerésében, támogatásában kiemelkedően sokat tettek tanári pályájuk során.

Részletek iskolánk 100 évvel ezelőtti évkönyvéből

Iskolánk – a 100 évvel ezelőtti Magyar Királyi Tanárképző-Intézeti Gyakorló Főgymnasium – mindig is élenjáró az oktatás különböző területein. Neves, tudós tanárai igazi szellemi műhellyé varázsolták az intézményt. A legkorszerűbb tudományos felfedezéseket, találmányokat ismertették meg a diákjaikkal, és törekedtek a legmodernebb taneszközöket használni. (A régi iskolai évkönyvekből megtudhatjuk, hogy a könyvtár és a szertárak évente milyen nagy összegeket fordíthattak új beszerzésekre. Az 1904/05-ös tanévben például 109.884 korona 63 fillérrel, az 1905/06-os tanévben pedig 113.639 korona 33 fillérrel gyarapodott az állomány. Összehasonlításképpen: akkoriban egy éves tanári fizetés a „Minta” gimnáziumban – vagyis nálunk – 4000 korona volt.)

Ám – és ez talán még fontosabb – a magas színvonalú szakoktatás mellett az intézmény pedagógiai szemlélete is mintaszerű volt. Jelen évkönyvünk 100 évvel ezelőtti elődjét, az 1905-ös Értesítőt lapozgatva képet alkothatunk erről a pedagógiáról. (A könyvtárban ma is eredetiben olvasható ez a kiadvány.)

Az iskola néhány oktatója 1905 őszén erdélyi kirándulást szervezett a diákok számára, akik közül sokan első alkalommal utaztak ilyen messzire. E nagyszabású tanulmányút célkitűzéseiről, bravúros és elegáns megszervezéséről, valamint hasznáról, különleges élményszerűségéről olvashatunk az alábbiakban (a korabeli helyesírásnak megfelelően).

IFJÚSÁGUNK TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSA 1905. SZEPTEMBER ELSŐ HETÉBEN

A szemléltetés ma már olyan lényeges eleme a tanításnak, hogy annak hasznáról a legelvontabb tantárgyaknál sem lehet lemondani. Legkevésbé nélkülözhető azonban a természettudományok körében. Itt aztán a képek és múzeumi tárgyak bemutatása, meg az iskolai kísérletezések sem elégségesek; a természetrajz tanítása elevenebbé lesz, ha a növendék nemcsak élő vagy szárított növényeket, nemcsak egy-egy darab kőzetet lát, hanem fölkeresi azok helyeit, látja összefüggését a környezettel, termelése s felhasználása módjait; a fizikát tanuló növendékben is mélyebb érdeklődést kelt a tárgy, ha alkalmat adunk neki, hogy nagyobb ipari telepeken, gyárakban közvetlen szemlélet útján győződjék meg a gépek szerkezetéről, működéséről és hasznáról. Ezért intézetünk különös gondot fordít arra, hogy a közvetlen szemléletnek e tanulságait már a tanítás alsó fokain is értékesítse; geometriai méréseket végzünk velük már az iskola épületében és udvarán, a csillagképeket a Gellért-hegyen, az időjárás mérő-eszközeit a meteorológiai intézetben

mutatjuk meg nekik; aztán földrajzi és természetrajzi kisebb tanulmányokra kivisszük őket a főváros határába és környékére, melynek szélei Tatáig, Esztergomig, Visegrádig és Vácig terjednek. Irodalmi, történelmi és művészettörténeti tanulmányaik kiegészítése végett a felsőbb osztályok növendékeit elvezetjük a fővárosi nagy könyvtárakba, múzeumokba, képtárakba s a történelmileg vagy művészetiileg érdekes emlékekhez.

Időnkint aztán felsőbb osztályok tanulóival több napra terjedő nagyobb kirándulásokat is teszünk; így vezettük őket 1895-ben Salgó-Tarjánba és vidékére, 1899-ben az Al-Dunára (Zimony-Belgrádtól Orsováig és Turn-Severinig), 1901-ben Felső-Magyarország történelmi és művészeti emlékekben gazdag vidékére (Kassa, Eperjes, Bártfa, Zboró, Lőcse, Kézsmárk, Körmöcbánya), 1903-ban meglátogattuk a Rákóczi-kor emlékeiből rendezett kassai történelmi kiállítást. De mindig itthon maradtunk hazánk területén. Az a meggyőződés vezetett t.i. bennünket, hogy a középiskolai ifjúságnak első sorban hazánk természeti szépségeit és emlékeit, termékeit és alkotásait kell megismernie, hogy megismerve annál jobban tudja becsülni és szeretni.*

Ez a meggyőződés indított arra bennünket, hogy ifjúságunkat elvezessük Magyarországot keleti Felföldjére, a bércei Erdély néhány nevezetes helyére is. Valamennyi kirándulásra hónapokig tartó előzetes munka után, mindent a legapróbb részletekig előkészítve indultunk, hogy az ifjúság minden úti akadály elhárításával és kellő ellátás biztosítása mellett egész figyelmét tanulmányozásra szentelhesse.

Milyen elragadtatással szemlélték a sok szép vidéket, milyen lelkes érdeklődést keltett bennük a sok tanulságos dolog, s milyen felejthetetlen benyomások közt nézegették a történelmileg emlékezetes várakat és épületeket: arról nemcsak maguk a tanulók tesznek évek múlva is tanúságot, hanem vezetőik is, kik örömmel látják az ifjú lélek őszinte megnyilatkozását, s jól eső érzéssel fogadják gyermeki ragaszkodásukat és hálájukat, midőn – legtöbbször ez lévén első nagyobb utazása – örvendezve szólnak a sok szép és hasznos látnivalóról.

A múlt év őszén szeptember első hetét használtuk fel arra a kirándulásra, melyre még boldogult társunk, dr. Staub Móric óhajtotta az ifjúságot vezetni, s melyet a tanári széken utóda, Pályi Sándor valósított meg. A nyolc napra tervezett s minden részletében apróra kidolgozott (és nyomtatva a szülők és tanulók kezébe adott) útiter

* Nagyon örvendünk, hogy a Vallás és Közoktatásügyi Minisztérium 1905. július 26-án 2472 eln. sz. a. kelt s az iskolai tanulmányi kirándulásokat szabályozó rendeletében legfőbb célul azt tűzvé ki, hogy a tanulókat helyi környezetükből kiragadva, a hazához és nemzethez emeljék fel, s a tárgyi okulás mellett a hazafias szellemet és a nemzeti érzést fejlesszék: a kirándulások körét szintén a „hazai földre korlátozza” s csak kivételesen, külön megokolás után engedi meg az idegen országokba való kirándulást. Ez a rendelet tehát – egyéb intézkedéseiben is – voltaképp azt foglalja szabályzatba, amit iskolánk, a fönntebbiekből kitűnőleg, évek óta elvszerűleg gyakorol.

az volt, hogy Nagyváradon, Kolozsváron, Tordán, Maros-Újváron, Gyulafehérváron, Vajda-Hunyadon át a kiránduló társaság lemegy Petrozsényig, s vissza Aradon át tér haza. A kirándulásban Pályi Sándor vezető tanár és Frank János, Schön Vilmos, Tomek János gyakorló-tanárok felügyelet alatt a két felső osztálynak következő tanulói vettek részt: a VI. osztályból Baumgarten Egon, Berczeller László, Cserna István, Del Medico Péter, Ferencz István, Hainiss Elemér, Polákovits György, Posgay József, Tóth László, a VIII. osztályból Bogyó István, Boncz Ferenc, Freudenberg Sándor, Hajnik Miklós, Koncsek Lajos, Müller Pál, Túry György, összesen húszan.

A kirándulásról a következőkben csak rövid áttekintést kívánunk nyújtani, részleteit s jelentős tanulságait maguk a kirándulásban résztvevő tanulók dolgozták fel.

Társaságunk 1905. szeptember 3-án (vasárnap) reggel, intézetünk igazgatójától és a fiaikat kikísérő szülőktől elbúcsúzva, a Keleti pályaudvarról induló gyorsvonattal kelt útra. Már a nagy Alföld rendkívül érdekelte növendékeinket, hiszen eddig a legtöbben csak leírásokból ismerték a délibábos pusztát. Első állomásunk Nagyváradon felül a révi őrház volt, hol kiszállva, a délutánt a nem rég fölfedezett révi cseppkőbarlang megtekintésére fordítottuk. A révi barlangnak már eddig feltárt része is nagy változatosságban mutatja be a víznek barlang-vájó és cseppkőépítő kettős munkáját. A kirándulásban résztvevő tanulók, akik közül még egy sem látott cseppkőbarlangot, nemcsak nagy élvezettel gyönyörködtek a révi barlangnak nagy gonddal épen tartott és őrzött egyes remek cseppkő-képződményeiben, hanem a helyszínen kapott magyarázatok alapján tiszta fogalmat is szereztek e természeti jelenségek keletkezéséről.

Az esteli gyorsvonattal tovább utaztak kirándulóink Kolozsvárra, ahol szeptember 4-én (hétfőn) a délelőttöt a város nevezetességeinek megtekintésére fordították. A városban tett körúton megnézték a régi nemzeti színházat, hazánk legrégebbi magyar színházat, a Bethlen-bástyát, az a mellett levő Mátyás korabeli csonka ref. templomot és a ref. Kollégiumot, Kolozsvárnak nevezetes kenyérpiacát, a Mátyás-téren a középkori építészet remekét a Szt.-Mihályról nevezett plébánia-templomot, amely Zsigmond király alatt 1396-1432-ig épült, a templom előtt álló Mátyás szobrot, a korán elhunyt Fadrusz remek alkotását, a Bánffy-házat az Óvár-téren, a régi zárdának, amely Kolozsvárnak talán legrégebbi épülete, szép restaurált részleteit és Mátyás király szülőházát.

A délelőtt nagy része az Erdélyi Kárpát-Egyesületnek a Mátyás király szülőházában elhelyezett erdélyi néprajzi múzeuma tanulmányozásával telt el. Tanulóink érdeklődését rendkívül lekötötte e múzeum gazdag gyűjteménye, melyet még érdekesebbé tettek az E. K. E. főtitkárának szakavatott és rendkívül vonzó magyarázatai, úgy, hogy növendékeink alig tudtak megválni a néprajzi gyűjteménytől, pedig sietnünk kellett, hogy a délelőtt folyamán még az egyetem épületében elhelyezett régészeti múzeumot is megtekinthessük.

Ebéd után öt kocsira szállva, a Tordai-hasadékhoz indultunk. Társaságunk azonban csak a hasadék bejárájáig juthatott el; innen nagy záporosó késztette visszatérésre. De azért nem vezett kárba a kirándulás. Maga, az Erdélyi-medencét jellemző vidéken

tett, több órai kocsi-út is tanulságos volt, útközben a kocsikról jól láthattuk a kisebb méretű, de hasonló Türi-hasadékot; az pedig, hogy a Tordai-hasadéknak legalább elejét láttuk, kárpótolta némileg a veszteséget, és a látottakból is szerezhető volt némi fogalom a hasadékról.

A Tordai-hasadéktól Tordára hajtottunk, ahol mint a város vendégei a fürdőven-déglőben szálltunk meg és másnap: szeptember 5-én (kedden) korán reggel a tordai sóstavak, ezek környékén a sós talaj flórája és a sóbányák képezték a tanulmány tárgyát. A tordai sóbányák régi eredetűek lévén, nem állanak a technika mai színvonalán és nyáron a munka is szünetel bennük. Ezért itt csak a sóbányákat és néhány érdekes specialitásukat, így a Rudolf-bányában hallható suhogást, a 17-szeres visszhangot, a Teréz-bánya megvilágítását (a bánya tetejéből spirálisan lecsurgatott és esés közben meggyúló ligroinnal) mutatták be a társaságunknak. A sófejtést, a só raktározását, szállítását a bányából és őrlését a mai kor követelményeinek teljesen megfelelő nagyszabású marosújvári bányákban láttuk délután. A tordai és marosújvári sóbányák megtekintése után még kedden este Gyulafehérvárra utaztunk, ahol szeptember 6-án (szerdán) délelőtt megnéztük a város nevezetességeit, nevezetesen: a III. Károly király által újra épített várat, annak szép kapuit, a székesegyházat, a székesegyház kincstárát, a Batthyány-könyvtárat, a könyvtár nagy ritkaságait (a gyulafehérvári verseket, a codex aureust stb.) és végül a mai Gyulafehérvár helyén állott Apulum romjainak feltáráskor gyűjtött római régiségeket tartalmazó múzeumot.

Délután tovább utazott társaságunk Vajda-Hunyadra, ahol még aznap megtekintettük a vasgyárat, a kohókat, láttuk a vas kiolvasztását érceiből, a salak lecsapolását és a megolvasztott vasnak mintákba öntését.

Szeptember 7-én csütörtökön korán reggel Vajda-Hunyad várában, hazánk e kiváló műemlékében gyönyörködtünk; délelőtt 9 órakor pedig az iparvasúttal Gyalárra utaztunk, az ottani vasércbányák tanulmányozására. A gyalári bányákban barna vasércet termelnek. E nagyméretű bányákban alkalmunk volt mind a belső, mind a külső művelést látni, valamint a bánya modern technikai felszereléseit megismerni.

A bánya megtekintése után este visszatért a társaság Vajda-Hunyadra. Ott meghálva szeptember 8-án (pénteken) hajnalban Piskin keresztül Petrozsénybe indultunk. Piskin az átszállással járó várakozást az állomás közelében levő és a piski hidnál 1849. február 9-én vívott győzelmes csata és az ott elesettek emlékére felállított Bem-emlék megtekintésére használtuk fel, elénekelve az emlékoszlop előtt a himnuszt.

A petrozsényi vonalon a távolban látható Retyezát kötötte le figyelmünket. Dél előtt 10 órakor megérkeztünk Petrozsénybe, ahol a főbányahivatalban Andreics János bányatanácsos igazgató úr rajzok és tervek bemutatása és a bányavidék geológiai gyűjteményének kapcsán részletesen ismertette a Zsil-völgyének geológiai viszonyait, a szén keletkezését, jelenlegi előfordulását. A tanulókkal a bányákba leszállani nem volt tanácsos, ezért az előadás után csak a Deák-bánya bejáró tárnáját és a szénosztályozót

tekintettük meg. Ebéd után, amelyet a bányagazgatóság tiszteletünkre adott, egész társaságunk kocsikra szállva, a Szurdokba, a Zsilnek az ország határán áttörő híres völgy szorosába hajtatott a víz munkájának e csodás alkotását megtekintendő.

Szeptember 9-én (szombaton) reggel útban Arad felé, félbeszakítottuk utunkat Boli-barlang állomáson, hogy gyönyörködjünk a Cetatye-Boli-barlang tág méreteiben és lássuk a barlangképződésnek egy másik nevezetes példáját. Kár, hogy a barlang el van hanyagolva, és nem járható be egész hosszában. A barlang megtekintése után tovább folyt az út Aradra, ahova este érkeztünk meg.

Szeptember 10-én (vasárnap) korán reggel a vértanúk kivégzése helyét megörökítő emlékoszlophoz és az aradi vár azon sáncárkához zarándokoltuk, ahol a vértanúk egy részét kivégezték. A vesztőhelyről visszatérve, a Lyceum megtekintése után megkoszorúztuk a szabadság-szobrot és Tóth László VI. osztályú tanulónk elszavalta Ábrányi Emilnek Az aradi tizenhárom című költeményét. Végül megtekintettük a gazdag aradi ereklye múzeumot és ezzel véget ért a nyolc napra tervezett, tapasztalatokban gazdag és sok örömet szerzett erdélyi tanulmányút. A déli személyvonat hozta haza kirándulóinkat. Este a Keleti pályaudvaron ott várt intézetünk igazgatója a szülőkkel, és nagy örömeikre szolgált, hogy a hosszú távollét után friss jókedvben és ép jó egészségben láthatták viszont a kis karavánt.

A kirándulásban résztvevő tanulókra oly mély benyomást tett a tanulságos és élvezetes tanulmányút, hogy még az úton elhatározták, hogy feldolgozzák és vetítéssel kapcsolatos előadásban bemutatják a tanártestületnek, szüleiknek és otthon maradt társaiknak a látottakat. Szavukat meg is tartották, buzgón készültek a bemutatásra és egy szombati estén, május 5-én egész tudományos estét rendeztek a következő programmal:

1. Freudenberg Sándor, VIII. o. t.: Az egész út leírása
2. Hainiss Elemér, VI. o. t.: A révi barlang
3. Cserna István, VI. o. t.: A tordai és a marosújvári sóbányák
4. Müller Pál, VIII. o. t.: Vajda-Hunyad vára.
5. Ferencz István, VI. o. t.: A vajdahunyadi vasgyár és a gyalári vasbánya.
6. Polákovits György, VI. o. t.: Petrozsény.
7. Tóth László, VI. o. t.: Arad.

Az 1. és 2. szám között Müller Pál (hegedűn) és Polákovits György (zongorán) székely és román népdalokat mutattak be.

Kirándulásunk azonban korántsem lett volna ily sikeres, ha tanulmányainkat meg nem könnyítik nemcsak egyes ügybuzgó urak, a bányagazgatóságoknak szakértő vezetői, a helyi hatóságok fejei és a testvérintézetek tanárai, hanem akik az egyes helyeken előzetes megkeresésünkre szíves készséggel fáradoztak a program előkészítésében, kiránduló társaságunk fogadásában, elszállásolásában és szakszerű vezetésében. Fáradásukért egyenkint Értesítőnk más helyén mondunk köszönetet.

Részletek a 90 évvel ezelőtti évkönyvből

Az 1914/1915-ös évkönyvünk nagy terjedelemben foglalkozik azzal, hogy a háború viszontagságos körülményei miként hatottak az iskolai oktatásra. Olvashatjuk benne az igen idős Ferenc Józsefnek a fiatalságához írt üzenetét, mely „Monarchiám kedves gyermekeihez” címmel szerepel az évkönyv első lapjain. Részletes áttekintést kapunk az iskolai életről, a tanárokról, tanárjelöltekről, tanulókról, osztályokról, a háborúban megsebesült vagy elhunyt tanárokról, diákokról és a tanév során feldolgozott tananyagról. Ez utóbbi igen érdekes a mai olvasók számára, különösen azoknak, akik – akár csak vázlatosan – össze tudják hasonlítani azt a mai tananyaggal.

Azokban az időkben a Magyar Királyi Tanárképző Intézeti Gyakorló-főgimnáziuma nyolc osztályos gimnázium volt, az I. osztály tehát a mai 5. osztálynak, a VIII. osztály pedig a mai 12. osztálynak felel meg. Az 1914/1915-ös tanévben magyarból, történelemből és mennyiségtanból (az ún. „rajzoló geometria” külön tantárgy volt) a következőkről tanul-
tak iskolánk növendékei.

TÖRTÉNELEM

V. osztály.

Vezető tanár: *Ujházy László*. Gyakorló tanárok: *dr. Hajnal István* és *dr. Vilner Ferencz*. Heti óraszám 3. Összes óraszám: 93.

Egyetemes történelem: Az ó-kor története.

A keleti népek kulturális és politikai történelmének ismertetése után a görögök őstörténelmének, műveltségük, állami és gazdasági életük általános fejlődésének tárgyalása. Az ion és dór államalakulás sajátos vonásai. Athén vezető szerepe a görögök kulturális életében és szabadságharcaiban. A hegemoniáért lefolyt küzdelmek és hatásuk a görög nemzeti élet megromlására. A makedon uralom és a hellenizmus.

A rómaiak történelméből Itália őstörténelme, a római királyság állami és vallási intézményeivel. A köztársasági Róma belső élete s a rendek küzdelmei, figyelemmel a görög analógiákra és a jogfejlődésre. Róma külső politikája és világhuralmának meg-
alapítása. A politikai, szociális és gazdasági ellentétekből származó polgárháborúk. A köztársaság bukása és a császárság meg-
alapítása. A császárság történelme a népvándorlásig.

Kézikönyv: *Ujházy, Egyetemes történelem I. Mika, Történelmi Olvasókönyv III.*

VI. osztály.

Előadó tanár: *dr. Szabó Dezső*. Heti óraszám: 3. Összes óraszám: 87.

A középkor története és az újkor történetéből: A reformáció és az ellenreformáció kora 1648-ig. Főszempont volt az állami, társadalmi és gazdasági élet fejlődésének megismerése.

Kézikönyv: Ujházy, Egyetemes történelem. II. Mika, Történelmi olvasókönyv. IV.

VII. osztály.

Vezető tanár: *dr. Szabó Dezső*. Gyakorló tanár: *Buday Károly*. Heti óraszám: 3. Összes óraszám: 97.

Az új-kor története 1648-tól napjainkig.

Kézikönyv: Ujházy: Egyetemes történelem III. Mika: Történelmi olvasókönyv V.

VIII. osztály.

Előadó tanár: *dr. Szabó Dezső*. Heti óraszám: 3. Összes óraszám: 84.

A magyarok története a történeti élet kezdeteitől hazánkban a kiegyezésig. Főszempont volt, az események biztos áttekintésén kívül, a nyugati és a keleti befolyások találkozása hazánkban és az állami élet fejlődése e hatások alatt.

Kézikönyv: Ujházy, Magyarország oknyomozó története; Mika: Történelmi olvasókönyv VI.

MENNYISÉGTAN

V. osztály.

Előadó tanár: *Szijártó Miklós*. Heti óraszám: 3. Összes óraszám: 89.

a) **Algebra:** Az elsőfokú egy ismeretlenes egyenletek megoldásával kapcsolatban a múlt évi anyag áttekintése. Egyenletek több ismeretlennel. Négyzetgyök és köbgyök.

b) **Geometria:** A rajzoló geometriában tanultak összefüggő áttekintése: a háromszög, négyszög és sokszög fontosabb tulajdonságai. Szerkesztések. Egybevágóság. Hasonlóság.

Kézikönyvek: Arany-Szijártó: Algebra, Wagner: Geometria.

VI. osztály.

Vezető tanár: első félévben *dr. Beke Manó*, a második félévben *Juvancz Iréneusz*. Gyakorló tanár: *Császár Elemér*. Heti óraszám: 3. Összes óraszám: 81.

Két- és többismeretlenű egyenletrendszer. Másodfokú egyenlet. Köbgyökvonás. Negatív- és törtkitevős hatvány. Logarithmus. A háromszög nevezetes pontjai. Szabályos húr- és érintő sokszög, továbbá a kör kerülete és területe. Középponti és kerületi szög. Szögmérés. Szögfüggvények. Derékszögű háromszög megoldása. Sinustétel és alkalmazása.

Kézikönyvek: Arany-Szijártó: Algebra, Wagner: Geometria.

VII. osztály.

Előadó tanár: *Rados Ignác*. Heti óraszám 3. Összes óraszám: 93.

a) Algebra: A hatvány fogalmának általánosítása. A logarithmus. A logarithmus görbe ábrázolása, a logar-léc használata. Geometriai sor. Kamatos-kamat és járadékszámítás. Államkölesönök. Jelzálogkölesönök.

b) Geometria: A síkbeli trigonometria részletesen. A trigonometriai függvények ábrázolása.

Kézikönyvek: Arany-Szijártó: Algebra, Wagner: Geometria.

VIII. osztály.

Előadó tanár: *Szijártó Miklós*. Heti óraszám: 2. Összes óraszám: 64.

A gömb és részeinek köbtartalma. A kapcsolástan elemei. Newton binomiális tantétele. — A matematika főbb pontjainak áttekintése.

Kézikönyvek: Arany-Szijártó: Algebra. Wagner: Geometria.

MAGYAR

V. osztály.

Vezető tanár: *dr. Császár Elemér*. Gyakorló tanár: *dr. Braun Soma*. Heti óraszám: 3. Összes óraszám: 89.

Olvasmányok: Az ifjabb Plinius két levele. Mikes Kelemen Törökországi Leveleiből. Petőfi és Arany levélváltása. A nándor-

fehérvári győzelem (Heltai), Hunyadi János (Salamon F.), Prini Péternek, Majlát Istvánnak és Török Bálintnak fogságokról (Tinódi). id. Wesselényi Miklós báró (br. Kemény Zsigmond), Aristoteles: az indulatok, különösen a haragról. Pázmány P.: Hasznai a teremtetett állatokról való elmélkedésnek. Beszéddek: Kossuth L.: A nemzeti védelemről, Deák Ferenc első felirati beszéde. Gyulai Pál: Arany János. Eötvös József: Emlékbeszéd Körösi Csoma Sándor fölött. Balladák: Szilágyi és Hajmási, Kádár Kata (népballadák). Vörösmarty: Szilágyi és Hajmási. Tetemre hívás. V. László. Szondi két apródja. A walesi bárdok. Ezenkívül több, az iskolában számonkért házi olvasmány.

Elmélet: Szerkezettan és retorika.

Írásbeli dolgozatok: Összefoglalások; tartalomkivonatok, leírás, jellemzés, értekezés, beszéd.

Kézikönyv: Négyses: Retorika. Greguss-Beöthy: Balladák.

VI. osztály.

Vezető tanár: *dr. Császár Elemér*. Gyakorló tanár: *dr. Braun Soma*. Heti óraszám: 3. Összes óraszám: 94.

Poétika: Elemzett, illetőleg ismertetett művek az epikai költészet köréből: Ilias, Odysseia, Mahá-bhárata, Rámájana, Sáhnáme, Nibelung-ének, Kudrun, Roland-dal, Kalevala; Aeneis, Megszabadított Jeruzsálem, Szigeti veszedelem, Zalán futása, Buda halála; Divina Commedia, Elveszett paradicsom; Két szomszédvár; Toldi-trilógia; Jósika: Abafi; Munkák és napok, Theogonia; Vojtina Ars poeticája; — A lírai költészet köréből: szemelvények a görög lírából; régi magyar egyházi énekek és kuruc dalok, néhány népdal, továbbá nagy költőink lírájából az olvasókönyvek idevágó darabjainak feldolgozása, tekintettel mind a műfaji változatokra, mind a lírának nemzeti fontosságára. — A drámai költészet köréből: Shakespeare Coriolanusa. A költői műfajok és formák ismertetése genetikus alapon.

Írásbeli dolgozatok: Regények, eposzok meséje és szerkezete, tragédiák és vígjátékok cselekménye, egy-egy drámai hős jellemzése; több balladai és lírai költemény méltatása.

Kézikönyvek: Négyses: Poétika olvasmányokkal, Badics: Magyar irodalmi olvasókönyv II. kötet.

VII. osztály.

Előadó tanár: *dr. Császár Elemér*: Heti óraszám: 3. Összes óraszám: 97.

Irodalomtörténet: A magyar nemzeti irodalom fejlődésének története a legrégibb időktől 1820-ig, különös tekintettel az egyes korszakok műveltségi állapotainak jellemzésére s a kiválóbb

írói egyéniségek és irodalmi művek olvasmányokon alapuló ismertetésére.

Olvasmányok: A régibb irodalomból szemelvények, a XVII—XIX. század kiválóbb termékeiből a kijelölt művek egészben, (házi olvasmányok iskolai számonkéréssel).

Írásbeli dolgozatok: Irodalom- és művelődéstörténeti értekezések a tárgyalt korszakokról, írókról és műveikről. — Rendszeres magánolvasmány.

Kézikönyv: Beöthy: A magyar nemzeti irodalom történeti ismertetése I. rész.

VIII. osztály.

Előadó tanár: *dr. Fest Sándor*. Heti óraszám: 3. Összes óraszám: 93.

Irodalomtörténet: A magyar nemzeti irodalom fejlődésének története a XIX. században, különös tekintettel a kiválóbb írói egyéniségek és irodalmi művek olvasáson alapuló ismertetésére.

Írásbeli dolgozatok: Kisfaludy Károly vígjátékai. — Bánkban tragikuma. — Vörösmarty hazafias ódái. — A falu jegyzője. — Petőfi és az Alföld. — Az 50-es évek és Tompa allegóriái. — Miért népszerűek Jókai regényei? — Gyulai Pál.

Kézikönyv: Beöthy: A magyar nemzeti irodalom történeti ismertetése II. rész. — Segédkönyvek: Badics: Petőfi válogatott költeményei I—II. rész és Magyar irodalmi olvasókönyv IV. rész. — Szinnyei József: A magyar nyelv.

AZ ISKOLA ALAPRAJZA

I. em. 6. 11. a	I. em. 7. Rajz, ének terem	I. em. 8. <i>Rajz, ének tanári</i>	I. em. 9. 8. b	I. em. 10. 10. b	I. em. 11. 12. b	I. em. 12. Számítás-technika I.	I. em. 13. Fizika terem	Fizika labor
I. em. 5. 10. a	lépcső							I. em. 14.
I. em. 4. 10. c								Server
	Fiú WC	Nyelvi terem (A)	Leány WC	Fizika tanári		Fizika szertár		
	Büfé							
	Törz. tanári							

ELSŐ EMELET

Titkárság és igazgatói irodák	Nagy tanári szoba	Felvételi előkészítő	BEJÁRAT	Matematika tanári	Két magyar tanári	Testnevelés tanári	Könyvtár
Fénymásoló							
Ig. helyettes							
Szám. tech. II.							

FÖLDSZINT

